

Liahona

Yleiskonferenssipuheet

Kaksi uutta apostolia
hyväksytty

Uusia johtavia auktoriteetteja
ja apujärjestöjen johtavia
virkailijoita hyväksytty

Seitsemästä uudesta
tempelistä ilmoitettu

Ensimmäinen presidenttikunta

Presidentti Russell M. Nelson (keskellä) hyväksyttiin kirkon 17. presidentiksi kirkon 188. vuosikonferenssissa. Hänen neuvonantajansa ensimmäisessä presidenttikunnassa ovat presidentti Dallin H. Oaks (vasemmalla) ja presidentti Henry B. Eyring.

Lauantain aamukokous

- 6 **Juhlakokous**
Presidentti Henry B. Eyring
- 9 **Kallisarvoisia lahjoja Jumalalta**
Presidentti M. Russell Ballard
- 12 **Olenko Jumalan lapsi?**
Vanhin Brian K. Taylor
- 15 **Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin**
Vanhin Larry J. Echo Hawk
- 17 **Profeetan sydän**
Vanhin Gary E. Stevenson
- 21 **Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän**
Vanhin Lynn G. Robbins
- 24 **Jumalan profeetta**
Vanhin Neil L. Andersen

Lauantain iltapäiväkokous

- 28 **Kirkon virkailijoiden hyväksyminen**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 29 **Kirkon tilintarkastusosaston raportti 2017**
Kevin R. Jergensen
- 30 **Sydämetään sävyisiä ja nöyrä**
Vanhin David A. Bednar
- 34 **Vielä yksi päivä**
Vanhin Taylor G. Godoy
- 36 **Nuoret naiset työssä**
Bonnie L. Oscarson
- 39 **Pelastavat toimitukset tuovat meille ihmeellistä valoa**
Vanhin Taniela B. Wakolo
- 42 **Opettaminen kotona - iloinen ja pyhä vastuu**
Devin G. Durrant
- 46 **Sukututkimus- ja tempelityö - sinetöiminen ja parantuminen**
Vanhin Dale G. Renlund

Yleinen pappeuskokous

- 50 **Mitä jokaisen Aaronin pappeuden haltijan tulee ymmärtää**
Douglas D. Holmes
- 54 **Esittelysanat**
Presidentti Russell M. Nelson
- 55 **Vanhinten koorumi**
Vanhin D. Todd Christofferson
- 58 **Kas joukko Kuninkaamme**
Vanhin Ronald A. Rasband
- 61 **Innoitettua palvelutyötä**
Presidentti Henry B. Eyring
- 65 **Pappeuden voimat**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 68 **Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain aamukokous

- 75 **Ottakaa Pyhä Henki oppaaksenne**
Vanhin Larry Y. Wilson
- 78 **Yhdessä**
Reyna I. Aburto
- 81 **Puhdas rakkaus - Jeesuksen Kristuksen jokaisen tosi opetuslapsen todellinen tunnus**
Vanhin Massimo De Feo
- 83 **Joka kestää loppuun asti, pelastuu**
Vanhin Claudio D. Zivic
- 86 **Hänen Henkensä on teidän kanssanne**
Presidentti Henry B. Eyring
- 89 **Pieniä ja yksinkertaisia asioita**
Presidentti Dallin H. Oaks
- 93 **Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten**
Presidentti Russell M. Nelson

Sunnuntain iltapäiväkokous

- 97 **Kristus ylösnoussut on**
Vanhin Gerrit W. Gong
- 98 **Profeetat puhuvat Pyhän Hengen voimalla**
Vanhin Ulisses Soares
- 100 **Palvelutyötä**
Presidentti Russell M. Nelson
- 101 **Olla heidän kanssaan ja vahvistaa heitä**
Vanhin Jeffrey R. Holland
- 104 **Palvelutyötä Vapahtajan tavalla**
Jean B. Bingham
- 107 **Katso: Ihminen!**
Vanhin Dieter F. Uchtdorf
- 111 **Kyse on ihmisistä**
Piispa Gérald Caussé
- 114 **Valmistautukaa kohtaamaan Jumala**
Vanhin Quentin L. Cook
- 118 **Herran työhön käyn**
Presidentti Russell M. Nelson
- 72 **Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat**
- 119 **Tilastoraportti 2017**
- 120 **Konferenssikertomusten hakemisto**
- 121 **Kirkon uutisia**
- 137 **Tule ja seuraa minua - Melkisedekin pappeus ja Apuyhdistys**

188. vuosikonferenssi

Lauantaiaamu, 31. maaliskuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.
Alkurukous: vanhin Mervyn B. Arnold.
Loppurukous: vanhin W. Mark Bassett.
Musiikki: tabernaakkeliukuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Andrew Unsworth ja Clay Christiansen. Laulut: ”Sua kiitän, Herra korkein”, *MAP-lauluja*, 91; ”Kiitos, Luojamme, profeetasta”, *MAP-lauluja*, 10; sovitus Wilberg; ”Profeetan ääntä kuunnelkaa”, *Liahona*, lokakuu 2000, s. Y7, sovitus Murphy; ”Press Forward, Saints”, *Hymns*, 81; ”Kerrothan taas Jeesuksesta”, *Lasten laulukirja*, s. 36, sovitus Murphy; ”Mä tiedän, että elää Hän”, *MAP-lauluja*, 81, sovitus Wilberg.

Lauantai-iltapäivä, 31. maaliskuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: vanhin Mark A. Bragg.
Loppurukous: vanhin Peter F. Meurs.
Musiikki: Utahin Salt Laken Cityn seudun uskontoinstituuttien yhdistetty kuoro, johtajina Marshall McDonald ja Richard Decker, urkureina Linda Margetts ja Bonnie Goodliffe. Laulut: ”Oi, kuulkaa ääntä profeetan”, *MAP-lauluja*, 11, sovitus Matthews ja Goodliffe; ”Missä on turvani?”, *MAP-lauluja*, 75, sovitus McDonald ja Parker; ”Oikein tee”, *MAP-lauluja*, 156; laulusikermä, sovitus McDonald: ”Näin meillä nuorilla Siionin”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 24, ja ”The Iron Rod”, *Hymns*, 274; ”Käyn minne vain tahtot Sä”, *MAP-lauluja*, 176, sovitus Wilberg.

Lauantai-ilta, 31. maaliskuuta 2018, yleinen pappeuskokous

Kokouksen johtaja: presidentti Henry B. Eyring.
Alkurukous: M. Joseph Brough.
Loppurukous: vanhin K. Brett Nattress.
Musiikki: Brigham Youngin yliopiston Idahon kampuksen pappeudenhaltijoiden kuoro, johtajina Randall Kempton, Paul Busselberg ja David Lozano-Torres, urkureina Brian Mathias ja Andrew Unsworth. Laulut: ”Niin varma on perustus”, *MAP-lauluja*, 43, sovitus Busselberg, julkaisija Sharpe Music Press; ”Rakkauden Herra”, *MAP-lauluja*, 78, sovitus Busselberg, julkaisija Sharpe Music Press; ”Kiitos nyt Herran”, *MAP-lauluja*, 37; ”Rise Up, O Men of God”, *Hymns*, 324.

Sunnuntaiamu, 1. huhtikuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Russell M. Nelson. Alkurukous: vanhin S. Mark Palmer.
Loppurukous: vanhin Joaquín E. Costa.
Musiikki: tabernaakkeliukuoro, johtajina Mack Wilberg, urkureina Clay Christiansen ja Richard Elliott. Laulut: ”On This Day of Joy and Gladness”, *Hymns*, 64; ”Kristus ylösnousut on”, *MAP-lauluja*, 124, sovitus Wilberg; ”Hän antoi Poikansa”, *Lasten laulukirja*, s. 20–21, sovitus Hoffheins; ”On Herra Kunigas!”, *MAP-lauluja*, 29; ”Hän on noussut!”, *MAP-lauluja*, 123, sovitus Wilberg, julkaisija Oxford University Press.

Sunnuntai-iltapäivä, 1. huhtikuuta 2018, yleinen kokous

Kokouksen johtaja: presidentti Dallin H. Oaks.
Alkurukous: vanhin Weatherford T. Clayton.
Loppurukous: vanhin Valeri V. Cordon.
Musiikki: tabernaakkeliukuoro, johtajina Mack Wilberg ja Ryan Murphy, urkureina Richard Elliott ja Brian Mathias. Laulut: ”Isän rakkaus aina loistaa”, *MAP-lauluja*, 1965, 36, sovitus Murphy; ”Rakastaa laumaansa Paimen”, *MAP-lauluja*, 143, sovitus Wilberg; ”On Vapahtaja

Israelin”, *MAP-lauluja*, 5; ”Rakastakaa toisianne”, *MAP-lauluja*, 192, sovitus Wilberg; ”Herran työhön käyn”, *MAP-lauluja*, 160, sovitus Elliott, julkaisija Jackman.

Konferenssipuheet saatavana

Yleiskonferenssipuheet ovat saatavana monilla kielillä. Mene osoitteeseen conference.lds.org ja valitse kieli. Puheet ovat saatavana myös evankeliumiaiheisen kirjaston mobiilisovelluksena. Englanninkielisiä video- ja äänitallenteita saa jakelukeskuksista yleensä kuuden viikon kuluessa yleiskonferenssista. Tietoa siitä, miten yleiskonferenssi on saatavana vammaisille jäsenille tarkoitetuissa formaateissa, on sivustolla disability.lds.org.

Kannessaa

Edessä: valokuva Leslie Nilsson.
Takana: valokuva Cody Bell.

Konferenssin valokuvat

Valokuvia Salt Lake Cityssä ottivat Cody Bell, Janae Bingham, Mason Coberly, Randy Collier, Weston Colton, Alessandra DeAgostini, Ashlee Larson, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matt Reier, Christina Smith, Dave Ward ja Mark Weinberg.

**TOUKOKUU 2018, 70. VUOSIKERTA, NUMERO 5
LIAHONA 14751 130**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

Kahdentoista apostolin koorumi: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Vastaava päätoimittaja: Hugo E. Martínez

Vastaavat apulaispäätoimittajat: Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

Neuvojat: Brian K. Ashton, Bonnie H. Cordon, LeGrand R. Curtis Jr., Edward Dube, Sharon Eubank, Donald L. Hallstrom, Douglas D. Holmes, Erich W. Koppischke

Toiminnanjohtaja: Richard I. Heaton

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: Adam C. Olson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Francisca Olson

Toimittajat: Maryssa Dennis, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jon Ryan Jensen, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekerk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Ira Glen Adair, Kevin Banks, Julie Burdett, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Derek Richardson

Painatuksen valmistelu: Joshua Dennis, Ammon Harris

Painatusjohtaja: Steven T. Lewis

Levikkijohtaja: Troy R. Barker

Kotimaansivut: Timo Lehto

Sähköposti: timppa.lehto@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaukset:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilaushinta: 9,20 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm.

2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatian, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suahilin, suomen, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urduun, venäjän, vietnamin ja viroon kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2018 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Tekijänoikeustiedot: Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahona*sta henkilökohtaiseen ei-kaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

May 2018 Vol. 70 No. 5. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Puhujahakemisto

Aburto, Reyna I., 78
Aaronsen, Neil L., 24
Ballard, M. Russell, 9
Bednar, David A., 30
Bingham, Jean B., 104
Causé, Gérald, 111
Christofferson, D. Todd, 55
Cook, Quentin L., 114
De Feo, Massimo, 81
Durrant, Devin G., 42
Echo Hawk, Larry J., 15
Eyring, Henry B., 6, 61, 86
Godoy, Taylor G., 34
Gong, Gerrit W., 97
Holland, Jeffrey R., 101
Holmes, Douglas D., 50
Jergensen, Kevin R., 29
Nelson, Russell M., 54, 68, 93,
100, 118
Oaks, Dallin H., 28, 65, 89
Oscarson, Bonnie L., 36
Rasband, Ronald A., 58
Renlund, Dale G., 46
Robbins, Lynn G., 21
Soares, Ulisses, 98
Stevenson, Gary E., 17
Taylor, Brian K., 12
Uchtdorf, Dieter F., 107
Wakolo, Taniela B., 39
Wilson, Larry Y., 75
Zivic, Claudio D., 83

Aihehakemisto

Aaronin pappesus, 50
Anteeksianto, 15, 21, 81
Apuhdistys, 100, 104
Armo, 21
Ensimmäinen
presidenttikunta, 17, 93
Ilmoitus, 75, 93
Ilo, 34
Isä Jumala, 12, 78, 81
Isänä oleminen, 65
Jeesus Kristus, 9, 12, 15, 21,
24, 30, 34, 39, 75, 78, 81,
83, 86, 89, 93, 97, 98, 104,
107, 111
Joseph Smith, 12, 39, 86,
93, 97
Juhlakokous, 6, 17, 24, 93
Jumalallinen luonne, 12, 30
Kahdentoista apostolin
koorumi, 17, 93
Kelvollisuus, 65, 75
Kestäminen, 83
Kirkon organisaatio, 17,
58, 101
Kirkon tehtävät, 65, 93
Koti, 42, 111
Kotikäyntiopetus, 100, 101
Kotiopetus, 100, 101
Kuolema, 107
Kuuliaisuus, 24, 83, 86, 89
Lapset, 12, 42
Lepopäivä, 9
Liitot, 39, 83, 97, 111, 118
Lähetystyö, 114
Melkisedekin pappesus, 55,
58, 65
Menestys, 21
Mormonin kirja, 12
Nuoret, 104
Nuoret Miehet, 36
Nuoret Naiset, 36, 100
Nöyryys, 30, 86
Opettaminen, 17, 42, 50
Opetuslapsuus, 36, 81, 104,
107, 111, 118

Palveleminen, 9, 36, 54, 55,
61, 65, 68, 78, 81, 101,
104
Palvelutyö, 54, 55, 58, 61, 68,
78, 86, 100, 101, 104, 111
Pappesus, 65, 68, 100
Pappeskuorumi, 54, 55, 58,
61, 104
Paraneminen, 46
Parannus, 21, 24, 50, 75, 83,
89, 107
Pelastussuunnitelma, 34, 81
Perhe, 42, 65
Profeetan seuraaminen, 17,
24, 58, 98
Profeetat, 9, 17, 24, 30,
97, 98
Pyhien kirjoitusten
tutkiminen, 12, 42, 83
Pyhä Henki, 75, 86, 93, 98
Pääsiäinen, 93, 97, 107
Rakkaus, 54, 61, 78, 81, 86,
100, 101, 104
Rukous, 42, 75, 78, 83,
86, 93
Sakramentti, 9, 21, 39, 83
Sovitus, 12, 15, 34, 39, 50,
81, 93, 97, 107
Sukututkimus, 36, 46, 114
Sävyisyys, 30
Temppelit, 97
Temppelityö, 36, 46,
114, 118
Toimitukset, 39, 46, 50, 97,
114, 118
Uhraus, 34
Usko, 9, 24, 50, 86, 98, 118
Valmistautuminen, 114
Vanhurskaus, 114
Vastoinkäymiset, 107
Vastuu, 36, 114
Ykseys, 58, 78, 114
Yleiskonferenssi, 118
Ylpeys, 30
Ylösousemus, 89, 97, 107
Äitiys, 12

Kohokohtia 188. vuosikonferenssista

Tämä yleiskonferenssi oli historiallinen monista syistä, muun muassa Melkisedekin pappeuden koorumien rakenteen uudistamisen ja uuden palvelutyön aikakauden alkamisen vuoksi. Mutta kenties odotetuin asia oli meidän yksilöllinen mahdollisuutemme hyväksyä presidentti Russell M. Nelson Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 17. presidentiksi.

Juhlakokous

Kun nousimme hyväksymään uuden profeetan ja presidentin, kukaan inhimillinen aikakirjanpitäjä ei pitänyt lukua meidän kohotetuista käsistämme. Ne huomioitiin taivaassa Jumalan kanssa tehtynä liittona.

Läpi konferenssin näimme todisteita siitä, että tämä on Vapahtajan kirkko, jota Hän johtaa palvelijoidensa välityksellä. Näimme, mikä on elävän profeetan asema meihin jokaiseen nähden – hän ei ole meidän ja Vapahtajan välissä vaan vierellämme ja ohjaa meitä kohti Vapahtajaa. Me saimme mahdollisuuden vastaanottaa

”henkilökohtainen todistus siitä, että presidentti Nelsonin kutsu on tullut Jumalalta” ja ankkuroida sielumme Herraan Jeesukseen Kristukseen kuuntelemalla niitä, jotka Hän lähettää (ks. vanhin Neil L. Andersen, s. 26).

- Voit saada lisää tietoa presidentti Nelsonista 16-sivuisesta erityisliitteestä, joka tulee *Liahona*-lehden toukokuun 2018 numeron mukana.

Uusia johtohenkilöitä hyväksyttiin

Presidentti Nelsonin hyväksymisen lisäksi me annoimme tukemme yli 70 uudelle johtohenkilölle.

- Luettelo hyväksytyistä virkailijoista, mukaan lukien uudet vyöhykeseitsenkymmenet, on sivuilla 6–8, 28–29.
- Lue lyhyet elämäkerrat uusista johtohenkilöistä alkaen sivulta 121.

Muutoksia koorumeihin ja palvelemiseen

Vaikka profeetat valvovatkin muutoksia, tämän konferenssin aikana ilmoitetut muutokset ”ovat esimerkkejä [Jumalalta tulleesta] ilmoituksesta,

joka on ohjannut tätä kirkkoa sen alusta asti”, sanoi vanhin Jeffrey R. Holland (ks. s. 101).

- Lue presidentti Nelsonin, vanhin D. Todd Christoffersonin ja vanhin Ronald A. Rasbandin antamat ohjeet koorumien rakenteen uudistamisesta alkaen sivulta 54.
- Lue presidentti Nelsonin, vanhin Hollandin ja sisar Jean B. Binghamin antamat ohjeet palvelutyöstä alkaen sivulta 100.
- Lisää tietoa näistä muutoksista sekä opetusaineistoa on uutisosiossa sivuilla 132–133.

Lisää temppeleitä

Presidentti Nelson ilmoitti seitsemästä uudesta temppeleistä, mikä tähdentää sanomaamme maailmalle: ”Me kutsumme kaikkia Jumalan lapsia verhon kummallakin puolen tulemaan Vapahtajansa luokse, ottamaan vastaan pyhän temppelin siunaukset, kokemaan kestävästä ilosta ja tulemaan kelpoiksi iankaikkiseen elämään.”

- Näiden seitsemän uuden temppelin sijainneista kerrotaan sivulla 133. ■

Presidentti Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Juhlakokous

Veljet ja sisaret, presidentti Nelson on pyytänyt minua johtamaan tämän juhlakokouksen, johon olemme kokoontuneet tänään.

Tämä tilaisuus on erittäin merkityksellinen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenille kaikkialla maailmassa.

Lokakuun 10. päivästä 1880 lähtien, jolloin John Taylor hyväksyttiin Brigham Youngin seuraajaksi profeettana, näkijänä ja ilmoituksensaajana ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä, kukin näistä tilaisuuksista on nimetty kirkon viralliseksi juhlakokoukseksi, joka ilmaisee kirkon äänen.

Me äänestämme koorumeittain ja ryhmittäin. Olittepa missä tahansa, kehotamme teitä vain pyydettyä nousemaan seisomaan ja ilmaisemaan kätenne nostamalla, että haluatte hyväksyä ne, joiden nimet esitetään. Äänestäkää vain silloin kun teitä pyydetään nousemaan.

Temppeliaukiolla sijaitsevilla tabernaakkelissa ja Assembly Hallissa olevat johtavat auktoriteetit valvovat äänestystä niissä tiloissa. Vaarnakeskuksissa vaarnan johtokunnan jäsen valvoo äänestystä. Jos joku esittää vastustavan äänen, hänen tulee olla yhteydessä omaan vaarnanjohtajaansa.

Nyt aloitamme. Vielä kerran, noustkaa äänestämään vain silloin, kun teitä pyydetään tekemään niin.

Pyydämme ensimmäisen presidenttikunnan jäseniä nousemaan.

Ehdotetaan, että ensimmäinen presidenttikunta hyväksyy Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi sekä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi.

Niitä ensimmäisessä presidenttikunnassa, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että ensimmäinen presidenttikunta hyväksyy Dallin Harris Oaksin ensimmäiseksi neuvonantajaksi ja Henry Bennion Eyringin

toiseksi neuvonantajaksi kirkon ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Niitä ensimmäisen presidenttikunnan jäseniä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että ensimmäinen presidenttikunta hyväksyy Dallin Harris Oaksin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi ja Melvin Russell Ballardin kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi.

Ensimmäisen presidenttikunnan jäseniä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että ensimmäinen presidenttikunta hyväksyy kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi seuraavat: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A.

Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit Walter Gong ja Ulisses Soares.

Ensimmäisen presidenttikunnan jäseniä pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että ensimmäinen presidenttikunta hyväksyy neuvonantajat ensimmäisessä presidenttikunnassa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet profeetoiksi, näkijöiksi ja ilmoituksensaajiksi.

Ensimmäisen presidenttikunnan jäseniä pyydetään osoittamaan se.

Ensimmäinen presidenttikunta voi nyt istuutua.

Kutsumme vanhin Gongia ja vanhin Soaresia tulemaan omille paikoilleen kahdentoista koorumiin.

Nyt vain kahdentoista apostolin koorumin jäsenet, mukaan lukien vanhin Gong ja vanhin Soares, nousevat.

Ehdotetaan, että kahdentoista apostolin koorumi hyväksyy Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on esitetty ensimmäisen presidenttikunnan äänestettäväiksi.

Kahdentoista apostolin koorumin jäseniä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Voitte istuutua.

Pyydämme johtavina auktoriteetteina palvelevia seitsenkymmeniä ja johtavan piispaikunnan jäseniä nousemaan.

Ehdotetaan, että kaikki johtavina auktoriteetteina palvelevat seitsenkymmenet ja johtavan piisapakunnan jäsenet hyväksyvät Russell Marion Nelsonin profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on esitetty ensimmäisen presidenttikunnan äänestettäväksi.

Kaikkia johtavina auktoriteetteina palvelevia seitsenkymmeniä ja johtavan piisapakunnan jäseniä, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Voitte istuutua.

Pyydämme seuraavia nousemaan, olit-tepa missä tahansa eri puolilla maailmaa, kaikki vyöhykeseitsenkymmenet, asetetut patriarkat, ylipapit ja vanhimmat.

Ehdotetaan, että Russell Marion Nelson hyväksytään profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on esitetty äänestettäväksi.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Voitte istuutua.

Kaikkia Apuyhdistyksen jäseniä – tämä tarkoittaa kaikkia 18 vuotta

täyttäneitä naisia – pyydetään nousemaan.

Ehdotetaan, että Russell Marion Nelson hyväksytään profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on aiemmin esitetty äänestettäväksi.

Kaikki, jotka hyväksyvät ehdotuksen, osoittakoot sen kohottamalla kätensä.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Voitte istuutua.

Pyydämme kaikkia, joilla on vain Aaronin pappeus – eli kaikkia asetettuja pappeja, opettajia ja diakoneja – nousemaan.

Ehdotetaan, että Russell Marion Nelson hyväksytään profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on aiemmin esitetty äänestettäväksi.

Kaikki, jotka hyväksyvät ehdotuksen, osoittakoot sen kohottamalla kätensä.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Voitte istuutua.

Pyydämme 12–18-vuotiaita nuoria naisia nousemaan.

Ehdotetaan, että Russell Marion Nelson hyväksytään profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on aiemmin esitetty äänestettäväksi.

Kaikki, jotka hyväksyvät ehdotuksen, osoittakoot sen kohottamalla kätensä.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Voitte istuutua.

Pyydämme nyt kaikkia jäseniä, missä tahansa olettekin – myös kaikkia niitä, jotka ovat aiemmin seisonet – nousemaan.

Ehdotetaan, että Russell Marion Nelson hyväksytään profeetaksi, näkijäksi ja ilmoituksensaajaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi sekä hänen neuvonantajansa ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenet niin kuin heidät on esitetty äänestettäväksi.

Kaikki, jotka hyväksyvät ehdotuksen, osoittakoot sen kohottamalla kätensä.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Voitte kaikki istuutua.

Kiitos, veljet ja sisaret, rakkaudestanne ja tuestanne. ■

Presidentti M. Russell Ballard

kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittava presidentti

Kallisarvoisia lahjoja Jumalalta

Elämä voi olla täynnä uskoa, iloa, onnellisuutta, toivoa ja rakkautta, kun osoitamme vähäisintä määrää todellista uskoa Kristukseen.

Veljeni ja sisareni, olemme juuri osallistuneet juhlapöytään, käytäntöön, joka on peräisin Raamatun ajoilta, kun muinainen Israel kokoontui tuntemaan Herran läsnäolon ja ylistämään Hänen siunauksiaan.¹ Meidän etuoikeutenamme on elää aikana, jolloin tämä muinainen käytäntö on palautettu profeetta Joseph Smithin kautta.² Kehotan teitä kirjoittamaan omaan päiväkirjaanne, mitä tunsitte tässä mitä pyhimmässä tilaisuudessa, johon olette osallistuneet.

Hiljattain jätimme jäähyväiset rakkaalle ystävällemme ja profeetallemme, presidentti Thomas S. Monsonille. Vaikka me kaikki kaipaamme häntä, olemme syvästi kiitollisia siitä, että Herra on kutsunut uuden profeetan, presidentti Russell M. Nelsonin, johtamaan kirkkoaan. Olemme nyt järjestyneesti aloittaneet uuden luvun kirkkomme historiassa. Tämä on kallisarvoinen lahja Jumalalta.

Kun jokainen meistä hyväksyi presidentti Nelsonin kohotetuin käsin, me seisomme todistajina Jumalan edessä ja tunnustimme, että hän on presidentti Monsonin oikeutettu seuraaja. Kohotetuin käsin me lupasimme

kuulla hänen ääntään, kun hän saa ohjeita Herralta.

Herra on sanonut:

”Sinun – – tulee ottaa varteen kaikki hänen [tarkoittaen kirkon presidenttiä] sanansa ja käskynsä, jotka hän antaa sinulle, kun hän saa niitä – –;

sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.”³

Olen tuntenut uuden profeettamme ja presidenttimme yli 60 vuoden ajan. Olen palvellut hänen kanssaan

kahdentoista koorumissa 33 vuotta, ja todistan, että Herran käsi on valmistanut häntä tulemaan johtavaksi apostolikkemme ja profeetaksemme hallitsemaan kaikkia pyhän pappeuden avaimia maan päällä. Toivon, että jokainen meistä antaa täyden tukensa hänelle ja hänen neuvonantajilleen sekä noudattaa heidän ohjeitaan. Toivotamme myös lämpimästi tervetulleiksi vanhin Gongin ja vanhin Soaresin kahdentoista apostolin koorumin jäseniksi.

Ylösnousemuksensa jälkeen, jota tapahtumaa me juhlimme tänä loistavana pääsiäisviikonloppuna, Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen ja sanoi: ”Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minä teidät.”⁴ Huomatkaa kaksivaiheinen menettely – Jumala lähettää Poikansa. Poika lähettää palvelijoitaan – kuolevaisia miehiä ja naisia – toteuttamaan Heidän työtään.

Meidän ei pitäisi yllättyä siitä tiedosta, että Herran työtä tekemään kutsutut henkilöt eivät ole ihmisinä täydellisiä. Pyhien kirjoitusten kertomuksissa esitetään yksityiskohtia miehistä ja naisista, jotka Jumala kutsui toteuttamaan jonkin suuren työn – taivaallisen Isämme hyvistä pojista ja tyttäristä, jotka on kutsuttu palvelemaan

tehtävissään kirkossa, jotka ovat pyrki-
neet tekemään parhaansa, mutta joista
kukaan ei vielä ole ollut täydellinen.
Sama pätee meidän kohdallamme tänä
päivänä.

Kun ottaa huomioon inhimil-
listen heikkouksiemme ja puutteit-
emme todellisuuden, kuinka me
kuljemme eteenpäin toinen toistamme
tukien ja vahvistaen? Se alkaa uskosta
– todellisesta, vilpittömästä uskosta
Herraan Jeesukseen Kristukseen. Usko
Vapahtajaan on Kristuksen opin ja
evankeliumin ensimmäinen periaate.

Useita vuosia sitten olin käymässä
Pyhässä maassa. Kun ajoimme erään
sinappikasvin ohi, BYU:n Jerusale-
keskuksen johtaja kysyi, olinko kos-
kaan nähnyt sinapinsiementä. En ollut,
joten pysähdyimme. Hän näytti minulle
sinappikasvin siemeniä. Ne olivat yllät-
tävän pieniä.

Silloin muistin Jeesuksen opetukset:
”Totisesti: jos teillä olisi uskoa edes
sinapinsiemenen verran, te voisitte
sanoa tälle vuorelle: ’Siirry täältä
tuonne’, ja se siirtyisi. Mikään ei olisi
teille mahdotonta.”⁵

Jos meillä on niinkin vähän uskoa
kuin sinapinsiemenen verran, Herra
voi auttaa meitä siirtämään niitä lan-
nistumisen ja epäilyksen vuoria, joita
edessämme olevat tehtävät aiheuttavat,
kun palvelemme Jumalan lapsia, myös

perheenjäseniä, kirkon jäseniä ja niitä,
jotka eivät vielä ole kirkon jäseniä.

Veljet ja sisaret, elämä voi olla
täynnä uskoa, iloa, onnellisuutta,
toivoa ja rakkautta, kun osoitamme
edes vähäisintä määrää todellista
uskoa Kristukseen – uskoa vaikka vain
sinapinsiemenen verran.

Vanhin George A. Smith muisti erään
neuvon, jonka profeetta Joseph Smith
antoi hänelle: ”Hän sanoi minulle, ettei
minun pitäisi koskaan lannistua, ympär-
röivätpä minua millaiset vaikeudet
tahansa. Jos minut upotettaisiin Nova
Scotian syvimpään hiilikaivokseen ja
kaikki Kalliovuoret kasattaisiin päälleni,
en saisi heittää toivoani, vaan minun
olisi pidettävä pintani, osoitettava
uskoa ja pysyttävä rohkeana, niin minä
tulisin viimein esiin rökkiön laella.”⁶

Meidän tulee muistaa Paavalin julis-
tus: ”Kestän kaiken hänen avullaan, joka
antaa minulle voimaa.”⁷ Tämän tietämi-
nen on kallisarvoinen lahja Jumalalta.

Mainitsemieni lahjojen lisäksi on
monia, monia muitakin. Puhun nyt
vain muutamista – lepopäivän lahja,
sakramentti, muiden palveleminen ja
Jumalan meille antama verraton lahja
eli Vapahtajamme.

Lepopäivän voima on sitä, että kokee
kirkossa ja kotona Herran Hengen tun-
temisen tuomaa riemua, iloa ja lämpöä
ilman minkäänlaisia häiriötekijöitä.

Liian monet antavat itsensä lähes-
tulkoon elää verkossa älylaitteillaan
– ruudun valaistessa heidän kasvojaan
päivin ja öin ja korvilla olevien kuu-
lokkeiden estäessä Hengen hiljaisen,
vieron äänen. Ellemme malta siirtää
laitteita syrjään, me saatamme menet-
tää tilaisuuksia kuulla Hänen äänensä,
joka sanoi: ”Lakatkaa te huolehtimasta!
Tietäkää, että minä olen Jumala.”⁸
Herran innoittamien tekniikan edis-
tysaskelien hyödyntämisessä ei ole
mitään väärää, mutta meidän täytyy
olla viisaita niiden käytössä. Muistakaa
lepopäivän lahja.

Sakramentin saamisen siunauk-
sesta sakramenttikokouksessa ei saa
koskaan tulla rutiinia tai vain jotakin,
mitä mekaanisesti teemme. Se on
koko viikosta vain 70 minuuttia, jolloin
voimme pysähtyä ja saada elämäämme
lisää rauhaa, iloa ja onnellisuutta.

Sakramentin nauttiminen ja liitto-
jemme uudistaminen on meidän merk-
kimme Herralle siitä, että muistamme
Hänet aina. Hänen sovituksensa on
kallisarvoinen lahja Jumalalta.

Etuoikeus palvella taivaallisen Isän
lapsia on jälleen yksi mahdollisuus
noudattaa Hänen rakkaan Poikansa
esimerkkiä palvelemalla toisiamme.

Jotkin palvelutilaisuudet ovat virallisia
– perheessämme, kirkon tehtävis-
sämme ja osallistuessamme yhteiskun-
nallisten palvelujärjestöjen toimintaan.

Kirkon jäsenten – niin miesten kuin
naistenkaan – ei halutessaan pitäisi
epäröidä asettua ehdolle julkisiin vir-
koihin millä tahansa hallinnon tasolla,
asuvatpa he missä tahansa. Meidän
äänemme ovat välttämättömiä nykyään
ja tärkeitä oppilaitoksissamme, kau-
pungeissamme ja maissamme. Siellä,
missä vallitsee demokratia, meidän
velvollisuutenamme kirkon jäseninä
on äänestää kunniallisia miehiä ja
naisia, jotka haluavat palvella.

Monet mahdollisuudet palvelulla ovat epävirallisia – ilman toimeksiantoa – ja niitä tulee, kun autamme niitä, joita kohtaamme elämän matkalla. Muistatte, kuinka Jeesus opetti lainopettajalle, että meidän tulee rakastaa Jumalaa ja lähimmäistämme niin kuin itseämme, käyttäen esimerkkinä laupiasta samarialaista.⁹

Palveleminen avaa ikkunan, jonka kautta ymmärrämme Kristuksen elämää ja palvelutyötä. Hän tuli palvelemaan, kuten pyhissä kirjoituksissa opetetaan: ”Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta.”¹⁰

Pietari on ehkä antanut parhaan kuvauksen Vapahtajan palvelutyöstä kuolevaisuudessa viidellä sanalla, kun hän puhui Jeesuksesta, joka ”kulki ympäri maata, teki hyvää”¹¹.

Herra Jeesus Kristus on Jumalan antamista lahjoista kaikkein kallisarvoisin. Jeesus sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.”¹²

Nefi esitti ytimekkäästi Vapahtajan tärkeyden, kun hän julisti: ”Me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta ja me kirjoitamme profetioidemme mukaisesti, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa.”¹³ Meidän täytyy pitää Kristus elämämme keskipisteenä kaikkina aikoina ja kaikkialla.

Meidän tulee muistaa, että Hänen nimensä näkyy jumalanpalveluspaikojemme seinällä, meidät kastetaan Hänen nimeensä ja meidät konfirmoidaan ja asetetaan, me saamme endaumentin ja meidät sinetöidään avioliittoon Hänen nimessään. Me nauhimme sakramentin ja lupaamme ottaa

päällemme Hänen nimensä – ja tulla todellisiksi kristityiksi. Lopuksi sakramenttirukouksessa meitä pyydetään ”muistamaan hänet aina”¹⁴.

Kun valmistaudumme huomisen pääsiäissunnuntaihin, muistakaamme, että Kristus on korkein. Hän on vanhurskas Tuomari, uskollinen Puolustajamme, siunattu Lunastajamme, hyvä paimen, luvattu Messias, tosi ystävä ja paljon, paljon enemmän. Hän on tosiaan hyvin kallisarvoinen lahja meille Isältämme.

Opetuslapsina meihin kohdistuu monia vaatimuksia ja meillä on monia huolenaiheita ja tehtäviä. Joidenkin toimintojen täytyy kuitenkin aina olla kirkon jäsenyytemme ytimessä. Herra käskää: ”Ja nyt, ole uskollinen; hoida virkaa, jonka minä olen sinulle antanut; *auta* heikkoja, *nosta* hervonneita käsiä ja *vahvista* voimattomia polvia.”¹⁵

Tätä on kirkko toiminnassa! Tätä on puhdas jumalanpalvelus! Tätä on evankeliumi sen todellisessa merkityksessä, kun me autamme, nostamme ja vahvistamme niitä, jotka ovat hengellisen ja

ajallisen avun tarpeessa! Sen tekeminen edellyttää sitä, että käymme heidän luonaan ja autamme heitä¹⁶, jotta heidän todistuksensa uskosta taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksiensa ankkuroituu heidän sydämeensä.

Auttakoon ja siunatkoon Herra meitä niin että vaalimme niitä monia kallisarvoisia lahjoja, joita Jumala on antanut meille, kuten jäsenyyttämme Hänen palautetussa kirkossaan. Rukoilen, että täytymme rakkaudesta taivaallisen Isämme lapsia kohtaan ja pysymme näkemään heidän tarpeitaan ja olemme halukkaita vastaamaan heidän evankeliumia koskeviin kysymyksiinsä ja huolenaiheisiinsa sellaisin selkein ja ystävällisin tavoin, jotka lisäävät keskinäistä ymmärrystä ja arvostusta.

Todistan, että Jeesus Kristus on meidän Vapahtajamme. Se, mitä tässä yleiskonferenssissa opetetaan, tulee meille innoituksena apostoleilta ja profetoilta, johtavilta auktoriteeteilta ja sisarjohtajilta, jotka ovat kirkon johtavia virkailijoita. Nöyry rukoukseni on, että Herran ilo ja rauha voisi olla meidän kaikkien kanssa. Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. *Encyclopedia of Mormonism*, 1992, ”Solemn Assemblies”, osa 3, s. 1390–1391.
2. Ks. OL 88:70.
3. OL 21:4–5.
4. Joh. 20:21, kursivointi lisätty.
5. Matt. 17:20.
6. George A. Smith, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 245.
7. Fil. 4:13.
8. Ps. 46:11.
9. Ks. Luuk. 10:25–37.
10. Matt. 20:28.
11. Ap. t. 10:38.
12. Joh. 14:6.
13. 2. Nefi 25:26.
14. OL 20:77, 79.
15. OL 81:5, kursivointi lisätty.
16. Ks. Jaak. 1:27.

Vanhin Brian K. Taylor
seitsemänkymmenen koorumista

Olenko Jumalan lapsi?

Kuinka jokainen meistä voi kokea jumalallisen identiteettimme ymmärtämisen tuoman voiman? Se alkaa siitä, että pyrimme tuntemaan Jumalan, Isämme.

Hiljattain osallistuin kirkon kokouksiin suloisen äitini kanssa vanhassa kivisessä kirkkorakennuksessa. Huomioni kiinnittyi pienten lasten ääniin, joita kuului samasta Alkeisyhdistyksen huoneesta, jossa itse osallistuin Alkeisyhdistyksen vuosikymmeniä sitten. Kävelin huoneen takaosaan ja seurasin, kuinka huolehtivat johtohenkilöt opettivat tämän vuoden teemaa: ”Minä olen Jumalan lapsi.”¹ Hymyilin muistaessani niitä kärsivällisiä ja rakastavia opettajia, joilla laulutuokion aikana silloin ennen oli usein tapana katsoa minua – riehakasta pikku poikaa penkin päässä – aivan kuin kysyen: ”Onko hän *tosiaan*kin Jumalan lapsi? Kukaahan hänet on lähettänyt päälle maan?”²

Kehotan meitä kaikkia avaamaan sydämemme Pyhälle Hengelle, joka ”todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.”³

Presidentti Boyd K. Packerin sanat ovat selkeitä ja kallisarvoisia: ”Te olette Jumalan lapsia. Hän on teidän henkenne Isä. Hengellisesti te olette jalo-sukuisia, taivaan Kuninkaan jälkeläisiä. Painakaa tämä totuus mieleenne ja säilyttäkää se siellä. Polveuduitepa kuinka monesta kuolevaisesta sukupolvesta tahansa, edustittepa mitä tahansa rotua

tai kansaa, teidän henkenne sukupuu voidaan ilmaista yhdellä rivillä: Te olette Jumalan lapsia!”⁴

Brigham Young kuvaili: ”Kun te – – näette Isämme, te näette olennon, jonka olette tunteneet jo kauan, ja Hän vastaanottaa teidät käsivarsiansa suojiin, ja te tulette olemaan valmiita vastaamaan Hänen syleilyynsä ja suutelemaan Häntä.”⁵

Suuri sota jumalallisesta identiteetistä

Mooses sai tietää jumalallisesta alkuperästään puhuessaan Herran kanssa kasvoista kasvoihin. Sen kokemuksen jälkeen ”Saatana tuli kiusaamaan”, hienovaraisena mutta pahana aikomuksenaan

vääristää Mooseksen identiteettiä. Saatana ”sanoi: Mooses, *ihmisen poika*, palvele minua. Ja – – Mooses katsoi Saatanaa ja sanoi: Kuka sinä olet? Sillä katso, minä olen *Jumalan lapsi*.”⁶

Tämä suuri sota jumalallisesta identiteetistä riehuu raivoisana, kun Saatana pyrkii yhä kasvavalla menetelmävalikoimallaan tuhoamaan meidän uskomme ja tietomme, joka koskee suhdettamme Jumalaan. Onneksi meitä on alusta alkaen siunattu selkeällä näkemyksellä ja ymmärryksellä omasta todellisesta identiteetistämme: ”Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaseksemme”.”⁷ Ja Hänen elävät profetiansa julistavat: ”Jokainen [ihminen] on taivaallisten vanhempien rakas henkilöpoika tai -tytär, ja sellaisena jokaisella on jumalallinen luonne ja päämäärä.”⁸

Se, että opimme tuntemaan nämä totuudet varmasti⁹, auttaa meitä voittamaan koettelemuksia, vaikeuksia ja kaikenlaisia ahdinkoja.¹⁰ Kun eräältä Herran apostolilta kysyttiin: ”Kuinka voimme auttaa niitä, jotka kamppailevat [jonkin henkilökohtaisen haasteen] kanssa?”, hän opetti: ”Opettakaa heille heidän identiteettiään ja heidän tarkoitustaan.”¹¹

”Voimallisin tieto, mitä minulla on”

Nämä voimalliset totuudet ovat olleet elämää mullistavia ystävälleni Jenille¹², joka teini-ikäisenä aiheutti vakavan auto-onnettomuuden. Vaikka hänen oma fyysinen vammansa oli vakava, niin hän tunsikin ankaraa tuskaa, koska toinen kuljettaja oli menettänyt henkensä. ”Joku menetti äitinsä, ja se on minun syytäni”, hän sanoo. Jen, joka oli vain muutama päivä aiemmin lausunut seisten: ”Me olemme taivaallisen Isän tyttäriä. Hän rakastaa meitä”¹³, kysyi nyt epäilevästi: ”Kuinka Hän voisi rakastaa *minua*?”

”Fyysinen kärsimys meni ohi”, hän kertoo, ”mutta en uskonut parantuvani koskaan emotionaalisista ja hengellisistä haavoista.”

Selviytyäkseen Jen kätki tuntemuksensa syvälle, ja hänestä tuli etäinen ja turtunut. Kun hän vuoden kuluttua pystyi viimein puhumaan onnettomuudesta, eräs innoitettu neuvoja kehotti häntä kirjoittamaan lauseen ”Minä olen Jumalan lapsi” ja sanomaan sen päivittäin kymmenen kertaa.

”Sanojen kirjoittaminen oli helpoa”, hän muistelee, ”mutta en pystynyt lausumaan niitä. – – Se teki niistä todenmukaisia, enkä oikeasti uskonut, että Jumala haluaisi minua lapsekseen. Käperryin itseeni ja itkin.”

Usean kuukauden jälkeen Jen pystyi viimein suoriutumaan tehtävästä joka päivä. ”Vuodatin koko sieluni”, hän kertoo, ”rukoillen hartaasti Jumalaa. – – Sitten aloin uskoa sanoihin.” Tämä usko salli Vapahtajan alkaa parantaa hänen haavoittunutta sieluaan. Mormonin kirja toi lohtua ja rohkeutta luottaa Hänen sovituksensa.¹⁴

”Kristus tunsu tuskani, suruni, syyllisyyteni”, Jen sanoo lopuksi. ”Tunsin Jumalan puhdasta rakkautta, enkä ole koskaan kokenut mitään niin voimallista! Tieto siitä, että olen Jumalan lapsi, on voimallisin tieto, mitä minulla on.”

Pyrimme tuntemaan Jumalan, Isämme

Veljet ja sisaret, kuinka jokainen meistä voi kokea voiman, jonka jumalallisen identiteettimme ymmärtäminen tuo? Se alkaa siitä, että pyrimme tuntemaan Jumalan, Isämme.¹⁵ Presidentti Russell M. Nelson on todistanut: ”Jotakin voimallista tapahtuu, kun Jumalan lapsi pyrkii tietämään lisää Hänestä ja Hänen rakkaasta Pojastaan.”¹⁶

Se, että opimme Vapahtajasta ja seuraamme Häntä, auttaa meitä oppimaan tuntemaan Isän. Jeesus opetti, että Hän

on Isän olemuksen kuva¹⁷ ja että ”ei Poika voi tehdä mitään omin neuvoin, hän tekee vain sitä, mitä näkee Isän tekevän”¹⁸. Kristuksen jokainen sana ja teko paljastaa Jumalan todellisen luonteen ja meidän suhteemme Häneen.¹⁹ Vanhin Jeffrey R. Holland on opettanut: ”Veren valuessa jokaisesta huokosesta ja ahdistunut huudahdus huulillaan Kristus etsi Häntä, jota oli aina etsinyt – Isäänsä. ’Abba’, Hän sanoi. ’Isä.’”²⁰

Kuten Jeesus etsi vilpittömästi Isäänsä Getsemanessa, samoin nuori Joseph Smith vuonna 1820 etsi rukoilun Jumalaa pyhässä lehdossa. Luetuaan ”Jos – – joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta”²¹ Joseph vetäytyi rukoilemaan.

Myöhemmin hän kirjoitti: ”Polvis-tuin maahan ja aloin esittää sydämeni toiveita Jumalalle. – –

Näin valopatsaan aivan pääni yläpuolella. – –

Näin kahden Persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: [Joseph,] *tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!*”²²

Kun noudatamme Vapahtajan ja profeetta Josephin esimerkkiä etsien

vilpittömästi Jumalaa, me opimme ymmärtämään hyvin todellisella tavalla, kuten Jen ymmärsi, että Isämme tuntee meidät nimeltä ja että me olemme Hänen lapsiaan.

Äidit – varsinkin nuoret äidit, jotka usein tunnette ylikuormitusta ja alimitoitusta pyrkiessänne kasvattamaan ”syntiä vastustavaa sukupolvea”²³ – älkää koskaan aliarvioiko keskeistä roolianne Jumalan suunnitelmassa. Stressaavina hetkinä – kenties kun juoksette pienokaistenne perässä ja keittiöstä kantautuva palaneen käry kertoo teille, että rakkaudella valmistamanne päivällinen onkin nyt polttouhri – tietäkää, että Jumala muuttaa voitoksi vaikeimmat päivänne.²⁴ ”Älä pelkää, minä olen sinun kanssasi!”²⁵ Hän vakuuttaa levollisesti. Me kunnioitamme teitä täyttäessänne sisar Joy D. Jonesin esittämää toivetta: ”Lapsemme ansaitsevat sen, että he ymmärtävät jumalallisen identiteettinsä.”²⁶

Kehotan meitä kaikkia etsimään Jumalaa ja Hänen rakasta Poikaansa. Presidentti Nelson on opastanut: ”Missään muualla näitä totuuksia ei opeteta selkeämmin ja voimallisemmin kuin Mormonin kirjassa.”²⁷ Kun avaatte kirjan sivuja, niin opitte, että Jumala tekee kaiken meidän parhaaksemme ja

onneksemme²⁸, että Hän on ”armelias ja laupias, hidas vihaan, kärsivällinen ja täynnä hyvyyttä”²⁹ ja että ”kaikki ovat [Hänelle] yhdenvertaisia”³⁰. Kun tunnette olevanne loukattuja, eksyksissä, peloissanne, poissa tolaltanne, surullisia, kaipaavia tai toivottoman hylättyjä elämän äärimmäisessä hädässä³¹ – avatkaa Mormonin kirja, niin saatte tietää, että ”Jumala ei koskaan hylkää meitä. Hän ei ole koskaan hylännyt meitä eikä koskaan hylkää. Hän ei voi. [Sen tekeminen] ei ole Hänen luonteensa mukaista.”³²

Se, että opimme tuntemaan Isämme, muuttaa kaiken, varsinkin sydämemme, kun Hänen lempeä Henkensä vahvistaa meidän todellisen identiteettimme ja suuren arvomme Hänen silmissään.³³ Jumala kulkee meidän kanssamme liittopolkua, kun etsimme Häntä anoen rukouksissa, tutkien pyhiä kirjoituksia ja pyrkien kuuliaisuuteen.

Jumalan luonteen erinomaisuus – todistukseni

Rakastan isieni Jumalaa³⁴, ”Herraa Jumalaa kaikkivaltiaista”³⁵, joka itkee meidän kanssamme meidän suruisamme, kärsivällisesti nuhtelee meitä epävanhurskaudesta ja riemuitsee, kun me pyrimme luopumaan kaikista synneistämme tunteaksemme Hänet³⁶. Kumarran Häntä, joka on aina ”orpojen isä”³⁷ ja niiden kumppani, joilla ei ole kumppania. Kiitollisena todistan, että olen tullut tuntemaan Jumalan, Isäni, ja todistan Hänen luonteensa täydellisyydestä, ominaisuuksista ja erinomaisuudesta³⁸.

Harras rukoukseni on, että jokainen meistä voisi todella ymmärtää jalon syntyperämme³⁹ Jumalan lapsina ja vaalia sitä oppien tuntemaan Hänet, ”ainoan todellisen Jumalan, ja hänet, jonka [Jumala on] lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen”⁴⁰. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. *Vuoden 2018 yhteisten tuokioiden ohjelma: Minä olen Jumalan lapsi*, lds.org/manual/primary.
2. Ks. ”Oon lapsi Jumalan”, *MAP-lauluja*, 187.
3. Room. 8:16.
4. Ks. Boyd K. Packer, ”Nuorille naisille ja miehille”, *Valkeus*, heinäkuu 1989, s. 51.
5. Brigham Young, ”Discourse”, *Deseret News*, 1. lokakuuta 1856, s. 235.
6. Moos. 1:12–13, kursivointi lisäty.
7. 1. Moos. 1:26.
8. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
9. Joseph Smith esitti: ”Evankeliumin ensimmäisenä periaatteena on tuntea varmasti Jumalan luonne” (King Follett -saarnasta, 7. huhtikuuta 1844, julkaisussa *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 344).
10. Ks. Alma 36:3, 27.
11. Russell M. Nelson, Tad R. Callisterin puheessa ”Our Identity and Our Destiny”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 14. elokuuta 2012, s. 1, speeches.byu.edu.
12. Nimi on muutettu.
13. ”Nuorten Naisten johtoaie”, *Nuorten Naisten edistyminen*, 2010, s. 3.
14. Ks. 2. Nefi 2; 6–9; Moosia 2–5; 14–16; Alma 7; 34; 39–42; Hel. 14; 3. Nefi 11; Moroni 7.
15. Profeetta Joseph Smith opetti: ”Jos ihmiset eivät käsitä Jumalan luonnetta, he eivät käsitä itseään” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 42).
16. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 61.
17. Ks. Hepr. 1:3.
18. Joh. 5:19.
19. Ks. Jeffrey R. Holland, ”Jumalan valtaisuus”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 70–73.
20. Jeffrey R. Holland, ”Isien kätet”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 19.
21. Jaak. 1:5.
22. JS–H 15–17.
23. Russell M. Nelson, ”Vetoomus sisarilleni”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 97.
24. Ks. ”Niin varma on perustus”, *MAP-lauluja*, 43, 4. säkeistö.
25. Jes. 41:10.
26. Joy D. Jones, julkaisussa Marianne Holman Prescott, ”2018 Primary Theme 'I Am a Child of God' Teaches Children Their Divine Identity”, *Church News* -lehden osio sivustolla lds.org, 5. tammikuuta 2018, news.lds.org.
27. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja – millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, s. 61.
28. Ks. Hel. 12:2; ks. myös 2. Nefi 26:24.
29. *Lectures on Faith*, 1985, s. 42.
30. 2. Nefi 26:33.
31. Rakastan liikututtavaa kertomusta vanhasta pioneirimiehestä, joka koettuaan tasankojen ylityksen todisti: ”Me kärsimme enemmän kuin pystytte kuvittelemaankaan, ja monet paleltuivat kuoliaiksi tai kuolivat nälkään, mutta kuuliteko koskaan kenenkään siitä kompaniasta hengissä selviytyneen lausuvan yhtäkään arvostelun sanaa? *Yksikään siitä kompaniasta ei koskaan luopunut kirkosta tai jättänyt sitä, koska jokainen meistä tuli tietämään ehdottoman varmasti, että Jumala elää, sillä me opimme tuntemaan Hänet äärimmäisessä hädässämme.*” (Julkaisussa David O. McKay, ”Pioneer Women”, *Relief Society Magazine*, tammikuu 1948, s. 8.)
32. George Q. Cannon, ”Remarks”, *Deseret Evening News*, 7. maaliskuuta 1891, s. 4.
33. Ks. OL 18:10.
34. Ks. Ap. t. 5:30; 22:14; ”Isämme Herra käsin voimakkain”, *MAP-lauluja*, 41.
35. Ks. Moos. 1:3; ks. myös Ilm. 15:3; 21:22–23; 3. Nefi 4:32; OL 109:77; 121:4.
36. Ks. Alma 22:18.
37. Ps. 68:6; ks. myös Jaak. 1:27.
38. Ks. *Lectures on Faith*, 1985, s. 42.
39. Ks. ”Carry On”, *Hymns*, 255.
40. Joh. 17:3.

Vanhin Larry J. Echo Hawk
seitsemänkymmenen koorumista

Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin

Me kaikki voimme tuntea sanomatonta rauhaa ja kumppanuutta Vapahtajamme kanssa, kun opimme antamaan auliisti anteeksi niille, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan.

Ensimmäisenä päivänä sapatin jälkeen naiset jo aamuvarhaisella menivät haudalle ja ottivat hankimansa tuoksuöljyt mukaan.

He havaitsivat, että kivi oli vieritetty haudan suulta, ja kun he menivät sisälle hautaan, he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.

Kun he olivat ymmällä tästä, heidän edessään seisoivat yhtäkkiä kaksi miestä sädehtivän kirkkaissa vaatteissa.

Naiset pelästyivät ja painoivat katseensa maahan. Mutta miehet sanoivat heille: 'Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?'

Ei hän ole täällä, hän on noussut kuolleista.¹

Huomenna, pääsiäissunnuntaina, me muistamme erityisellä tavalla, mitä Jeesus Kristus on tehnyt meidän vuoksemme: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän."² Lopulta me

nousemme kuolleista kuten Hän, elääksemme ikuisesti.

Jeesuksen Kristuksen pyhän sovituksen ihmeen ansiosta me voimme saada lahjana myös anteeksiannon synneistämme ja pahoista teoistamme, jos otamme vastaan parannuksen mahdollisuuden ja vastuun. Ja vastaanottamalla välttämättömät toimitukset, pitämällä liitot ja noudattamalla käskyjä me voimme saada iankaikkisen elämän ja korotuksen.

Tänään haluan keskittyä anteeksiantoon, siihen keskeiseen ja

kallisarvoiseen lahjaan, jonka meille tarjoaa Vapahtajamme ja Lunastajamme Jeesus Kristus.

Eräänä vuoden 1982 joulukuun yönä vaimoni Terry ja minä heräsimme, kun puhelin soi kodissamme Pocatellossa Idahossa. Kun vastasin puhelimeen, kuulin vain nyyhkytystä. Viimein sisareni sanoi ääni tukahtuneena: "Tommy on kuollut."

Parikymmenvuotias rattijuoppo oli hurjastellut 135 kilometrin tuntinopeudella punaisia päin Denverin eräällä esikaupunkialueella Coloradossa. Hän oli törmännyt rajusti autoon, jota ajoi nuorin veljeni Tommy. Tommy ja hänen vaimonsa Joan kuolivat välittömästi. He olivat palaamassa joulujuhlista kotiin pienen tyttärensä luo.

Vaimoni ja minä lensimme heti Denveriin ja menimme hautaustoimistolle. Kokoonnuimme vanhempieni ja sisarusteni kanssa suremaan meille rakaiden Tommyn ja Joanin poismenoaa. Olimme menettäneet heidät järjettömän rikoksen vuoksi. Sydämemme oli särkynt, ja sisälläni alkoi kuohahdella viha nuorta rikollista kohtaan.

Tommy oli toiminut lakimiehenä Yhdysvaltain oikeusministeriössä, ja hänestä oli tulossa Amerikan alkupeäräisväestön maiden ja luonnonvarojen voimakas puolestapuhuja tulevina vuosina.

Jonkin ajan kuluttua oikeudessa käsiteltiin sen nuoren miehen asiaa, jota pidettiin vastuullisena kuolemantuottamukseen liikenteessä. Vanhempani ja vanhin siskoni Katy, jotka edelleen tunsivat surua ja murhetta, olivat läsnä oikeuskäsittelyssä. Paikalla olivat myös rattijuopon vanhemmat, ja käsittelyn päätyttyä he istuivat penkillä ja itkivät. Vanhempani ja siskoni istuivat lähistöllä pyrkien saamaan omat tunteensa hallintaan. Hetken kuluttua vanhempani ja siskoni nousivat ylös,

kävelivät autoa ajaneen henkilön vanhempien luo ja lausuivat heille lohdun ja anteeksiannon sanoja. Miehet kätelivät, ja naiset pitelivät toisiaan kädestä. Kaikki tunsivat syvää surua ja vuodattivat kyyneliä sekä tunsivat, että kumpikin perhe oli kärsinyt suunnattomasti. Äiti, isä ja Katy näyttivät tietä hiljaisella voimallaan ja rohkeudellaan ja osoittivat perheellemme, mitä anteeksianto on käytännössä.

Se anteeksiannon osoitus niinä hetkinä sai oman sydämeni pehmemmään ja avasi tien parantumiselle. Ajan mittaan opin, kuinka voi saada anteeksiantavan sydämen. Ainoastaan Rauhan Ruhtinaan avulla tuskallinen kuormani keveni. Sydämeni tulee aina kaipaamaan Tommya ja Joania, mutta nyt anteeksianto sallii minun muistaa heitä tuntien vapautunutta iloa. Ja tiedän, että tulemme jälleen olemaan yhdessä perheenä.

En esitä, että katsoisimme laitonta toimintaa läpi sormien. Tiedämme aivan hyvin, että yksilöitä on määrää pitää vastuullisina rikollisista teoistaan ja yhteiskunnallisista rikkomuksistaan. Tiedämme kuitenkin myös sen, että Jumalan poikina ja tyttärinä me noudattamme Jeesuksen Kristuksen opetuksia. Meidän tulee olla anteeksiantavia silloinkin kun muut eivät tunnu ansaitsevan meidän anteeksiantoamme.

Vapahtaja on opettanut:

”Jos te annatte toisille ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa myös taivaallinen Isänne teille anteeksi.

Mutta jos te ette anna anteeksi toisille, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.”³

Me kaikki voimme tuntea sanomattomaa rauhaa ja kumppanuutta Vapahtajamme kanssa, kun opimme antamaan auliisti anteeksi niille, jotka ovat rikkooneet meitä vastaan. Tämä kumppanuus tuo Vapahtajan voiman elämäämme

kiistattomalla ja unohtumattomalla tavalla.

Apostoli Paavali on neuvonut:

”Te, jotka olette Jumalan valittuja, – – pukeutukaa siis sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen.

Pitäkää huolta, että tulette toimeen keskenänne, antakaa anteeksi toisilenne – –. *Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin.*”⁴

Herra itse on julistanut:

”Sen tähden minä sanon teille, että teidän tulee antaa anteeksi toisellenne; sillä se, joka ei anna veljelleen anteeksi hänen rikkomuksiaan, seisoo tuomittuna Herran edessä; sillä hänelle jää suurempi synti.

Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille.”⁵

Vapahtajamme ja Lunastajamme Jeesuksen Kristuksen opetukset ovat selkeät: synnintekijän täytyy olla halukas antamaan anteeksi muille, jos hän toivoo saavansa anteeksiannon.⁶

Veljet ja sisaret, onko elämässämme ihmisiä, jotka ovat loukanneet meitä? Haudommeko me kaunan ja vihan tunteita, jotka tuntuvat täysin oikeutetuilta? Annammeko me ylpeyden estää meitä antamasta anteeksi ja päästämästä irti? Kehotan meitä kaikkia antamaan täysin anteeksi ja sallimaan sisimpämme parantua. Ja vaikkei anteeksi antaminen onnistuisikaan tänään, niin tietäkää, että kun haluamme sitä ja teemme työtä

sen eteen, se tulee aikanaan – aivan niin kuin minulle kävi veljeni kuoleman jälkeen.

Muistakaa myös, että anteeksi antamiseen kuuluu välttämättömänä osana anteeksi antaminen itsellemme.

Herra on sanonut: ”Se, joka on tehnyt parannuksen synneistään, se saa anteeksi, enkä minä, Herra, muista niitä enää.”⁷

Pyydän meitä kaikkia tänä päivänä muistamaan Jeesuksen Kristuksen esimerkin ja noudattamaan sitä. Tuskaamaan Golgatan ristillä Hän lausui nämä sanat: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät.”⁸

Kun meillä on anteeksiantava henki ja toimimme sen mukaisesti, kuten vanhempani ja vanhin siskoni, kohdallamme voi toteutua Vapahtajan lupaus: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.”⁹

Todistan, että tämä rauha tulee elämäämme, kun otamme varteen Jeesuksen Kristuksen opetukset ja noudatamme Hänen esimerkkiään antamalla muille anteeksi. Lupaan, että kun annamme anteeksi, niin Vapahtaja vahvistaa meitä ja Hänen voimansa ja ilonsa virtaavat meidän elämäämme.

Hauta on tyhjä. Kristus elää. Minä tunnen Hänet. Rakastan Häntä. Olen kiitollinen Hänen armostaan. Se on se vahvistava voima, joka riittää parantamaan kaiken. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Luuk. 24:1–6.
2. Joh. 3:16.
3. Matt. 6:14–15.
4. Kol. 3:12–13, kursivointi lisätty.
5. OL 64:9–10.
6. Ks. James E. Talmage, *Uskonkappaleet*, 1985, s. 121–122.
7. OL 58:42.
8. Luuk. 23:34.
9. Joh. 14:27.

Vanhin Gary E. Stevenson
kahdentoista apostolin koorumista

Profeetan sydän

Me voimme riemuista siitä, että Herran profeetta on sijallaan ja että Herran työtä tehdään Hänen jumalallisesti määräämällään tavalla.

Olen hartaasti rukoillut, että Pyhä Henki on meidän jokaisen kanssa tänään tässä taivaallisessa tilaisuudessa. Se, mitä olemme yhdessä nähneet omin silmin, on ollut mitä vaikuttavinta, kun tämän taloudenhoitokauden 17. profeetta on hyväksytty juhlakokouksessa.

Kun etsin johdatusta tietääkseni, mistä aiheesta Herra haluaisi minun puhuvan tänä päivänä, ajatukseni ohjattiin erääseen äskettäiseen keskusteluun vasta kutsutun ensimmäisen

presidenttikunnan kanssa. Tässä keskustelussa toinen neuvonantajista sanoi tähän tapaan: ”Toivon syvästi, että kirkon jäsenet pystyvät ymmärtämään, kuinka tärkeää on, että meille on kutsuttu uusi profeetta, presidentti Russell M. Nelson, sekä kuinka merkittävä ja pyhä on yleiskonferenssissa pidettävä juhlakokous.” Hän totesi edelleen: ”On kulunut kymmenen vuotta, ja monet, varsinkaan kirkon nuoret, eivät muista tätä aiempaa kertaa tai eivät ole kokeneet tätä aikaisemmin.”

Tämä sai minut pohtimaan kokemuksia, joita itselläni on ollut. Ensimmäinen profeetta, jonka muistan, on presidentti David O. McKay. Olin 14-vuotias, kun hän kuoli. Muistan menetyksen tunteen, joka liittyi hänen kuolemaansa, kyneleet äitini silmissä ja koko perheemme tunteen surun. Muistan, kuinka sanat ”Siunaathan presidentti David O. McKayta” tulivat rukouksissani huuliltani niin luontevasti, että ellen ollut tarkkana, niin hänen kuolemansa jälkeenkin huomaisin käyttäväni niitä samoja sanoja. Mietin, siirtyisivätkö sydämeeni ja mieleeni sama tunne ja vakaumus häntä seuraavia profeettoja kohtaan. Mutta miltei kuin vanhemmat, jotka rakastavat jokaista lastaan, minäkin opin rakastamaan presidentti Joseph Fielding Smithiä, joka seurasi presidentti McKayta, sekä jokaista profeettaa heidän jälkeensä: Harold B. Leetä, Spencer W. Kimballia, Ezra Taft Bensonia, Howard W. Hunteria, Gordon B. Hinckleyä, Thomas S. Monsonia ja tänä päivänä presidentti Russell M. Nelsonia. Samoin olen tuntenut yhteyttä heihin ja saanut todistuksen heistä. Annoin täyden hyväksyntäni kullekin profeetalta kohotetuina käsin – ja kohotetuina sydämin.

Aina kun kukin rakkaista profeettoistamme on kuollut, on aivan luonnollista tuntea surua ja menetyksen tunnetta. Mutta suruamme lievittävät ilo ja toivo, jotka tulevat, kun koemme yhden palautuksen suurista siunauksista: maan päällä elävän profeetan kutsumisen ja hyväksymisen.

Siitä syystä puhun tästä jumalallisesta prosessista, kuten olen havainnoinut sitä viimeisten kolmen kuukauden kuluessa. Kuvailen sitä neljässä osassa: ensiksikin profeettamme kuolema ja ensimmäisen presidenttikunnan hajoaminen, toiseksi odotusaika ennen uuden ensimmäisen presidenttikunnan järjestämistä, kolmanneksi uuden profeetan kutsuminen ja

neljänneksi uuden profeetan ja ensimmäisen presidenttikunnan hyväksymisen juhlakokouksessa.

Profeetan kuolema

Tammikuun 2. päivänä 2018 rakas profeettamme Thomas S. Monson siirtyi verhon toiselle puolelle. Hänellä on ikuisesti sija sydämessämme. Presidentti Henry B. Eyring lausui presidentti Monsonin kuoltua sanat, jotka kuvaavat ytimekkäästi tuntemuksiamme: ”Hänen elämänsä tunnusmerkkinä, kuten Vapahtajankin elämän, on oleva hänen henkilökohtainen huolehtimisensa hänen auttaessaan köyhiä, sairaita – kaikkia yksilöitä – maailmanlaajuisesti.”¹

Presidentti Spencer W. Kimball on selittänyt:

”Kun yksi tähti painuu horisontin taakse, toinen tulee näkyviin, ja kuolema synnyttää elämää.

Herran työ on loputonta. Silloinkin kun voimallinen johtaja kuolee, kirkko ei ole yhtäkään hetkeä ilman johtajaa – kiitos hyvän sallimuksen, joka antoi valtakunnalleen jatkuvuuden ja pysyvyyden. Kuten on jo tapahtunut – aiemmin tänä taloudenhoitokautena, kansa peittää haudan kunnioittavasti, kuivaa kyyneleensä ja kääntää katseensa kohti tulevaisuutta.”²

Väliaikainen apostolien hallintokausi

Ajanjaksosta profeetan kuoleman ja ensimmäisen presidenttikunnan uudelleen järjestämisen välillä käytetään nimitystä väliaikainen apostolien hallintokausi. Tänä ajanjaksona kahdentoista koorumilla on yhteisesti kooruminjohtajan johdolla avaimet kirkon johtamiseen. Presidentti Joseph F. Smith opetti: ”Kirkossa on aina johtaja, ja jos kirkon presidenttikunta kuoleman tai jonkin muun syyn takia hajoaa, niin seuraavana kirkon johdossa ovat kaksitoista apostolia siihen asti, kunnes presidenttikunta järjestetään uudelleen.”³

Viimeisin väliaikainen hallintokausi alkoi, kun presidentti Monson kuoli 2. tammikuuta, ja päättyi 12 päivää myöhemmin sunnuntaina 14. tammikuuta. Sinä lepopäivän aamuna kahdentoista koorumi kokoontui Suolajärven temppelin ylähuoneessa paaston ja rukouksen hengessä presidentti Russell M. Nelsonin, virkaiältään vanhimman apostolin ja kahdentoista koorumin presidentin, johdolla.

Uuden profeetan kutsuminen

Tässä pyhässä ja ikimuistoisessa kokouksessa, joka noudatti vakiintunutta aiempaa käytäntöä ykseydessä ja yksimielisyydessä, johtavat veljet istuivat virkaikänsä mukaisessa järjestyksessä 13 tuolin muodostamassa

puoliympyrässä ja kohottivat kätensä ensin hyväksyäkseen ensimmäisen presidenttikunnan järjestämisen ja sitten hyväksyäkseen presidentti Russell Marion Nelsonin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi. Tämän hyväksymisen jälkeen kahdentoista koorumi kokoontui piiriin ja asetti kätensä presidentti Nelsonin pään päälle asettaakseen ja erottaakseen hänet tehtävään virkaiältään seuraavaksi vanhimman apostolin toimiessa puhujana.

Sitten presidentti Nelson nimitti neuvonantajansa, presidentti Dallin Harris Oaksin ja presidentti Henry Bennion Eyringin, ja presidentti Oaks nimettiin kahdentoista apostolin koorumin presidentiksi ja presidentti Melvin Russell Ballard kahdentoista apostolin koorumin virkaa toimittavaksi presidentiksi. Samanlaisten hyväksymisäänestysten jälkeen presidentti Nelson erotti kunkin näistä johtavista veljistä omaan virkaansa. Tämä oli syvällisen pyhä kokemus, jossa Henkeä vuodatettiin. Lausun teille ehdottoman todistukseni siitä, että Herran tahto, jota hartaasti rukoulimme, ilmeni voimallisesti sen päivän toiminnoissa ja tapahtumissa.

Samalla kun presidentti Nelson asetettiin tehtävään ja ensimmäinen presidenttikunta järjestettiin uudelleen,

väliaikainen apostolien hallintokausi päättyi, ja vasta muodostettu ensimmäinen presidenttikunta alkoi toimia – mikä merkittävää – ilman että Herran valtakunnan johtaminen maan päällä olisi keskeytynyt hetkeksikään.

Juhlakokous

Tänä aamuna tämä jumalallinen prosessi huipentui Opissa ja liitoissa annetun toimeksiannon mukaisesti: ”Sillä kaikki täytyy tehdä kirkossa järjestyksessä ja yhteisellä suostumuksella, uskon rukouksen kautta”⁴ ja ”kolme johtavaa ylipappia, – – kirkon luottamuksen, uskon ja rukouksen tukemaa, muodostavat kirkon presidenttikunnan koorumin”⁵.

Vanhin David B. Haight kuvaili aiempaa tapahtumaa, joka oli samanlainen kuin mihin osallistuimme tänään:

”Me olemme todistajia ja osanottajia erittäin pyhässä tapahtumassa – juhlakokouksessa, jossa suoritetaan taivaallisia toimituksia. Kuten entisiin aikoina pyhät ovat paastonneet ja rukoilleet paljon eri puolilla maailmaa, jotta he saisivat kokea Herran Hengen vuodatusta, mikä onkin hyvin ilmeistä – – tässä tilaisuudessa tänä aamuna.

Juhlakokous, kuten nimikin jo kertoo, merkitsee pyhää, harrasta ja kunnioittavaa tilaisuutta, kun pyhät kokoontuvat ensimmäisen presidenttikunnan johdolla.”⁶

Veljet ja sisaret, me voimme riemuita – jopa huutaa ”Hoosianna!” – siitä, että Herran puhetorvi, Jumalan profeetta, on sijallaan ja että Herra on mieltynyt siihen, että Hänen työtään tehdään Hänen jumalallisesti määräämällään tavalla.

Presidentti Russell M. Nelson

Tämä Jumalan määräämä prosessi johtaa jälleen uuteen Jumalan kutsumaan profeettaan. Aivan kuten presidentti Monson oli yksi suurimmista

henkilöistä, joka on elänyt tämän maan päällä, samoin on presidentti Nelson. Herra on perusteellisesti valmistanut ja erityisesti opastanut häntä johtamaan meitä tänä aikana. On suurenmoinen siunaus, että meillä on nyt rakastavana ja omistautuneena profeettana presidentti Russell M. Nelson – kirkon 17. presidentti tänä viimeisenä taloudenhoitokautena.

Presidentti Nelson on todella huomionarvoinen mies. Minulla oli etuoikeus palvella kahdentoista koorumissa hänen toimiessaan kooruminjohtajanani vähän yli kaksi vuotta. Olen matkustanut hänen kanssaan ja ihmettelen hänen tarmoaan, sillä täytyy liikkua nopeasti pysyäkseen hänen tahdissaan! Hän on käynyt elämänsä aikana yhteensä 133 maassa.

Hän auttaa kaikkia – niin nuoria kuin vanhojakin. Hän vaikuttaa tuntevan jokaisen ja on erityisen lahjakas muistamaan nimiä. Kaikki, jotka tuntevat hänet, kokevat olevansa hänen suosikkejaan. Ja näin on meidän itse kunkin kohdalla – hänen jokaista kohtaan tuntemansa aidon rakkauden ja huolenpidon vuoksi.

Olen ollut tekemisissä presidentti Nelsonin kanssa pääasiassa kirkollisissa tehtävissä, mutta olen myös tutustunut siihen ammatilliseen uraan, joka presidentti Nelsonilla oli ennen kuin hänet kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi. Kuten monet tietävät, presidentti Nelson oli maailmalla tunnettu sydänkirurgi, ja varhain lääketieteen urallaan hän oli ensimmäisten joukossa kehittämässä sydän-keuhkokonetta. Hän oli siinä tutkimusryhmässä, joka vuonna 1951 avusti ensimmäistä ihmiselle tehtyä avosydänleikkausta käyttäen sydämen ja keuhkojen ohitusta. Presidentti Nelson suoritti sydänleikkauksen presidentti Spencer W. Kimballille vähän ennen kuin presidentti Kimballista tuli profeetta.

Mielenkiintoista sinänsä – kun presidentti Nelsonin kutsuminen kahdentoista koorumiin 34 vuotta sitten päätti *ammatillisen kirurginuran*, jossa hän oli vahvistanut ja korjannut sydämiä, se aloitti *apostolin palvelutehtävän*, joka on omistettu niiden lukemattomien kymmenien tuhansien sydänten vahvistamiseen ja

korjaamiseen kaikkialla maailmassa, joita kutakin hänen viisauden, palveluksen ja rakkauden sanansa ja tekonsa ovat kohottaneet ja parantaneet.

Kristuksen kaltainen sydän

Kun kuvittelen mielessäni Kristuksen kaltaisen sydämen päivittäisessä toiminnassa, näen presidentti Nelsonin. En ole tavannut ketään, joka ilmentäisi tätä ominaisuutta paremmin kuin hän. Minulle on ollut merkittävänä ohjauksena saada tarkkailla presidentti Nelsonin Kristuksen kaltaisen sydämen ilmenemisiä omakohtaisesti.

Joitakin viikkoja sen jälkeen kun minut oli lokakuussa 2015 kutsuttu kahdenoista koorumiin, minulla oli mahdollisuus päästä kurkistamaan läheltä presidentti Nelsonin aiempaa ammatillista uraa. Sain kutsun osallistua tilaisuuteen, jossa häntä kunnioitettiin sydänkirurgian pioneerina. Kun menin tapahtumapaikalle, hämmästyin nähdesäni sen suuren joukon alan ammattilaisia, jotka olivat siellä kunnioittamassa ja osoittamassa arvostusta työlle, jota presidentti Nelson oli tehnyt monia vuosia aiemmin lääkärinä ja kirurgina.

Sinä iltana lukuisat ammattilaiset nousivat ilmaisemaan kunnioitustaan ja ihailuaan presidentti Nelsonin erinomaisesta panoksesta lääketieteeseen omalla erikoisalallaan. Niin vaikuttavia kuin kaikki puhujat olivatkin kuvaillessaan presidentti Nelsonin erilaisia saavutuksia, olin vieläkin lumoutuneempi siitä keskustelusta, jonka kävin vieressäni istuvan miehen kanssa. Hän ei tuntenut minua, mutta hän tunsii presidentti Nelsonin tohtori Nelsonina, joka oli thoraxkirurgian erikoistumisopinto-ohjelman johtaja lääketieteellisessä tiedekunnassa vuonna 1955.

Tämä mies oli presidentti Nelsonin entinen oppilas. Hän kertoi monia muistoja. Mielenkiintoisinta oli hänen

kuvauksensa siitä, millainen oli presidentti Nelsonin opetustapa, joka hänen mukaansa tunnettiin hyvin laajalti. Hän selitti, että suuri osa sydänkirurgiaan erikoistuvien lääkäreiden opettamisesta tapahtui leikkaussalissa. Siellä työpajana toimivassa salissa erikoistuvat kirurgit tarkkailivat ja suorittivat leikkauksia opetuksesta vastaavan kirurgin valvonnassa. Hän kertoi, että leikkaussaliympäristö oli joillakin tietyillä opetuksesta vastaavilla kirurgeilla kaoottinen, kilpailuhenkinen, täynnä paineita ja jopa itsekkyyden ohjaama. Tämä mies kuvaili sitä vaikeaksi ympäristöksi, toisinaan jopa nöyryyttäväksi. Tämän vuoksi erikoistuvat kirurgit tunsivat, että jopa heidän ammattiuransa oli usein vaarassa.

Sitten hän selitti, miten ainutlaatuisen ympäristö oli presidentti Nelsonin leikkaussali. Se oli rauhallinen, tyyni ja arvokas. Erikoistuvia kirurgeja kohdeltiin syvän kunnioittavasti. Jonkin toimenpiteen näyttämisen jälkeen tohtori Nelson odotti kuitenkin jokaiselta erikoistuvulta kirurgilta korkeimman tason suoritusta. Tämä mies kuvaili edelleen, kuinka parhaat potilastulokset saatiin ja parhaat kirurgit tulivat tohtori Nelsonin leikkaussalista.

Tämä ei ole minulle minkäänlainen yllätys. Juuri tätä olen kokenut ja havainnoinut omin silmin, ja sen kautta

olen tullut todella siunatuksi kahdenoista koorumissa. Tunnen, että olen ollut tavallaan koulutettavana yhtenä hänen erikoistuvista oppilaistaan.

Presidentti Nelsonilla on poikkeuksellinen tapa opettaa muita ja antaa oikaisua myönteisellä, kunnioittavalla ja kohottavalla tavalla. Hän on Kristuksen kaltaisen sydämen ilmentymä ja esimerkki meille kaikille. Häneltä me opimme, että olimme missä tahansa olosuhteissa, meidän käyttöksemme ja sydämemme voivat olla sopusoinnussa Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteiden kanssa.

Nyt meillä on suurenmoinen siunaus antaa tukemme profeetallemme, presidentti Russell M. Nelsonille. Koko elämänsä ajan hän on pitänyt kunniaa lukuisat tehtävänsä opiskelijana, isänä, opettajana, aviomiehenä, kirurgina, pappeusjohtajana, isoisänä ja apostolina. Hän on täyttänyt nämä tehtävät silloin – ja täyttää niitä edelleen – profeetan sydämellä.

Veljet ja sisaret, se, mitä olemme nähneet ja mihin olemme osallistuneet tänään – juhla kokous – johtaa todistukseeni siitä, että presidentti Russell M. Nelson on Herran elävä puhutorvi koko ihmiskuntaa varten. Lisään myös oman todistukseni Isästä Jumalasta, Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen tehtävästään meidän Vapahtajanamme ja Lunastajanamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Henry B. Eyring, julkaisussa Marianne Holman Prescott, "Apostles Share Thoughts about President Thomas S. Monson on Social Media", *Church News* -lehden osio sivustolla lds.org, 12. tammikuuta 2018, news.lds.org.
2. Spencer W. Kimball, julkaisussa Conference Report, huhtikuu 1970, s. 118.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 223.
4. OL 28:13.
5. OL 107:22.
6. Ks. David B. Haight, "Juhlakokoukset", *Valkeus*, tammikuu 1995, s. 13.

Vanhin Lynn G. Robbins
seitsemänkymmenen koorumien johtokunnasta

Seitsemänkymmentä kertaa seitsemän

Keskellä elämää, joka on täynnä kompastuskiviä ja epätäydellisyyttä, me kaikki olemme kiitollisia mahdollisuuksista yrittää uudelleen.

Virheet ovat elämän tosiasia. On olennaisen mahdotonta oppia soittamaan pianoa taitavasti tekemättä tuhansia virheitä – ehkä jopa miljoona. Kun opettelee vierasta kieltä, täytyy kohdata se nolouden tunne, kun tekee tuhansia virheitä – ehkä jopa miljoona. Maailman parhaimmatkaan urheilijat eivät koskaan lakkaa tekemästä virheitä.

On sanottu, että ”onnistuminen ei ole sitä, ettei koskaan epäonnistuisi, vaan sitä, että kulkee epäonnistumisesta toiseen menettämättä lainkaan innostusta”¹.

Hehkulampun keksimisen jälkeen Thomas Edisonin väitetään sanoneen: ”En epäonnistunut tuhat kertaa. Hehkulampun keksiminen oli prosessi, jossa oli tuhat vaihetta.”² Charles F. Kettering nimitti epäonnistumisia ”tienviitoiksi kohti saavutuksia”³. Toivon mukaan jokainen virhe, jonka teemme, muodostuu viisauden opetuksiksi, joka muuttaa kompastuskivet astinkiviksi.

Nefin horjumaton usko auttoi häntä kulkemaan epäonnistumisesta toiseen, kunnes hän viimein sai pronssilevyt. Mooseksen piti yrittää kymmenen kertaa, ennen kuin hän viimein onnistui

pakenemaan israelilaisten kanssa Egyptistä.

Saatamme ihmetellä – jos sekä Nefi että Mooses tekivät Herran työtä, niin miksei Herra puuttunut tilanteeseen ja auttanut heitä onnistumaan heti ensimmäisellä yrityksellä? Miksi Hän salli heidän – ja miksi Hän sallii meidän – kompuroida ja epäonnistua pyrkimyksissämme onnistua? Tähän kysymykseen on monia tärkeitä vastauksia, ja tässä on muutamia:

- Ensiksi, Herra tietää, että tämä antaa meille kokemusta ja on meidän hyväksemme.⁴
- Toiseksi, Hän antaa meidän maistaa karvaan, jotta tietäisimme antaa arvon hyvälle.⁵
- Kolmanneksi, Hän osoittaa, että ”sota on Herran vallassa”⁶ ja että vain Hänen armostaan me voimme tehdä Hänen työtään ja tulla Hänen kaltaisikseen⁷.
- Neljänneksi, Hän auttaa meitä kehittymään ja hiomaan monen monituisia Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia, joita ei voi hioa ilman vastakohtaisuutta⁸ eikä ilman ”ahdingon ahjoa”⁹.

Niinpä keskellä elämää, joka on täynnä kompastuskiviä ja epätäydellisyyttä, me kaikki olemme kiitollisia mahdollisuuksista yrittää uudelleen.

Vuonna 1970, kun opiskelin ensimmäistä vuotta BYU:ssa, ilmoittauduin fysiikan perusteiden aloituskurssille, jota opetti erinomainen opettaja, Jae Ballif. Oppikurssin kunkin osion jälkeen hän piti kokeen. Jos opiskelija sai arvosanaksi tyydyttävän ja hän halusi paremman arvosanan, opettaja Ballif antoi oppilaan tehdä muokatun kokeen, joka perustui samaan aiheeseen. Jos opiskelija sai toisella yrityksellä arvosanaksi hyvän eikä hän ollut vielä kukaan tyytyväinen, hän sai tehdä kokeen kolmannen kerran ja neljännen kerran ja niin edelleen. Sallimalla minulle lukuisia uusia yrityksiä tämä opettaja auttoi minua kunnostautumaan ja viimein saamaan hänen oppikurssistaan arvosanan erinomainen.

Hän oli epätavallisen viisas opettaja, joka innoitti oppilaitaan jatkamaan yrittämistä – pitämään epäonnistumista opetuksena, ei murhenäytelmänä, ja olemaan pelkäämättä epäonnistumista ja sen sijaan oppimaan siitä.

Soitin hiljattain tälle suurenmoiselle miehelle – 47 vuotta sen jälkeen kun olin osallistunut hänen fysiikan oppikurssilleen. Kysyin häneltä, miksi hän oli halukas sallimaan opiskelijoille rajatoman määrän yrityksiä arvosanansa parantamiseksi. Hän vastasi: ”Halusin olla samalla puolella kuin opiskelijat.”

Vaikka olemmekin kiitollisia uusista yrittämisen mahdollisuuksista, joita saamme tehtyämme virheitä eli mielen epäonnistumisia, niin me hämmästelemme Vapahtajan armoa, kun Hän antaa meille uusia mahdollisuuksia voittaa synty eli sydämen epäonnistumiset.

Kukaan ei ole enemmän meidän puolellamme kuin Vapahtaja. Hän sallii meidän osallistua järjestämiinsä kokeisiin yhä uudelleen. Hänen kaltaiseen tuleminen edellyttää lukemattomia *uusia yrityksiä* päivittäisissä kamppailuissamme voittaa luonnollinen ihminen, kuten hallita himojamme, oppia kärsivällisyyttä ja anteeksiantoa, voittaa laiskuus ja välttää tekemättä jättämisen syntejä, vain muutamia mainitakseni. Jos erehtyminen kuuluu ihmisluontoon,

niin kuinka monta epäonnistumista tarvitaan, ennen kuin luontomme ei ole enää inhimillinen vaan jumalallinen? Tuhansia? Todennäköisemmin miljoona.

Tietäen, että kaidalle ja kapealle polulle siroteltaisiin koettelemuksia ja että kokisimme päivittäin epäonnistumisia, Vapahtaja maksoi mittaamattoman hinnan antaakseen meille niin monta mahdollisuutta kuin tarvittaisiin, jotta onnistuisimme selviytymään läpi kuolevaisuuden koetustilan. Hänen salimansa vastukset voivat usein näyttää ylivoimaisilta ja miltei mahdottomilta kestää, mutta Hän ei jätä meitä ilman toivoa.

Jotta meidän toivomme säilyisi lannistumattomana kohdatessamme elämän koetuksia, Vapahtajan armo on aina valmiina ja aina läsnä. Hänen armonsa on ”jumalallista apua tai voimaa, – – kaiken mahdollistava voima, jonka ansiosta miehet ja naiset saavat mahdollisuuden voittaa omakseen iankaikkisen elämän ja korotuksen sen *jälkeen* kun he ovat itse tehneet parhaansa”¹⁰. Hänen armonsa

ja Hänen rakastava katseensa ovat meidän yllämme koko matkamme ajan, kun Hän innoittaa, keventää kuormia, vahvistaa, vapauttaa, suojelee, parantaa ja muilla tavoin auttaa kansaansa heidän kompuroidessaan eteenpäin pitkin kaitaa ja kapeaa polkua.¹¹

Parannus on aina saatavilla oleva Jumalan lahja, jonka ansiosta me voimme kulkea epäonnistumisesta toiseen menettämättä lainkaan innostusta. Parannus ei ole Hänen varasuunnitelmansa, jos sattuisimme epäonnistumaan. Parannus on Hänen suunnitelmansa Hänen tietäessään meidän epäonnistuvan. Tämä on parannuksen evankeliumi, ja kuten presidentti Russell M. Nelson on huomauttanut, se on ”elinikäinen opetusohjelma”¹².

Tässä elinikäisessä parannuksen opetusohjelmassa sakramentti on Herran asettama keino tarjota jatkuva pääsy Hänen anteeksiantoonsa. Jos me nautimme sakramentin särkynein sydämin ja murtunein mielin, Hän tarjoaa meille viikoittain anteeksiannon, kun edistymme epäonnistumisesta toiseen pitkin liittopolkua. Sillä ”heidän syneistään huolimatta minun sydämeni on täynnä sääliä heitä kohtaan”¹³.

Mutta kuinka monta kertaa Hän antaa meille anteeksi? Kuinka pitkällistä on Hänen pitkämielisyytensä? Kerran Pietari kysyi Vapahtajalta: ”Herra, jos veljeni yhä uudestaan tekee väärin minua kohtaan, niin kuinka monta kertaa minun on annettava hänelle anteeksi? Peräti seitsemän kertaako?”¹⁴

Oletettavasti Pietari ajatteli, että *seitsemän* olisi riittävän korkea määrä painottamaan liian moninkertaisen anteeksiantamisen mielettömyyttä ja että hyväntahtoisuudellakin pitäisi olla rajansa. Vastatessaan Vapahtaja pohjimiltaan kielsi Pietaria edes laskemasta – asettamasta rajoja anteeksiannolle.

”Ei seitsemän, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän’, vastasi Jeesus.”¹⁵

Vapahtaja ei ilmiselvästikään asettanut ylärajaksi 490:tä kertaa. Se vastaisi samaa kuin sanoisi, että sakramentin nauttimisella on 490 kerran raja ja sitten 491. kerralla taivaallinen tarkastaja tulisi väliin ja sanoisi: ”Olen pahoillani, mutta parannuskorttisi on juuri vanhentunut – tästä eteenpäin olet omillasi.”

Herra käytti seitsemänkymmentä kertaa seitsemän -laskuoppia vertauskuvana äärettömästä sovituksestaan, ehtymättömästä rakkaudestaan ja rajattomasta armostaan. ”Niin, ja *niin usein* kuin minun kansani tekee parannuksen, minä annan sille anteeksi sen rikkomukset minua vastaan.”¹⁶

Se ei tarkoita, että sakramentista tulee lupa tehdä syntiä. Se on yksi syy siihen, miksi Moronin kirjaan sisällytettiin tämä ilmaus: ”Mutta niin usein kuin he tekivät parannuksen ja etsivät anteeksiantoa *vakain aikein*, heille annettiin anteeksi.”¹⁷

Vakaa aie tarkoittaa *todellisia ponnisteluja* ja todellista muutosta. ”Muutos” on pääasiallinen sana, jota Pyhien kirjoitusten opas käyttää määrittelyssä sanaa *parannus*: ”Mielen ja sydämen muutos, joka tuo mukanaan uudistuneen asenteen Jumalaa, itseä ja

elämää kohtaan yleensä.”¹⁸ Sellainen muutos johtaa hengelliseen *kasvuun*. Meidän onnistumisemme ei siis ole *kulkemista* epäonnistumisesta toiseen vaan *kasvamista* epäonnistumisesta toiseen menettämättä lainkaan innostusta.

Mitä tulee *muutokseen*, pohtikaapa tätä yksinkertaista näkemystä: ”Se, mikä ei muutu, pysyy samana.” Tämän ilmiselvän totuuden ei ole tarkoitus loukata älykkyttänne, vaan se on syvällistä viisautta presidentti Boyd K. Packerilta, joka sitten lisäsi: ”Ja kun me lakkaamme muuttumasta – *me lakkaamme olemasta*.”¹⁹

Koska emme halua *lakata olemasta* vaan tulla Vapahtajamme kaltaisiksi²⁰, meidän täytyy nousta joka kerta, kun kaadumme, tuntien halua jatkaa kasvamista ja edistymistä heikkouksistamme huolimatta. Ollessamme heikkoja Hän vakuuttaa meille: ”Minun armoni riittää sinulle. Voima tulee täydelliseksi heikkoudessa.”²¹

Pystymme havaitsemaan fyysisen kasvumme vain nopeutetun valokuvauksen tai kasvukaavioiden avulla. Samalla tavoin hengellinen kasvumme on tavallisesti huomaamatonta paitsi silloin kun tarkastelemme taakse jäänyttä aikaa. Olisi viisasta tarkastella säännöllisesti itseämme sillä tavoin, jotta havaitsimme edistymisemme ja se innoittaisi

meitä ”[ponnistelemaan] eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että [meillä] on täydellinen toivon kirkkaus”²².

Olen iankaikkisesti kiitollinen taivaallisten vanhempien ja Vapahtajan rakastavasta hyvydestä, kärsivällisyydestä ja pitkämielisyydestä, kun He sallivat meille lukemattomia uusia yrityksiä matkallamme takaisin Heidän luokseen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Tätä lainausta on pidetty useiden eri henkilöiden ajatuksena, kuten Abraham Lincolnin ja Winston Churchillin.
2. Thomas Edison, julkaisussa ”To Succeed, You Must Fail, and Fail More”, 13. marraskuuta 2013, insightsquared.com.
3. Charles F. Kettering, julkaisussa Thomas Alvin Boyd, *Charles F. Kettering: A Biography*, 1957, s. 40. Tätä lainausta on pidetty usein myös C. S. Lewisin lausumana.
4. Ks. OL 122:7. Myös Vapahtaja ”joutui kärsimyksistä oppimaan, mitä on kuuliaisuus” (Hepr. 5:8). Vaikka näissä pyhien kirjoitusten kohdissa tarkoitetaan koettelemuksia ja kärsimystä, jotka johtuvat ympäristöstämme tai epäsuotuisista olosuhteista, niin myös tekemämme virheet ovat meidän hyväksemme, jos opimme niistä.
5. Ks. Moos. 6:55.
6. 1. Sam. 17:47; ks. myös 1. Nefi 3:29.
7. Ks. MK Jaak. 4:7.
8. Ks. 2. Nefi 2:11.
9. Ks. Jes. 48:10; 1. Nefi 20:10.
10. Bible Dictionary, ”Grace”, kursivointi lisätty.
11. Ks. Alma 7:12.
12. Russell M. Nelson, puheessa Dallin H. Oaks ja Neil L. Andersen, ”Repentance”, uusien lähetysohjaajien seminaari, 26. kesäkuuta 2015, s. 11.
13. OL 101:9.
14. Matt. 18:21.
15. Matt. 18:22, ks. englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös.
16. Moosisa 26:30, kursivointi lisätty.
17. Moroni 6:8, kursivointi lisätty.
18. PKO, ”Parannus”, scriptures.lds.org/fi.
19. Boyd K. Packer, Kingslandin vaarnakonferenssi, Georgia, Yhdysvallat, elokuu 1997.
20. Ks. 3. Nefi 27:27.
21. 2. Kor. 12:9; ks. myös Et. 12:27.
22. Ks. 2. Nefi 31:20.

Vanhin Neil L. Andersen
kahdentoista apostolin koorumista

Jumalan profeetta

Profeetta ei ole teidän ja Vapahtajan välissä. Pikemminkin hän on vierellänne ja ohjaa teitä kohti Vapahtajaa.

Minäkin haluan toivottaa vanhin Gerrit Gongin ja vanhin Ulisses Soaresin tervetulleiksi kahdentoista koorumin verrattomaan veljeskuntaan.

Hyväksyessämme presidentti Russell M. Nelsonin Herran profeetaksi ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi me olimme osa jumalallisesti säädettyä juhla kokousta – juhlavaa siksi, että tämän edeltävän tunnin tapahtumat on ennakoitu taivaassa jo ennen kuin maailmaa oli. Herra Jeesus Kristus, joka johtaa työtään, on tänä päivänä presidentti Eyringin välityksellä esittänyt profeetansa, voidellun johtajansa, meille, liittokansallemme, antaen meidän julkisesti ilmaista halukkuutemme tukea häntä ja noudattaa hänen neuvojaan.

Te miljoonat jäsenet, jotka ette ole meidän kanssamme täällä konferenssi-keskuksessa – haluan teidän tietävän, että presidentti Nelsonin hyväksymisen aikana Herran Henki tässä rakennuksessa oli täsmälleen sellainen kuin olisitte odottaneet sen olevan – täynnä hengellistä voimaa. Mutta meidän taivaan johtama kokouksemme ei toteutunut pelkästään tässä konferenssi-keskuksessa vaan eri puolilla maailmaa – kappelisaleissa Aasiassa, Afrikassa ja Pohjois-Amerikassa, kodeissa Keski- ja

Etelä-Amerikassa sekä Euroopassa, katetuilla patioilla Tyynellämerellä ja meren saarilla. Tämä juhla kokous toteutuu kaikkialla, missä päin maailmaa saatattekin olla – vaikka teillä ei olisi muuta kuin älypuhelimien ääniyhteys. Piisпамme eivät pitäneet lukua meidän kohotetuista käsistämme, mutta epäilemättä ne huomioitiin taivaassa, koska olemme tehneet liiton Jumalan kanssa, ja tekemme merkittiin muistiin elämän kirjaan.

Herra valitsee profeettansa

Profeetan valitsee Herra itse. Ei ole mitään kampanjointia, ei väittäilyä, ei teeskentelyä aseman saamiseksi, ei

kiistoja, epäluottamusta, hämmennystä tai levottomuutta. Minäkin vahvistan, että taivaan voima oli meidän kanssamme temppelein ylähuoneessa, kun rukoillen ympäröimme presidentti Nelsonin ja tunsimme hänen yllään Herran kiistatoman hyväksynnän.

Presidentti Nelson valittiin palvelemaan Jumalan profeettana kauan sitten. Herran sanat Jeremialle pätevät myös presidentti Nelsoniin: ”Jo ennen kuin sinut äidinkohdussa muovasin, minä valitsin sinut. Jo ennen kuin sinä synnyit maailmaan, minä pyhitin sinut omakseni ja määräsin sinut kansojen profeetaksi.”¹ Vain kolme vuotta sitten vanhin Nelson oli 90-vuotiaana virkaiältään neljänneksi vanhin apostoli, ja kaksi niistä kolmesta häntä virkaiältään vanhemmasta oli nuorempia kuin hän. Herra, joka hallitsee elämää ja kuolemaa, valitsee profeettansa. Presidentti Nelson on 93-vuotiaana hämmästyttävän hyvässä kunnossa. Toivomme, että hän on meidän kanssamme vielä vuosikymmenen tai kaksi, mutta toistaiseksi yritämme taivutella hänet pysymään poissa laskettelurinteiltä.

Samalla kun hyväksymme profeetan Herran voideltuna, tulkoon selväksi, että me palvelemme ainoastaan Jumalaa,

Carcassonne, Ranska

Presidentti Nelson ja hänen 118 lapsenlapsensa.

taivaallista Isäämme, ja Hänen jumalallista Poikaansa. Nimenomaan meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ansioiden, laupeuden ja armon ansiosta me voimme jonakin päivänä päästä jälleen Heidän luokseen.²

Miksi me seuraamme profeettaa

Mutta Jeesus opetti myös erään tärkeän totuuden palvelijoista, joita Hän lähettää meille. Hän sanoi: ”Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa minut vastaan, ottaa vastaan sen, joka on minut lähettänyt.”³

Herran profeetan tärkein tehtävä on opettaa meille Vapahtajasta sekä johtaa meitä Hänen luokseen.

On monia järkisyitä seurata presidentti Russell M. Nelsonia. Myös ne, jotka eivät kuulu kirkkoomme, sanoisivat häntä erittäin eteväksi. Hänestä tuli lääketieteen tohtori 22-vuotiaana, arvostettu sydänkirurgi ja maineikas uranuurtaja avosydänleikkauksen kehittämisessä.

Useimmat arvostaisivat hänen viisauttaan ja arvostelukykyään: yhdeksän vuosikymmentä elämään ja kuolemaan liittyvää oppimista, epäitsekästä elämää, Jumalan lasten rakastamista ja opettamista maailman joka kolkassa sekä kokemusten karttumista 10 lapsen, 57 lastenlapsen ja 118 lastenlastenlapsen kanssa (tämä viimeinen

lukumäärä muuttuu usein; yhdelle lapsenlapselle syntyi poika vastikään viime keskiviikkona).

Ne, jotka tuntevat hänet hyvin, kertoisivat, kuinka presidentti Nelson on kohdannut elämän vaikeuksia uskoa ja rohkeutta osoittaen. Kun syöpä vei hänen 37-vuotiaan tyttärensä Emilyn hengen ja Emilyä jäivät kaipaamaan rakastava aviomies ja viisi pientä lasta, kuulin hänen sanovan: ”Olin hänen isänsä, lääketieteen tohtori ja Herran Jeesuksen Kristuksen apostoli, mutta minun oli painettava pääni ja myönnettävä: ’Älköön toteutuko minun tahtoni, vaan sinun.’”⁴

Vartiomies tornissa

Vaikka ihaillemekin kaikkia näitä yleviä ominaisuuksia, niin miksi me seuraamme presidentti Nelsonia? Miksi me seuraamme profeettaa? Koska Herra Jeesus Kristus on kutsunut hänet ja nimittänyt hänet toimimaan vartijanaan tornissa.

Carcassonne on Ranskassa sijaitseva merkittävä linnoitettu kaupunki, joka on säilynyt keskiajalta. Sen suojamuurien

keskeltä kohoaa korkeita torneja, jotka on rakennettu vartijoita varten. Vartijat seisovat niissä torneissa päivin ja öin pitäen tarkasti silmillä tienoota vihollisen varalta. Kun vartija näki vihollisen lähestyvän, hänen varoitusäänensä suojeli Carcassonnen asukkaita uhkaavalta vaaralta, jota he eivät nähneet.

Profeetta on vartija tornissa suojelemaan meitä hengellisiltä vaaroilta, joita emme ehkä näe.

Herra sanoi Hesekielille: ”Sinut – – minä olen pannut Israelin kansan vartiomieheksi. Kun kuulet suustani sanan, sinun tulee [antaa maanmiehillesi varoitus minulta].”⁵

Me puhumme usein siitä, että meidän tulee seurata profeettaa, mutta ajatella sitä raskasta kuormaa, jonka Herra asettaa profeettansa harteille: ”Ellet sinä puhu hänelle, ellet varoita häntä – –, [ja] hän kuolee syntiensä tähden – – hänen kuolemastaan minä vaadin tilille sinut.”⁶

Suurempi henkilökohtainen todistus

Me tuemme presidentti Nelsonia, kuten olisimme tukeneet Pietaria tai

Moosesta, jos olisimme eläneet heidän aikanaan. Jumala sanoi Moosekselle: ”Minä olen sinun kanssasi, kun puhut, ja neuvon sinulle, mitä sinun tulee sanoa.”⁷ Me kuuntelemme Herran profeettaa uskoen, että hänen sanansa tulevat Herran omasta suusta.⁸

Onko tämä sokeaa uskoa? Ei, se ei ole. Meillä kullakin on hengellinen todistus siitä, että Jeesuksen Kristuksen evankeliumin palautus on totta. Omasta tahdostamme ja valinnastamme me nostimme kätemme tänä aamuna julistaen, että haluamme tukea Herran profeettaa omalla luottamuksellamme, uskollamme ja rukouksillamme⁹ sekä noudattaa hänen neuvojaan. Meillä myöhempien aikojen pyhillä on etuoikeus vastaanottaa henkilökohtainen todistus siitä, että presidentti Nelsonin kutsu on tullut Jumalalta. Vaikka vaimoni Kathy on tuntenut presidentti Nelsonin henkilökohtaisesti miltei kolmen vuosikymmenen ajan eikä hänellä ole mitään epäilystä presidentti Nelsonin jumalallisesta tehtävästä, niin kun presidentti Nelson erotettiin tehtävänsä, Kathy alkoi lukea kaikkia hänen yleiskonferenssipuheitaan viimeisten 34 vuoden ajalta rukoillen saavansa vieläkin syvemmän vahvistuksen hänen profeetallisesta tehtävästään.

Lupaamme teille, että tämä suurempi todistus tulee teille, kun nöyrästi ja kelvollisina etsitte sitä.

Miksi me olemme niin halukkaita seuraamaan profeettamme ääntä? Niille, jotka uutterasti etsivät iankaikkista elämää, profeetan ääni tuo hengellistä turvaa hyvin myrskyisinä aikoina.

Me asumme planeetalla, jossa miljoonat äänet pitävät meteliä. Internet, älypuhelimemme, ylipursuavat viihderuutumme – kaikki vaativat meidän huomiotamme ja sysäävät meille vaikutustaan toivoen, että ostamme niiden tuotteita ja omaksumme niiden mittapuita.

Loputtomalta vaikuttava informaation ja mielipiteiden tulva muistuttaa meitä pyhien kirjoitusten varoituksista, joiden mukaan jotkut ”ajelehtivat – – tuulten heiteltävinä”¹⁰, joitakuita ”tuuli ajaa sinne tänne”¹¹, ja jotkut ”ovat kavaliensa ja petolisten ihmisten pelinappuloita”¹².

Sielumme ankkuroiden Herraan Jeesukseen Kristukseen edellyttää sitä, että kuuntelemme niitä, jotka Hän lähettää. Profeetan seuraaminen maailmassa, joka on levottomuuden vallassa, on kuin kietoutuisimme jäävän kylmänä päivänä tynnyttävään, lämpimään huopaan.

Me elämme järjen, väittelyn, perustelujen, loogisen päättelyn ja selitysten

maailmassa. ”Miksi?”-kysymysten esittäminen on hyvä asia erittäin monilla elämämme osa-alueilla antaessamme älymme voiman opastaa monia valintoja ja päätöksiä, joita kohtaamme joka päivä.

Mutta Herran ääni tulee usein ilman selitystä.¹³ Kauan ennen kuin teoreetikot tutkivat uskottomuuden vaikutusta luottavaiseen puolisoon ja lapsiin, Herra julisti: ”Älä tee aviorikosta.”¹⁴ Pelkkään älyyn luottamisen lisäksi me vaalimme Pyhän Hengen lahjaa.

Älkää yllättykö

Profeetan ääni, vaikka sanat lausutaankin ystävällisesti, pyytää meitä usein muuttamaan, tekemään parannusta ja palaamaan Herran luo. Kun oikaisua tarvitaan, älkäämme viivytelkö. Älkääkä pelästykö, kun profeetan varoittava ääni on vastoin tämän päivän suosittuja mielipiteitä. Harmistuneet epäilijät sinkoavat pilkallisia tulipallojaan heti kun profeetta alkaa puhua. Kun noudatatte nöyrästi Herran profeetan neuvoja, lupaan teille lisäsiunauksena turvaa ja rauhaa.

Älkää yllättykö, jos toisinaan omat henkilökohtaiset näkemyksenne eivät alkuun olisikaan yhdenmukaisia Herran profeetan opetusten kanssa. Nämä ovat oppimisen ja nöyryyden hetkiä, kun polvistumme rukoukseen. Me kuljemme eteenpäin uskossa, luottaen Jumalaan, tietäen, että ajan mittaan saamme lisää hengellistä selkeyttä taivaalliselta Isältämme. Eräs profeetta kuvaili Vapahtajan verratonta lahjaa näin: ”Pojan tahto sulautuu Isän tahtoon.”¹⁵ Se, että alistamme oman tahtomme Jumalan tahtoon, ei itse asiassa ole lainkaan alistumista vaan alku loistavalle voitolle.

Jotkut yrittävät kovasti ruotia profeetan sanoja pyrkien määrittämään, mitkä ovat hänen profeetallisia neuvojaan ja mitkä ovat hänen henkilökohtaisia mielipiteitään.

Vuonna 1982, kaksi vuotta ennen kuin veli Russell M. Nelson kutsuttiin johtavaksi auktoriteetiksi, hän sanoi: ”Minä en koskaan kysy: ’Milloin profeetta puhuu profeettana ja milloin ei?’ Sen sijaan haluan tietää: ’Kuinka voin olla enemmän hänen kaltaisensa?’” Ja hän lisäsi: ”[Minun periaatteenani on lakata] panemasta kysymysmerkkejä profeetan lausuntojen perään ja [panna] niihin sen sijaan huutomerkkejä.”¹⁶ Tällä tavoin nöyryä ja hengellinen mies päätti järjestää elämänsä. Nyt 36 vuotta myöhemmin hän on Herran profeetta.

Vahvistakaa uskoanne Herraan

Omassa elämässäni olen huomannut, että kun rukoillen tutkin Jumalan profeetan sanoja sekä huolellisesti ja kärsivällisesti sovitan oman tahtoni hengellisesti hänen innoitettujen opetusensa mukaiseksi, niin uskoni Herraan Jeesukseen Kristukseen aina kasvaa.¹⁷ Jos teemme valinnan siirtää hänen neuvonsa syrjään ja päätämme, että me tiedämme paremmin, niin uskomme kärsii ja iankaikkinen näkemyksemme hämärtyy. Lupaen teille, että kun edelleen päättäväisesti seuraatte profeettaa, teidän uskonne Vapahtajaan kasvaa.

Vapahtaja on sanonut: ”Kaikki profeetat – – ovat todistaneet minusta.”¹⁸

Profeetta ei ole teidän ja Vapahtajan välissä. Pikemminkin hän on vierellänne ja ohjaa teitä kohti Vapahtajaa. Profeetan suurin vastuu ja kallisarvoisin lahja meille on hänen luja todistuksensa, hänen varma tietonsa, että Jeesus on Kristus. Kuten Pietari muinoin, meidän profeettamme julistaa: ”[Hän on] Messias, elävän Jumalan poika.”¹⁹

Jonakin tulevana päivänä, kun katsoimme taaksepäin aikaamme kuolevaisuudessa, riemuitsemme siitä, että elimme maan päällä elävän profeetan aikana. Rukoilen, että sinä päivänä voimme sanoa:

Me kuuntelimme häntä.
 Me uskoimme häntä.
 Me tutkimme hänen sanojaan kärsivällisesti ja uskossa.
 Me rukoilimme hänen puolestaan.
 Me tuimme häntä.
 Olimme kyllin nöyriä seurataksenne häntä.
 Me rakastimme häntä.
 Annan teille juhlallisen todistukseni siitä, että Jeesus on Kristus, meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme, ja että presidentti Russell M. Nelson on Hänen voideltu profeettansa maan päällä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

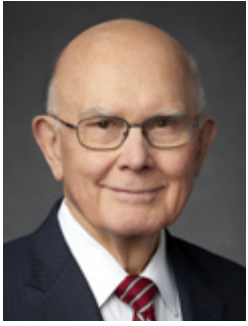
VIITTEET

1. Jer. 1:5.
2. Ks. 2. Nefi 2:8.
3. Matt. 10:40.
4. Henkilökohtainen muisto; ks. myös Spencer J. Condie, *Russell M. Nelson: Father, Surgeon, Apostle*, 2003, s. 235.
5. Hes. 33:7.
6. Hes. 33:8.
7. 2. Moos. 4:12.
8. Ks. OL 21:5.

9. Ks. OL 107:22.
10. Ef. 4:14.
11. Jaak. 1:6.
12. Ef. 4:14.
13. Presidentti Dallin H. Oaks sanoi kerran: ”Vuonna 1988 järjestetyssä haastattelussa – – selitin suhtautumistani yrityksiin täydentää jumalallista ilmoitusta kuolevaisten syillä: ’Jos lukee pyhiä kirjoituksia mielessään tämä kysymys: ’Miksi Herra antoi tämän käskyn tai miksi Hän antoi tämän’, huomaa, että vähempään kuin yhteen sadasta käskystä on annettu jokin syy. Ei ole Herran mallin mukaista antaa syitä. Me [kuolevaiset] voimme esittää syitä ilmoitukseen. Me voimme esittää syitä käskyihin. Kun teemme niin, olemme omillamme. Jotkut ihmiset ovat esittäneet syitä [ilmoitukseen] – –, ja ne ovat osoittautuneet harvinaisen vääriksi. Siinä on opetus. – – Päätin jo kauan sitten, että minä uskon käskyyn mutta en usko syihin, joita sen olemassaoloon on esitetty. – – Koko syiden esittäminen on vaikuttanut minusta tarpeettomalta riskin ottamiselta. – – Älkäämme tehkö sitä virhettä, joka aiemmin on tehty – –, kun on yritetty esittää syitä ilmoitukseen. Syyt osoittautuvat suuressa määrin ihmisten keksimiksi. Ilmoitukset ovat se, minkä me hyväksymme Herran tahtona, ja siinä on turva.” (*Life’s Lessons Learned*, 2011, s. 68–69.)
14. 2. Moos. 20:14.
15. Moosia 15:7.
16. Ks. Russell M. Nelson, Lane Johnsonin artikkelissa ”Russell M. Nelson: kuuliaisuuden perikuva”, *Valkeus*, tammikuu 1983, s. 29.
17. Presidentti Henry B. Eyring on sanonut: ”Toinen erhe on sellainen käsitys, että se, otammeko vastaan profeettojen neuvot vai emme, on vain päätös joko ottaa vastaan hyvät neuvot ja saada niistä koitua hyöty tai jäädä siihen, missä olemme. Päätös olla noudattamatta profeettojen neuvoja kuitenkin muuttaa koko sen perustan, jolla seisomme. Siitä tulee vaarallisempi. Profeettojen neuvojen noudattamatta jättäminen heikentää kykyämme noudattaa innoitettuja neuvoja tulevaisuudessa. Paras hetki päättää auttaa Nooa arkin rakentamisessa oli ensimmäinen kerta, jolloin hän pyysi sitä. Jokainen kerta, jolloin hän pyysi sitä sen jälkeen, jokainen kieltäytyminen, olisi heikentänyt herkkyyttä Hengen vaikutukselle. Ja niin hänen jokainen pyyntönsä olisi vaikuttanut entistä mielettömämmältä, kunnes alkoi sataa. Ja silloin oli liian myöhäistä.” (Ks. ”Turvalliset neuvot”, *Valkeus*, heinäkuu 1997, s. 24.)
18. 3. Nefi 20:24.
19. Matt. 16:16; ks. myös Joh. 6:69.

Presidentti Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Kirkon virkailijoiden hyväksyminen

Huomautamme, että tilastoraportti, joka on perinteisesti esitetty huhtikuun yleiskonferenssin tämän kokouksen aikana, julkaistaan nyt lds.org-sivustolla heti tämän kokouksen jälkeen sekä sisällytetään kirkon lehtien konferenssinumeroon.

Esitän nyt hyväksyttäviksenne joitakin muutoksia, jotka koskevat kirkon johtajia sekä kirkon johtavia virkailijoita ja vyöhykeseitsenkymmeniä. Sen jälkeen veli Kevin R. Jergensen, kirkon tilintarkastusosaston johtaja, lukee kirkon tilintarkastusraportin.

Ottaen huomioon sen, että vanhin Gerrit W. Gong ja vanhin Ulisses Soares on kutsuttu palvelemaan kahdentoista koorumin uusina jäseninä, ehdotetaan, että vapautamme heidät seitsemänkymmenen johtokunnan jäsenen tehtävistä.

Lisäksi vapautamme vanhin Craig C. Christensenin, vanhin Lynn G. Robbinsin ja vanhin Juan A. Ucedan seitsemänkymmenen johtokunnan jäsenen tehtävistään 1. elokuuta alkaen.

Kaikkia, jotka haluavat ilmaista kiitollisuutta näille veljille heidän omistautuneesta palveluksestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että vapautamme seuraavat heidän palvelutehtävistään vyöhykeseitsenkymmeninä: Steven R. Bangerter, Matthew L. Carpenter, Mathias Held, David P. Homer, Kyle S.

McKay, R. Scott Runia ja Juan Pablo Villar.

Ne, jotka haluavat yhtyä kiitollisuutemme ilmaukseen näille veljille heidän auliista palveluksestaan, voivat osoittaa sen nostamalla kätensä.

Ehdotetaan, että vapautamme sydämellisin kiitoksin Nuorten Naisten ylimmän johtokunnan, sisaret Bonnie L. Oscarsonin, Carol F. McConkien ja Neill F. Marriottin. Samoin vapautamme Nuorten Naisten pääneuvottelukunnan jäsenet, jotka ovat palvelleet oikein hyvin.

Kaikkia, jotka haluavat yhtyä kiitollisuutemme ilmaukseen näille sisarille heidän merkittävästä palveluksestaan ja omistautumisestaan, pyydetään osoittamaan se.

Ehdotetaan, että vapautamme sisar Bonnie H. Cordonin Alkeisyhdistyksen ylimmän johtokunnan ensimmäisen neuvonantajan tehtävästä.

Ne, jotka haluavat ilmaista kiitollisuutta sisar Cordonille, voivat osoittaa sen nostamalla kätensä.

Ehdotetaan, että hyväksymme seuraavat palvelemaan seitsemänkymmenen johtokunnan jäsenen tehtävissä tästä päivästä alkaen: vanhin Carl B. Cook ja vanhin Robert C. Gay.

Myös seuraavat tulevat palvelemaan seitsemänkymmenen johtokunnan jäseninä 1. elokuuta 2018 alkaen: vanhimmat Terence M. Vinson, José A. Teixeira ja Carlos A. Godoy.

Ne, jotka hyväksyvät tehdyn ehdotuksen, osoittakoot sen.

Mahdolliset vastaan olevat.

Ehdotetaan, että hyväksymme

seuraavat uusiksi johtavina auktoriteeteina palveleviksi seitsenkymmeniksi: Steven R. Bangerter, Matthew L. Carpenter, Jack N. Gerard, Mathias Held, David P. Homer, Kyle S. McKay, Juan Pablo Villar ja Takashi Wada.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Jos joku on vastaan, samoin.

Ehdotamme, että hyväksymme seuraavat veljet uusiksi vyöhykeseitsenkymmeniksi: Richard K. Ahadjie, Alberto A. Álvarez, Duane D. Bell, Glenn Burgess, Víctor R. Calderón, Ariel E. Chaparro, Daniel Córdova, John N. Craig, Michael Czesla, William H. Davis, Richard J. DeVries, Kylar G. Dominguez, Sean Douglas, Michael A. Dunn, Kenneth J. Firmage, Edgar Flores, Silvio Flores, Saulo G. Franco, Carlos A. Genaro, Mark A. Gilmour, Sergio A. Gómez, Roberto Gonzalez, Virgilio Gonzalez, Spencer R. Griffin, Matthew S. Harding, David J. Harris, Kevin J. Hathaway, Richard Holzapfel, Eustache Ilunga, Okechukwu I. Imo, Peter M. Johnson, Michael D. Jones, Pungwe S. Kongolo, George Kenneth G. Lee, Aretemio C. Maligon, Edgar A. Mantilla, Lincoln P. Martins, Clement M. Matswagothata, Carl R. Maurer, Daniel S. Mehr II, Glen D. Mella, Isaac K. Morrison, Yutaka Nagatomo, Allistair B. Odgers, R. Jeffrey Parker, Victor P. Patrick, Denis E. Pineda, Henrique S. Simplicio, Jeffrey H. Singer, Michael L. Staheli, Djarot Subiantoro, Jeffrey K. Wetzel, Michael S. Wilstead, Helmut Wondra ja David L. Wright.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Mahdolliset vastaan olevat.

Ehdotetaan, että hyväksymme Nuorten Naisten ylijohtajaksi Bonnie H. Cordonin sekä ensimmäiseksi neuvonantajaksi Michelle Lynn Craigin ja toiseksi neuvonantajaksi Rebecca Lynn Cravenin.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Jos joku on vastaan, hän voi osoittaa sen.

Ehdotetaan, että hyväksymme Lisa Rene Harknessin palvelemaan Alkeisyhdistyksen ylimmän johtokunnan ensimmäisenä neuvonantajana.

Ne, jotka hyväksyvät ehdotuksen, voivat osoittaa sen.

Mahdolliset vastaan olevat.

Ehdotetaan, että hyväksymme muut johtavat auktoriteetit, vyöhykeseitsenkymmenet ja apujärjestöjen ylimmät johtokunnat nykyisessä kokoonpanossaan.

Kaikkia, jotka hyväksyvät ehdotuksen, pyydetään osoittamaan se.

Kirkon tilintarkastusosaston raportti 2017

Kevin R. Jergensen

kirkon tilintarkastusosaston johtaja

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ensimmäiselle presidenttikunnalle

Hyvät veljet, Opin ja liittojen luvussa 120 olevan ilmoituksen mukaan kirkon varojen käytöstä päättää kymmenystenkäyttöneuvosto, jonka muodostavat ensimmäinen presidenttikunta, kahdentoista apostolin koorumi ja johtava piispakunta. Kirkon tahot käyttävät varoja hyväksytyjen talousarvioiden, menettelytapojen ja toimintatapojen mukaisesti.

Kirkon tilintarkastusyksiköllä, joka koostuu pätevistä ammattilaisista ja on riippumaton kaikista muista kirkon osastoista, on tehtävä toimittaa tilintarkastuksia, jotta saadaan kohtuullinen varmuus, mitä tulee lahjoitusten vastaanottamiseen, varojen käyttöön sekä kirkon omaisuuden turvaamiseen.

Tehtyjen tarkastusten perusteella kirkon tilintarkastusyksikkö katsoo, että vastaanotettuja lahjoituksia, käytettyjä varoja ja kirkon omaisuutta on vuonna 2017 kaikilta olennaisilta osilta kirjattu ja hallinnoitu hyväksytyjen kirkon talousarvioiden, menettelytapojen ja kirjanpitoikäntöjen mukaisesti. Kirkko noudattaa käytäntöjä, joita opetetaan sen jäsenille, elämällä talousarvion mukaan, välttämällä velkaa ja säästämällä puutteen aikaa varten.

Kunnioitavasti
kirkon tilintarkastusosasto
Kevin R. Jergensen
osastonjohtaja ■

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

Mahdolliset vastaan ovat.

Presidentti Nelson, äänestyksen tulokset on huomioitu. Kehotamme niitä, jotka ovat vastustaneet jotakin tehtyä ehdotusta, ottamaan yhteyttä vaarnajohtajaansa.

Äskeisten hyväksymisten jälkeen meillä on nyt 116 johtavaa auktoriteettia. Heistä lähes 40 prosenttia on syntynyt muualla kuin Yhdysvalloissa – nimittäin Saksassa, Brasiliassa, Meksikossa, Uudessa-Seelannissa, Skotlannissa, Kanadassa, Etelä-Koreassa, Guatemalassa, Argentiinassa, Italiassa, Zimbabwessa, Uruguayssa, Perussa, Etelä-Afrikassa, Amerikan Samoassa, Englannissa, Puerto Ricossa, Australiassa, Venezuelassa, Keniassa, Filippiineillä, Portugalissa, Fidžissä, Kiinassa, Japanissa, Chilessä, Kolumbiassa ja Ranskassa.

Veljet ja sisaret, kiitämme teitä jatkuvasta uskostanne ja rukouksistanne kirkon johtajien hyväksi.

Kutsumme nyt uudet johtavina auktoriteetteina palvelevat seitsenkymmenet, Nuorten Naisten uuden ylimmän johtokunnan ja sisar Harknessin Alkeisyhdistyksen ylimmästä johtokunnasta ottamaan paikkansa korokkeella. ■

Sydämeltään sävyisiä ja nöyrä

Sävyisyys on Lunastajaa määrittävä ominaisuus, ja se näkyy vanhurskaana vastaanottavaisuutena, auliina alistuvuutena ja lujana itsehillintänä.

Riemuitsen pyhästä tilaisuudesta tukea kirkkomme johtajia, ja toivotan koko sydämestäni tervetulleiksi kahdentoista apostolin koorumiin vanhin Gongin ja vanhin Soaresin. Näiden uskollisten miesten palvelutyö tulee siunaamaan yksilöitä ja perheitä kaikkialla maailmassa, ja olen innokas palvelemaan heidän kanssaan ja oppimaan heiltä.

Rukoilen, että Pyhä Henki opettaa ja valaisee meitä oppiesamme yhdessä eräästä Vapahtajan

jumalallisen luonteen¹ keskeisestä puolesta, joka meidän jokaisen tulee pyrkiä omaksumaan.

Esitän muutamia esimerkkejä, jotka tähdentävät tätä Kristuksen kaltaista luonteenpiirrettä, ennen kuin nimeän myöhemmin puheessani tämän erityisen ominaisuuden. Kuunnelkaa tarkoin jokaista esimerkkiä ja miettikää kanssani mahdollisia vastauksia esittämiini kysymyksiin.

Esimerkki nro 1. Rikas nuorukainen ja Amulek

Uudessa testamentissa kerrotaan eräästä rikkaasta nuorukaisesta, joka kysyi Jeesukselta: ”Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä, jotta saisin iankaikkisen elämän?”² Ensimmäiseksi Vapahtaja kehotti häntä pitämään käskyt. Seuraavaksi Mestari antoi nuorukaiselle lisävaatimuksen, joka oli sovitettu hänen erityisiin tarpeisiinsa ja olosuhteisiinsa.

”Jeesus sanoi hänelle: ’Jos tahdot olla täydellinen, niin mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille. Silloin sinulla on aarre taivaissa. Tule sitten ja seuraa minua.’

Mutta kun nuorukainen kuuli nämä sanat, hän lähti surullisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.”³

Verratkaa rikkaan nuorukaisen reaktiota Amulekin kokemukseen, kuten sitä kuvataan Mormonin kirjassa. Amulek oli ahkera ja varakas mies, jolla oli paljon sukulaisia ja ystäviä.⁴ Hän kuvasi itseään mieheksi, jota oli kutsuttu monta kertaa mutta joka ei tahtonut kuulla – mieheksi, joka tiesi Jumalaa koskevista asioista mutta joka ei tahtonut tietää.⁵ Periaatteessa Amulek oli hyvä mies, jonka huomio oli kääntynyt maailmallisiin asioihin paljolti samoin kuin Uudessa testamentissa kuvatun rikkaan nuorukaisen.

Vaikka Amulek oli aiemmin paaduttanut sydämensä, hän noudatti enkelin ääntä, otti profeetta Alman kotiinsa ja antoi tälle ruokaa. Alman käynnin aikana hän koki hengellisen heräämisen ja hänet kutsuttiin saarnaamaan evankeliumia. Sitten, ”Jumalan sanan tähden”, Amulek luopui ”kaikesta kullastaan ja hopeastaan ja kalleuksistaan, – – ja ne, jotka olivat kerran olleet hänen ystäviään, ja myös hänen isänsä ja hänen sukulaisensa [hylkäsivät] hänet”⁶.

Mikä mielestänne selittää eron rikkaan nuorukaisen ja Amulekin suhtautumistavan välillä?

Esimerkki nro 2. Pahoran

Eräänä vaarallisena sota-aikana, jota kuvataan Mormonin kirjassa, nefiläisten sotajoukkojen johtajan Moronin ja maan ylituomarin ja hallitsijan Pahoranin välillä käytiin kirjeenvaihtoa. Moroni, jonka sotajoukko ei saanut hallitukselta riittävästi tukea, kirjoitti Pahoranille ”tuomitsevasti”⁷ ja syytti häntä ja hänen johtajavereitaan ajattelellemattomuudesta, velttoudesta, piittämättömyydestä ja jopa petturuudesta.⁸

Pahoran olisi voinut helposti suuttua Moronille tämän syytöksistä, jotka

eivät pitäneet paikkaansa, mutta hän ei tehnyt niin. Pahoran vastasi myötätuntoisesti ja kuvaili hallituksen vastaista kapinaa, josta Moroni ei ollut tietoinen. Ja sitten Pahoran julisti:

”Katso, minä sanon sinulle, Moroni, että minä en iloitse sinun suurista ahdingoistasi, niin, ne surettavat sieluani. – –

Sinä olet kirjeessäsi tuominut minut, mutta sillä ei ole väliä; minä en ole vihoissani, vaan riemuitsen sydämesi suuruudesta.”⁹

Mikä mielestänne selittää Pahoranin harkitun vastauksen Moronin syytöksiin?

Esimerkki nro 3. Presidentti Russell M. Nelson ja presidentti Henry B. Eyringin

Yleiskonferenssissa puoli vuotta sitten presidentti Russell M. Nelson kuvasi suhtautumistaan presidentti Thomas S. Monsonin kutsuun tutkia, pohtia ja soveltaa käytäntöön Mormonin kirjaan sisältyviä totuuksia. Hän sanoi: ”Olen yrittänyt noudattaa hänen neuvoaan. Olen muun muassa laatinut luetteloa siitä, mitä Mormonin kirja *on*, mitä se *vahvistaa*, mitä se *kumoo*, mitä se *täyttää*, mitä se *selventää* ja mitä se *ilmoittaa*. Mormonin kirjan tarkasteleminen näillä tavoin on ollut oivaltavaa ja innoittavaa harjoitusta! Suosittelen sitä teille jokaiselle.”¹⁰

Samoin presidentti Henry B. Eyringin tähdensi presidentti Monsonin pyynnön tärkeyttä omassa elämässään. Hän huomautti:

”Olen lukenut Mormonin kirjaa joka päivä yli 50 vuoden ajan. Niinpä olisin voinut kenties perustellusti ajatella, että presidentti Monsonin sanat olivat jollekulle muulle. Silti, kuten monet teistä, tunsin profeetan kannustuksen ja hänen lupauksensa kutsuvan minua ponnistelemaan enemmän. – –

Omalla kohdallani – ja teidän monien kohdalla – onnelliset tulokset ovat olleet sitä, mitä profeetta lupasi.”¹¹

Mikä mielestänne selittää näiden Herran kirkon kahden johtohenkilön välittömän ja vilpittömän suhtautumisen presidentti Monsonin kutsuun?

En väitä, että Amulekin, Pahoranin, presidentti Nelsonin ja presidentti Eyringin hengellisesti vahva suhtautumistapa selittyy pelkästään yhdellä Kristuksen kaltaisella luonteenpiirteellä. Varmastikin monet toisiinsa liittyvät ominaisuudet ja kokemukset ovat johdaneet siihen hengelliseen kypsyyteen, joka kuvastuu näiden neljän jalosydämisen palvelijan elämässä. Mutta Vapahtaja ja Hänen profeettansa ovat tähdentäneet erästä keskeistä luonteenpiirrettä, joka meidän kaikkien pitää ymmärtää täydellisemmin ja pyrkiä sisällyttämään elämäämme.

Sävyisyys

Pankaa merkille luonteenpiirre, jota Herra käytti kuvailemaan itseään seuraavassa pyhien kirjoitusten kohdassa: ”Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen *sydämeltäni lempeä ja nöyrä*. Näin teidän sielunne löytää levon.”¹²

On valaisevaa, että Vapahtaja päätti tähdentää sävyisyyttä kaikkien niiden ominaisuuksien ja hyveiden joukossa, jotka Hän olisi mahdollisesti voinut valita.

Samankaltainen malli käy ilmeiseksi ilmoituksessa, jonka profeetta Joseph Smith sai vuonna 1829. Herra julisti: ”Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani; *vaella minun Henkeni sävyisyydessä*, niin sinulla on rauha minussa.”¹³

Sävyisyys on Lunastajaa määrittävä ominaisuus, ja se näkyy vanhurskaana vastaanottavaisuutena, auliina alistuvuutena ja lujana itsehillintänä. Tämä luonteenpiirre auttaa meitä ymmärtämään täydellisemmin niin Amulekin, Pahoranin, presidentti Nelsonin kuin presidentti Eyringinkin suhtautumistapaa.

Presidentti Nelson ja presidentti Eyring esimerkiksi reagoivat vanhurskaasti ja nopeasti presidentti Monsonin kannustukseen lukea ja tutkia Mormonin kirjaa. Vaikka kumpikin mies palveli tärkeässä ja näkyvässä tehtävässä kirkossa ja oli tutkinut pyhiä kirjoituksia kattavasti vuosikymmenten ajan, he

eivät osoittaneet suhtautumistavassaan lainkaan epäröintiä eivätkä itseriittoa tuntea.

Amulek alistui auliisti Jumalan tahtoon, otti vastaan kutsun saarnata evankeliumia ja jätti taakseen mukavat elinolonsa ja tutut ihmissuhteensa. Ja Pahorania siunattiin näkemyksellä ja lujalla itsehillinnällä toimia harkitusti eikä äkkipikaisesti, kun hän selitti Moronille haasteita, jotka olivat syntyneet kapinasta hallitusta vastaan.

Sävyisyyden Kristuksen kaltainen luonteenpiirre ymmärretään nykyään ilmassamme usein väärin. Sävyisyys on voimakasta, ei heikkoa; aktiivista, ei passiivista; rohkeaa, ei arkaa; hillittyä, ei liioiteltua; vähäeleistä, ei itseään korostavaa; ja hyväntahtoista, ei röyhkeää. Sävyisä ihminen ei katkeroidu helposti, ei mahtaille eikä määräile vaan arvostaa kernaasti muiden saavutuksia.

Siinä missä *nöyryys* yleensä tarkoittaa riippuvuutta Jumalasta ja Hänen ohjauksensa ja tukensa jatkuvaa tarvetta, *sävyisyyden* tunnusomaisena piirteenä on erityinen hengellinen vastaanottavaisuus oppimiselle sekä Pyhältä Hengeltä että ihmisiltä, jotka eivät ehkä vaikuta niin kykeneviltä, kokeneilta tai koulutetuilta, joilla ei kenties ole tärkeää asemaa tai joilla muutoin ei näytä olevan paljoakaan annettavaa. Muistakaa, kuinka Naaman, Syyrian kuninkaan sotapäällikkö, voitti ylpeytensä ja otti sävyisästi vastaan palvelijoidensa neuvon totella profeetta

Elisaa ja peseytyä Jordanissa seitsemän kertaa.¹⁴ Sävyisyys on ensisijainen suoja ylpeää sokeutta vastaan, joka saa alkunsa usein etevyydestä, asemasta, vallasta, varakkuudesta ja imartelusta.

Sävyisyys - Kristuksen kaltainen ominaisuus ja hengellinen lahja

Sävyisyys on ominaisuus, joka kehittyi, kun meillä on halu siihen, kun käytämme vanhurskaasti moraalista tahdonvapautta ja kun pyrimme aina säilyttämään syntiemme anteeksianton.¹⁵ Se on myös hengellinen lahja, jota me asiaankuuluvasti voimme tavoitella.¹⁶ Meidän tulee kuitenkin muistaa, mihin tarkoitukseen sellainen siunaus annetaan, eli hyödyttämään ja palvelemaan Jumalan lapsia.¹⁷

Kun tulemme Vapahtajan luo ja seuraamme Häntä, me pystymme lisääntyvässä määrin ja vähitellen tulemaan enemmän Hänen kaltaisikseen. Henki voimaannuttaa meitä kurinalaisella itsehillinnällä sekä vakaalla ja rauhallisella käyttäytymistavalla. Näin sävyisyys ei ole vain jotakin, mitä teemme, vaan sitä, millaisia meistä tulee Mestarin opetuslapsina.

”Mooses sai parhaan egyptiläisen kasvatuksen ja osoitti kykynsä sekä sanoissa että teoissa.”¹⁸ Silti ”Mooses oli hyvin nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä”¹⁹. Hänen tietonsa ja pätevyytensä olisivat voineet tehdä hänestä ylpeän. Sen sijaan sävyisyyden ominaisuus ja hengellinen lahja, jolla Moosesta siunattiin, vaimensi ylimielisyyttä hänen elämänsä ja teki hänestä voimakkaamman välineen Jumalan tarkoitusten toteuttamisessa.

Mestari esimerkkinä sävyisyydestä

Majesteettisimmat ja merkitykselliset esimerkit sävyisyydestä löytyvät Vapahtajan omasta elämästä.

Suuri Lunastaja, joka ”laskeutui kai-
ken alapuolelle”²⁰ ja kärsi, vuoti verta ja
kuoli ”[puhdistaakseen] meidät kaikesta
vääryydestä”²¹, *pesi* hellästi opetuslas-
tensa pölyiset jalat²². Sellainen sävyi-
syys on Herran tunnusomainen piirre
palvelijana ja johtajana.

Jeesus tarjoaa parhaan esimerkin
vanhurskaasta vastaanottavuudesta
ja auliista alistuvuudesta, kun Hän kärsi
ankaraa tuskaa Getsemanessa.

”Tultuaan sinne Jeesus sanoi [ope-
tuslapsilleen]: ’Rukoilkaa, ettette joutuisi
kiusaukseen.’

Itse hän – – polvistui ja rukoili:

’Isä, jos tahdot, niin ota tämä malja
minulta pois. Mutta älköön toteutuko
minun tahtoni, vaan sinun.’”²³

Vapahtajan sävyisyys tässä ian-
kaikkisen olennaisessa ja tuskallisessa
kokemuksessa osoittaa meille jokai-
selle, miten tärkeää on asettaa Jumalan
viisaus oman viisautemme edelle.

Se, miten Herra oli jatkuvasti aulis
alistumaan ja osoitti lujaa itsehillintää,
on meille kaikille sekä hämmästyttävän
innoittavaa että opettavaista. Kun aseis-
tautunut temppeливartijoiden ja rooma-
laisten sotilaiden joukko saapui Get-
semaneen ottamaan Jeesuksen kiinni
ja pidättämään Hänet, Pietari veti esiin
miekkansa ja sivalsi ylipapin palvelijalta
irti oikean korvan.²⁴ Silloin Vapahtaja
kosketti palvelijan korvaa ja paransi
hänet.²⁵ Huomatkaa, että Hän auttoi ja
siunasi mahdollista vangitsijaansa käyt-
tämällä samaa taivaallista voimaa, jolla
Hän olisi voinut estää vangitsemisensä
ja ristiinnaulitsemisensä.

Miettikää myös, kuinka Mestaria
syytettiin ja Hänet tuomittiin Pilatuk-
sen edessä ristiinnaulittavaksi.²⁶ Jeesus
oli julistanut, kun Hänet kavallettiin:
”Luuletko, etten voisi pyytää apua
Isältäni? Hän lähettäisi tänne heti kaksi-
toista legioonaa enkeleitä ja enem-
mänkin.”²⁷ Silti, niin ristiriitaiselta kuin

se tuntuukin, ”elävien ja kuolleiden
iankaikkista Tuomaria”²⁸ oli tuomitse-
massa väliaikaisesti nimitetty poliittinen
viranhaltija. ”Mutta Jeesus ei vastannut
yhteenkään hänen kysymykseensä.
Tämä ihmetytti maaherraa suuresti.”²⁹
Vapahtajan sävyisyys käy ilmi Hänen
kurinalaisessa suhtautumisessaan,
lujassa itsehillinnässään ja haluttomuus-
dessaan käyttää ääretöntä valtaansa
henkilökohtaiseksi hyödyksi.

Lupaus ja todistus

Mormon määrittää sävyisyyden
perustaksi, josta kaikki hengelliset omi-
naisuudet ja lahjat saavat alkunsa.

”Sen vuoksi, jos ihmisellä on uskoa,
hänellä täytyy olla toivoa, sillä ilman
uskoa ei voi olla toivoa.

Ja vielä, katso, minä sanon teille,
ettei hänellä voi olla uskoa ja toivoa,
ellei hän ole sydämetään sävyisä ja
nöyrä.

Muuten hänen uskonsa ja toivonsa
on turhaa, sillä kukaan ei ole otolli-
nen Jumalan edessä, paitsi sydämel-
tään sävyisät ja nöyrät; ja jos ihminen
on sydämetään sävyisä ja nöyrä ja

tunnustaa Pyhän Hengen voimasta,
että Jeesus on Kristus, hänellä täytyy
olla rakkautta, sillä ellei hänellä ole
rakkautta, hän ei ole mitään; niinpä
hänellä täytyy olla rakkautta.”³⁰

Vapahtaja julisti: ”Siunattuja ovat
sävyisät, sillä he perivät maan.”³¹ Sävyi-
syys on jumalallisen luonnon keskeinen
osatekijä, ja sitä on mahdollista saada
ja omaksua elämässämme Vapahtajan
sovituksen ansiosta ja sen avulla.

Todistan, että Jeesus Kristus on
ylösnoussut ja elävä Lunastajamme. Ja
lupaam, että Hän opastaa, suojelee ja vah-
vistaa meitä, kun vaellamme Hänen Hen-
kensä sävyisyydessä. Näistä totuuksista ja
lupauksista julistan varman todistukseni
Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä
nimessä. ■

VIITTEET

1. Ks. 2. Piet. 1:4.
2. Matt. 19:16.
3. Matt. 19:21–22.
4. Ks. Alma 10:4.
5. Ks. Alma 10:5–6.
6. Alma 15:16.
7. Ks. Alma 60:2.
8. Ks. Alma 60:5–33.
9. Alma 61:2, 9.
10. Russell M. Nelson, ”Mormonin kirja –
millaista elämäsi olisi ilman sitä?”, *Liahona*,
marraskuu 2017, s. 61.
11. Henry B. Eyring, ”Älkää pelätkö tehdä
hyvää”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 100.
12. Matt. 11:29, kursivointi lisätty.
13. OL 19:23, kursivointi lisätty.
14. Ks. 2. Kun. 5:1–17.
15. Ks. Moosia 4:12, 26; Moroni 8:25–26.
16. Ks. OL 46:8.
17. Ks. OL 46:8–9, 26.
18. Ap. t. 7:22.
19. 4. Moos. 12:3.
20. OL 88:6.
21. 1. Joh. 1:9, kursivointi lisätty.
22. Ks. Joh. 13:4–5.
23. Luuk. 22:40–42.
24. Ks. Joh. 18:10.
25. Ks. Luuk. 22:51.
26. Ks. Matt. 27:2, 11–26.
27. Matt. 26:53.
28. Ks. Moroni 10:34.
29. Matt. 27:14.
30. Moroni 7:42–44.
31. 3. Nefi 12:5.

Vanhin Taylor G. Godoy
seitsemänkymmenen koorumista

Vielä yksi päivä

Meillä kaikilla on ”tämä päivä” eletävänä, ja keino, jolla teemme päivästäme onnistuneen, on halukkuus uhrata.

Muutama vuosi sitten ystäväni saivat suloisen vauvan, jolle he antoivat nimen Brigham. Synnymänsä jälkeen Brighamilla todettiin harvinainen sairaus nimeltä Hunterin oireyhtymä, mikä valitettavasti tarkoitti sitä, että hänen elämänsä jäisi lyhyeksi. Eräänä päivänä kun Brigham ja hänen perheensä olivat käymässä temppelealueella, Brigham lausui tietyn ilmauksen. Kaksi kertaa hän sanoi: ”Vielä yksi päivä.” Heti seuraavana päivänä Brigham lähti tästä elämästä.

Olen käynyt muutaman kerran Brighamien haudalla, ja joka kerta niin tehdessäni pohdin tuota ilmausta ”vielä yksi päivä”. Mietin, mitä se tarkoittaisi ja millainen vaikutus elämäni olisi tiedolla, että minulla olisi enää vain yksi päivä elinaikaa. Kuinka kohtelisin vaimoani, lapsiani ja muita? Kuinka kärsivällinen ja kohtelias olisin? Kuinka huolehtisin kehostani? Kuinka palavasti rukoilisin ja tutkisin pyhiä kirjoituksia? Luulen, että tavalla tai toisella me kaikki koemme jossakin vaiheessa ”vielä yksi päivä” -oivalluksen – oivalluksen, että meidän täytyy käyttää viisaasti se aika, joka meillä on.

Vanhassa testamentissa kerrotaan Hiskiasta, Juudan kuninkaasta. Profeetta Jesaja ilmoitti Hiskialle, että tämän elämä oli päättymässä.

Kuullessaan profeetan sanat Hiskia alkoi rukoilla, anella ja itkeä katkerasti. Siinä tilanteessa Jumala lisäsi Hiskian elinpäiviin 15 vuotta. (Ks. Jes. 38:1–5.)

Jos meille kerrottaisiin, että meillä olisi vain vähän elinaikaa, mekin saattaisimme anella lisää elinpäiviä niiden asioiden vuoksi, jotka meidän olisi pitänyt tehdä tai jotka olisi pitänyt tehdä toisin.

Riippumatta siitä ajasta, jonka Herra viisautensa päätää suoda meille kullekin, voimme olla varmoja yhdestä asiasta: meillä kaikilla on ”tämä päivä” eletävänä, ja keino, jolla teemme päivästäme onnistuneen, on halukkuus uhrata.

Herra on sanonut: ”Katso, nyt sanotaan *tänä päivänä* Ihmisen Pojan tulemiseen asti, *ja totisesti se on uhripäivä*” (OL 64:23, kursivointi lisätty).

Englanninkielinen *uhraamista* tarkoittava sana *sacrifice* tulee latinankielisistä sanoista *sacer*, mikä tarkoittaa ’pyhää’, ja *facere*, mikä tarkoittaa ’tehdä’ – toisin sanoen tehdä jotakin pyhäksi, tuoda sille kunniaa.

”Uhria seuraa aina siunaus Herran” (”Kunnia miehelle”, *MAP-lauluja*, 15).

Millä tavoin uhraaminen tekee päivästäme merkityksellisiä ja siunattuja?

Ensiksi, henkilökohtainen uhraaminen vahvistaa meitä ja antaa arvoa sille, minkä hyväksi uhraamme.

Joitakin vuosia sitten paastosunnuntaina eräs iäkäs sisar nousi puhujakrokkeelle lausumaan todistuksensa. Hän asui kaupungissa nimeltä Iquitos, joka on Perussa Amazonin alueella. Hän kertoi meille, että kasteestaan lähtien hänellä oli aina ollut tavoitteena saada temppeletoimitukset Limassa Perussa. Hän oli vuosien ajan maksanut uskollisesti täydet kymmenykset ja säästänyt vähäisistä tuloistaan.

Hänen ilonsa temppeleliin pääsemisestä ja pyhien toimitusten saamisesta siellä ilmeni näissä sanoissa: ”Tänään voin sanoa, että tunnen viimeinkin olevani valmis kulkemaan verhon läpi. Olen maailman onnellisin nainen. Olen säästänyt rahaa – eikä teillä ole aavistustakaan, kuinka kauan – päästäkseni temppeleliin, ja seitsemän joella kuljetun päivän ja 18 tunnin bussimatkan jälkeen olin viimeinkin Herran huoneessa. Kun lähdin tuosta pyhästä paikasta, sanoin itselleni, että kaikkien niiden uhrausten jälkeen, joita minulta on vaadittu tullakseni temppeleliin, en anna minkään saada minua suhtautumaan kevyesti yhteenkään solmimaani liittoon. Se olisi tuhlausta. Tämä on hyvin vakava sitoumus!”

Opin tältä suloiselta sisarelta, että henkilökohtainen uhraaminen on korvaamaton voima, joka saa meidät tekemään päätöksiä ja ratkaisuja. Henkilökohtainen uhraaminen saa meidät toimimaan, sitoutumaan ja solmimaan liittoja sekä antaa tarkoituksen sille, mikä on pyhää.

Toiseksi, uhrautumisemme muiden vuoksi ja muiden uhrautuminen meidän vuoksemme tuovat siunauksia kaikille.

Kun opiskelin hammaslääketieteellisessä, paikallisen talouselämämme tulevaisuudennäkymät eivät olleet kovinkaan rohkaisevia. Inflaatio vähensi merkittävästi rahan arvoa päivästä toiseen.

Muistan yhden vuoden, jolloin minun oli ilmoittauduttava hammas-kirurgian harjoitteluun ja tarvitsin kaikki välttämättömät kirurgiset laitteet ennen kuin voisin ilmoittautua sille lukukaudelle. Vanhempani säästivät tarvittavat varat. Yhtenä iltana tapahtui kuitenkin jotakin yllättävää. Lähdimme ostamaan tarvikkeita, mutta huomasimme, että se rahamäärä, joka meillä oli kaikkien tarvikkeiden ostamiseen, riitti nyt ainoastaan kirurgisten pinsettien ostamiseen – eikä mihinkään muuhun. Palasimme kotiin tyhjin käsin ja raskain sydämin ajatellen, että menettäisimme yhden lukukauden yliopistossa. Äkkiä äitini kuitenkin sanoi: ”Taylor, tule mukaani. Mennään ulos.”

Lähdimme keskikaupungille, missä monissa paikoissa ostettiin ja myytiin koruja. Kun saavuimme yhteen myymälään, äiti otti käsilaukustaan pienen sinisen samettipussin, jossa oli kauris kultainen rannerengas. Siihen oli kaiverrettu sanat: ”Rakkaalle tyttärelleni isältäsi.” Se oli rannerengas, jonka isoisäni oli antanut äidilleni yhtenä hänen syntymäpäivänään. Sitten siinä silmieni edessä äiti myi sen.

Kun hän otti rahat vastaan, hän sanoi minulle: ”Jos on jokin asia, josta

olen varma, niin se, että sinusta tulee hammaslääkäri. Mene ja osta kaikki tarvitsemasi tarvikkeet.” Voitteko nyt kuvitella, millainen opiskelija minusta tuli tuosta hetkestä lähtien? Halusin olla paras ja valmistua pian, koska tiesin, miten suuren uhrauksen äitini teki.

Opin, että rakkaidemme tekemät uhraukset meidän vuoksemme virkistivät meitä kuin viileä vesi keskellä autiomaata. Sellainen uhraus tuo toivoa ja motivaatiota.

Kolmanneksi, mikä tahansa tekemämme uhraus on pieni verrattuna Jumalan Pojan uhraukseen.

Mikä on edes rakkaan kultaisen rannerenkaan arvo verrattuna itse Jumalan Pojan uhuriin? Kuinka voimme kunnioittaa tuota ääretöntä uhria? Voimme muistaa joka päivä, että meillä on vielä yksi päivä elää ja olla uskollisia. Amulekti opetti: ”Niin, minä tahdon, että te tulette ettekä enää paaduta sydäntänne, sillä katso, nyt on teidän pelastuksenne aika ja päivä; ja sen tähden, jos te teette parannuksen ettekä paaduta sydäntänne, suuri lunastussuunnitelma toteutuu heti teidän kohdallanne” (Alma 34:31). Toisin sanoen, jos uhraamme Herralle särkyneen sydämen ja murtuneen mielen uhrin, suuren onnensuunnitelman siunaukset ilmenevät heti elämässämme.

Lunastussuunnitelma on mahdollinen Jeesuksen Kristuksen uhrin ansiosta. Kuten Hän itse kuvaili, tuo uhraus ”sai minut, tosiaankin Jumalan, suurimman kaikista, vapisemaan tuskasta ja vuotamaan verta joka huokosesta ja kärsimään sekä ruumiissa että hengessä – ja minä toivoin, ettei minun tarvitsisi juoda katkeraa maljaa ja kavahtaa” (OL 19:18).

Ja tämän uhrin ansiosta me voimme täyden ja vilpittömän parannuksen tehtyämme tuntea, että erheidemme ja syntiemme taakka on nostettu. Todel-lakin, syällisyys, häpeä, tuska, suru ja itsemme vähätteleminen korvautuvat puhtaalla omallatunnolla, onnella, ilolla ja toivolla.

Samaan aikaan kunnioittaessamme Hänen uhriaan ja ollessamme kiittolaisia siitä me voimme saada todella mittavan ja voimakkaan halun olla parempia Jumalan lapsia, pysyä poissa synnistä ja pitää liitot paremmin kuin koskaan ennen.

Sitten, kuten Enos saatuaan anteeksi syntinsä, mekin tunnettiin halua uhrautua ja tavoitella veljijemme ja sisartemme hyvinvointia (ks. En. 9). Ja olemme halukkaampia jokainen ”vielä yhden päivän” noudattamaan kehotusta, jonka presidentti Howard W. Hunter esitti meille sanoessaan:

Bonnie L. Oscarson

äskettäin vapautettu Nuorten Naisten ylijohdaja

”Sopikaa riitä. Etsikää käsiinne unohtunut ystävä. Hylätäkää epäluulo ja korvatkaa se luottamuksella. – – Antakaa ystävällinen vastaus. Kannustakaa nuoria. Osoittakaa uskollisuutenne sanoin ja teoin. Pitäkää lupaus. Luopukaa kaunasta. Antakaa anteeksi viholliselle. Pyytäkää anteeksi. Yrittäkää ymmärtää. Tutkistelkaa vaatimuksianne muita kohtaan. Ajatelkaa ensin jotakuta muuta. Olkaa ystävällisiä. Olkaa hyväntahtoisia. Naurakaa vähän enemmän. Ilmaiskaa kiitollisuutenne. Toivottakaa muukalainen tervetulleeksi. Ilahduttakaa lapsen sydäntä. – – Ilmaiskaa rakkautenne ja ilmaiskaa se sitten uudelleen.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter, 2015, s. 33–34; mukailtu artikkelista ”What We Think Christmas Is”, McCall’s, joulukuu 1959, s. 82–83.*)

Täyttäkäämme päivämme noilla teoilla ja voimalla, jota saamme henkilökohtaisesta uhraamisesta sekä uhrauksista, joita teemme muiden hyväksi ja joita muut tekevät meidän hyväksemme. Ja nauttikaamme erityisellä tavalla rauhasta ja riemusta, jonka Ainosyntyisen uhri tarjoaa meille, niin, siitä rauhasta, joka mainitaan lukiessamme, että Aadam lankesi, jotta ihmisiä voisi olla, ja ihmiset ovat – te olette – jotta teillä voisi olla ilo (ks. 2. Nefi 2:25). Se ilo on todellista iloa, jonka vain uhraaminen ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen sovitus voivat suoda.

Rukoukseni on, että me seuraamme Häntä, että me uskomme Häntä, että me rakastamme Häntä ja että me tunnemme Hänen uhrinsa osoittaman rakkauden joka kerta, kun meillä on tilaisuus elää vielä yksi päivä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

Nuoret naiset työssä

Jokaisen nuoren naisen kirkossa tulee tuntee olevansa arvostettu, saada tilaisuuksia palvella ja tuntee, että hänellä on jotakin arvokasta annettavaa tähän työhön.

Vuosi sitten konferenssin yleisessä pappeuskokouksessa piispa Gérald Caussé puhui kirkon miehille kuvaillen, kuinka Aaronin pappeuden ja Melkisedekin pappeuden haltijat ovat erottamattomia kumppaneita pelastuksen työn toteuttamisessa.¹ Tuo sanoma on ollut suuri siunaus ja auttanut nuoria miehiä, joilla on Aaronin pappeus, näkemään, mikä on heidän osansa Jumalan valtakunnan rakentamisessa täällä maan päällä. Heidän yhteinen palvelunsa vahvistaa kirkkoa ja saa aikaan syvemmän kääntymyksen ja sitoutumisen nuorten miestemme sydämessä, kun he näkevät osallisuutensa arvon ja sen, kuinka suurenmoista tämä työ on.

Tänään haluaisin puheeni tukevan tuota sanomaa, kun puhun kirkon nuorista naisista, joita tarvitaan yhtä lailla ja jotka ovat yhtä tärkeitä Herran työn toteuttamisessa perheessään ja Herran kirkossa.

Piispa Caussén tavoin minäkin kuuluin kirkon pieneen lähetyseurakuntaan ison osan teinivuosistani, ja minua pyydettiin usein täyttämään tehtäviä ja kutsumuksia, jotka normaalisti olisivat kuuluneet aikuisille. Esimerkiksi ne meistä, jotka kuulumme nuorten ohjelmaan, olimme

usein järjestämässä toimintojamme ja erityistapahtumiamme. Me kirjoitimme näytelmiä, muodostimme lauluryhmän viihdyttämään seurakunnan tapahtumissa ja olimme täysin mukana jokaisessa kokouksessa. Minut kutsuttiin seurakunnan musiikinohjaajaksi, ja johdin laulua joka viikko sakramenttikokouksessa. Oli hieno kokemus seistä 16-vuotiaana joka sunnuntai kaikkien seurakuntalaisten edessä ja johtaa heitä, kun lauloimme kirkon lauluja. Tunsin, että minua tarvittiin, ja tiesin,

että minulla oli jotakin annettavaa. Ihmiset luottivat siihen, että olin paikalla, ja minusta oli ihanaa tuntee olevani tarpeellinen. Tuo kokemus rakensi osaltaan todistustani Jeesuksesta Kristuksesta, ja aivan kuten piispa Caussén kohdalla se ankkuroi elämäni evankeliumin mukaiseen palvelemiseen.

Jokaisen jäsenen tulee tietää, kuinka paljon häntä tarvitaan. Jokaisella jäsenellä on jotakin tärkeää annettavaa sekä ainutlaatuisia lahjoja ja kykyjä, jotka auttavat tämän tärkeän työn eteenpäin viemisessä. Nuorilla miehillämme on Opissa ja liitoissa kuvatut Aaronin pappeuden velvollisuudet, jotka ovat melko hyvin nähtävillä. Kirkon nuorille naisille, heidän vanhemmilleen ja johtajilleen saattaa olla vähemmän ilmeistä, että siitä asti, kun nuori nainen kastetaan, hänellä on liittoon kuuluva vastuu ”[surra] surevien kanssa, niin, ja [lohduttaa] niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa, ja [olla] Jumalan [todistajana] kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla, missä [hän lieneekin], aina kuolemaan asti”². Nuorilla naisilla on tilaisuuksia täyttää näitä vastuita seurakunnissaan ja kun he palvelevat luokkien johtokunnissa, nuorisoneuvostoissa ja muissa tehtävissä. Jokaisen nuoren naisen kirkossa tulee tuntee olevansa arvostettu, saada tilaisuuksia palvella ja tuntee, että hänellä on jotakin arvokasta annettavaa tähän työhön.

Käsikirjassa 2 sanotaan, että pelastuksen työhön seurakunnissamme ”kuuluu jäsenlähetytyö, käännynnäisten aktiivisena pitäminen, vähemmän aktiivisten jäsenten aktivointi, temppeli- ja sukututkimustyö sekä evankeliumin opettaminen”³. Tätä työtä johtavat uskolliset piispamme, joilla on pappeuden avaimet seurakuntaansa varten. Jo monen vuoden ajan johtokuntamme on pohtinut kysymystä: ”Missä näistä

osa-alueista nuorten naistemme *ei* pitäisi olla mukana?” Vastaus on, että heillä on jotakin annettavaa *kaikilla* tämän työn osa-alueilla.

Esimerkiksi tapasin äskettäin Las Vegasin alueella muutamia nuoria naisia, jotka on kutsuttu palvelemaan seurakunnan temppeli- ja sukututkimusneuvojina. He olivat todella innoissaan siitä, että pystyvät opettamaan ja auttamaan seurakuntansa jäseniä löytämään tietoja esivanhemmistaan. Heillä on hyödyllisiä tietokonetaitoja, he olivat opetelleet käyttämään FamilySearch-ohjelmaa ja olivat innokkaita jakamaan tuota tietämystään muille. Oli selvää, että heillä oli todistus ja ymmärrys siitä, miten tärkeää on etsiä edesmenneiden esivanhempiemme nimiä, jotta välttämättömät pelastavat toimitukset voidaan suorittaa näiden puolesta temppelissä.

Muutama kuukausi sitten minulla oli tilaisuus testata erästä ideaa kahden 14-vuotiaan nuoren naisen kanssa. Hankin kopiot seurakuntaneuvoston kahdesta oikeasta esityslistasta ja annoin yhden sekä Emmalle että Maggielle. Pyysin heitä lukemaan esityslistat läpi ja katsomaan, oliko seurakuntaneuvostojen toimenpidekohdissa sellaisia, joissa he pystyisivät olemaan avuksi. Emma huomasi, että seurakuntaan oli muuttamassa uusi perhe, ja sanoi, että hän voisi auttaa heitä muutossa ja muuttolaatikoiden purkamisessa. Hän ajatteli, että hän voisi ystäväystyä perheen lasten kanssa

ja tutustuttaa heidät heidän uuteen kouluunsa. Hän huomasi, että oli tulossa seurakunnan päivällinen, ja hänestä tuntui, että hän voisi olla siinä avuksi monella eri tavalla.

Maggie huomasi, että seurakunnassa oli useita iäkkäitä ihmisiä, jotka kaipaivat seuraa ja ystäväystyä. Hän sanoi, että hän kävisi mielellään heidän luonaan ja olisi avuksi näille suurenmoisille vanhemmille jäsenille. Hänestä tuntui myös, että hän voisi olla mukana opettamassa seurakunnan jäsenille, kuinka sosiaalisen median tilejä voi perustaa ja käyttää. Noissa esityslistoissa ei todellakaan ollut yhtään ainuttakaan asiaa, jossa nuo kaksi nuorta naista *eivät voineet* auttaa!

Ymmärtävätkö ne, jotka istuvat seurakuntaneuvostoissa tai joilla on jokin tehtävä seurakunnassa, että nuoret naiset ovat arvokas apuvoimavara seurakuntiemme monien tarpeiden täyttämiseksi? Yleensä seurakunnassa on pitkä luettelo tilanteista, joissa tarvitaan joku palvelemaan, ja ajatellaan usein vain seurakunnan aikuisia vastaamassa noihin tarpeisiin. Aivan kuten Aaronin pappeuden haltijoita on pyydetty työskentelemään isiensä ja muiden Melkisedekin pappeuden miesten kanssa, nuoria naisiamme voidaan kutsua palvelemaan ja huolehtimaan seurakunnan jäsenten tarpeista äitiensä tai muiden esimerkillisten sisarten kanssa. Nuoret naiset ovat kyvykkäitä, innokkaita ja halukkaita tekemään niin paljon enemmän kuin pelkästään käymään kirkossa sunnuntaisin!

Kun mietimme niitä rooleja, joita nuorten naistemme odotetaan omaksuman lähitulevaisuudessa, voisimme kysyä itseltämme, mitä sellaisia kokemuksia voimme tarjota heille nyt, jotka auttavat heitä heidän valmistautuessaan olemaan lähetyssaarnaajia, evankeliumin tuntijoita, johtohenkilöitä kirkon apujärjestöissä, temppeilyöntekijöitä, vaimoja, äitejä, opastajia, esimerkkejä ja ystäviä. He voivat itse asiassa alkaa nyt täyttää monia niistä rooleista. Nuoria pyydetään usein auttamaan oppiaihoiden opettamisessa sunnuntaisin luokissaan. Nyt nuorille naisillemme on avautunut tilaisuuksia palvella temppeleissä tehtävissä, joita aikaisemmin ovat hoitaneet toimitus- tai vapaaehtoistyöntekijät, kun nuoret naiset käyvät siellä nuorisoryhmiensä kanssa suorittamassa kasteita kuolleiden puolesta. Alkeisyhdistysikäisiä tyttöjämme kutsutaan nyt osallistumaan temppeleihin ja pappeuteen valmistautumisen kokouksiin, mikä auttaa heitä ymmärtämään, että hekin ovat tärkeitä osallistujia pappeuden johtamassa työssä. He oppivat, että miehet, naiset, nuoret ja lapset ovat kaikki pappeuden siunausten vastaanottajia ja he kaikki voivat toimia aktiivisesti vietäessä eteenpäin Herran työtä.

Piispat, me tiedämme, että velvollisuutenne ovat usein raskaita, mutta aivan kuten yksi tärkeimmistä tehtävistänne on toimia Aaronin pappeuden koorumien johtavana virkailijana,

Käsikirjassa 2 selitetään, että ”piispa ja hänen neuvonantajansa toimivat Nuorten Naisten järjestön pappeusjohtajina. He valvovat ja vahvistavat nuoria naisia yksilöinä tehden tässä pyrkimyksessä läheistä yhteistyötä vanhempien ja Nuorten Naisten johtohenkilöiden kanssa.” Siinä sanotaan myös, että ”piispa ja hänen neuvonantajansa osallistuvat säännöllisesti Nuorten Naisten kokouksiin, palveluun ja toimintoihin”.⁴ Olemme kiitollisia piispoista, jotka varaavat aikaa käydä Nuorten Naisten luokissa ja jotka tarjoavat nuorille naisille tilaisuuksia olla enemmän kuin pelkkiä työn sivustaseuraajia. Kiitos, että varmistatte nuorten naistenne olevan arvostettuja osallistujia vastattaessa seurakunnan jäsenten tarpeisiin! Nämä tilaisuudet palvella merkityksellisin tavoin siunaavat heitä paljon enemmän kuin toiminnat, joissa heitä vain viihdytetään.

Te kirkon nuoret naiset, teidän teini-vuotenne voivat olla kiireisiä ja usein haasteellisia. Olemme huomanneet, että yhä useammilla teistä on ongelmia itsetunnon, ahdistuneisuuden, suuren stressin ja kenties jopa masennuksen kanssa. Ajatustenne kääntäminen pois itsestänne sen sijaan että vatvoisitte omia ongelmianne ei ehkä ratkaise kaikkia näitä pulmia, mutta palveleminen voi usein keventää taakkojanne ja saada haasteenne vaikuttamaan hieman helpommilta. Yksi parhaita tapoja lisätä omanarvontuntoamme on osoittaa

huolenpidollamme muista ja heidän palvelemisellaan, että meillä on paljon arvokasta annettavaa.⁵ Kannustan teitä, nuoret naiset, nostamaan kätenne ja tarjoutumaan vapaaehtoisiksi sekä tarttumaan työhön, kun näette tarpeita ympärillänne. Täyttäessänne liiton tuomia vastuitanne ja osallistuessan Jumalan valtakunnan rakentamiseen elämännne virtaa siunauksia ja löydätte syvää ja kestäväää opetuslapseuden tuomaa iloa.

Veljet ja sisaret, nuoret naisemme ovat mahtavia. Heillä on kykyjä, rajatonta innokkuutta ja tarmoa, ja he ovat myötätuntoisia ja rakastavia. He *haluavat* palvella. Heillä on tarve tietää, että heitä arvostetaan ja että he ovat elintärkeitä pelastuksen työssä. Aivan kuten nuoret miehet valmistautuvat Aaronin pappeudessa suurempaan palvelemiseen edetessään Melkisedekin pappeuteen, nuoret naisemme valmistautuvat tulemaan jäseniksi maailman suurenmoisimpaan naisjärjestöön, Apuyhdistykseen. Yhdessä nämä hienot, vahvat, uskolliset nuoret naiset ja nuoret miehet valmistautuvat olemaan vaimoja ja aviomiehiä sekä äitejä ja isiä, jotka kasvattavat Jumalan selestiseen valtakuntaan kelpollisia perheitä.

Todistan, että taivaallisen Isämme työnä on toteuttaa lastensa kuolemattomuus ja iankaikkinen elämä.⁶ Kallisarvoisilla nuorilla naisillamme on tärkeä rooli täytettävänä heidän auttaessaan tämän suuren työn toteuttamisessa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

VIITTEET

1. Ks. Gérald Caussé, ”Valmistakaa tietä”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 75–78.
2. Moosia 18:9.
3. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, s. 24.
4. *Käsikirja 2*, 10.3.1.
5. Ks. Matt. 10:39.
6. Ks. Moos. 1:39.

Vanhin Taniela B. Wakolo
seitsemänkymmenen koorumista

Pelastavat toimitukset tuovat meille ihmeellistä valoa

Toimituksiin osallistuminen ja niihin liittyvien liittojen kunnioittaminen tuo teille ihmeellistä valoa ja suojelusta tässä yhä pimenevässä maailmassa.

Veljet ja sisaret, riemuitsen kanssanne evankeliumista eli Kristuksen opista.

Eräs ystävä kysyi kerran vanhin Neil L. Andersenilta, joka palveli tuolloin seitsemänkymmenen koorumissa, miltä tuntui puhua konferenssikeskustelussa 21 000 ihmisen edessä. Vanhin Andersen vastasi: ”Eivät ne 21 000 ihmistä minua hermostuta vaan ne 15 johtavaa veljeä, jotka istuvat takanani.” Naurahdin sille silloin, mutta tunnen samoin nyt. Kuinka rakastankaan näitä 15 miestä ja tuenkaan heitä profeettoina, näkijöinä ja ilmoituksensaajina.

Herra sanoi Abrahamille, että hänen jälkeläistensä ja pappeuden kautta siunattaisiin kaikkia maan sukuja ”evankeliumin siunauksilla, – – nimittäin iankaikkisen elämän” (Abr. 2:11; ks. myös jakeet 2–10).

Nämä evankeliumin ja pappeuden luvatut siunaukset palautettiin maan päälle, ja sitten vuonna 1842 profeetta Joseph Smith antoi endaumentin pienelle määrälle miehiä ja naisia. Mercy Fielding Thompson oli yksi heistä. Profeetta sanoi

hänelle: ”Tämä [endaumentti] tuo sinut pimeydestä ihmeelliseen valoon.”¹

Tänään haluan keskittyä pelastaviin toimituksiin, jotka tuovat teille ja minulle ihmeellistä valoa.

Toimitukset ja liitot

Julkaisussa *Lujana uskossa* sanotaan: ”Toimitus on pyhä, tiettyä kaavaa noudattava teko, joka suoritetaan pappeuden valtuudella. [Toimituksia, jotka] ovat korotukselle välttämättömiä,

– – kutsutaan pelastaviksi toimituksiksi. Niitä ovat kaste, konfirmointi, Melkisedekin pappeuteen asettaminen (miehillä), temppeliendaumentti ja avioliittoon sinetöiminen.”²

Vanhin David A. Bednar on opettanut: ”Kristuksen palautetussa kirkossa suotavat pelastuksen ja korotuksen toimitukset – – muodostavat valtuutettuja kanavia, joiden kautta taivaan siunaukset ja voimat voivat virrata omaan elämäämme.”³

Kuten kolikossa on kaksi puolta, samoin kaikkiin pelastaviin toimituksiin kuuluu Jumalan kanssa solmittavia liittoja. Jumala on luvannut meille siunauksia, jos kunnioitamme uskollisesti noita liittoja.

Profeetta Amulek julisti: ”Tämä – – on – – aika valmistautua kohtaamaan Jumala” (Alma 34:32). Kuinka me valmistaudumme? Ottamalla kelpoisina vastaan toimituksia. Presidentti Russell M. Nelsonin sanojen mukaan meidän täytyy myös ”pysyä liittopollulla”. Presidentti Nelson jatkoi: ”Teidän sitoumuksenne seurata Vapahtajaa teemmällä Hänen kanssaan liittoja ja sitten pitämällä ne liitot avaa mahdollisuuden jokaiseen hengelliseen siunaukseen ja etuoikeuteen, joka on miesten, naisten ja lasten saatavilla kaikkialla.”⁴

John ja Bonnie Newman, kuten monet teistä, ovat saaneet presidentti

Nelsonin lupaamia hengellisiä siunauksia. Oltuaan eräänä sunnuntaina kirkossa perheen kolmen pienen lapsen kanssa Bonnie sanoi Johnille, joka ei ollut kirkon jäsen: ”En pysty tähän yksin. Sinun pitää päättää, tuletko minun kirkkooni meidän kanssamme vai valitsetko kirkon, jossa voimme käydä yhdessä, mutta lasten on tiedettävä, että heidän isänsäkin rakastaa Jumalaa.” Seuraavana sunnuntaina ja joka sunnuntai sen jälkeen John oli paitsi mukana myös palveli soittamalla pianoa monessa seurakunnassa ja Alkeisyhdistyksessä vuosien varrella. Minulla oli etuoikeus tavata John huhtikuussa 2015, ja tuossa tapaamisessa keskustelimme siitä, että paras tapa, millä hän voisi ilmaista rakkautensa Bonniea kohtaan, oli viedä Bonnie temppeleihin, mutta ettei se voisi tapahtua, ellei hän menisi kasteelle.

Käytyään Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa 39 vuoden ajan John meni kasteelle vuonna 2015. Vuotta myöhemmin John ja Bonnie sinetöitiin Memphisin tempelissä Tennesseessä – 20 vuotta sen jälkeen, kun Bonnie oli saanut oman endaumenttinsa. Heidän 47-vuotias poikansa Robert sanoi isästään: ”Isä on todella, todella kukoistanut saatuaan pappeuden.” Bonnie lisäsi: ”John on aina ollut onnellinen ja iloinen ihminen, mutta toimitusten vastaanottaminen ja liittojen kunnioittaminen on lisännyt hänen lempeyttään.”

Kristuksen sovitus ja esimerkki

Monia vuosia sitten presidentti Boyd K. Packer varoitti: ”Hyvä käytös ilman evankeliumin toimituksia ei pelasta eikä korota ihmiskuntaa.”⁵ Itse asiassa palataksemme Isämme luo me tarvitsemme paitsi toimitukset ja liitot myös Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen ja Kristuksen sovituksen.

Kuningas Benjamin opetti, että vain Kristuksen nimessä ja nimen kautta pelastus voi tulla ihmislapsille (ks. Moosia 3:17; ks. myös UK 3).

Sovituksellaan Jeesus Kristus lunasti meidät Aadamin lankeemuksen seurauksista ja teki mahdolliseksi parannuksen-tekemme ja lopullisen korotuksemme. Elämällään Hän antoi meille esimerkin pelastavien toimitusten vastaanottamisesta – toimitusten, joissa ”ilmenee jumalisuuden voima” (OL 84:20).

Kun Vapahtaja oli saanut kastetoimituksen ”kaiken vanhurskauden täyttämiseksi” (ks. 2. Nefi 31:5–6), Saatana kiusasi Häntä. Samoin meidänkään kiusauksemme eivät pääty kasteen tai sinetöimisen jälkeen, mutta pyhien toimitusten saaminen ja niihin liittyvien liittojen kunnioittaminen täyttävät meidät ihmeellisellä valolla ja antavat meille voimaa vastustaa kiusauksia ja voittaa ne.

Varoitus

Jesaja profetoi, että myöhempinä aikoina ”maa muuttuu saastaiseksi – –, sillä sen asukkaat ovat – –, muuttaneet toimituksen” (Jes. 24:5, englanninkielinen kuningas Jaakon raamatunkäännös; ks. myös OL 1:15).

Siihen liittyvä varoitus, joka ilmoitettiin profetta Joseph Smithille,

oli, että jotkut ”lähestyvät [Herraa] huulillaan, – – he opettavat oppeina ihmiskäskyjä, ja he ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman” (JS–H 19).

Myös Paavali varoitti, että monet olisivat ”ulkonaisesti hurskaita mutta [kieltäisivät] uskon voiman. Karta sellaisia!” (2. Tim. 3:5.) Toistan: karttakaa sellaisia.

Monet elämän häiriötekijöistä ja kiusauksista ovat kuin ”raatelevia susia” (Matt. 7:15). Tosi paimen on sellainen, joka valmistaa, suojelee ja varoittaa lampaita ja laumaa, kun nuo sudet ovat lähestymässä (ks. Joh. 10:11–12). Emmekö me apulaispaimenina, jotka pitävät mallina hyvän paimenen täydellistä elämää, ole yhtä hyvin oman sielumme kuin muidenkin sielun paimenia? Juuri hyväksyimme profettojen, näkijöiden ja ilmoituksensaajien neuvojen sekä Pyhän Hengen voiman ja lahjan avulla me voimme nähdä susien tulevan, jos olemme valppaita ja valmistautuneita. Kun sen sijaan olemme oman sielumme ja muiden sielujen huolettomia paimenia, sattuu todennäköisesti haavereita. Huolettomuus johtaa haavereihin. Kehotan meitä jokaista olemaan uskollinen paimen.

Kokemus ja todistus

Sakramentti on toimitus, joka auttaa meitä pysymään polulla, ja sen nauttiminen kelvollisesti on todiste siitä, että me pidämme kaikkiin muihin toimituksiin liittyvät liitot. Muutama vuosi sitten, kun vaimoni Anita ja minä palvelimme Little Rockin lähetykentällä Arkansassa Yhdysvalloissa, lähdin opettamaan tutkijaa kahden nuoren lähetyssaarnajan kanssa. Oppiaiheen aikana se hyvä veli, jota opetimme, sanoi: ”Olen käynyt kirkossanne. Miksi teidän pitää syödä leipää ja juoda vettä joka sunnuntai? Meidän kirkossamme teemme sen kaksi kertaa vuodessa, pääsiäisenä ja jouluna, ja se on hyvin merkityksellistä.”

Kerroimme hänelle, että meille on annettu käsky kokoontua usein yhteen

nauttimaan leipää ja vettä (ks. Moroni 6:6; ks. myös OL 20:75). Luimme ääneen luvut Matt. 26 ja 3. Nefi 18. Hän vastasi, ettei hän vielääkään ymmärtänyt tarvetta sille.

Sitten esitimme seuraavan vertauksen: ”Kuvittele, että joudut hyvin vakavaan auto-onnettomuuteen. Olet loukkaantunut ja tajuton. Joku juoksee ohi, näkee, että olet tajuton, ja soittaa hätänumeroon. Sinua hoidetaan ja tulet tajuihisi.”

Kysyimme tältä veljeltä: ”Kun pystyt hahmottamaan ympäristösi, mitä kysymyksiä sinulla on?”

Hän sanoi: ”Haluan tietää, kuinka jouduin sinne ja kuka minut löysi. Haluan kiittää häntä joka päivä, koska hän pelasti henkeni.”

Kerroimme tälle hyvälle veljelle, kuinka Vapahtaja pelasti elämämme ja kuinka meidän pitää kiittää Häntä joka päivä, joka päivä, joka päivä!

Sitten kysyimme: ”Koska tiedät, että Hän antoi henkensä sinun ja meidän vuoksemme, kuinka usein haluat syödä leipää ja juoda vettä vertauskuvin Hänen ruumiistaan ja verestään?”

Hän sanoi: ”Ymmärrän, ymmärrän. Mutta vielä yksi asia. Kirkkonne ei ole eloisa niin kuin meidän.”

Vastasimme siihen: ”Mitä tekisit, jos Vapahtaja Jeesus Kristus kävelisi sisään kotisi ovesta?”

Hän sanoi: ”Lankeaisin heti polvilleni.”

Kysyimme: ”Kun astut myöhempien aikojen pyhien kappeliin, etkö tunnekin niin – kunnioitusta Vapahtajaa kohtaan?”

Hän sanoi: ”Ymmärrän, ymmärrän, ymmärrän!”

Hän tuli kirkkoon sinä pääsiäissunnuntaina ja sen jälkeen jatkoi kirkossa käymistä.

Kehotan meitä jokaista kysymään itseltämme: ”Mitä toimituksia, sakramentti mukaan lukien, minun tulee saada ja mitä liittoja minun tulee tehdä, pitää ja kunnioittaa?” Lupaam, että toimituksiin osallistuminen ja niihin liittyvien liittojen kunnioittaminen tuo teille ihmeellistä valoa ja suojelusta tässä yhä pimenevässä maailmassa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 433.
2. Ks. *Lujana uskossa*, 2005, s. 173; ks. myös *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.1.2.
3. David A. Bednar, ”Säilyttäkää aina syntienne anteeksiäntö”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 60.
4. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
5. Boyd K. Packer, ”Ainoa tosi kirkko”, *Valkeus*, 1986, konferenssiraportti 155. puolivuotiskonferenssistä, s. 66.

Devin G. Durrant

ensimmäinen neuvonantaja pyhäkoulun ylimmässä johtokunnassa

Opettaminen kotona – iloinen ja pyhä vastuu

Pyydän taivaan apua, kun pyrimme olemaan Kristuksen kaltaisia opettajia kodissamme.

Rakas vaimoni Julie ja minä olemme kasvattaneet kuusi kallis-arvoista lasta, ja jokin aika sitten kotimme tyhjeni ja jäimme kahdestaan. Kuinka kaipaankaan sitä, että lapsemme olisivat kodissamme kokopäiväisesti. Kaipaan heiltä oppimista ja heidän opettamistaan.

Tänään osoitan puheeni kaikille vanhemmille ja kaikille, jotka haluavat olla vanhempia. Monet teistä kasvatavat lapsiaan tällä hetkellä. Muille tuo aika saattaa koittaa pian. Ja vielä toisille vanhemmuus voi olla tulevaisuuden siunaus. Rukoilen, että me kaikki ymmärrämme, miten iloinen ja pyhä on vastuu opettaa lasta.¹

Vanhempina me kerromme lapsillemme taivaallisesta Isästä ja Hänen Pojastaan Jeesuskesta Kristuksesta. Autamme lapsiamme pitämään ensimmäisen rukouksensa. Annamme opastusta ja tukea, kun he astuvat liittopolulle² menemällä kasteelle. Opetamme heitä noudattamaan Jumalan käskyjä. Annamme heille tietoa Hänen suunnitelmastaan lapsiaan varten ja autamme heitä tunnistamaan Pyhän Hengen kuiskaukset. Kerromme heille muinaisista profeetoista ja kannustamme

heitä seuraamaan eläviä profeettoja. Rukoilemme, että he menestyisivät, ja tunnemme tuskaa heidän kanssaan heidän koettelemuksissaan. Todistamme lapsillemme temppelisiunauksista ja pyrimme valmistamaan heitä hyvin palvelemaan kokoaikaisessa lähetystyössä. Tarjoamme rakastavia neuvoja,

kun lapsemme saavat omia lapsia. Mutta silloinkaan emme koskaan lakkaa olemasta heidän vanhempiaan. Emme koskaan lakkaa olemasta heidän opettajiaan. Meitä ei koskaan vapauteta näistä iankaikkisista kutsumuksista.

Pohtikaamme tänään muutamia suurenmoisia tilaisuuksia, joita meillä on opettaa lapsiamme kodissamme.

Opettaminen perheillassa

Aloittakaamme perheillasta, joka oli erittäin tärkeä asia siinä uskon täyttämässä kodissa, jossa minut kasvatettiin. En muista nimenomaisia oppiaiheita, joita perheillassa opetettiin, mutta muistan, että pidimme sen joka viikko.³ Tiesin, mikä oli tärkeää vanhemmilleni.⁴

Muistan yhden lempitoiminnotani perheilloissa. Isällä oli tapana kutsua yksi lapsistaan ”testiin”. Hän antoi lapselle joukon ohjeita, kuten ”Ensiksi mene keittiöön ja avaa ja sulje jääkaapin ovi. Juokse sitten meidän makuuhuoneeseen ja ota laatikostani

sukkapari. Tule sitten takaisin tänne, hyppää ilmaan kolme kertaa ja sano: 'Isä, minä tein sen!'"

Olin innoissani, kun oli minun vuoroni. Halusin saada jokaisen vaiheen tehtyä täsmälleen oikein, ja rakastin hetkeä, jolloin saatoin sanoa: "Isä, minä tein sen!" Tämä toiminta rakensi itsetuottamustani ja auttoi levotonta poikaa olemaan tarkkana silloin kun äiti tai isä opetti jotakin evankeliumin periaatetta.

Presidentti Gordon B. Hinckley on neuvonut: "Jos teillä on epäilyksiä perheillan hyödyistä, kokeilkaa sitä. Kootkaa lapsenne ympärillenne, opettakaa heitä, todistakaa heille, lukekaa pyhiä kirjoituksia yhdessä ja pitäkää hauskaa yhdessä."⁵

Perheillan pitämiseksi tulee aina olemaan vastustusta.⁶ Siitä huolimatta kehotan teitä etsimään keinon voittoa esteet ja asettaa perheilta etusijalle – ja tehdä hauskuudesta yksi sen avainasioista.

Opettaminen perherukouksessa

Perherukous on toinen erinomainen tilaisuus opettaa.

Rakastan sitä, kuinka presidentti N. Eldon Tannerin isä opetti häntä perherukouksen aikana. Presidentti Tanner sanoi näin:

"Muistan erään illan, kun polvituumme perherukoukseen ja isäni sanoi Herralle: 'Eldon teki tänään sellaista, mitä hänen ei olisi pitänyt. Hän on pahoillaan, ja jos annat hänelle anteeksi, hän ei tee niin enää.'

Se sai minut päättämään, etten tee niin enää – paljon enemmän kuin ranskaiseminen olisi saanut."⁷

Nuorena minä toisinaan ärsyynnyin perherukouksiimme, jotka tuntuivat liiallisilta, ja ajattelin mielessäni: "Eikö me juuri pari minuuttia sitten rukoiltu?" Nyt isänä tiedän, ettemme voi koskaan perheenä rukoilla liikaa.⁸

Minuun on aina tehnyt vaikutuksen se, kuinka taivaallinen Isä esittelee Jeesuksen Kristuksen rakkaana Poikanaan.⁹ Nautin siitä, kun voin rukoilla lasteni puolesta mainiten heidät nimeltä heidän kuunnellessaan minun ilmaisevan taivaalliselle Isälle, kuinka rakkaita he ovat minulle. Tuntuu siltä, ettei ole parempaa aikaa ilmaista rakkautta lapsillemme kuin silloin kun rukoilemme heidän kanssaan tai annamme heille siunauksia. Kun perheet kokoontuvat yhteen nöyrässä rukouksessa, saadaan voimallisia ja kestäviä opetuksia.

Opettaminen päivystämällä

Vanhempien opetustehtävä on kuin olisi päivystävä lääkäri. Meidän pitää aina olla valmiina opettamaan lapsiamme, koska emme milloinkaan tiedä, milloin tilaisuus siihen ilmaantuu.

Olemme kuin Vapahtaja, jonka opetus ei useinkaan "tapahtunut synagogassa vaan vapaamuotoisissa, jokapäiväisissä tilanteissa – aterialla opetuslasten kanssa, nostettaessa kaivosta vettä tai käveltäessä viikunapuun ohitse"¹⁰.

Vuosia sitten äitini kertoi, että kaksi parasta evankeliumiaiheista keskustelua, jotka hän kävi isoveljeni Mattin kanssa, olivat kerran, kun hän oli

viikkaamassa pyykkiä, ja toisen kerran, kun hän oli viemässä Mattia hammaslääkəriin. Yksi monista asioista, joita ihailin äidissäni, oli hänen valmiutensa opettaa lapsiaan.

Hänen opetuksensa äitinä ei päätynyt koskaan. Kun palvelin piispana, äitini, joka oli tuolloin 78-vuotias, sanoi minulle, että tarvitsin hiustenleikkua. Hän tiesi, että minun piti olla esimerkkinä, eikä hän epäröinyt sanoa sitä minulle. Rakastan sinua, äiti!

Isänä minua motivoi pyhien kirjoitusten henkilökohtaiseen tutkimiseen ja pohtimiseen se, että pystyn vastaamaan, kun lapseni tai lastenlapseni tarjoavat yllättävän opetustilanteen.¹¹ "Jotkin parhaista opetustilanteista alkavat [perheen]jäsenen sydämessä olevasta kysymyksestä tai huolenaiheesta."¹² Kuuntelemmeko me noina hetkinä?¹³

Rakastan apostoli Pietarin kehoitusta: "Olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle [myös lapselle], joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu."¹⁴

Kun olin teini-ikäinen, isäni ja minä mittelimme mielellämme voimia nähdäksemme, kummalla on vahvempi ote. Puristimme toistemme kättä mahdollisimman tiukasti yrittäessämme saada toisen irvistämään kivusta. Se ei tunnu nyt kovinkaan hauskalta, mutta jotenkin se oli sitä silloin. Yhden sellaisen kamppailun jälkeen isä katsoi minua silmiin ja sanoi: "Sinulla on vahvat kädet, poika. Toivon, että käsissäsi on aina voimaa olla koskaan koskettamatta nuorta naista sopimattomasti." Sitten hän kehotti minua pysymään moraalisesti puhtaana ja auttamaan muita tekemään samoin.

Vanhin Douglas L. Callister kertoi näin isästään: "Matkatessaan eräänä päivänä töistä kotiin isä sanoi yllättäen: 'Maksoin tänään kymmenyksen.

Kirjoitin kymmenyslupukkeeseen ”kiitos”. Olen niin kiitollinen Herralle siitä, että Hän siunaa perhettämme.”

Sitten vanhin Callister ylisti isäänsä opettajana näin: ”Hän opetti kuuliaisuutta sekä teoilla että asenteilla.”¹⁵

Mielestäni meidän on viisasta kysyä toisinaan itseltämme: ”Mitä minä aion opettaa tai opetan tällä hetkellä lapsilleni kuuliaisuuden teoillani ja asenteillani?”

Opettaminen perheen yhteisessä pyhien kirjoitusten tutkimisessa

Pyhien kirjoitusten tutkiminen yhdessä perheenä on ihanteellinen tilanne opettaa oppia kotona.

Presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Vanhempien ei ole määrä ainoastaan pitää kiinni Herran sanasta, vaan heille on annettu jumalallinen käsky opettaa sitä lapsilleen.”¹⁶

Kun Julie ja minä kasvatimme lapsiamme, yritimme olla johdonmukaisia ja luovia. Yhtenä vuonna päätimme lukea Mormonin kirjan yhdessä perheenä espanjaksi. Siitäkö syystä Herra kutsui jokaisen lapsistamme, joka on palvellut kokoaikaisessa lähetystyössä, espanjankieliselle lähetyskentälle? *Es posible. [Se on mahdollista.]*

Minua liikutti syvästi, kun veli Brian K. Ashton kertoi minulle, että hän ja hänen isänsä lukivat yhdessä Mormonin kirjan jokaisen sivun hänen ollessaan viimeistä vuotta lukiossa. Veli Ashton rakastaa pyhiä kirjoituksia. Ne on kirjoitettu hänen mieleensä ja sydämeensä. Hänen isänsä kylvi tuon siemenen, kun veli Ashton oli teiniikäinen, ja tuo siemen¹⁷ on kasvanut syvään juurtuneeksi totuuden puuksi. Veli Ashton on tehnyt samoin vanhempien lastensa kanssa.¹⁸ Hänen 8-vuotias poikansa kysyi häneltä äskettäin: ”Isä, milloin minä saan lukea Mormonin kirjan kanssasi?”

Opettaminen esimerkillä

Viimeiseksi, vaikuttavinta opettamistamme vanhempina on esimerkimmme. Meitä on neuvottu näyttämään uskovista hyvää esimerkkiä puheissa ja elämäntavoissa, rakkaudessa, hengessä, uskossa ja puhtaudessa.¹⁹

Eräällä äskeisellä matkalla Julie ja minä kirkossa käydessämme näimme tämän jakeen toiminnassa. Eräs nuori mies, joka oli pian lähdössä lähetystyöhön, puhui sakramenttikokouksessa.

Hän sanoi: ”Te kaikki ajattelette, että isäni on todella hyvä mies kirkossa, mutta...” Hän vaikenä, ja minä mietin levottomana, mitä hän saattaisi sanoa seuraavaksi. Hän jatkoi sanomalla: ”Hän on parempi mies kotona.”

Kiitin jälkeinpäin tätä nuorta miestä innoittavasta kunnianosoituksesta, jonka hän oli osoittanut isälleen. Sain sitten tietää, että hänen isänsä oli seurakunnan piispa. Vaikka tämä piispa palveli seurakuntaansa uskollisesti, hänen poikansa oli sitä mieltä, että hän teki parhaan työnsä kotona.²⁰

Vanhin D. Todd Christofferson neuvoo: ”Meillä on monia tilanteita opettaa – nousevaa sukupolvea, ja

meidän tulee omistaa parhaat ajatuksemme ja pyrkimyksemme sille, että käytämme ne täysin hyväksemme. Ennen kaikkea meidän täytyy jatkuvasti kannustaa ja auttaa vanhempia olemaan parempia ja johdonmukaisempia opettajia – etenkin esimerkillään.”²¹

Sillä tavoin Vapahtaja opettaa.²²

Ollessamme viime vuonna lomalla kahden nuorimman lapsemme kanssa Julie ehdotti, että teemme sijaiskasteita sekä St. Georgen että San Diegon tempeleissä. Nurisin mielessäni ajatellen: ”Me käymme temppelissä kotona, ja nyt olemme lomalla. Miksi emme tekisi jotakin enemmän lomailulta tuntuva?” Kasteiden jälkeen Julie halusi ottaa kuvia temppelin ulkopuolella. Nurisin ääneti – jälleen. Voitte arvata, mitä sitten tapahtui: me otimme valokuvia.

Julie haluaa lastemme saavan muistoja siitä, kuinka me autoimme esivanhempiamme, ja niin minäkin. Emme tarvinneet muodollista oppiainetta temppelien tärkeydestä. Me elimme sitä – kiitos äidin, joka rakastaa temppeliä ja haluaa myös lastensa rakastavan sitä.

Kun vanhemmat pitävät toisiaan arvossa ja näyttävät vanhurskasta esimerkkiä, lapset ovat iankaikkisesti siunattuja.

Lopuksi

Toivon, että te kaikki, jotka pyritte tekemään parhaanne opettaaksenne kodissanne, koette rauhaa ja iloa pyrkimyksissänne. Ja jos teistä tuntuu, että on aihetta toimia paremmin tai tarvetta valmistautua enemmän, vastaattehan nöyrästi, kun Henki kehottaa teitä, ja sitoutukaa toimimaan.²³

Vanhin L. Tom Perry on sanonut: ”Minkä tahansa yhteiskunnan, sen kansan onnen, sen vaurauden ja sen rauhan yhteiset juuret ovat lasten opettamisessa kotona.”²⁴

Niin, minun kotipesäni on nyt tyhjä, mutta päivystän silti valmiina ja innokkaana löytämään lisää kallisarvoisia tilaisuuksia opettaa aikuisia lapsiani, heidän lapsiaan ja toivottavasti jonakin päivänä heidän lapsiaan.

Pyydän taivaan apua, kun pyrimme olemaan Kristuksen kaltaisia opettajia kodissamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. OL 68:25; 93:40.

Vanhin L. Tom Perry on opettanut: ”Opettaminen kotona on käymässä yhä tärkeämmäksi nykymaailmassa, jossa vastustajan vaikutus on levinnyt niin laajalle ja jossa hän hyökkää yrittäen murentaa ja tuhota koko yhteiskunnan perustan, nimittäin perheen. Vanhempien täytyy päättää, että opettaminen kotona on mitä pyhin ja tärkein vastuu.” (”Äidit, jotka opettavat lapsia kotona”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 30.)

Ensimmäinen presidenttikunta ja kahdentoista apostolin koorumi ovat opettaneet: ”Aviomiehellä ja vaimolla on vakava velvollisuus rakastaa toinen toistaan ja huolehtia toisistaan sekä rakastaa lapsiaan ja huolehtia heistä. ’Lapset ovat Herran lahja’ (Ps. 127:3). Vanhemmillä on pyhä velvollisuus kasvattaa lapsensa rakkaudessa ja vanhurskaudessa, huolehtia heidän fyysisistä ja hengellisistä

tarpeistaan ja opettaa heitä rakastamaan ja palvelemaan toisiaan, noudattamaan Jumalan käskyjä ja olemaan lainkuuliaisia kansalaisia, missä tahansa he asuvatkin. Aviomiehiä ja vaimoja – äitejä ja isiä – pidetään Jumalan edessä tilivelvollisina näiden velvollisuuksien täyttämiseksi.” (”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.)

2. Ks. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
3. Vanhin David A. Bednar on sanonut: ”Jos voisitte tänä päivänä kysyä aikuisilta pojiltamme, mitä he muistavat perherukouksista, perheilloista ja pyhien kirjoitusten tutkimisesta, uskon tietäväni, kuinka he vastaisivat. He todennäköisesti eivät mainitsisi mitään tiettyä rukousta tai tiettyä pyhien kirjoitusten tutkimishetkeä tai mitään erityisen merkityksellistä perheillän oppiaihetta merkittävänä hetkenä hengellisessä kehityksessään. Se, mitä he sanoisivat muistavansa, on, että perheenä olimme johdonmukaisia.” (”Uutterampi ja huolehtivampi kotona”, *Liahona*, marraskuu 2009, s. 19.)
4. Ks. ”Rakkaus luo kodistamme taivaan”, *MAP-lauluja*, 186.
5. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 176.
6. Ks. 2. Nefi 2:11.
7. N. Eldon Tanner, ”Never Be Ashamed of the Gospel of Christ”, *Ensign*, helmikuu 1980, s. 4.
8. Ks. 3. Nefi 18:21.

9. Ks. Matt. 3:16–17; 3. Nefi 11:6–8; OL 18:34–36; JS–H 17.
10. ”Hyödynnä yllättäen ilmaantuvia opetustilanteita”, *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, 2016, s. 16. Julkaisussa *Opettaminen Vapahtajan tavalla* on monia vinkkejä ja työkaluja opettamiseen kotona.
11. Ks. OL 11:21; 84:85.
12. *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, s. 16.
13. Ks. ”Kuuntele”, *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 196–197.
14. 1. Piet. 3:15.
15. Douglas L. Callister, ”Most Influential Teacher—Emeritus Seventy Pays Tribute to Father”, 29. elokuuta 2016, news.lds.org.
16. Russell M. Nelson, ”Järjestä ensin huoneesi”, *Liahona*, tammikuu 2002, s. 81.
17. Ks. Alma 32:28–43.
18. Sisar Melinda Ashton ottaa vastuun, kun hänen aviomiehensä, veli Ashton, on poissa kaupungista.
19. Ks. 1. Tim. 4:12; ks. myös Alma 17:11.
20. Piispa Jeffrey L. Stewart palvelee Southgaten 2. seurakunnassa St. Georgessa Utahissa Yhdysvalloissa. Samuel, hänen poikansa, palvelee nyt Medellínin lähetyskentällä Kolumbiassa.
21. D. Todd Christofferson, ”Strengthening the Faith and Long-Term Conversion of the Rising Generation”, yleiskonferenssin johtohenkilöiden kokous, syyskuu 2017.
22. Ks. 3. Nefi 27:21, 27.
23. Ks. OL 43:8–9.
24. L. Tom Perry, ”Äidit, jotka opettavat lapsia kotona”, s. 30.

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolin koorumista

Sukututkimus- ja temppelityö – sinetöiminen ja parantuminen

Kun kokoamme sukuhistorioitamme ja menemme temppeliin esivanhempiemme puolesta, Jumala täyttää luvattuja siunauksia samanaikaisesti kummallakin puolen verhoa.

Perhesuhteet voivat olla palkitsevimpia, vaikkakin haasteellisimpia kokemuksia, mitä kohtaamme. Monet meistä ovat kokeneet jonkinlaista säröilyä perheessämme tai suvussamme. Sellaista säröilyä ilmaantui Jeesuksen Kristuksen kirkon palautuksen kahden sankarin välille näinä myöhemminä aikoina. Parley ja Orson Pratt olivat veljeksiä, varhaisia käännyttäjiä ja asetettuja apostoleja. Kumpikin koki uskon koetuksen ja selviytyi siitä saaden horjumattoman todistuksen. He molemmat tekivät uhrauksia totuuden asian puolesta ja edistivät sitä suuresti.

Nauvoon aikakautena heidän suhteeseensa syntyi jännitteitä, jotka kärjistyivät kiivaaseen, julkiseen yhteenottoon vuonna 1846. Siitä seurasi syvä ja pitkään kestänyt välirikko. Parley kirjoitti aluksi Orsonille selvittääkseen välirikon, mutta Orson ei vastannut. Parley luovutti tuntien, että

kirjeenvaihto oli iäksi ohi, ellei Orson aloittaisi sitä.¹

Useita vuosia myöhemmin, maaliskuussa 1853, Orson sai tietää hankkeesta julkaista kirja William Prattin, veljesten varhaisimman amerikkalaisen esi-isän, jälkeläisistä. Orson alkoi

itkeä ”kuin pieni lapsi”, kun hän näki vilauksen tästä sukuhistorian aarrekoelmasta. Hänen sydämensä pehmeni, ja hän päätti korjata välirikon veljensä kanssa.

Orson kirjoitti Parleylle: ”Rakas veljeni, esi-isämme luutnantti William Prattin kaikkien jälkeläisten joukossa ei ole yhtäkään, jolla olisi niin syvä kiinnostus hänen jälkeläistensä etsimiseen kuin meillä.” Orson oli yksi ensimmäisiä, jotka ymmärsivät, että myöhempien aikojen pyhillä on velvoite tutkia ja koota sukuhistorioita, jotta voimme suorittaa sijaistoimituksia esivanhempiemme puolesta. Hänen kirjeensä jatkui: ”Tiedämme, että isiemme Jumalalla on ollut kätensä tässä kaikessa.

– – Pyydän anteeksi sitä, että olen ollut niin kovapäinen enkä ole kirjoittanut sinulle. – – Toivon, että annat minulle anteeksi.”² Näiden miesten horjumattomasta todistuksesta huolimatta vasta rakkaus heidän esivanhempiaan kohtaan johti välirikon korjaantumiseen, paransi loukatut tunteet ja sai heidät tavoittelemaan ja osoittamaan anteeksiantoa.³

Kun Jumala ohjaa meitä tekemään jonkin asian, Hänellä on usein mielessään monia tarkoituksia.

Sukututkimus- ja tempelityö ei ole vain kuolleita varten, vaan se siunaa myös eläviä. Orsonin ja Parleyn tapauksessa se käänsi heidän sydämensä toistensa puoleen. Sukututkimus- ja tempelityö toi voimaa parantaa sen, mikä kaipasi parantumista.

Meillä kirkon jäsenillä on Jumalan antama vastuu etsiä esivanhempiamme ja koota sukuhistorioita. Se on paljon enemmän kuin kannustettava harrastus, koska pelastuksen toimitukset ovat välttämättömiä kaikille Jumalan lapsille.⁴ Meidän on määrä etsiä tietoja omista esivanhemmistamme, jotka kuolivat saamatta pelastuksen toimituksia. Me voimme suorittaa sijaistointituksia temppeleissä, ja esivanhempamme voivat valita, ottavatko he nuo toimitukset vastaan.⁵ Meitä kannustetaan myös olemaan seurakunnan ja vaarnan jäsenten apuna heidän sukulaisnimiensä kanssa. On henkeäsalpaavan hämmästyttävää, että sukututkimus- ja tempelityön ansiosta me voimme auttaa kuolleiden lunastamisessa.

Mutta kun osallistumme nykyisin sukututkimus- ja tempelityöhön, me myös osoitamme kelvollisuutemme profeettojen ja apostolien lupaamien ”parantumisen” siunausten saamiseen.⁶ Nämäkin siunaukset ovat henkeäsalpaavan hämmästyttäviä niiden laajuuden, erityisyyden ja merkityksen vuoksi kuolevaisuudessa. Tähän pitkään luetteloon sisältyvät nämä siunaukset:

- lisääntynyt ymmärrys Vapahtajasta ja Hänen sovitusuhristaan
- lisääntynyt Pyhän Hengen vaikutus⁷, jolloin tuntemme elämässämme voimaa ja opastusta
- lisääntynyt usko, niin että kääntymyksestämme Vapahtajaan tulee syvä ja pysyvä
- lisääntynyt kyky ja motivaatio oppia ja tehdä parannusta⁸, koska

ymmärrämme, keitä olemme ja mistä olemme tulleet, sekä selkeämpi näkemys siitä, minne olemme menossa

- lisääntyneet jalostavat, pyhittävät ja hillitsevät vaikutukset sydämessämme
- lisääntynyt ilo, koska olemme kykenevämpiä tuntemaan Herran rakkautta
- lisääntyneet perheen saamat siunaukset, riippumatta siitä, millainen nykyinen, aiempi tai tuleva perhetilanteemme on tai kuinka epätätellinen sukupuomme ehkä onkin
- lisääntynyt rakkaus ja arvostus esivanhempia ja elossa olevia sukulaisia kohtaan, niin ettemme tunne enää olevamme yksin
- lisääntynyt voima huomata, mikä tarvitsee parantumista, ja siten Herran avulla lisääntynyt voima palvella muita
- lisääntynyt varjelus kiusauksilta ja vastustajan voimistuvalla vaikutukselta sekä
- lisääntynyt apu korjata huolestuneita, murtuneita tai levottomia sydämiä ja parantaa haavoitetut⁹.

Jos olette rukoilleet jotakin näistä siunauksista, osallistukaa sukututkimus- ja tempelityöhön. Niin tehdessänne rukouksiinne vastataan.

Kun toimituksia suoritetaan edesmenneiden puolesta, Jumalan lapset maan päällä parantuvat. Ei ihme, että presidentti Russell M. Nelson ensimmäisessä sanomassaan kirkon presidenttinä julisti: ”Teidän palvelunne temppeleissä ja teidän palvelemisenne siellä esivanhempienne puolesta siunaavat teitä entistä suuremmalla määrällä henkilökohtaista ilmoitusta ja rauhaa ja lujittavat sitoumustanne pysyä liittopolulla.”¹⁰

Eräs aiempikin profeetta näki ennalta sekä eläviä että kuolleita koskevat siunaukset.¹¹ Taivaallinen sanansaattaja näytti Hesekielille näyn temppeleistä, josta kumpusi vettä. Hesekielille kerrottiin:

”Nämä vedet virtaavat – ja juoksevat siellä alas [autiomaahan] ja edelleen [kuolleeseen] mereen, jonka – – veden ne [parantavat].

Ja missä ikinä nämä vedet virtaavat, siellä kaikki [menestyy ja lisääntyy] – –, sillä kaikkialla, minne tulee, tämä virta muuttaa [sen eläväksi]. Minne vain se tulee, siellä kaikki virkoaa elämään.”¹²

Tällä vedellä on kaksi huomionarvoista ominaispiirrettä. Ensinnäkin, vaikka temppeleistä lähtevällä pienellä purolla ei ollut sivujokia, siitä kasvoi mahtava joki, joka syveni ja leveni, mitä kauemmas se virtasi. Jotakin samankaltaista tapahtuu niille siunauksille, jotka

virtaavat temppeleistä, kun yksilöitä sinetöidään perheiksi. Merkittävää kasvua tapahtuu kuljettaessa taakse- ja eteenpäin sukupolvissa, kun sinetöimistöimitukset sitovat perheitä yhteen.

Toiseksi, joki uudisti kaiken, mitä se kosketti. Samalla tavoin temppelein siunauksilla on hämmästyttävä kyky parantaa. Temppelesiuunaukset voivat parantaa sydämiä ja yksilöiden ja perheiden elämää.

Saanan valaista asiaa. Vuonna 1999 erään Todd-nimisen nuoren miehen terveys romahti, kun hänen aivoissaan repesi verisuoni. Vaikka Todd ja hänen perheensä olivat kirkon jäseniä, he olivat käyneet kirkossa satunnaisesti eikä kukaan heistä ollut saanut osakseen temppelein siunauksia. Toddin elämän viimeisenä iltana hänen äitinsä Betty istui hänen vuoteensa vieressä silittäen hänen kättään ja sanoi: ”Todd, jos sinun tosiaan täytyy lähteä, lupaan huolehtia siitä, että temppeletyösi tulee tehtyä.” Seuraavana aamuna Todd julistettiin aivokuolleeksi. Kirurgit siirsivät Toddin sydämen eräälle potilaalleni, erityiselle yksilölle nimeltä Rod.

Muutaman kuukauden kuluttua siirrosta Rod sai tietää sydämen hänelle lahjoittaneen perheen nimen ja alkoi käydä kirjeenvaihtoa heidän kanssaan. Noin kaksi vuotta myöhemmin Toddin äiti Betty kutsui Rodin mukaan, kun hän meni temppeleihin ensimmäistä kertaa. Rod ja Betty tapasivat ensimmäisen keran kasvokkain St. Georgan temppelein selestisessä huoneessa Utahissa.

Hieman sen jälkeen kuoli Toddin isä – Betty:n aviomies. Muutamaa vuotta myöhemmin Betty kutsui Rodin edustamaan sijaisena edesmennyttä poikaansa, kun tämä saisi temppeletöimistöimituksensa. Rod teki niin kiitollisena, ja sijaistyö huipentui St. Georgan temppelein sinetöimistöhuoneessa. Betty sinetöitiin edesmenneeseen aviomieheensä, kun hän polvistui alttarin ääreen vastapäätä tyttärensä poikaansa, joka toimi hänen aviomiehensä sijaisena. Sitten kyyneleet poskille virraten Betty viittasi Rodin liittymään heidän seuraansa alttarin ääreen. Rod polvistui heidän kanssaan toimien Betty’n pojan Toddin sijaisena – Toddin, jonka sydän yhä sykki Rodin rinnassa. Rodille sydämen lahjoittanut

Todd sinetöitiin sitten vanhempiinsa koko iankaikkisuudeksi. Toddin äiti oli pitänyt lupauksen, jonka hän oli antanut kuolevalle pojalleen vuosia aiemmin.

Mutta kertomus ei pääty tähän. Kun sydämensiirrosta oli kulunut viisitoista vuotta, Rod kihlautui ja pyysi minua toimittamaan avioliittonsa sinetöimistö Provon temppeleissä Utahissa. Häpäpäivänä tapasin Rodin ja hänen ihanan morsiamensa Kimin sinetöimistöhuoneen vieressä huoneessa, jossa heidän perheensä ja lähimmät ystävänsä odottivat. Kun olin jutellut hetken Rodin ja Kimin kanssa, kysyin, oliko heillä jotakin kysyttävää.

Rod vastasi: ”Kyllä. Lahjoittajaperheeni on täällä, ja he haluaisivat kovasti tavata sinut.”

Yllätyin ja kysyin: ”Tarkoitatko, että he ovat täällä? Juuri nyt?”

Rod vastasi: ”Kyllä.”

Astuin kulman taa ja kutsuin perheen tulemaan sinetöimistöhuoneesta. Betty, hänen tyttärensä ja vävynsä liittyivät seuraamme. Rod tervehti Bettyä halauksella, kiitti häntä siitä, että hän oli tullut, ja esitteli sitten minut hänelle. Rod sanoi: ”Betty, tämä on vanhin Renlund. Hän on se lääkäri, joka piti huolta poikasi sydäimestä monen vuoden ajan.” Betty tuli huoneen poikki ja halasi minua. Ja muutaman seuraavan minuutin ajan halauksia ja ilonkyyneleitä oli kaikkialla.

Kun olimme rauhoittuneet, siirryimme sinetöimistöhuoneeseen, jossa Rod ja Kim sinetöitiin ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Rod, Kim, Betty ja minä voimme todistaa, että taivas oli hyvin lähellä, että kanssamme sinä päivänä oli muita, jotka olivat aiemmin kulkeneet kuolevaisuuden verhon läpi.

Jumala äärettömässä kyvyssään sinetöi ja parantaa yksilöitä ja perheitä huolimatta murhenäytelmistä, menetyksistä ja vastoinikäymisistä. Joskus ajattelempa, että temppeleissä kokemamme tunteet ovat kuin olisimme

saaneet pilkahduksen taivaasta.¹⁵ Sinä päivänä Provon temppelessä nämä C. S. Lewisin sanat herättivät minussa vasta-kaikua: ”[Kuolevaiset] sanovat jostakin ohimenevästä kärsimyksestä, että sitä ei voi mikään tuleva autuus hyvittää – tietämättä, että taivas, kun se kerran on saavutettu, vaikuttaa ajassa taaksepäin ja muuttaa myös tuon tuskan kirkkaudeksi. – – Autuaat sanovat: ’Me emme koskaan ole eläneet muualla kuin taivaassa.’”¹⁴

Jumala vahvistaa, auttaa ja tukee meitä¹⁵, ja Hän muuttaa meidän vaivamme voitoksi¹⁶. Kun kokoamme sukhistorioitamme ja menemme temppeleihin esivanhempiemme puolesta, Jumala täyttää monia näistä luvatuista siunauksista samanaikaisesti kummallakin puolen verhoa. Samalla tavoin meitä siunataan, kun autamme muita seurakunnissamme ja vaarnoissamme tekemään samoin. Jäsenet, jotka eivät asu lähellä temppeleitä, saavat myös nämä siunaukset osallistuessaan sukututkimustyöhön kokoamalla esivanhempiensä nimiä, jotta temppeleitoimitukset voidaan suorittaa.

Presidentti Russell M. Nelson on kuitenkin varoittanut: ”Voimme saada koko ajan innoitusta temppele- ja sukututkimustyökokemuksista, joita muilla on ollut. Mutta meidän täytyy tehdä jotakin, jotta todella kokisimme itsekin sitä iloa.” Hän jatkoi: ”Kehotan teitä rukoillen pohtimaan, millaisen uhrauksen – mielellään uhrauksen ajastanne – voitte antaa, jotta tekisitte tänä vuonna enemmän temppele- ja sukututkimustyötä.”¹⁷ Kun otatte vastaan presidentti Nelsonin kehotuksen, löydätte sukunne ja kokoatte ja yhdistätte sitä. Lisäksi siunauksia virtaa teille ja perheellenne sen joen tavoin, josta Hesekiel puhui. Huomaatte, että parantumista tapahtuu siinä, missä sitä tarvitaan.

Orson ja Parley Pratt kokivat sukututkimus- ja temppeleityön tuomat parantumisen ja sinetöimisen

vaikutukset tämän taloudenhoitokauden alkuaikoina. Betty, hänen perheensä ja Rod kokivat ne. Tekin voitte kokea ne. Sovitusuhrinsa kautta Jeesus Kristus tarjoaa nämä siunaukset kaikille, sekä kuolleille että eläville. Näiden siunausten ansiosta mekin huomaamme, että kuvaannollisesti ”me emme koskaan ole eläneet muualla kuin taivaassa”¹⁸. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Parley P. Prattin kirje Orson Prattille, 25. toukokuuta 1853, Orson Pratt Family Collection, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City; julkaisussa Terry L. Givens ja Matthew J. Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism*, 2011, s. 319.
2. Orson Prattin kirje Parley P. Prattille, 10. maaliskuuta 1853, Parley P. Pratt Collection, kirkon historian kirjasto, Salt Lake City; julkaisussa Givens ja Grow, *Parley P. Pratt: The Apostle Paul of Mormonism*, s. 319.
3. On merkittävää, että Orson Pratt paitsi auttoi William Prattin jälkeläisistä kertovan kirjan julkaisemisessa myös joitakin vuosia myöhemmin, vuonna 1870, suoritti perheensä kanssa Endowment Housessa Salt Lake Cityssä yli 2 600 sijaiskastetta niiden kuolleiden henkilöiden puolesta, joiden nimet ovat tässä kirjassa (ks. Breck England, *The Life and Thought of Orson Pratt*, 1985, s. 247).
4. Ks. Joseph Smith, *History of the Church*, osa 6, s. 312–313.
5. Ks. ”Names Submitted for Temple Ordinances”, ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 29. helmikuuta 2012. Niiden esivanhempien, joiden nimet lähetetään sijaisena suoritettavia temppeleitoimituksia varten, tulee olla sukua lähettäjälle. Kirkon jäsenet eivät saa missään tapauksessa lähettää minkään ryhmän nimiä, joihin ei ole saatu lupaa, kuten kuuluisuuksien tai juutalaisten kansanmurhan uhrien nimiä.
6. Ks. Dallin H. Oaks, ”Viisaasti ja järjestyksessä”, *Valkeus*, toukokuu 1989, s. 18–23; D. Todd Christofferson, ”Kuolleiden lunastus ja todistus Jeesuksesta”, *Liahona*, tammikuu 2001, s. 10–13; Boyd K. Packer, ”Sinun sukututkimuksesi: Kuinka päästä alkuun”, *Liahona*, elokuu 2003, s. 12–17; Thomas S. Monson, ”Pysyviä totuuksia muuttuvia aikoja varten”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 19–22; Henry B. Eyring, ”Sydämet yhteen liittyneinä”, *Liahona*, toukokuu 2005, s. 77–80; M. Russell Ballard, ”Usko, perhe, tietoa ja hedelmiä”, *Liahona*, marraskuu 2007, s. 25–27; Russell M. Nelson, ”Pelastus ja korotus”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 7–10; Russell M. Nelson, ”Rakkauden yhdistämät sukupolvet”, *Liahona*, toukokuu 2010, s. 91–94; David A. Bednar, ”Lasten sydämet kääntyvät”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 24–27; Richard G. Scott, ”Kuolleiden lunastamisen aikaansaama ilo”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 93–95; Quentin L. Cook, ”Juuria ja oksia”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 44–48; Thomas S. Monson, ”Työn jouduttaminen”, *Liahona*, kesäkuu 2014, s. 4–5; Henry B. Eyring, ”Lupausta sydänten kääntymisestä”, *Liahona*, heinäkuu 2014, s. 4–5; David A. Bednar, ”Lähetys-, sukututkimus- ja temppeleityö”, *Liahona*, lokakuu 2014, s. 14–19; Neil L. Andersen, ”Teidän aikanne – tempeleitä ja tekniikkaa”, *Liahona*, helmikuu 2015, s. 26–33; Neil L. Andersen, ”Sharing the Temple Challenge” [Temppeleihaasteesta kertominen], Family Discovery Day, helmikuu 2015, lds.org; Quentin L. Cook, ”Iloa sukututkimustyöstä”, *Liahona*, helmikuu 2016, s. 22–27; Gary E. Stevenson, ”Missä ovat pappeuden avaimet ja valtuus?”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 29–32; Dieter F. Uchtdorf, ”Niiden ylistykseksi, jotka pelastavat”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 77–80; Quentin L. Cook, ”Näe itsesi temppeleissä”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 97–101; Dale G. Renlund, Ruth L. Renlund ja Ashley R. Renlund, ”Sukututkimus ja temppeleiden siunaukset”, *Liahona*, helmikuu 2017, s. 34–39; Dallin H. Oaks ja Kristen M. Oaks, ”Connected to Eternal Families” [Yhdistyneenä iankaikkisiin perheisiin], Family Discovery Day, maaliskuu 2018, lds.org.
7. Ks. OL 109:15.
8. Ks. OL 109:21.
9. Ks. Boyd K. Packer, ”Gileadin balsami”, *Valkeus*, tammikuu 1988, s. 13–15; Jer. 8:22; 51:8.
10. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.
11. Ks. Hes. 40–47; PKO, ”Hesekiel”.
12. Hes. 47:8–9.
13. Ks. Spencer W. Kimball, ”Pilkahduksia taivaasta”, *Valkeus*, huhtikuu 1972, s. 137–141.
14. C. S. Lewis, *Suuri avioero: Uni*, 2014, suom. Leena Huima, s. 85–86.
15. Ks. Jes. 41:10.
16. Ks. ”Niin varma on perustus”, *MAP-lauluja*, 43.
17. Russell M. Nelson ja Wendy W. Nelson, ”Avatkaa taivaat tekemällä temppele- ja sukututkimustyötä”, *Liahona*, lokakuu 2017, s. 19.
18. Lewis, *Suuri avioero: Uni*, s. 86.

Douglas D. Holmes

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten
Miesten ylimmässä johtokunnassa

Mitä jokaisen Aaronin pappeuden haltijan tulee ymmärtää

Teidän asettamisesne Aaronin pappeuteen on keskeistä autettaessa Jumalan lapsia vastaanottamaan Kristuksen sovittava voima.

Veljet, on etuoikeus olla kanssanne tässä historiallisessa konferenssissa. Kun olin uusi lähetysohjaaja, olin innokas vastaanottamaan ensimmäisen uusien lähetyssaarnaajien ryhmämme. Muutamat kokeneemmista lähetyssaarnaajistamme tekivät valmisteluja heidän kanssaan pidettävää lyhyttä kokousta varten. Huomasin, että he olivat järjestäneet lasten tuoleja puoliympyrään.

”Miksi täällä on näitä pieniä tuoleja?” kysyin.

Lähetyssaarnaajat sanoivat heidän noloina: ”Ne ovat uusille lähetyssaarnaajille.”

Uskon, että meidän suhtautumisemme muihin vaikuttaa merkittävästi heidän käsitykseensä siitä, keitä he ovat ja mitä heistä voi tulla.¹ Uudet lähetyssaarnaajamme istuivat sinä päivänä aikuisten tuoleilla.

Pelkään, että me toisinaan kuvannollisesti laitamme Aaronin pappeuden nuoret miehemme istumaan lasten tuoleille sen sijaan että auttaisimme heitä näkemään, että Jumala on antanut

heille pyhän luottamustehtävän ja tärkeän työn tehtäväksi.

Presidentti Thomas S. Monson neuvoi meille, että nuorten miesten tulee ymmärtää, ”mitä merkitsee – se, että on Jumalan pappeuden haltija. Heitä tulee ohjata hengelliseen tietoisuuteen sen kutsumuksen pyhydestä, johon heidät on asetettu.”²

Tänään rukoulin, että Pyhä Henki opastaa meitä suurempaan ymmärrykseen Aaronin pappeuden voimasta ja pyhydestä ja innoittaa meitä keskittymään

uutterammin pappeusvelvollisuuksiimme. Sanomani on kaikille Aaronin pappeuden haltijoille, mukaan lukien ne, joilla on Melkisedekin pappeus.

Vanhin Dale G. Renlund on opettanut, että pappeuden tarkoituksena on tuoda Jeesuksen Kristuksen sovittava voima Jumalan lasten saataville.³ Jotta pääsemme osallisiksi Kristuksen sovittavasta voimasta elämässämme, meidän täytyy uskoa Häneen, tehdä parannus synneistämme, solmia pyhiä liittoja toimitusten kautta ja pitää liitot sekä vastaanottaa Pyhä Henki.⁴ Nämä eivät ole periaatteita, joiden kanssa olemme tekemisissä vain kerran. Pikemminkin ne toimivat yhdessä vahvistaen toisiaan ja rakentuen toinen toisensa varaan jatkuvana edistymisen prosessina ylöspäin, jotta tulisimme Kristuksen luokse ja tulisimme täydellisiksi Hänessä.⁵

Mikä siis on Aaronin pappeuden rooli tässä? Kuinka se auttaa meitä pääsemään osallisiksi Kristuksen sovittavasta voimasta? Uskon, että vastauksena ovat Aaronin pappeuden avaimet – enkelien palveluksen ja valmistavan evankeliumin avaimet.⁶

Enkelien palvelus

Aloittakaamme enkelien palveluksen yhdestä puolesta. Ennen kuin Jumalan lapsilla voi olla uskoa Jeesukseen

Kristukseen, heidän tulee tietää Hänestä ja saada opetusta Hänen evankeliumistaan. Kuten apostoli Paavali sanoi:

”Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista?

Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? – –

Usko syntyy kuulemisesta, mutta kuulemisen synnyttää Kristuksen sana.”⁷

Aivan alusta asti Jumala on ”[lähettänyt] enkeleitä palvelemaan ihmislapsia, ilmoittamaan Kristuksen tulemisesta”⁸. Enkelit ovat taivaallisia olentoja, jotka kertovat Jumalan sanoman.⁹ Sekä heprean että kreikan kielessä *enkelin* kantasana on ”sanansaattaja”.¹⁰

Paljolti samalla tavoin kuin enkelit ovat valtuutettuja sanansaattajia, jotka Jumala lähettää julistamaan sanaansa ja siten vahvistamaan uskoa, niin meidät, joilla on Aaronin pappeus, on asetettu opettamaan ja kutsuamaan kaikkia tulemaan Kristuksen luokse.¹¹ Evankeliumin saarnaaminen on pappeusvelvollisuus. Eikä tähän velvollisuuteen liittyvää voimaa ole tarkoitettu vain profeetoille eikä edes

pelkästään lähetyssaarnaajille. Se on tarkoitettu teille!¹²

Kuinka me siis saamme tämän voiman? Kuinka 12-vuotias diakoni – tai kuka tahansa meistä – tuo Jumalan lasten sydämeen Kristukseen kohdistuvaa uskoa? Me aloitamme vaalimalla Hänen sanaansa niin että sen voima on sisimmässämme.¹³ Hän on luvannut, että jos teemme niin, me saamme ”Jumalan voiman saada ihmiset vakuuttuneiksi”¹⁴. Se voi olla tilaisuus opettaa koorumin kokouksessa tai käydä jonkun jäsenen luona. Se voi olla jotakin vähemmän virallista, kuten keskustelu jonkun ystävän, perheenjäsenen tai sukulaisen kanssa. Jos olemme valmistautuneita, niin kaikissa näissä tilanteissa me voimme opettaa evankeliumia enkelien tavoin: Pyhän Hengen voimalla.¹⁵

Kuulin hiljattain Jacobin, erään Aaronin pappeuden haltijan Papua-Uudessa-Guineassa, todistavan Mormonin kirjan voimasta ja siitä, kuinka se on auttanut häntä vastustamaan pahaa ja seuraamaan Henkeä. Hänen sanaansa vahvistivat minun uskoani ja muiden uskoa. Uskoni on kasvanut myös silloin, kun olen kuullut Aaronin

pappeuden haltijoiden opettavan ja todistavan kooruminsa kokouksissa.

Nuoret miehet, te olette valtuutettuja sanansaattajia. Sanoillanne ja teoillanne te voitte tuoda Jumalan lasten sydämiin uskoa Kristukseen.¹⁶ Kuten presidentti Russell M. Nelson on sanonut: ”Heille te olette kuin palvelevia enkeleitä.”¹⁷

Valmistava evankeliumi

Entistä suurempi usko Kristukseen johtaa aina haluun muuttua tai tehdä parannus.¹⁸ Niinpä on johdonmukaista, että enkelien palveluksen avaimen liittyisi valmistavan evankeliumin – parannuksen ja kasteen ja syntien anteeksisaamisen evankeliumin¹⁹ – avain.

Kun tutkitte Aaronin pappeuden velvollisuuksianne, te huomaatte selvän tehtävänannon kutsua muita tekemään parannus ja tulemaan paremmiksi.²⁰ Tämä ei tarkoita sitä, että seisomme kadun kulmassa huutamassa: ”Tehkää parannus!” Useammin se tarkoittaa sitä, että *me* teemme parannuksen, annamme anteeksi, ja kun palvelemme muita, me tarjoamme toivoa ja rauhaa, jota parannuksen tekeminen tuo

Papit, jotka kastivat Mbuelongon perheen Sydneyssä Australiassa, oppivat ymmärtämään, mitä tarkoittaa se, että toimii Jeesuksen Kristuksen antamalla valtuudella.

mukanaan – koska olemme kokeneet sitä itse.

Olen ollut Aaronin pappeuden haltijoiden mukana, kun he ovat käyneet tapaamassa kooruminsa muita jäseniä. Olen nähnyt, kuinka heidän huolenpitonsa pehmittää sydämiä ja auttaa heidän veljiään tuntemaan Jumalan rakkautta. Kuulin erään nuoren miehen todistavan ikätovereilleen parannuksen voimasta. Kun hän teki niin, sydämet pehmenivät, tehtiin sitoumuksia ja tunnettiin Kristuksen parantavaa voimaa.

Presidentti Gordon B. Hinckley on opettanut: ”Parannuksen tekeminen on eri asia kuin se, että meidän syntimme annetaan anteeksi. Aaronin pappeudessa on voima saada aikaan tämä jälkimmäinen.”²¹ Aaronin pappeuden kaste- ja sakramenttitoimitukset ovat osoituksena meidän parannuksetamme ja viimeistelevät sen syntien anteeksi saamiseksi.²² Presidentti Dallin H. Oaks on selittänyt sitä tällä tavoin: ”Meitä on käsketty tekemään parannus synneistämme ja tulemaan Herran luokse särkynein sydämin ja murtunein mielin sekä nauttimaan sakramentti – –. Kun me uudistamme kasteenliittomme lupaukset tällä tavoin, Herra uudistaa kasteemme puhdistavan vaikutuksen.”²³

Veljet, on pyhä etuoikeus suorittaa toimituksia, jotka tuovat syntien

anteeksiannon parannusta tekevien sydämeen Vapahtajan sovittavan voiman kautta.²⁴

Hiljattain minulle kerrottiin eräästä papista, jolla on vaikeuksia ilmaista itseään ja joka oli siunaamassa sakramenttia ensimmäistä kertaa. Kun hän teki sen, voimallinen henki laskeutui hänen ylle ja seurakunnan ylle. Myöhemmin kokouksessa hän lausui yksinkertaisen mutta selkeän todistuksen Jumalan voimasta, jota hän tunsu sen toimituksen aikana.

Sydneyssä Australiassa neljä pappien koorumin jäsentä kastoi Mbuelongon perheen. Näistä papeista yhden äiti kertoi minulle, kuinka tämä kokemus vaikutti voimallisesti hänen poikaansa. Nämä papit oppivat ymmärtämään, mitä tarkoittaa se, että toimii Jeesuksen Kristuksen antamalla valtuudella.²⁵

Kuten tiedätte, papit voivat nyt suorittaa sijaiskasteita temppelissä. 17-vuotias poikani kastoi minut hiljattain joidenkin esivanhempiemme puolesta. Tunsimme kumpikin syvää kiitollisuutta Aaronin pappeudesta ja etuoikeudesta toimia Jumalan lasten pelastukseksi.

Nuoret miehet, kun uutterasti hoidatte pappeusvelvollisuksianne, te osallistutte Jumalan kanssa Hänen työhönsä, joka on ”ihmisen kuolematomuuden ja iankaikkisen elämän

toteuttaminen”²⁶. Tämän kaltaiset kokemukset lisäävät teidän haluanne ja valmistavat teitä lähetyssaarnaajina opettamaan parannusta ja kastamaan käännynnäisiä. Lisäksi ne valmistavat teitä elinikäiseen palvelutyöhön Melkisedekin pappeudessa.

Johannes Kastaja, esimerkkinä

Aaronin pappeuden haltijat, meillä on etuoikeus ja velvollisuus olla Johannes Kastajan palvelustovereita. Johannes lähetettiin valtuutettuna sanansaattajana todistamaan Kristuksesta ja kutsumaan kaikkia parannukseen ja saamaan kasteen – eli hän käytti niitä Aaronin pappeuden avaimia, joista olemme puhuneet. Sitten Johannes julisti: ”Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta minun jälkeeni tulee toinen, joka on minua väkevämpi. – – Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.”²⁷

Näin Aaronin pappeus, jolla on enkelien palveluksen ja valmistavan evankeliumin avaimet, valmistaa tietä Jumalan lapsille, jotta he voivat vastaanottaa Melkisedekin pappeuden kautta Pyhän Hengen lahjan, suurimman lahjan, minkä voimme saada tässä elämässä.²⁸

Kuinka syvällisen vastuun Jumala onkaan antanut Aaronin pappeuden haltijoille!

Kehotus ja lupaus

Vanhemmat ja pappeusjohtajat, voitko käsittää, miten tärkeä on presidentti Monsonin neuvo auttaa nuoria miehiä ymmärtämään, ”mitä merkitsee – – se, että on Jumalan pappeuden haltija”²⁹? Aaronin pappeuden ymmärtäminen ja sen kunniaa pitäminen valmistavat heitä olemaan uskollisia Melkisedekin pappeuden haltijoita, voiman täyttämiä lähetyssaarnaajia ja vanhurskaita aviomiehiä ja isiä. Palvellessaan he ymmärtävät ja tuntevat pappeuden voiman todellisuuden – voiman toimia Kristuksen

nimessä Jumalan lasten pelastukseksi.

Nuoret miehet, Jumalalla on teille työ tehtävänä.³⁰ Teidän asettamisenne Aaronin pappeuteen on keskeistä autettaessa Hänen lapsiaan vastaanottamaan Kristuksen sovittava voima. Lupaan, että kun laitate nämä pyhät velvollisuudet keskeiselle sijalle elämässänne, niin te tunnette Jumalan voiman paremmin kuin koskaan. Ymmärrätte identiteettinne Jumalan poikana, joka on kutsuttu pyhällä kutsumuksella tekemään Hänen työtään. Ja Johannes Kastajan tavoin te omalta osaltanne valmistatte tietä Hänen Poikansa tulemistä varten. Näistä totuuksista todistan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Näin tapahtui Moosekselle. Kun hänellä oli ollut merkittävä kohtaaminen Jumalan kanssa, hän alkoi nähdä itsensä uudella tavalla – Jumalan poikana. Tämä näkemys auttoi häntä vastustamaan Saatanaa, joka nimitti häntä ”ihmisen pojaksi” (ks. Moos. 1:1–20). Ks. myös Thomas S. Monson, ”Nähdä muut sellaisina, mitä heistä voi tulla”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 68–71; Dale G. Renlund, ”Jumalan silmin”, *Liahona*, marraskuu 2015, s. 93–94.
2. Thomas S. Monson, yleiskonferenssin johtohenkilöiden kokous, maaliskuu 2011.
3. Ks. Dale G. Renlund, ”Pappuus ja Vapahtajan sovittava voima”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 64–67.
4. Ks. 2. Nefi 31–32; 3. Nefi 11:30–41; 27:13–21; Et. 4:18–19; Moos. 6:52–68; 8:24.
5. Ks. Moroni 10:32; ks. myös *Saarnatkaa minun evankeliumiani – lähetystyöpalvelun opas*, 2005, s. 6.
6. Ks. OL 13; 84:26–27; 107:20.
7. Room. 10:14–15, 17. Joseph Smith opetti tätä samaa totuutta: ”Usko tulee Jumalan sanan kuulemisesta Jumalan palvelijoiden todistuksen kautta. Tähän todistukseen liittyy aina profetian ja ilmoituksen Henki.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 402.)
8. Moroni 7:22; ks. Alma 12:28–30; 13:21–24; 32:22–23; 39:17–19; Hel. 5:11; Moroni 7:21–25, 29–32; OL 20:35; 29:41–42; Moos. 5:58; ks. myös Matt. 28:19; Room. 10:13–17.
9. Ks. George Q. Cannon, *Gospel Truth*, toim. Jerreld L. Newquist, 1987, s. 54.
10. Ks. James Strong, *The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible*, 1984, hep-

- rean ja kaldean kielen sanakirjaosio, s. 66, kreikan kielen sanakirjaosio, s. 7.
11. Ks. OL 20:59.
  12. Ks. Henry B. Eyring, ”Jotta hänestäkin tulisi väkevä”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 75–78; Alma 17:3; Hel. 5:18; 6:4–5; OL 28:3.
  13. Ks. 1. Joh. 2:14; Alma 17:2; 26:13; 32:42. *Velvollisuuteni Jumalaa kohtaan – Aaronin pappeuden haltijat* on arvokas apuväline tämän toteuttamisessa.
  14. OL 11:21; ks. myös OL 84:85.
  15. Ks. 2. Nefi 32:3; OL 42:14; 50:17–22.
  16. Ks. Moroni 7:25.
  17. Russell M. Nelson, ”Pappuden kunnioittaminen”, *Valkeus*, heinäkuu 1993, s. 39; ks. myös Alma 27:4.
  18. Ks. Alma 34:17; Hel. 14:13.
  19. Ks. OL 84:27.
  20. Ks. OL 20:46, 51–59, 73–79. *Velvollisuuteni Jumalaa kohtaan – Aaronin pappeuden haltijat* on arvokas apuväline, joka auttaa meitä ymmärtämään velvollisuuksiamme.
  21. Ks. Gordon B. Hinckley, ”Aaronin pappeus – Jumalan lahja”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 45.
  22. Vanhin D. Todd Christofferson on selittänyt: ”Vesikaste on viimeinen eli kruunaava vaihe parannuksenteossa. Synnistä luopuminen ja siihen yhdistyvä liittomme olla kuuliainen täydentää parannuksemme, sillä parannuksetemme jää todellakin vajaaksi ilman tuota liittoa.” (”Kasvatamme uskoa Kristukseen”, *Liahona*, syyskuu 2012, s. 14–15.) Ks. myös D. Todd Christofferson, ”Parannuksen jumalallinen lahja”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 38–41; PKO, JSR Matt. 26:24.
- Sakramenttitoimitus antaa meille ”[tilaisuuden] uudistaa pyhät liitot, joiden ansiosta voimme olla osallisia Vapahtajan sovittavasta armosta, ja saada [saman] hengellisesti [puhdistavan vaikutuksen] kuin kasteessa ja konfirmoinnissa” (”Lisää ymmärrystä Jumalan kanssa solmimistamme liitoista”, *Liahona*, heinäkuu 2012,

- s. 21). Ks. myös Dallin H. Oaks, ”Jotta hänen Henkensä aina olisi heidän kanssansa”, *Valkeus*, tammikuu 1997, s. 56–59.
23. Ks. Dallin H. Oaks, ”Aaronin pappeus ja sakramentti”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 44.
  24. Vanhin David A. Bednar on selittänyt: ”Kristuksen palautetussa kirkossa suotavat pelastuksen ja korotuksen toimitukset ovat paljon enemmän kuin rituaaleja tai vertauskuvallisia toimia. Ne pikemminkin muodostavat valtuutettuja kanavia, joiden kautta taivaan siunaukset ja voimat voivat virrata omaan elämäämme.” (”Säilyttäkää aina syntienne anteeksiäntö”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 60.)
  25. Ks. OL 20:73.
  26. Moos. 1:39.
  27. Matt. 3:11.
  28. Monet kirkon johtajat ovat maininneet Pyhän Hengen olevan kuolevaisuuden suurin lahja.
Presidentti Dallin H. Oaks on sanonut: ”Se, että meillä on jatkuva Pyhän Hengen toveruus, on kallisarvoisin omaisuus, joka meillä voi olla kuolevaisuudessa” (”Aaronin pappeus ja sakramentti”, *Liahona*, tammikuu 1999, s. 44).
Vanhin Bruce R. McConkie opetti: ”Puhuttaessa iankaikkisuuden näkökulmasta niin iankaikkinen elämä on suurin kaikista Jumalan lahjoista. Mutta kun näkökulman rajaa ainoastaan tähän elämään, niin Pyhän Hengen lahja on suurin lahja, mistä kuolevainen voi päästä osalliseksi.” (”What Is Meant by 'The Holy Spirit?'”, *Instructor*, helmikuu 1965, s. 57.)
Presidentti Wilford Woodruff todisti: ”Jos teillä on Pyhä Henki kanssanne – ja jokaisella pitäisi olla – voin sanoa teille, ettei kenellekään ihmiselle maan päällä ole annettu sen suurempaa lahjaa, sen suurempaa siunausta, sen suurempaa todistusta. Voitte saada enkelien palvelusta, voitte nähdä monia ihmeitä, voitte nähdä monia ihmetekoja maan päällä, mutta minä väitän, että Pyhän Hengen lahja on suurin lahja, mitä ihmiselle voidaan suoda.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Wilford Woodruff*, 2005, s. 50.)
Ja vanhin David A. Bednar on lisännyt: ”Jumalan käskyt, joita noudatamme, ja kirkon johtajien innoittavat neuvot, joita seuraamme, keskittyvät ensisijaisesti Hengen kumppanuuden saamiseen. Pohjimmiltaan kaikki evankeliumin opetukset ja toiminnot keskittyvät siihen, että tulemme Kristuksen luokse ottamalla vastaan Pyhän Hengen elämässämme.” (”Ottakaa vastaan Pyhä Henki”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 97.)
  29. Thomas S. Monson, yleiskonferenssin johtohenkilöiden kokous, maaliskuu 2011.
  30. Ks. Moos. 1:6.

Presidentti Russell M. Nelson

Esittelysanat

Ilmoitamme Melkisedekin pappeuden koorumiemme rakenteen merkittävästä uudistamisesta, jotta Herran työtä tehtäisiin tehokkaammin.

Kiiitos, veli Holmes, tärkeästä sanomastasi. Rakkaat veljet, kaipaamme syvästi presidentti Thomas S. Monsonia ja vanhin Robert D. Halesia. Me kuitenkin käymme ”Herran työhön – – aina mielin innokkain”¹.

Olen hyvin kiittolinen jokaisesta miehestä, jolla on pyhä pappeus. Te olette Lunastajamme toivo. Hän haluaa, että ”jokainen ihminen puhuisi Jumalan, Herran, nimittäin maailman Vapah-tajan, nimessä”². Hän haluaa *kaikkien* asetettujen poikiensa edustavan Häntä, puhuvan Hänen puolestaan, toimivan Hänen puolestaan ja siunaavan Jumalan lasten elämää kaikkialla maailmassa niin että ”myös usko lisääntyisi maan päällä”³.

Jotkut teistä palvelevat siellä, missä kirkko on ollut vakiintuneena sukupolvien ajan. Toiset palvelevat siellä, missä kirkko on suhteellisen uusi. Joillakin seurakuntanne on suuri. Toisilla seurakuntanne on pieni ja välimatkat ovat suuria. Yksilöllisistä olosuhteistanne riippumatta jokainen teistä on jäsen pappeuskoorumiissa ja teillä on jumalallinen tehtävä oppia ja opettaa, rakastaa ja palvella muita.

Tänä iltana ilmoitamme Melkisedekin pappeuden koorumiemme

rakenteen merkittävästä uudistamisesta, jotta Herran työtä tehtäisiin tehokkaammin. *Jokaisessa seurakunnassa ylipapit ja vanhimmat yhdistetään nyt yhdeksi vanhinten koorumiksi.* Tämä muutos lisää suuresti pappeudenhaltijoiden edellytyksiä ja kykyä palvella muita. Tulevat vanhimmat toivotetaan tervetulleiksi siihen koorumiin, ja koorumi toimii heidän perehdyttäjänä. Jokaisessa vaarnassa vaarnan johtokunta johtaa edelleen vaarnan ylipappien koorumia. Mutta sen koorumin kokoonpano perustuu *tämänhetkisiin* pappeustehtäviin, kuten selitetään myöhemmin.

Vanhin D. Todd Christofferson ja vanhin Ronald A. Rasband kahdentoista apostolin koorumista opettavat meille nyt lisää näistä tärkeistä muutoksista.

Nämä muutokset ovat olleet tarkasteltavina monien kuukausien ajan. Olemme tunteneet pakottavaa tarvetta parantaa sitä tapaa, jolla huolehdimme jäsenistämme ja raportoimme yhteydenpidosta heihin. Tehdäksemme sen paremmin meidän täytyy vahvistaa pappeuskoorumejamme, jotta ohjaisimme jäseniä entistä enemmän siihen rakkauden ja tukemisen palvelutyöhön, jonka Herra on tarkoittanut pyhilleen.

Nämä muutokset ovat Herran innoittamia. Kun otamme ne käyttöön, me tulemme olemaan vielä tehokkaampia kuin koskaan aikaisemmin.

Me olemme mukana kaikkivaltiaan Jumalan työssä. Jeesus on Kristus! Me olemme Hänen nöyriä palvelijoitaan! Jumala siunatkoon teitä, veljet, kun opimme velvollisuuttamme ja täytämme sitä. Tätä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Herran työhön käyn”, *MAP-lauluja*, 160.
2. OL 1:20.
3. OL 1:21.

Vanhin D. Todd Christofferson
kahdentoista apostolin koorumista

Vanhinten koorumi

Se, että seurakunnassa on yksi Melkisedekin pappeuden koorumi, yhdistää pappeudenhaltijoita toteuttamaan kaikkia pelastuksen työn puolia.

Jokin aika sen jälkeen kun kirkko oli perustettu tänä viimeisenä taloudenhoitokautena, Herra sanoi ilmoituksessa: ”Ja uskonne rukouksen kautta te saatte minun lakini, jotta tietäisitte, kuinka hallita minun kirkkoani, ja kaikki olisi oikein minun edessäni.”¹ Tätä periaatetta on noudatettu kirkossa – ja Herra on kunnioittanut sitä lupausta – aina siitä lähtien. Pappeuden järjestämisen ja palvelemisen malleja on ilmoitettu aika ajoin profeetta Joseph Smithistä alkaen, kun pappeuden virat ja koorumit perustettiin meidän aikanamme. Muun muassa presidentti Brigham Youngin, presidentti John Taylorin ja presidentti Spencer W. Kimballin johtajakausien aikana ilmoitettiin ja otettiin käyttöön merkittäviä muutoksia, jotka koskivat kahdentoista koorumia, seitsenkymmeniä, ylipappeja ja muita virkoja ja koorumeja sekä Melkisedekin pappeudessa että Aaronin pappeudessa.² Nyt historiallisessa lausunnossa vain hetki sitten presidentti Russell M. Nelson ilmoitti olennaisesta lisämuutoksesta.

Saamen toistaa osan hänen lausunnostaan: ”Tänä iltana ilmoitamme Melkisedekin pappeuden koorumiemme rakenteen merkittävästä uudistamisesta, jotta Herran työtä tehtäisiin tehokkaammin. *Jokaisessa seurakunnassa*

ylipapit ja vanhimmat yhdistetään nyt yhdeksi vanhinten koorumiksi – – [ja vaarnan ylipappien] koorumin kokoonpano perustuu *tämänhetkisiin* pappeustehtäviin.”

Presidentti Nelson lisäsi:

”Nämä muutokset ovat olleet tarkasteltavina monien kuukausien ajan. Olemme tunteneet pakottavaa tarvetta parantaa sitä tapaa, jolla huolehdimme jäsenistämme. – – Tehdäksemme sen paremmin meidän täytyy vahvistaa

pappeuskoorumejamme, jotta ohjaisimme jäseniä entistä enemmän siihen rakkauden ja tukemisen palvelutyöhön, jonka Herra on tarkoittanut pyhilleen.

Nämä muutokset ovat Herran innoittamia. Kun otamme ne käyttöön, me tulemme olemaan vieläpä tehokkaampia kuin koskaan aikaisemmin.”³

Ensimmäisen presidenttikunnan ohjeistamina vanhin Ronald A. Rasband ja minä annamme hieman lisätietoja, joiden uskomme vastaavan teillä mahdollisesti oleviin kysymyksiin.

Vanhinten ja ylipappien koorumit

Ensimmäiseksi, vielä uudelleen – mitä muutoksia tulee seurakuntien ylipappien ryhmiin ja vanhinten koorumeihin? Seurakunnissa vanhinten koorumien ja ylipappien ryhmien jäsenet yhdistetään nyt yhdeksi Melkisedekin pappeuden koorumiksi, jolla on yksi koorumin johtokunta. Tätä koorumia, joka on suurempi sekä lukumäärältään että ykseydeltään, nimitetään ”vanhinten koorumiksi”. Ylipappien ryhmät lakkautetaan. Vanhinten koorumiin kuuluvat kaikki vanhimmat ja

tulevat vanhimmat seurakunnassa sekä ylipapit, jotka *eivät* tällä hetkellä palvele piispakunnassa, vaarnan johtokunnassa, korkeassa neuvostossa tai jotka eivät ole tehtävässään toimivia patriarkkoja. Ylipappien koorumi vaarnassa muodostuu niistä ylipapeista, jotka *palvelevat* vaarnan johtokunnassa, piispakunnassa, korkeassa neuvostossa tai jotka ovat tehtävässään toimivia patriarkkoja.

Vanhinten koorumin johtokunta

Kuinka vanhinten koorumin johtokunta on määrä järjestää? Vaarnan johtokunta vapauttaa tämänhetkiset ylipappien ryhmien johtohenkilöt ja vanhinten koorumien johtokunnat sekä kutsuu jokaiseen seurakuntaan uuden vanhinten koorumin johtajan ja neuvonantajat. Uudessa vanhinten koorumin johtokunnassa voi olla vanhimpia ja ylipappeja, jotka ovat eri ikäisiä ja joilla on erilaista kokemusta mutta jotka palvelevat yhdessä yhtenä koorumin johtokuntana. Kooruminjohtajana tai neuvonantajana johtokunnassa voi palvella vanhin tai ylipappi. Tämä ei tarkoita sitä, että ylipapit ”kaappaavat” vanhinten koorumin. Odotamme vanhinten ja ylipappien työskentelevän yhdessä millaisena

kokoonpanona tahansa koorumin johtokunnassa ja koorumin palvelutyössä. Nämä muutokset koorumeissa tulee ottaa käyttöön niin pian kuin se on sopivalla tavalla mahdollista.

Pappeusvirat vanhinten koorumissa

Muuttaako tämä muutos koorumin rakenteessa koorumin jäsenten pappeusvirkaa? Ei, tämä toimenpide ei kumoa mitään pappeusvirkaa, johon joku koorumin jäsen on mahdollisesti aiemmin asetettu. Kuten tiedätte, mies voidaan asettaa eri pappeusvirkoihin hänen elämänsä aikana, eikä hän menetä mitään tai joudu luopumaan mistään aiemmasta asettamisesta, kun hän saa uuden. Vaikka joissakin tilanteissa joku pappeudenhaltija saattaakin palvella useammassa kuin yhdessä virassa kerrallaan, kuten silloin kun ylipappi palvelee myös patriarkkana tai piispana, niin tavallisesti hän ei toimi kaikissa hänellä olevissa pappeusviroissa samanaikaisesti. Esimerkiksi piispat ja seitsenkymmenet eivät aktiivisesti palvele niissä viroissa, kun heidät vapautetaan tai nimitetään täysin palvelleiksi. Olipa miehellä siis mikä tahansa muu pappeusvirka tai -virkoja,

niin kun hän on jäsen vanhinten koorumissa, hän palvelee vanhimpana.

Vuosia sitten presidentti Boyd K. Packer huomautti, että ”pappeus on suurempaa kuin mikään sen viroista. – – Pappeus ei ole jaollinen. Vanhimalla on yhtä paljon pappeutta kuin apostolilla (ks. OL 20:38). Kun [miehelle annetaan pappeus], hän saa sen kokonaan. Pappeudessa on kuitenkin virkoja – valtuuden ja vastuun jakoa. – – Joskus yhdestä virasta puhutaan ’korkeampana’ tai ’vähäisempänä’ kuin toisesta. Melkisedekin pappeuden virat edustavat erilaisia palvelemisen alueita eivätkä ’korkeampia’ tai ’vähäisempiä’ virkoja.”⁴ Veljet, toivon hartaasti, ettemme enää puhu ”edistymisestä” toiseen virkaan Melkisedekin pappeudessa.

Vanhimmat asetetaan jatkossakin ylipapeiksi, kun heidät kutsutaan vaarnan johtokuntaan, korkeaan neuvostoon tai piispakuntaan — tai muina ajankohdina sen mukaan kuin vaarnanjohtaja päättää harkittuaan asiaa rukoillen ja innoituksen mukaan. Kun ylipappien palvelukausi vaarnan johtokunnassa, korkeassa neuvostossa tai piispakunnassa päättyy, he palaavat seurakuntansa vanhinten koorumiin.

Ohjeita vanhinten koorumin johtajalle

Kuka johtaa vanhinten koorumin johtajan työtä? Vaarnanjohtaja johtaa Melkisedekin pappetta vaarnassaan. Siten vanhinten koorumin johtaja on suoraan vastuussa vaarnanjohtajalle, joka kouluttaa ja opastaa vaarnan johtokunnan taholta ja korkean neuvoston kautta. Myös piispa, seurakunnan johtava ylipappi, tapaa säännöllisesti vanhinten koorumin johtajan. Piispa pitää neuvoa hänen kanssaan ja antaa asianmukaista ohjausta siitä, kuinka parhaiten palvella ja siunata seurakunnan jäseniä työskentelemällä sopuoinnussa seurakunnan kaikkien järjestöjen kanssa.⁵

Näiden muutosten tarkoitus

Mitkä ovat Melkisedekin pappeuden koorumeihin tehtyjen muutosten tarkoitukset? Se, että seurakunnassa on yksi Melkisedekin pappeuden koorumi, yhdistää pappeudenhaltijoita toteuttamaan kaikkia pelastuksen työn puolia, mukaan lukien temppei- ja sukututkimustyö, joka aiemmin oli koordinoitu ylipappien ryhmien tehtäväksi. Se antaa kaiken ikäisten ja kaikenlaisista taustoista tulevien koorumin jäsenten hyötyä toinen toisensa sekä eri elämänvaiheissa olevien näkemyksestä ja kokemuksesta. Se tarjoaa myös kokeneille pappeudenhaltijoille lisää mahdollisuuksia opastaa muita, mukaan lukien tulevia vanhimpia, uusia jäseniä, nuoria aikuisia ja niitä, jotka ovat palamassa aktiivisiksi kirkossa. En osaa kylliksi ilmaista, kuinka innostunut olen pohtiessani sitä entistä keskeisempää roolia, joka vanhinten koorumeilla tulee olemaan tulevaisuudessa. Näissä koorumeissa oleva viisaus, kokemus, kyvykyys ja voima enteilevät uutta aikakautta ja uutta tasoa pappeuden palvelutyössä kaikkialla kirkossa.

Kaksikymmentä vuotta sitten yleiskonferenssissa kerroin tarinan, jonka

on ensimmäisenä kertonut vanhin Vaughn J. Featherstone seitsemänkymmenen koorumista ja joka uskoakseni kannattaa toistaa tässä yhteydessä.

Vuonna 1918 veli George Goates oli maanviljelijä, joka viljeli sokerijuurikkaita Lehighissä Utahissa. Sinä vuonna talvi tuli varhain, ja suuri osa sokerijuurikkasadosta jäätynyt maahan. Georgen ja hänen nuoren poikansa Francisin sadonkorjuutyö oli hidasta ja vaikeaa. Samaan aikaan riehui influenssaepidemia. Pelätty tauti vei Georgen pojan Charlesin ja kolme Charlesin pientä lasta – kaksi tytärtä ja pojan. Vain kuuden päivän kuluessa sureva George Goates teki kolme eri matkaa Ogdeniin Utahissa hakeakseen ruumiit kotiin haudattaviksi. Tämän hirvittävän koettelemuksen päätyttyä George ja Francis valjastivat härät vankkureiden eteen ja lähtivät takaisin sokerijuurikkaspellolle.

”[Matkallaan] he ohittivat sokerijuurikkaspuurman toisensa jälkeen, kun naapuriviljelijät kuljettivat niitä tehtaaseen. Heidän ohitse ajessaan jokainen kuljettaja heilautti kättään ja tervehti sanoen: ’Huomenta, George-setä’, ’Valitteluni, George’, ’Kovin ikävää, George’, ’Sinulla on paljon ystäviä, George’.

Viimeistä kuormaa kuljetti – – pisamakasvoinen Jasper Rolfe. Hän heilautti kättään ja huudahti iloisesti: ’Siinä on kaikki, George-setä!’

Veli Goates kääntyi Francisin päin ja sanoi: ’Olisivatpa ne olleet meidän juurikkaitamme.’

Heidän saavuttuaan maatilansa portille Francis hyppäsi alas suurilta punaisilta juurikkaskärryiltä ja avasi veräjän, ja [hänen isänsä] ajoi pellolle. [George] pysäytti hevoset – – ja tarkasteli peltoa. – – Koko pellolla ei ollut yhtä ainoata sokerijuurikkasta. Silloin hänelle valkeni, mitä Jasper Rolfe oli tarkoittanut huutaessaan: ’Siinä on kaikki, George-setä!’

[George] laskeutui kärryiltä, otti käteensä kourallisen muhevaa, ruskeaa multaa, jota hän rakasti niin suuresti, ja sitten – – sokerijuurikkaan naatin. Hän katsoi hetken aikaa näitä työnsä vertauskuvia, ikään kuin ei voisi uskoa silmiään.

Sitten [hän] istuutui naattikasan päälle – tämä mies, joka oli kuuden päivän kuluessa noutanut kotiin neljä rakkaimmistaan haudattavaksi, joka oli valmistanut arkkuja, kaivanut hautoja ja jopa auttanut hautausvaatteiden kanssa – tämä hämmästyttävä mies, joka ei kertaakaan horjunut, ei peräytynyt eikä epäröinyt tämän tuskallisen koettelemuksen aikana, istuutui naattikasan päälle ja nyyhkytti kuin pieni lapsi.

Tämän jälkeen hän nousi, kuivasi silmänsä, – – kohotti katseensa taivasta kohti ja sanoi: ’Kiitos, Isä, seurakuntamme vanhimmista.’”⁶

Niin, kiitos Jumalalle pappeuden miehistä ja siitä palvelutyöstä, jota he tulevat vielä tekemään kohottaen yksilöitä ja perheitä ja vahvistaessaan Siionia.

Ensimmäinen presidenttikunta, kahdentoista apostolin koorumi ja

seitsemänkymmenen johtokunta ovat pitkän aikaa harkinneet näitä muutoksia. Rukoiltuamme paljon, tutkittuamme huolellisesti pappeuskoorumien pyhissä kirjoituksissa esitettyä perustaa ja saatuamme vahvistuksen, että tämä on Herran tahto, me etenemme yksimielisinä siinä, mikä on todellisuudessa jälleen yksi askel palautuksen toteutumisessa. Herran ohjaus on ilmeistä, ja riemuiten siitä samalla kun lausun todistuksen Hänestä, Hänen pappeudestaan ja teidän asettamisestanne siihen pappeuteen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 41:3.
2. Ks. esim. William G. Hartley, "The Priesthood Reorganization of 1877: Brigham Young's Last Achievement", julkaisussa *My Fellow Servants: Essays on the History of the Priesthood*, 2010, s. 227–264; "To the Seventies", julkaisussa *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, toim. James R. Clark, 1965, s. 352–354; Hartley, "The Seventies in the 1880s: Revelations and Reorganizing", julkaisussa *My Fellow Servants*, s. 265–300; Edward L. Kimball, *Lengthen Your Stride: The Presidency of Spencer W. Kimball*, 2005, s. 254–258; Susan Easton Black, "Early Quorums of the Seventies", julkaisussa *A Firm Foundation: Church Organization and Administration*, toim. David J. Whittaker ja Arnold K. Garr, 2011, s. 139–160; Richard O. Cowan, "The Seventies' Role in the Worldwide Church Administration", julkaisussa *A Firm Foundation: Church Organization and Administration*, s. 573–593.
3. Russell M. Nelson, "Esittelysanat", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 54.
4. Ks. Boyd K. Packer, "Mitä jokaisen vanhimman tulee tietää – ja jokaisen sisaren samoin: pappeuden hallinnon periaatteiden alkeet", *Valkeus*, marraskuu 1994, s. 17, 19.
5. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 7.3.1.
6. Ks. D. Todd Christofferson, "Pappeuskoorumi", *Liahona*, tammikuu 1999, s. 47; ks. myös Vaughn J. Featherstone, "Niin pysyvät nyt usko, toivo ja rakkaus", *Valkeus*, marraskuu 1973, s. 473–474.

Vanhin Ronald A. Rasband
kahdentoista apostolin koorumista

Kas joukko Kuninkaamme

Millainen ilo tulee kaikkien Melkisedekin pappeuden haltijoiden osaksi, kun heillä on siunaus opettaa, oppia ja palvella rinta rinnan.

Rakkaat pappeusveljeni, hyvin nöyränä seison edessänne tässä historiallisessa tilaisuudessa saatuani tehtävän rakkaalta profeetaltamme ja kirkkomme presidentiltä, Russell M. Nelsonilta. Kuinka rakastankaan ja tuenkaan tätä suurenmoista Jumalan miestä ja uutta ensimmäistä presidenttikuntaamme. Lisään todistukseni vanhin D. Todd Christoffersonin sekä muiden kahdentoista apostolin koorumin veljeni todistukseen siitä, että tänä iltana ilmoitetut muutokset ovat Herran tahto.

Kuten presidentti Nelson sanoi, tämä on asia, jota kirkon johtavat veljet ovat rukoillen käsitelleet ja harkinneet pitkän aikaa. Toiveena oli tavoitella Herran tahtoa ja vahvistaa Melkisedekin pappeuden koorumeja. Innoitusta saatiin, ja tänä iltana profeettamme ilmoitti Herran tahdon. "Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille"¹! Kuinka siunattuja me olemmekaan, kun meillä on tänä päivänä elävä profeetta!

Läpi elämämme sisar Rasband ja minä olemme matkustaneet eri puolilla maailmaa erilaisissa tehtävissä kirkon ja työn puolesta. Olen nähnyt lähestulkoon kaikenlaisia kirkon yksiköiden

kokoonpanoja: Venäjällä pienen lähetysseurakunnan, jonka Melkisedekin pappeuden haltijoiden lukumäärän voi laskea yhden käden sormin, Afrikassa uuden ja kasvavan vaarnaseurakunnan, jossa sekä ylipapit että vanhimmat kokoontuvat yhdessä, koska Melkisedekin pappeuden haltijoiden yhteismäärä on vähäinen, ja hyvin vakiintuneita vaarnaseurakuntia, joissa vanhinten lukumäärä on vaatinut heidän kooruminsa jakamista kahdeksi koorumiksi!

Kaikkialla, minne olemme menneet, olemme nähneet, kuinka Herran käden vaikutus on kulkenut Hänen palvelijoidensa edellä valmistuen ihmisiä ja tietä, jotta kaikkia Hänen lapsiaan voitaisiin siunata heidän jokaisen tarpeensa mukaisesti. Eikö Hän olekin luvannut, että Hän käy meidän kasvojemme edellä ja on meidän oikealla puolellamme ja vasemmalla ja että Hänen Henkensä on meidän sydämesämme ja Hänen enkelinsä meidän ympärillämme?²

Ajatellessani teitä kaikkia mieleeni muistuu kirkon laulu ”Kas joukko Kuninkaamme”.

*Kas joukko Kuninkaamme
Nyt eespäin kiiruhtaa.
Me voiton varman saamme,
Vaikk taisto odottaa.
On meillä yksi mieli
Ja tahto yksi vain.
Nyt kiitosta soi kieli
Ja laulu kaikuu ain.³*

Vanhin Christofferson on vastannut useisiin kysymyksiin, joita varmasti herää tästä ilmoituksesta, jonka mukaan ylipappien ryhmät ja vanhin koorumi yhdistetään seurakuntatasolla yhdeksi yhtenäiseksi, voimalliseksi Melkisedekin pappeuden veljien joukoksi.

Nämä muutokset auttavat vanhinten koorumeja ja Apuyhdistyksiä sovittamaan työtään yhteen. Lisäksi ne yksinkertaistavat koorumin yhteistyötä piisapakunnan ja seurakuntaneuvoston kanssa. Ja ne sallivat piispan delegoida enemmän tehtäviä vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtajille, jotta piispa ja hänen neuvonantajansa voivat keskittyä ensisijaisesti velvollisuuksiinsa – varsinkin johtamaan nuoria naisia sekä nuoria miehiä, joilla on Aaronin pappeus.

Muutokset kirkon organisaatiossa ja toiminnoissa eivät ole epätavallisia. Vuonna 1883 Herra sanoi presidentti John Taylorille: ”Mitä tulee kirkkoni ja pappeuteni johtamiseen ja järjestämiseen – –, minä aika ajoin ilmoitan teille asettamieni kanavien kautta kaiken, mikä on oleva välttämätöntä kirkkoni tulevalle kehitykselle ja täydelliseksi tekemiselle, minun valtakuntani ohjaukselle ja eteenpäin viemiselle.”⁴

Muutama sana teille veljille, jotka olette ylipappeja – tietäkää, että me rakastamme teitä! Isämme taivaassa rakastaa teitä! Te olette suurenmoinen osa pappeuden kuninkaallista joukkoa, emmekä me voi viedä tätä työtä eteenpäin ilman teidän hyvyttänne, palveluanne, kokemustanne ja vanhurskauttanne. Alma opetti, että miehiä kutsutaan ylipapin tehtävään heidän suuren uskonsa ja hyvien tekojensa vuoksi, jotta he opettaisivat ja palvelisivat muita.⁵ Sitä kokemusta tarvitaan nyt kenties enemmän kuin koskaan.

Monissa seurakunnissa meillä saattaa olla ylipappeja, joille tulee nyt tilaisuus saada kooruminsa johtajaksi vanhin. Meillä on ennakkotapaus siitä, että vanhimmat johtavat ylipappeja: seurakunnanjohtajina palvelee nykyään vanhimpia joillakin maailman seuduilla,

missä seurakunnan alueella asuu ylipappeja, ja on sellaisia lähetykseura-kuntia, joissa on järjestettynä ainoastaan vanhinten koorumi ja paikalla on ylipappeja.

Millainen ilo tuleekaan *kaikkien* Melkisedekin pappeuden haltijoiden osaksi, kun heillä on siunaus opettaa, oppia ja palvella rinta rinnan seurakuntansa kaikkien jäsenten kanssa. Olittepa missä tahansa ja olivatpa olosuhteenne millaisia tahansa, kutsumme teitä rukoillen, uskollisesti ja iloiten ottamaan vastaan uusia mahdollisuuksia johtaa tai olla johdettavina sekä palvelemaan yksimielisinä pappeuden veljien joukkona.

Käsittelen nyt lisää kysymyksiä, jotka saattavat kaivata selvennystä, kun etenemme Herran tahdon täytäntöönpanemisessa koskien Hänen pyhän pappeutensa koorumien järjestämistä.

Mitä muutoksia tulee vaaran ylipappien koorumiin? Vaarajon ylipappien koorumi jatkaa toimintaansa. Vaaran johtokunta palvelee edelleen vaaran ylipappien koorumin johtokuntana. Kuitenkin, kuten vanhin Christofferson totesi, vaaran ylipappien koorumin jäseniä ovat nyt ne ylipapit, jotka *parhaillaan* palvelevat vaaran johtokunnassa, jonkin seurakunnan

piisapakunnan jäsenenä, vaarnan korkean neuvoston jäsenenä tai tehtävässään toimivana patriarkkana. Seurakuntien ja vaarnojen kirjurit ja toimitsiteerit eivät ole jäseniä vaarnan ylipappien koorumissa. Kun joku, joka palvelee aktiivisesti ylipappina, patriarkkana, seitsenkymmenenä tai apostolina, tulee seurakuntaan ja haluaa osallistua pappeuskokoukseen, hän kokoontuu vanhinten koorumin kanssa.

Kun aikanaan veljet vapautetaan näistä tehtävistä, he palaavat koti-seurakunnassaan jäseniksi vanhinten koorumiin.

Mikä on vaarnan ylipappien koorumin *rooli*? Vaarnan johtokunta kokoontuu ylipappien koorumin jäsenen kanssa neuvottelemaan yhdessä, todistamaan ja antamaan koulutusta. Käsi kirjoissamme esitettyjä vaarnan kokouksia jatketaan, lukuun ottamatta kahta muutosta:

Yksi – seurakunnat ja vaarnat eivät enää pidä pappeuden johtajistokomitean kokouksia. Mikäli seurakunnassa syntyy jokin erityinen ongelma, kuten arkaluonteinen perheasia tai epätavallinen huoltotyön haaste, sitä voidaan käsitellä laajennetussa piisapakunnan kokouksessa. Muita vähemmän arkaluonteisia asioita voidaan käsitellä seurakuntaneuvostossa. Kokouksesta, joka on tunnettu nimellä vaarnan pappeuden johtajistokomitean kokous, käytetään jatkossa nimitystä ”korkean neuvoston kokous”.

Kaksi – kaikkien asetettujen ylipappien vuosittaisista kokouksista vaarnassa ei enää pidetä. Vaarnan johtokunta pitää kuitenkin edelleen vaarnan ylipappien koorumin vuosittaisen kokouksen, kuten tänään on ilmoitettu.

Voiko seurakunnassa olla useampia kuin yksi vanhinten koorumi? Vastaus on kyllä. Opin ja liittojen luvun 107 jakeen 89 hengessä, kun jossakin seurakunnassa on epätavallisen suuri määrä aktiivisia Melkisedekin pappeuden haltijoita, johtohenkilöt voivat järjestää useampia kuin yhden vanhinten koorumin. Niissä tapauksissa kussakin koorumissa tulee vallita kohtuullinen tasapaino, mitä tulee ikään, kokemukseen, pappeusvirkaan ja vahvuuteen.

Todistan, että kun kuljemme eteenpäin tämän koorumin rakenteen innoitetun uudistamisen myötä seurakunnissamme ja vaarnoissamme, me tulemme näkemään runsaasti siunauksia. Saanen kertoa vain muutaman esimerkin.

Piispan johdolla pelastuksen työssä voi olla apuna enemmän pappeuden voimavaroja. Tähän sisältyvät Israelin kokoaminen temppei- ja sukututkimustyön kautta, työskentely avun tarpeessa olevien perheiden ja yksilöiden parissa sekä lähetyssaarnaajien auttaminen sielujen tuomiseksi Jeesuksen Kristuksen luo.

Kun aiemmat johtavina virkailijoina palvelleet henkilöt palaavat jakamaan kokemustaan vanhinten koorumin

kanssa, tuloksena on vahvempi koorumin jäsenistö.

Koorumiin tulee suurempaa lahjojen ja kykyjen monimuotoisuutta.

Tulee enemmän joustavuutta ja mahdollisuuksia täyttää ajankohtaisia ja kiireellisiä tarpeita seurakunnassa ja koorumissa sekä täytettäessä erilaisia palvelutyötehtäviä.

Tulee entistä enemmän opastamista ja ykseyttä, kun uusi vanhin ja kokenut ylipappi jakavat kokemuksiaan rinta rinnan koorumin kokouksissa ja toimeksiannoissa.

Piispat ja seurakunnanjohtajat vapautuvat toivottavasti pitämään kutsumuksensa kunniaa paimentaakseen laumaansa ja palvellakseen apua tarvitsevia.

Ymmärrämme, että jokainen seurakunta ja vaarna on erilainen. Samalla kun ymmärrämme nämä erot, toivomme, että toteutatte nämä muutokset ripeästi tämän yleiskonferenssin jälkeen. Olemme saaneet ohjausta Jumalan profeetalta! Millainen valtava siunaus ja vastuu. Täyttäkäämme se kaikessa vanhurskaudessa ja uutteruudessa!

Muistutan teitä: pappeuden valtuus tulee tehtävään erottamisella ja asettamisella, mutta todellinen pappeuden voima – voima toimia Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä – voi tulla ainoastaan elämällä vanhurskaasti.

Herra julisti profeetta Joseph Smithille, palautuksen profeetalle:

”Katso ja näe, minä pidän huolen teidän laumoistanne ja nostan vanhimpia ja lähetän heidät niiden luokse.

Katso, minä joudutan työtäni aikanaan.”⁶

Todellakin, tämä on aikaa, jolloin Herra jouduttaa työtään.

Käyttäkäämme kukin tämä tilaisuus pohtiaksemme ja parantaaksemme elämäämme, niin että olisimme paremmin sopusoinnussa Hänen tahtonsa kanssa, jotta voimme ansaita ne monet

siunaukset, joita Hän on luvannut luotettaville ja uskollisille.

Veljet, kiitos kaikesta siitä, mitä teette ollaksenne osa tätä loistavaa työtä. Kulkekaamme eteenpäin tässä suuressa ja kunnioitettavassa työssä.

*Kun taisto päättyy kerran
Ja rauha vallitsee,
Niin silloin maassa Herran
Kansansa riemuitsee.
Kuin valtamerten pauhu
Soi Kuninkaallemme
Kiitoksen riemulaulu.
Näin silloin laulamme:*

*Voittohon! Voittohon!
On Kristus Kuninkaamme!
Voittohon! Voittohon!
Hän meitä johdattaa!
Voittohon! Voittohon! Voittohon!
On Kristus Kuningas.⁷*

Tänään me kaikki olemme todistaneet, kun Herra on ilmoittanut tahtonsa profeettansa, presidentti Russell M. Nelsonin kautta. Todistan, että hän on Jumalan profeetta täällä maan päällä. Lausun todistukseni Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta, joka on meidän suuri Lunastajamme ja Vapahtajamme. Tämä on Hänen työtään, ja tämä on Hänen tahtonsa. Tästä lausun vakaan todistuksen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. Aam. 3:7.
2. Ks. OL 84:88.
3. ”Kas joukko Kuninkaamme”, *MAP-lauluja*, 165.
4. Julkaisussa *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, toim. James R. Clark, 1965, osa 2, s. 354.
5. Ks. Alma 13.
6. OL 88:72–73.
7. ”Kas joukko Kuninkaamme”, *MAP-lauluja*, 165.

Presidentti Henry B. Eyring

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Innoitettua palvelutyötä

Me vastaanotamme Pyhän Hengen parhaiten, kun keskitymme palvelemaan muita. Siitä syystä meillä on pappeusvastuu palvella Vapahtajan puolesta.

Rakkaat veljeni, olen kiitollinen etuoikeudesta puhua teille tässä historiallisessa yleiskonferenssissa. Olemme hyväksyneet presidentti Russell M. Nelsonin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon 17. presidentiksi. Kun minulla on ollut siunaus työskennellä hänen kanssaan joka päivä, olen tuntenut Hengen vahvistavan, että Jumala on kutsunut presidentti Nelsonin johtamaan Herran tosi kirkkoa.

Todistan myös, että Herra on kutsunut vanhin Gerrit W. Gongin ja vanhin Ulisses Soaresin palvelemaan kahdenkymmentä apostolin koorumin jäsenenä. Minä rakastan ja tuen heitä. He tulevat palvelutyöllään siunaamaan ihmisten elämää kautta maailman ja kautta sukupolvien.

Tämä konferenssi on historiallinen vielä muustakin syystä. Presidentti Nelson on ilmoittanut innoitetun edistysaskeleen Herran järjestelmällisessä

suunnitelmassa kirkkoaan varten. Siihen suunnitelmaan sisältyy pappeuskoorumien uusi rakenne seurakunnissa ja vaarinoissa, jotta me voimme paremmin täyttää pappeusvastuumme. Ne vastuut liittyvät kaikki siihen pappeuden huolenpitoon, jota annamme Isämme lapsille.

Herran suunnitelma siitä, kuinka Hänen pyhiensä tulee tarjota rakastavaa huolenpitoa, on saanut monia muotoja vuosien varrella. Nauvoon varhaisina aikoina profeetta Joseph Smith tarvitsi järjestelmällisen tavan huolehtia kaupunkiin tulvivista käännynnäisistä, jotka olivat enimmäkseen köyhiä. Heidän joukossaan olivat neljät isovanhempaini – Eyringit, Bennionit, Romneyt ja Smithit. Profeetta järjesti näistä pyhistä huolehtimisen asuinpaikan mukaan. Illinoisissa niitä kaupungin jaettuja alueita nimitettiin ”seurakunniksi”.

Kun pyhät olivat muuttamassa tasankojen yli, heidät järjestettiin huolehtimaan toisistaan ”komppanioissa”. Isäni isoisista toinen oli palaamassa lähetystyöstään alueelta, joka nykyään on Oklahomaa, kun hän kohtasi matkan varrella erään komppanian. Hän oli niin sairauden heikentämä, että hän ja hänen toverinsa makasivat pienissä vankkureissa.

Komppanian johtaja lähetti kaksi nuorta naista auttamaan lohduuttomissa

vankkureissa olevia, keitä nämä sitten olisivatkin. Toinen heistä, eräs nuori sisar, joka oli kokenut kääntymyksen Sveitsissä, katsoi toista lähetysaarnajaa ja tunsu myötätuntoa. Tämä lähetysaarnaja pelastui sen pyhien komppanian ansiosta. Hän toipui siinä määrin, että pystyi kävelemään loppumatkan Suolajärven laaksoon tämän nuoren pelastajansa rinnalla. He rakastuivat ja menivät naimisiin. Nuoresta lähetysaarnajasta tuli isäni isoisä Henry Eyring ja nuoresta naisesta isäni isoäiti Maria Bommeli Eyring.

Vuosia myöhemmin, kun ihmiset puhuivat niistä suurista vaikeuksista, joita liittyi kulkemiseen mantereen poikki, isäni isoäiti sanoi: ”Oi ei, ei se ollut vaikeaa. Kävellessämme me puhuimme koko matkan siitä, millainen ihme olikaan, että olimme kumpikin löytäneet Jeesuksen Kristuksen tosi evankeliumin. Se oli onnellisinta aikaa, mitä voin muistaa.”

Sittemmin Herra on käyttänyt useita eri keinoja auttaakseen pyhiään huolehtimaan toisistaan. Nyt Hän on siunannut meitä vahvistuneilla ja yhtenäisillä koorumeilla seurakunnissa ja vaarinoissa – koorumeilla, jotka työskentelevät yhteistyössä seurakunnan kaikkien järjestöjen kanssa.

Kaupungin alueelliset seurakunnat, komppaniat ja vahvistuneet koorumit ovat kaikki edellyttäneet ainakin kahta asiaa, jotta ne onnistuisivat Herran tarkoituksessa saada pyhänsä huolehtimaan toisistaan sillä tavoin kuin Hän huolehtii heistä. Ne onnistuvat siinä, kun pyhät tuntevat Kristuksen rakkautta toisiaan kohtaan enemmän kuin itsekkyyttä. Pyhissä kirjoituksissa sitä kutsutaan lähimmäisenrakkaudeksi, Kristuksen puhtaaksi rakkaudeksi (ks. Moroni 7:47). Ja koorumit onnistuvat, kun Pyhä Henki opastaa huolenpitäjää tietämään, mikä Herran tiedon mukaan

on parhaaksi sille henkilölle, jota Hän yrittää auttaa.

Kerta toisensa jälkeen viime viikkoina kirkon jäsenet ovat toimineet lähelläni, aivan kuin he olisivat jotenkin ennakoineet sitä, mitä Herra aikoo tehdä, kuten tänään täällä on ilmoitettu. Saanen esittää teille kaksi esimerkkiä. Ensimmäisenä eräs koruton sakramenttikokouspuhe, jonka piti 14-vuotias opettaja Aaronin pappeudessa ymmärtäen, mitä pappeudenhaltijat voivat saavuttaa palvellessaan Herraa. Toisena eräs Melkisedekin pappeuden haltija, joka Kristuksen rakkautta tuntien sai innoitusta palvelulla erästä perhettä.

Ensiksi, saanen lainata sen nuoren miehen sanoja, joka puhui erään seurakunnan sakramenttikokouksessa. Olin paikalla. Yrittäkää muistaa, millaisia te olitte ollessanne 14-vuotiaita, ja kuunnellakaa, kuinka hän sanoo enemmän kuin mitä niin nuori mies voisi kohtuudella tietää:

”Minusta on ollut todella mukava kuulua opettajien koorumiin meidän seurakunnassamme siitä asti kun viime vuonna täytin 14 vuotta. Opettajalla on yhä kaikki diakonin tehtävät sekä joitakin uusia.

Koska jotkut meistä ovat opettajia ja toisista jonakin päivänä tulee opettajia ja kirkossa pappeus on jokaisen siunaukseksi, niin meidän kaikkien on tärkeä tietää enemmän opettajan velvollisuuksista.

Ensiksikin, jakeessa OL 20:53 sanotaan: ’Opettajan velvollisuutena on valvoa aina seurakuntaa ja olla sen kanssa ja vahvistaa sitä.’

Seuraavaksi jakeissa OL 20:54–55 sanotaan:

’Ja katsoa, ettei seurakunnassa ole mitään pahuutta eikä kovuutta toisia kohtaan, ei valehtelemista, panettelua eikä pahan puhumista

ja katsoa, että seurakunta kokoontuu usein yhteen, ja katsoa myös, että kaikki jäsenet tekevät velvollisuutensa.”

Nuori mies jatkoi:

”Herra sanoo meille, että meidän vastuunamme on paitsi huolehtia seurakunnasta myös huolehtia ihmisistä seurakunnassa sillä tavoin kuin Kristus huolehtisi, koska tämä on Hänen kirkkonsa. Jos yritämme pitää käskyt, olla ystävällisiä toisillemme, olla rehellisiä, olla hyviä ystäviä ja nauttia yhdessäolosta, silloin Henki voi olla meidän kanssamme ja me voimme tietää, mitä taivaallinen Isä haluaa meidän tekevän. Ellemme tee niin, emme voi täyttää kutsumustamme.”

Hän jatkoi sanomalla:

”Kun opettaja päättää olla oikeanlaisena esimerkkinä olemalla hyvä kotiopettaja, tervehtimällä jäseniä kirkossa, valmistamalla sakramenttia, auttamalla kotona ja olemalla rauhantekijä, niin hän tekee valinnan kunnioittaa pappeuttaan ja täyttää kutsumuksensa.

Se, että on hyvä opettaja, ei tarkoita pelkästään sitä, että olemme vastuuntuntoisia ollessamme kirkossa tai kirkon toiminnoissa. Apostoli Paavali opetti: ’Näytä sinä [uskovista] hyvää esimerkkiä puheissasi ja elämäntavoissasi, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa’ (1. Tim. 4:12).”

Sitten nuori mies sanoi:

”Riippumatta siitä, missä olemme tai mitä teemme, me voimme olla hyvänä esimerkkinä vanhurskaudesta kaikkina aikoina ja kaikkialla.

Isäni ja minä olemme Brownien kotiopettajia.¹ Aina kun menemme heille, minusta on hauskaa jutella heidän kanssaan ja oppia tuntemaan heitä. Yksi asia, josta todella pidän Browneissa, on se, että aina kun menemme heille, he kaikki haluavat kuunnella ja heillä on aina kerrottavana hyviä juttuja.

Kun tunnemme seurakuntamme ihmiset hyvin kotiopetuksen ansiosta, se tekee helpommaksi opettajan seuraavan velvollisuuden eli jäsenten tervehtimisen kirkossa. Se, että autamme ihmisiä tuntemaan itsensä tervetulleiksi ja mukaan otetuiksi kirkossa, auttaa kaikkia seurakuntalaisia tuntemaan, että heitä rakastetaan ja he ovat valmiita nauttimaan sakramentin.

Kun opettajat ovat tervehtineet jäseniä, jotka ovat tulleet kirkkoon, he auttavat joka sunnuntai sakramentin valmistamisessa. Minä todella pidän sakramentin jakamisesta ja valmistamisesta tässä seurakunnassa, koska jokainen on niin kunnioittava. Tunnen aina Hengen läsnäoloa, kun valmistan ja jaan sakramenttia. Minulle on todellinen siunaus, että voin tehdä sen joka sunnuntai.

Jokin palvelutyö kuten sakramentin jakaminen on sellaista, minkä ihmiset näkevät, ja he kiittävät meitä sen tekemisestä, mutta jokin palvelutyö kuten sakramentin valmistaminen tehdään tavallisesti kenenkään huomaamatta. *Ei ole tärkeää, näkevätkö* ihmiset meidän palvelevan. Tärkeää on se, että Herra tietää meidän palvelleen Häntä.

Meidän opettajien tulisi aina pyrkiä vahvistamaan seurakuntaa, ystäviämme ja perhettämme täyttämällä pappeusvastuamme. Se ei aina ole helppoa, mutta Herra ei anna meille ’mitään käskyjä valmistamatta [meille] keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskee [meidän] tehdä’ (1. Nefi 3:7).”

Kun tämä nuori mies lopeteli puhettaan, ihmettelin edelleen hänen kypsytytään ja viisauttaan. Hän esitti yhteenvedon sanomalla: ”Tiedän, että meistä tulee parempia, jos teemme valinnan seurata [Jeesusta Kristusta].”

Toinen kertomus pappeuden palvelutyöstä kerrottiin kuukausi sitten erään seurakunnan sakramenttikokouksessa. Jälleen olin paikalla. Tässä tapauksessa

kokenut Melkisedekin pappeuden haltija ei puhuessaan tiennyt kuvailevansa täsmälleen samaa, mitä Herra haluaa tapahtuvan vahvistuneiden pappeuskoorumien kohdalla. Tässä on pääkohotia hänen kertomuksestaan:

Hänelle ja hänen kotiopetustoverilleen annettiin tehtäväksi palvella seitsemää perhettä. Lähestulkoon ketkään heistä *eivät* halunneet käyn-tejä. Kun kotiopettajat menivät heidän asunnolleen, he kieltäytyivät avaamasta ovea. Kun he soittivat, puhelimeen ei vastattu. Kun he jättivät viestin, soittopyyntöön ei vastattu. Lopulta tämä vanhempi toveri päätyi siihen, että hän palvelisi heitä kirjeitse. Hän jopa alkoi käyttää kirkkaan keltaisia kirjekuria toivoen, että saisi vastauksen.

Yksi näistä seitsemästä perheestä oli vähemmän aktiivinen yksinhuoltajasisar, joka oli muuttanut Euroopasta. Hänellä oli kaksi pientä lasta.

Yritettyään monia kertoja saada sisareen yhteyden kotiopettaja sai tekstiviestin. Sisar ilmoitti tylästi, ettei hänellä ollut aikaa tavata kotiopettajia. Hän teki kahta työtä, ja lisäksi hän oli armeijassa. Hän toimi päätyössään poliisina, ja hänen tavoitteenaan oli edetä urallaan etsiväksi ja sitten palata omaan koti-maahansa ja jatkaa työskentelyä siellä.

Kotiopettaja ei koskaan päässyt käymään sisaren kotona. Aika ajoin

hän lähetti sisarelle tekstiviestejä. Joka kuukausi hän lähetti käsin kirjoitetun kirjeen sekä juhlapäivinä kortin hänen kummallekin lapselleen.

Hän ei saanut mitään vastausta. Mutta sisar tiesi, ketkä olivat hänen kotiopettajiaan, kuinka saada heihin yhteys ja että he jatkoivat sinnikkäästi pappeuden palvelutyötään.

Sitten eräänä päivänä kotiopettaja sai sisarelta hätäisen viestin. Sisar tarvitsi epätoivoisesti apua. Hän ei tiennyt, kuka oli hänen piispansa, mutta hän tiesi, ketkä olivat hänen kotiopettajiaan.

Sisaren piti lähteä muutaman päivän kuluttua osavaltion ulkopuolelle kuukauden pituiseen armeijan järjestämään harjoituskoulutukseen. Hän ei voisi ottaa mukaan lapsiaan. Hänen äitinsä, jonka piti huolehtia lapsista, oli juuri lentänyt Eurooppaan huolehtimaan aviomiehestään, jolle oli tullut äkillinen vakava sairauskohtaus.

Tällä vähemmän aktiivisella yksinhuoltajasisarella oli riittävästi rahaa ostaa lentolippu Eurooppaan nuorimalle lapselleen mutta ei 12-vuotiaalle pojalleen Ericille.² Hän kysyi kotiopettajaltaan, voisiko tämä löytää jonkin hyvän kirkon perheen, joka ottaisi Ericin kotiinsa seuraavan kuukauden ajaksi!

Kotiopettaja lähetti vastausviestin, että hän tekisi parhaansa. Sitten hän otti yhteyttä pappeusjohtajiinsa. Piispa, joka oli johtava ylipappi, antoi hänelle luvan kertoa asiasta seurakuntaneuvoston jäsenille, mukaan lukien Apuyhdistyksen johtajalle.

Apuyhdistyksen johtaja löysi pian neljä hyvää kirkon perhettä, joissa oli Ericin ikäisiä lapsia ja jotka ottaisivat hänet kotiinsa viikoksi kerrallaan. Seuraavan kuukauden ajan nämä perheet ruokkivat Ericiä, tekivät hänelle tilaa jo muutenkin ahtaissa asunnoissaan tai pienissä taloissaan, ottivat hänet

mukaan aiemmin suunniteltuihin perheen kesätoimintoihin, toivat hänet kirkkoon ja ottivat hänet mukaan perheiltöihin ja niin edelleen.

Perheet, joissa oli Ericin ikäisiä poikia, ottivat hänet mukaan diakonien koorumin kokouksiin ja toimintoihin. Tämän kuukauden ajan Eric oli kirkossa joka sunnuntai ensimmäistä kertaa elämänsä aikana.

Kun Ericin äiti oli palannut kotiin koulutuksestaan, Eric jatkoi kirkossa käymistä – tavallisesti seuranaan joku niistä neljästä vapaaehtoisesta kirkon perheestä tai muita, jotka olivat ystävyystyneet hänen kanssaan, kuten hänen äitinsä kotikäyntiopettajat. Aikanaan hänet asetettiin diakoniksi ja hän alkoi jakaa sakramenttia säännöllisesti.

Katsotaanpa nyt Ericin tulevaisuuteen. Meitä ei yllätä, jos hänestä tulee johtohenkilö kirkossa hänen äitinsä kotimaassa, kun hänen perheensä palaa sinne – tämä niiden pyhien ansiosta, jotka tekivät yhteistyötä ykseydessä piispan johdolla palvelukseen rakkaus sydämessään ja Pyhän Hengen voimalla.

Me tiedämme, että rakkaus on meille välttämätöntä, jotta voimme pelastua Jumalan valtakuntaan. Moroni kirjoitti: ”Ellei teillä ole rakkautta, te

ette mitenkään voi pelastua Jumalan valtakuntaan” (Moroni 10:21; ks. myös Et. 12:34).

Tiedämme myös, että rakkaus on lahja, joka suodaan meille kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä. Meidän täytyy rukoilla ”Isää koko sydämen voimalla, että [täytyisimme] tällä rakkaudella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille” (Moroni 7:48).

Minusta tuntuu, että me vastaanotamme Pyhän Hengen parhaiten, kun keskitymme palvelemaan muita. Siitä syystä meillä on pappeusvastuu palvella Vapahtajan puolesta. Kun palvelemme muita, me ajattelemme vähemmän itseämme ja Pyhä Henki voi helpommin tulla meidän luoksemme ja auttaa meitä elinikäisessä pyrkimyksessämme saada rakkauden lahja.

Lausun teille todistukseni siitä, että Herra on jo pannut alulle suuren edistysaskeleen suunnitelmassaan, jotta meistä tulisi entistä innoitetumpia ja laupiaampia pappeuden palvelutyössämme. Olen kiitollinen Hänen rakkaudestaan, jota Hän niin auliisti suo meille. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIIITTEET

1. Nimi on muutettu.
2. Nimi on muutettu.

Presidentti Dallin H. Oaks

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Pappeuden voimat

Teillä olevan pyhän pappeuden kunniasa pitäminen on keskeisen tärkeää Herran työssä perheessänne ja kirkon tehtävissänne.

Rakkaat veljeni, olemme kuulleet ilmoituksena saadun tiedonannon presidentti Russell M. Nelsonilta. Olemme kuulleet tärkeitä täsmennyksiä vanhin Christoffersonilta ja vanhin Rasbandilta sekä presidentti Eyringilta. Siinä, mitä vielä sanotaan, kuten opetuksessa, jota saamme lisää presidentti Nelsonilta, selitetään tarkemmin, mitä te, Herran kutumat johtajat ja pappeudenhaltijat, nyt tulette tekemään omissa vastuissanne. Auttaakseni siinä tarkastelen joitakin perustavanlaatuisia periaatteita, jotka hallitsevat teillä olevaa pappeutta.

I Pappeus

Melkisedekin pappeus on jumalallinen valtuus, jonka Jumala on antanut täyttääkseen työnsä ”ihmisen – – iankaikkisen elämän [toteuttamiseksi]” (Moos. 1:39). Vuonna 1829 se annettiin Joseph Smithille ja Oliver Cowderylle Vapahtajan apostolien, Pietarin, Jakobin ja Johanneksen, välityksellä (ks. OL 27:12). Se on pyhä ja voimallinen, emmekä me pysty mitenkään kuvailemaan sitä.

Pappeuden *avaimet* ovat voimia, joilla pappeuden valtuuden käyttämistä johdetaan. Niinpä kun apostolit antoivat Josephille ja Oliverille Melkisedekin pappeuden, he antoivat heille myös avaimet,

joilla johtaa sen käyttämistä (ks. OL 27:12–13). Mutta silloin ei annettu kaikkia pappeuden avaimia. Kaikki avaimet ja kaikki tieto, jotka ovat välttämättömiä tätä aikojen täyttymisen taloudenhoitokautta varten (ks. OL 128:18), annetaan rivi rivin päälle (ks. jae 21). Muita avaimia annettiin Kirtlandin temppelissä seitsemän vuotta myöhemmin (ks. OL 110:11–16). Nämä avaimet annettiin, jotta niiden avulla johdettaisiin pappeuden valtuuden käyttöä niissä muissa tehtävissä, joita sinä aikana annettiin, kuten kasteessa kuolleiden puolesta.

Melkisedekin pappeus ei ole mikään asema tai nimitys. Se on jumalallinen voima, joka on annettu, jotta sitä käytetään Jumalan työn edistämiseen Hänen lastensa hyväksi. Meidän tulee aina muistaa, että miehet, joilla on pappeus, *eivät ole* ”pappeus”. Ei ole sopivaa sanoa ”pappeus ja naiset”. Meidän tulee sanoa ”pappeudenhaltijat ja naiset”.

II Palvelutyö

Tarkastelkaamme nyt sitä, mitä Herra Jeesus Kristus odottaa niiltä, joilla on Hänen pappeutensa – kuinka meidän on määrä tuoda sieluja Hänen luokseen.

Presidentti Joseph F. Smith opetti: ”Totuudenmukaisesti on sanottu, että kirkon organisaatio on täydellinen. Ainoa vaikeus on siinä, että sen järjestöt eivät täysin toimi niille annettujen velvollisuuksien mukaan. Kun ne tulevat täysin tietoisiksi niille asetetuista vaatimuksista, ne täyttävät tehtävänsä uskollisemmin, ja Herran työ tulee olemaan sitä voimakkaampaa ja voimallisempaa ja vaikutusvaltaisempaa maailmassa.”¹

Presidentti Smith varoitti myös: ”Muutamia pyhään pappeuteen ja sen järjestykseen liittyviä Jumalan antamia kunnianimityksiä – ei pidä käyttää eikä pitää samanlaisina kuin ihmisen antamia nimityksiä, sillä niitä ei ole annettu kaunistukseksi eivätkä ne ilmaise mestaruutta, vaan pikemminkin nimittämistä nöyrään palvelukseen sen ainoan Mestarin työssä, jota tunnustamme palvelevamme. – –

Me teemme työtä sielujen pelastamiseksi, ja meidän tulee tuntea, että tämä on suurin velvollisuus, mitä meillä on uskottu. Meidän tulee sen vuoksi olla halukkaita tarvittaessa uhraamaan kaikki Jumalan rakkauden, ihmisten pelastuksen ja Jumalan valtakunnan voiton tähden maan päällä.”²

III Pappeuden virat

Herran kirkossa Melkisedekin pappeuden viroilla on erilaisia tehtäviä. Opissa ja liitoissa sanotaan, että ylipapit nimitetään ”hajallaan olevien eri vaaranojen paikoillaan pysyviksi johtajiksi eli palvelijoiksi” (OL 124:134). Siinä sanotaan, että vanhimmat on asetettu ”paikoillaan pysyviksi palvelijoiksi [Herran kirkkoon]” (OL 124:137). Tässä on lisäksi opetuksia näistä erillisistä tehtävistä.

Ylipappi toimii ja palvelee hengellisissä asioissa (ks. OL 107:10, 12). Myös, kuten presidentti Joseph F. Smith opetti: ”Jos hänet – – on asetettu

ylipapiksi, [hänen] tulee tuntea sitovaksi velvollisuudekseen olla jäljittelemisen arvoisena esikuvana vanhoille ja nuorille ja asettaa itsensä vanhurskaan opettajan asemaan paitsi opetuksillaan niin vielä erityisemmin esimerkillään – tarjoten nuoremmille iän tuoman kokemuksen hyödyn ja osoittautuen siten yksilönä voimaksi asuinyhteisönsä keskuudessa.”³

Puhuessaan vanhimman velvollisuuksista vanhin Bruce R. McConkie kahdentoista apostolin koorumista opetti: ”Vanhin on Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija. – – Hänet on valtuutettu edustamaan Mestariaan – – lähimmäistensä palvelemisessa. Hän on Herran edustaja.”⁴

Vanhin McConkie arvosteli ajatusta siitä, että joku on ”vain vanhin”. Hän sanoi: ”Jokaisella vanhimmalla kirkossa on yhtä paljon pappeutta kuin kirkon presidentillä. – – Mikä on vanhin? Hän on paimen – paimen, joka palvelee hyvän paimenen lammastarhassa.”⁵

Tässä tärkeässä tehtävässä palvelulla hyvän paimenen lammastarhassa ei Melkisedekin pappeudessa ole mitään eroa ylipapin ja vanhimman virkojen välillä. Opin ja liittojen suurenmoisessa luvussa 107 Herra julistaa: ”Ylipapeilla Melkisedekin järjestyksen mukaan on oikeus toimia omassa asemassaan presidenttikunnan johdon alaisina, palvelulla hengellisissä asioissa ja myös

vanhimman, – – papin – – [tai Aaronin pappeuden] virassa” (OL 107:10; ks. myös jae 12).

Tärkein periaate kaikille pappeudenhaltijoille on periaate, jota opetti Mormonin kirjan profeetta Jaakob. Kun hänet ja hänen veljensä Joosef oli vihitty kansan papeiksi ja opettajiksi, hän julisti: ”Ja me pidimme virkamme kunniaa Herran edessä ottaen päällemme vastuun ja ottaen kansan synnit itsemme päälle vastattaviksi, ellemmme opettaisi heille Jumalan sanaa hyvin uutterasti” (MK Jaak. 1:19).

Veljet, meidän vastuumme pappeudenhaltijoina ovat vakavia. Muualla toimivat järjestöt voivat tyytyä maailmallisiin suoritusvaatimuksiin välittäessään sanomaansa ja suorittaessaan muita toimintojaan. Mutta meillä, joilla on Jumalan pappeus, on jumalallinen voima, joka jopa hallitsee pääsyä Jumalan selestiseen valtakuntaan. Meillä on päämäärä ja vastuu, jonka Herra määritteli Opin ja liittojen ilmoituksena annetussa esipuheessa. Meidän on julistettava maailmalle,

”jotta jokainen ihminen puhuisi Jumalan, Herran, nimittäin maailman Vapahtajan, nimessä,

jotta myös usko lisääntyisi maan päällä,

jotta minun ikuinen liittoni vahvistettaisiin,

jotta heikot ja vähäiset julistaisivat minun evankeliumini täyteyttä maailman ääriin” (OL 1:20–23).

Jotta voimme täyttää tämän jumalallisen tehtävän, meidän täytyy olla uskollisia pitäessämme kunniaa pappeustehtävämme ja -vastuumme (ks. OL 84:33). Presidentti Harold B. Lee selitti, mitä tarkoittaa pappeuden kunniaa pitäminen: ”Kun jostakusta tulee pappeudenhaltija, hänestä tulee Herran edustaja. Hänen tulee ajatella kutsusta suten kuin olisi suorittamassa

Herralta saatua tehtävää. Juuri sitä on pappeuden kunniaa pitääminen.”⁶

Sen vuoksi, veljet, jos Herra itse pyytäisi teitä auttamaan yhtä pojistaan tai tyttäristään – minkä Hän on tehnytkin palvelijoidensa välityksellä – tekisittekö niin? Ja jos tekisitte, niin toimisitteko Hänen edustajanaan, ollen Herran asialla, luottaen Hänen lupaamaansa apuun?

Presidentti Lee opetti toisenkin asian pappeuden kunniaa pitämisestä: ”Kun pitelee suurennuslasia jonkin edessä, se saa kohteen näyttämään suuremmalta kuin miltä se näyttää paljain silmin. Niin toimii suurennuslasi. – – Jos joku pitää pappeutensa kunniaa – eli tekee siitä suuremman kuin miltä se heistä aluksi vaikutti ja tärkeämmän kuin miltä se kenestäkään vaikutti – sillä tavoin te voitte pitää pappeutenne kunniaa eli suurentaa sitä.”⁷

Tässä on yksi esimerkki pappeudenhaltijasta, joka piti pappeusvastuunsa kunniaa. Kuulin tämän vanhin Jeffrey D. Ereksonilta, jonka kanssa osallistuin erääseen vaarna-konferenssiin Idahossa. Jeffrey, nuori naimisissa oleva vanhin, joka oli

äärimmäisen köyhä ja josta tuntui, ettei hän pystyisi saamaan päätökseen viimeistä vuottaan yliopistossa, päätti jättää opiskelun kesken ja ottaa vastaan erään houkuttelevan työtarjouksen. Muutama päivä myöhemmin hänen vanhinten koorumin johtajansa tuli käymään hänen kotonaan. ”Ymmärrätkö niiden pappeuden avainten merkityksen, jotka minulla on?” vanhinten koorumin johtaja kysyi. Kun Jeffrey vastasi ymmärtävänsä, kooruminjohtaja kertoi, että kun hän oli kuullut Jeffreyyn aikeista jättää opiskelu kesken, Herra oli piinannut häntä unettomina öinä ja kehottanut häntä antamaan Jeffreyille tämän viestin: ”Vanhinten koorumisi johtajana annan sinulle neuvon, ettet jätä kesken opin-tojasi. Tämä on sinulle viesti Herralta.” Jeffrey jatkoi opiskelua. Vuosia myöhemmin tapasin hänet, kun hän oli menestynyt liikemies, ja kuulin hänen kertovan pappeudenhaltijoista koostuvalle kuulijakunnalle: ”Sillä [neuvolla] oli ratkaiseva vaikutus elämääni.”

Eräs pappeudenhaltija piti pappeutensa ja kutsumuksensa kunniaa,

ja sillä oli ”ratkaiseva vaikutus” erään toisen Jumalan lapsen elämään.

IV Pappeus perheessä

Tähän asti olen puhunut pappeuden tehtävistä kirkossa. Nyt puhun pappeudesta perheessä. Aloitan avaimista. Periaate, jonka mukaan pappeuden valtuutta voi käyttää ainoastaan sen henkilön johdolla, jolla on avaimet siihen tehtävään, on perustavaa laatua oleva periaate kirkossa, mutta se ei koske pappeuden valtuuden käyttämistä perheessä.⁸ Isä, jolla on pappeus, johtaa perheessään hänellä olevalla pappeuden valtuudella. Hänellä ei ole mitään tarvetta saada pappeuden avainten ohjausta tai hyväksymistä neuvoakseen perheensä jäseniä, pitääkseen perheiltoja, antaakseen pappeuden siunauksia vaimolleen ja lapsilleen tai antaakseen parantumisen siunauksia perheensä jäsenille tai muille.

Jos isät pitäisivät pappeutensa kunniaa omassa perheessään, se edistäisi kirkon työtä yhtä paljon kuin mikä tahansa muu, mitä he voisivat tehdä. Isän, jolla on Melkisedekin pappeus, tulee pitää käskyt, jotta hänellä on pappeuden voima antaa siunauksia perheensä jäsenille. Isän tulee myös vaalia rakastavia perhesuhteita, jotta perheenjäsenet haluavat pyytää isältään siunauksia. Ja vanhempien tulee kannustaa useampiin pappeuden siunauksiin perheessä.

Isät, toimikaa ”tasavertaisina kump-paneina” vaimonne kanssa, kuten perhejulistus opettaa.⁹ Ja isät, kun teillä on etuoikeus käyttää pappeuden valtuutenne voimaa ja vaikutusta, tehkää se ”taivuttelemalla, pitkämielisyysydellä, lempeydellä, sävyisyydellä ja vilpittömällä rakkauksella” (OL 121:41). Tämä korkea mittapuuh pappeuden valtuuden käyttämiselle on mitä tärkeintä perheessä. Presidentti Harold B. Lee antoi tämän lupauksen pian sen

Presidentti Russell M. Nelson

jälkeen kun hänestä oli tullut kirkon presidentti: ”Pappeuden voima, joka teillä on, ei ole koskaan niin ihmeellinen kuin silloin, kun kodissanne on kriisi, vakava sairaus tai jokin tärkeä päätös tehtävänä – –. Pappeuden voimaan, joka on kaikkivaltiaan Jumalan voima, kuuluu voima tehdä ihmetekoja, jos Herra niin tahtoo, mutta voidaksemme käyttää tuota pappeutta meidän on oltava kelpoisia käyttämään sitä. Jos ei ymmärrä tätä periaatetta, ei voi saada tuon suuren pappeuden siunauksia.”¹⁰

Rakkaat veljeni, teillä olevan pyhän pappeuden kunniasa pitäminen on keskeisen tärkeää Herran työssä perheessänne ja kirkon tehtävissänne.

Todistan Hänestä, kenen pappeus se on. Hänen sovittavan kärsimyksensä, uhrinsa ja ylösnousemuksensa ansiosta kaikilla ihmisillä on varmuus kuolemattomuudesta ja mahdollisuus iankaikkiseen elämään. Meidän jokaisen tulee olla uskollisia ja uutteria tehdessämme oman osuutemme tässä suuressa Jumalan, iankaikkisen Isämme, työssä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 343.
2. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, s. 340, 342–343.
3. Ks. Joseph F. Smith, *Evankeliumin oppi*, 1980, s. 173.
4. Ks. Bruce R. McConkie, ”Vain vanhin”, *Valkeus*, kesäkuu 1975, s. 2, alkuperäinen kursivointi jätetty pois.
5. Ks. Bruce R. McConkie, ”Vain vanhin”, s. 2, alkuperäinen kursivointi jätetty pois.
6. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, 2001, s. 92–93.
7. *The Teachings of Harold B. Lee*, toim. Clyde J. Williams, 1996, s. 499.
8. Ks. Dallin H. Oaks, ”Pappeuden valtuus perheessä ja kirkossa”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 24–27.
9. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
10. *Kirkon presidenttien opetuksia: Harold B. Lee*, s. 97.

Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella

Me palvelemme Hänen nimessään, Hänen voimallaan ja valtuudellaan sekä Hänen rakastavalla ystävällisyydellään.

Rakkaat veljeni, kiitos omistautumisestanne Herraa ja Hänen pyhää työtään kohtaan. On todellakin ilo olla teidän kanssanne. Uutena ensimmäisenä presidenttikuntana me kiitämme teitä rukouksistanne ja antamastanne tuesta. Olemme kiitollisia elämästänne ja siitä, miten palvelette Herraa. Teidän omistautumisenne velvollisuudelle ja epäitsekäs palvelemisenne ovat yhtä tärkeitä teidän kutsumuksissanne kuin se on meidän kohdallamme meidän kutsumuksissamme. Palveltuani koko elinikäni tässä kirkossa olen oppinut, ettei oikeastaan ole väliä, *missä* kukin palvelee. Herra välittää siitä, *kuinka* kukin palvelee.

Ilmaisen syvän kiittolisuuteni presidentti Thomas S. Monsonista, joka oli minulle esimerkkinä yli 50 vuoden ajan. Ja ilmaisen syvän ihailuni hänen neuvonantajilleen, presidentti Henry B. Eyringille ja presidentti Dieter F. Uchtdorffille. Kiitän heitä siitä, että he ovat palvelleet Herraa ja Hänen profeettojaan. Kumpikin näistä omistautuneista palvelijoista on saanut uuden tehtävän. He jatkavat palvelemista tarokkaasti ja sitoutuneesti. Kunnioitan ja rakastan heitä kumpaakin.

On merkittävä siunaus palvella Herran todessa ja elävässä kirkossa Hänen valtuudellaan ja voimallaan. Jumalan pappeuden palauttaminen, mukaan lukien pappeuden avaimet, avaa kelpoisille myöhempien aikojen pyhille kaikista hengellisistä siunauksista suurimmat. Näemme niitä siunauksia vuodatettavan naisille, miehille ja lapsille kaikkialla maailmassa.

Näemme uskollisia naisia, jotka ymmärtävät kutsumuksiinsa ja endauementtiinsa sekä muihin temppelitoimintuksiin kuuluvan voiman. Nämä naiset tietävät, kuinka kutsua apuun taivaan voimia suojelemaan ja vahvistamaan aviomiestään, lapsiaan ja muita heille rakkaita. Nämä ovat hengellisesti vahvoja naisia, jotka johtavat, opettavat ja palvelevat pelottomina kutsumuksissaan Jumalan voimalla ja valtuudella!¹¹ Kuinka kiitollinen olenkaan heistä!

Samalla tavoin näemme uskollisia miehiä, jotka elävät pappeudenhaltijan etuoikeuksiensa mukaisesti. He johtavat ja palvelevat uhrautuen ja osoittaen Herran tavalla rakkautta, ystävällisyyttä ja kärsivällisyyttä. He siunaavat, opastavat, suojelevat ja vahvistavat muita heillä olevan pappeuden voimalla. He

tuovat ihmeitä niille, joita he palvelevat, pitäen samalla oman avioliittonsa ja perheensä turvassa. He karttavat pahaa ja ovat voimallisia vanhimpia Israelissa.² Olen heistä mitä kiitollisin!

Saanan nyt lausua erään huolenaiheen. Se on tämä: Liian monet veljistämme ja sisaristamme eivät täysin ymmärrä pappeuden voiman ja valtuuden käsitettä. He toimivat aivan kuin he mieluummin tyydyttäisivät omia itsekkäitä halujaan ja himojaan kuin käyttäisivät Jumalan voimaa Hänen lastensa siunaukseksi.

Pelkään, että liian monet veljistämme ja sisaristamme eivät käsitä niitä etuoikeuksia, joita heillä voisi olla.³ Esimerkiksi jotkut veljistämme toimivat aivan kuin he eivät ymmärtäisi, mitä pappeus on ja mitä se oikeuttaa heidät tekemään. Saanen antaa teille joitakin nimenomaisia esimerkkejä.

Jokin aika sitten olin läsnä eräässä sakramenttikokouksessa, jossa uudelle vauvalle oli määrä antaa nimi ja isän siunaus. Nuori isä piteli sylissään kallisarvoista pienokaistaan, antoi hänelle nimen ja sitten lausui kauniin *rukouksen*. Mutta hän *ei* antanut sille lapselle siunausta. Se suloinen tyttövauva sai nimen mutta ei siunausta! Se hyvä vanhin ei tiennyt, mitä eroa on rukouksella ja pappeuden siunauksella.

Hänellä olevalla pappeuden valtuudella ja voimalla hän olisi voinut siunata pienokaistaan, mutta hän ei tehnyt sitä. Ajattelin: ”Millainen menetetty mahdollisuus!”

Saanan mainita muitakin esimerkkejä. Tiedämme, että on veljiä, jotka erottavat sisaria tehtäviin Alkeisyhdistyksen, Nuorten Naisten tai Apuyhdistyksen johtohenkilöiksi tai opettajiksi mutta eivät siunaa heitä – siunaa heitä voimalla täyttää heille annettuja tehtäviä. He antavat vain kehotuksia ja ohjeita. Näemme kelvollisen isän, joka ei anna vaimolleen ja lapsilleen pappeuden siunauksia, kun se on juuri sitä, mitä he tarvitsevat. Pappeuden voima on palautettu tämän maan päälle, ja silti aivan liian monet veljet ja sisaret käyvät läpi kauheita koettelemuksia elämässä ilman että koskaan saisivat todellista pappeuden siunausta. Millainen murhenäytelmä! Se on murhenäytelmä, jonka voimme poistaa.

Veljet, meillä on Jumalan pyhä pappeus! Meillä on Hänen valtuutensa siunata Hänen kansaansa. Ajatelkaapa sitä merkittävää vakuutusta, jonka Herra antoi meille sanoessaan: ”Kenet sinä siunaat, minä siunaan.”⁴ Meidän etuoikeutenamme on toimia Jeesuksen Kristuksen nimessä ja siunata Jumalan lapsia sen mukaan, mikä on Hänen

tahtonsa heidän kohdallaan. Vaarnajohtajat ja piispat, varmistakaa, että teidän hoitotaloutenne koorumien jokainen jäsen ymmärtää tavan, jolla pappeuden siunaus annetaan – myös henkilökohtaisen kelvollisuuden ja hengellisen valmistautumisen, joita vaaditaan, jotta voi täysin kutsua Jumalan voimaa.⁵

Kaikki veljet, joilla on pappeus – kutsun teitä innoittamaan jäseniä pitämään liittonsa, paastoamaan ja rukoilemaan, tutkimaan pyhiä kirjoituksia, palvelemaan temppelessä ja palvelemaan uskossa Jumalan miehinä ja naisina. Voimme auttaa kaikkia näkemään uskon silmin, että kuuliaisuus ja vanhurskaus vievät heitä lähemmäksi Jeesusta Kristusta, sallivat heidän päästä osallisiksi Pyhän Hengen kumppanuudesta ja kokea elämässä iloa!

Yhtenä Herran toden ja elävän kirkon tunnusmerkkinä tulee aina olemaan järjestäytynyt, ohjattu pyrkimys palvella Jumalan yksittäisiä lapsia ja heidän perheitään.⁶ Koska tämä on Hänen kirkkonsa, me Hänen palvelijoinaan palvelemme yksilöitä, kuten Hän palveli.⁷ Me palvelemme Hänen nimessään, Hänen voimallaan ja valtuudellaan sekä Hänen rakastavalla ystävällisyydellään.

Eräs kokemus, jonka sain yli 60 vuotta sitten Bostonissa, on

opettanut minulle, kuinka voimallinen voikaan olla etuoikeus palvelu yhtä kerrallaan. Olin siihen aikaan erikoistuva kirurgi Massachusettsin yleisessä sairaalassa – työvuorossa joka päivä, joka toinen yö ja joka toinen viikonloppu. Minulla oli rajallinen määrä aikaa vaimolleni, neljälle lapsellemme ja kirkon toiminnolle. Siitä huolimatta seurakunnanjohtajamme antoi minulle tehtävän käydä Wilbur ja Leonora Coxin luona siinä toivossa, että veli Cox voisi tulla jälleen aktiiviseksi kirkossa. Hänet ja Leonora oli sinetöity temppelissä.⁸ Wilbur ei ollut kuitenkaan käynyt kirkossa moniin vuosiin.

Toverini ja minä menimme heidän kotiinsa. Kun astuimme sisään, sisar Cox toivotti meidät lämpimästi tervetulleiksi⁹, mutta veli Cox käveli tylysti toiseen huoneeseen ja sulki oven.

Menin suljetun oven luo ja koputin. Hetken kuluttua kuulin vaimeasti lausutun ”Sisään”. Avasin oven ja näin veli Coxin istumassa radioamatöörlaitteiston ääressä. Siinä pienessä huoneessa hän syytti sikarin. Vierailuni ei selvästikään ollut kovin toivottu.

Katselin huoneessa ympärilleni ihmeissäni ja sanoin: ”Veli Cox, olen aina halunnut oppia lisää

radioamatööritoiminnasta. Olisitko halukas opettamaan minulle sitä? Olen pahoillani, etten voi tänä iltana jäädä yhtään pidempään, mutta voisinko tulla takaisin jokin toinen kerta?”

Hän epäroi hetken ja vastasi sitten myöntävästi. Se oli alkuna suurenmoiselle ystävyydelle. Palasin, ja hän opetti minua. Aloin rakastaa ja kunnioittaa häntä. Seuraavilla käynneillämme tuli esiin, kuinka suurenmoinen tämä mies oli. Meistä tuli oikein hyviä ystäviä, kuten tuli rakkaista iankaikisista kumppaneistammekin. Sitten ajan myötä perheemme muutti pois. Paikalliset johtohenkilöt jatkoivat Coxin perheen hoivaamista.¹⁰

Suunnilleen kahdeksan vuotta sen ensimmäisen käynnin jälkeen perustettiin Bostonin vaarna.¹¹ Osaatko arvata, kuka oli sen ensimmäinen vaaranjohtaja? Kyllä! Veli Cox! Myöhemminä vuosina hän palveli myös lähetysohjajana ja temppelinjohtajana.

Vuosia myöhemmin, kun olin kahdentoista koorumin jäsen, minulle annettiin tehtävä perustaa uusi vaarna Sanpeten piirikuntaan Utahissa. Tavanmukaisten puhuttelujen aikana koin miellyttävän yllätyksen tavatessani jälleen rakkaan ystäväni, veli Coxin!

Tunsin innoitusta kutsua hänet uudeksi vaaran patriarkaksi. Kun olin asettanut hänet, syleilimme toisiamme ja itkimme. Huoneessa olevat ihmiset ihmettelivät, miksi nämä kaksi aikuista miestä itkivät. Mutta me tiesimme. Ja sisar Cox tiesi. Vuodatimme ilon kyyneliä! Muistelimme mielessämme sitä uskomatonta rakkauden ja parannuksenteon matkaa, joka alkoi yli 30 vuotta aiemmin, eräänä iltana heidän kodissaan.

Kertomus ei pääty siihen. Veli ja sisar Coxin perhe kasvoi käsittämään 3 lasta, 20 lastenlasta ja 54 lastenlastenlasta. Lisätkää siihen heidän vaikutuksensa satoihin lähetyssaarnaajiin, lisäksi tuhansiin temppelissä ja vielä satoihin, jotka ovat saaneet patriarkalisen siunauksen Wilbur Coxin käsien alla. Hänen ja Leonoran vaikutus jatkuu kerrannaisesti läpi monien sukupolvien eri puolilla maailmaa.

Tällaisia kokemuksia, kuten tämä Wilbur ja Leonora Coxin kohdalla, tapahtuu joka viikko – toivottavasti joka päivä – tässä kirkossa. Herran Jeesuksen Kristuksen omistautuneet palvelijat toteuttavat Hänen työtään Hänen voimallaan ja valtuudellaan.

Veljet, me voimme avata ovia, voimme antaa pappeuden siunauksia, voimme parantaa sydämiä, voimme nostaa kuormia, voimme vahvistaa todistuksia, voimme pelastaa ihmisten elämän ja voimme tuoda iloa myöhempien aikojen pyhien koteihin – kaikkea tätä, koska meillä on Jumalan pappeus. Me olemme miehiä, jotka on kutsuttu ja valmistettu maailman perustamisesta asti Jumalan ennalta tietämisen mukaisesti meidän suuren uskomme vuoksi tekemään tätä työtä.¹²

Tänä iltana kutsun teitä kirjaimellisesti nousemaan kanssani suurena, iankaikkisena veljien joukkona. Kun mainitsen pappeusvirkanne, pyydän

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon johtavat auktoriteetit ja johtavat virkailijat

ENSIMMÄINEN PRESIDENTTIKUNTA

Dallin H. Oaks
ensimmäinen neuvonantaja

Russell M. Nelson
kirkon presidentti

Henry B. Eyring
toinen neuvonantaja

KAHDENTOISTA APOSTOLIN KOORUMI

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

SEITSEMÄNKYMMENEN KOORUMIEN JOHTOKUNTA

L. Whitney Clayton

Craig C. Christensen

Lynn G. Robbins

Juan A. Uceda

Patrick Kearon

Carl B. Cook

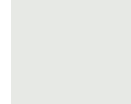

Robert C. Eby

JOHTAVINA AUKTORITEETINA TOIMIVAT SEITSENKYMMEENET

(aakkosjärjestyksessä)

																					
Marcos A. Aloukalis	Lawrence E. Colbridge	Eduardo Gavarret	Joni L. Koch	Kevin W. Pearson	Juan Pablo Villar	Devyn G. Durant	Brad R. Callister	Brian K. Ashton	Michelle D. Craig	Bonnie H. Gordon	Becky Craven	Sharon Eubank	Jean B. Bingham	Reyna L. Aburto	Lisa L. Hakkrass	Joy D. Jones	Cristina B. Franco	Douglas D. Holmes	Stephen W. Owen	M. Joseph Brough	
Jose L. Alonso	Valeri V. Cordon	Jack N. Girard	Erich W. Kopschke	Anthony D. Perkins	Terence M. Vinson	Jack R. Callister	Jack N. Girard	Hugo E. Martinez	John C. Pingree Jr.	Tanelle B. Wakolo	Ikaashi Wada	Michelle D. Craig	Bonnie H. Gordon	Becky Craven	Sharon Eubank	Jean B. Bingham	Reyna L. Aburto	Lisa L. Hakkrass	Joy D. Jones	Cristina B. Franco	
Willford W. Andersen	J. Dean Comisi	Carlos A. Godby	Hugo E. Martinez	Paul B. Pepper	Ikaashi Wada	Michelle D. Craig	Bonnie H. Gordon	Becky Craven	Sharon Eubank	Jean B. Bingham	Reyna L. Aburto	Lisa L. Hakkrass	Joy D. Jones	Cristina B. Franco	Douglas D. Holmes	Stephen W. Owen	M. Joseph Brough	W. Christopher Wardell	Gerald Causee	W. Christopher Wardell	
Ian S. Aldern	Claudio R. M. Costa	Taylor G. Godby	James B. Martino	John C. Pingree Jr.	Tanelle B. Wakolo	Michelle D. Craig	Bonnie H. Gordon	Becky Craven	Sharon Eubank	Jean B. Bingham	Reyna L. Aburto	Lisa L. Hakkrass	Joy D. Jones	Cristina B. Franco	Douglas D. Holmes	Stephen W. Owen	M. Joseph Brough	W. Christopher Wardell	Gerald Causee	W. Christopher Wardell	
Mervyn B. Arnold	Joaquin E. Costa	Christoffa Gobden	Richard J. Majnes	Rafael E. Pino	Scott D. Whiting	Larry Y. Wilson	Chi Hong (Sam) Wong	Jorge F. Zeballos	Claudio D. Zivic	Joseph W. Shari	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Steven R. Bangert	LeGrand R. Curtis Jr.	Walter F. Gonzalez	Kyle S. McKay	Michael T. Ringwood	Larry Y. Wilson	Chi Hong (Sam) Wong	Jorge F. Zeballos	Claudio D. Zivic	Joseph W. Shari	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
W. Mark Bassett	Massimo De Feo	C. Scott Gow	Peter F. Meus	Gary B. Sabbin	Chi Hong (Sam) Wong	Jorge F. Zeballos	Claudio D. Zivic	Joseph W. Shari	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
David S. Baxter	Benjamin De Hoyos	O. Vincent Hackett	Hugo Montoya	Evan A. Schmutz	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Randall K. Bernmett	Edward Dube	Donald L. Hellstrom	Marcus B. Nash	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Shayne M. Boven	Kevin R. Duncan	Kevin S. Hamilton	K. Brett Hantress	Joseph W. Shari	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Mark A. Bragg	Timothy J. Dyches	Allen D. Haynie	S. Gifford Nielsen	Steven C. Snow	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Craig A. Cardon	Larry J. Echo Hawk	Mahbas Held	Brent H. Nielson	Vern P. Stanfill	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Matthew L. Carpenter	David F. Evans	David P. Homer	Arlifan Ochua	Brian K. Taylor	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Yoon Hwan Choi	Enrique R. Palabella	Paul V. Johnson	Allan F. Pecker	Michael John U. Teh	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Kim B. Clark	Bradley D. Foster	Larry S. Kacher	S. Mark Palmer	Jose A. Teixeira	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer
Weatherford T. Clayton	Randy D. Tunk	Jrg Kiebigat	Adilson de Paula Parella	Amulio Valenzuela	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer	Gregory A. Schwitzer

JOHTAVA PIISPAKUNTA

Dean M. Davies
ensimmäinen
neuvonantaja

Gerald Causee
johtava piispa
neuvonantaja

W. Christopher Wardell
toinen neuvonantaja

JOHTAVAT VIRKAILIJAT

APUYHDISTYS

Sharon Eubank
ensimmäinen neuvonantaja

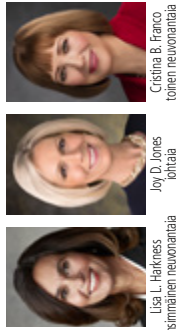

Jean B. Bingham
johtaja

Reyna L. Aburto
toinen neuvonantaja

ALKEISYHDISTYS

Lisa L. Hakkrass
ensimmäinen neuvonantaja

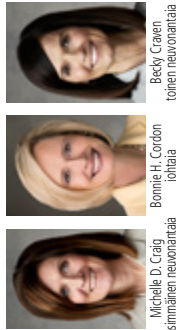

Joy D. Jones
johtaja

Cristina B. Franco
toinen neuvonantaja

NUORET NAISET

Bonnie H. Gordon
johtaja

Becky Craven
toinen neuvonantaja

Sharon Eubank
ensimmäinen neuvonantaja

PYHÄKOULU

Brian K. Ashton
toinen neuvonantaja

Brad R. Callister
johtaja

Michelle D. Craig
ensimmäinen neuvonantaja

NUORET MIEHET

Douglas D. Holmes
ensimmäinen neuvonantaja

Stephen W. Owen
johtaja

M. Joseph Brough
toinen neuvonantaja

Vanhin Larry Y. Wilson
seitsemänkymmenen koorumista

teitä nousemaan ja jäämään seisomaan. Diakonit, pyydän teitä nousemaan! Opettajat, nouskaa! Papit! Piispat! Vanhimmat! Ylipapit! Patriarkat! Seitsenkymmenet! Apostolit!

Nyt veljet, voitteko jäädä seisomaan ja laulaa kuoromme kanssa kaikki kolme säkeistöä laulusta "Rise Up, O Men of God"¹³? Kun laulatte, ajatelkaa velvollisuuttanne Jumalan voimallisena joukkona, joka on valmistamassa maailmaa Herran toista tulemistä varten. Tämä on meille annettu tehtävä. Tämä on meidän etuoikeutemme. Tästä todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Russell M. Nelson, "Vetoomus sisarilteni", *Liahona*, marraskuu 2015, s. 96.
2. Ks. Russell M. Nelson, "Pappeuden voiman hinta", *Liahona*, toukokuu 2016, s. 66–69; ks. myös Alma 13:7–8; OL 84:17–20, 35–38.
3. Ks. OL 84:19–22; 107:18–19; PKO, JSR 1. Moos. 14:30–31.
4. OL 132:47.
5. Pappeuden voiman ja henkilökohtaisen vanhurskauden välistä yhteyttä käsitellään perusteellisemmin puheessa Russell M. Nelson, "Pappeuden voiman hinta", s. 66–69; ks. myös OL 121: 34–37, 41–44.
6. Se, miten keskeinen rooli on järjestäytyneellä, ohjatulla pyrkimyksellä palvella yksilöitä ja perheitä, käy ilmi kaikkialla ja aina, kun Jeesuksen Kristuksen kirkko on perustettu. Ks. esim. Luuk. 10:1–20; Ap. t. 6:1–6; Ef. 4:11–14; Moosia 18:9, 18–19, 27–29; OL 20:42, 51, 57.
7. Ks. 3. Nefi 17:9–10, 20–21.
8. Mantin temppeleissä Utahissa Yhdysvalloissa 15. kesäkuuta 1937.
9. Sillä, että Leonora paastosi ja rukoili joka maanantai vuosien ajan, oli epäilemättä voimallinen vaikutus hyvään.
10. Vuonna 1954 seurakunnanjohtaja Ira Terry kutsui Wilburin seurakunnan pyhäkoulun johtajaksi. Wilbur otti tehtävän vastaan ja jätti ikiajoiksi kaikki viisauden sanan vastaiset tottumukset. Hän omisti koko loppuelämänsä palvelemiseen Vapahtajan työssä.
11. Vuonna 1962.
12. Ks. Alma 13:3.
13. "Rise Up, O Men of God", *Hymns*, 324.

Ottakaa Pyhä Henki oppaaksenne

Kuinka verraton lahja tuleekaan niille, jotka panevat uskonsa Jeesukseen Kristukseen. Se lahja on Pyhä Henki.

Tänä pääsiäissunnuntaina ajatuksemme kääntyvät Herran Jeesuksen Kristuksen ylösnousemukseen ja tyhjään hautaan, joka antaa jokaiselle uskovalle toivon siitä, että Kristus saa voiton muutoin varmasta tappiosta. Apostoli Paavalin tavoin uskon, että aivan kuten Jumala "herätti Kristuksen kuolleista, [samoin Hän] on tekevä eläväksi myös [meidän] kuolevaiset [ruumiimme meissä] asuvan Henkensä voimalla"¹.

Ilmaus *tehdä eläväksi* tarkoittaa sananmukaisesti juuri sitä. Aivan kuten Kristus herättää meidän ruumiimme fyysisen kuoleman jälkeen takaisin eloon ylösnousemuksensa voimalla, samoin Hän myös tekee meidät eläväksi hengellisestä kuolemasta.² Mooseksen kirjassa kerrotaan, kuinka Aadam kävi läpi tämän kaltaisen eläväksi tekemisen: "[Aadam] kastettiin, ja Jumalan Henki laskeutui hänen päällensä, ja näin hän syntyi Hengestä ja hänen sisäinen ihmisensä tuli eläväksi."³

Kuinka verraton lahja tuleekaan niille, jotka panevat uskonsa Jeesukseen Kristukseen. Se lahja on Pyhä Henki, joka Uuden testamentin sanojen mukaan antaa meille "elämän Kristuksen Jeesuksen yhteydessä"⁴. Mutta

pidämmekö tätä lahjaa toisinaan itsestäänselvänä?

Veljet ja sisaret, on ainutlaatuinen etuoikeus saada Pyhä Henki oppaaksemme⁵ – kuten sitä havainnollistaa seuraava kertomus.

Korean sodan aikana aliluutnantti Frank Blair palveli merivoimien kuljetusaluksella, jonka asemapaikka oli Japanissa.⁶ Alus ei ollut kyllin iso, jotta siellä olisi toiminut virallinen pappi, joten kapteeni pyysi veli Blairia olemaan aluksen epävirallinen pappi huomattuaan, että tämä nuorukainen oli uskon ja periaatteen mies, jota koko miehistö kunnioitti suuresti.

Aliluutnantti Blair kirjoitti: "Lai-vamme joutui valtavan hirmumyrskyn kouriin. Aallot olivat 14 metrin korkuisia. Olin vahtivuorossa – –, ja sinä aikana yksi aluksemme kolmesta moottorista lakkasi toimimasta ja laivan keskilinjassa huomattiin halkeama. Meillä oli jäljellä kaksi moottoria, joista toinen toimi vain puolella teholla. Olimme vakavissa vaikeuksissa."

Aliluutnantti Blair päätti vahtivuoronsa ja oli menossa vuoteeseen, kun kapteeni koputti hänen oveensa. Kapteeni kysyi: "Voisitko rukoilla tämän

aluksen puolesta?” Tietenkin aliluutnantti Blair suostui pyyntöön.

Siinä vaiheessa aliluutnantti Blair olisi voinut yksinkertaisesti rukoilla: ”Taivaallinen Isä, siunaa meidän laivaamme ja pidä meidät turvassa”, ja sitten mennä vuoteeseen. Sen sijaan hän rukoili tietääkseen, olisiko jokin, mitä *hän voisi tehdä* taatakseen omalta osaltaan laivan turvallisuuden. Vastauksena veli Blairin rukoukseen Pyhä Henki kehotti häntä menemään komentosillalle, puhumaan kapteenin kanssa ja ottamaan selvää tilanteesta. Hän sai tietää, että kapteeni yritti määrittää, kuinka kovaa laivan jäljellä olevia moottoreita tulisi käyttää. Aliluutnantti Blair palasi hyttiinsä rukoilemaan jälleen.

Hän rukoili: ”*Mitä minä voin tehdä* auttaakseni moottoriin liittyvän ongelman hoitamisessa?”

Vastauksena Pyhä Henki kuiskasi, että hänen piti kävellä ympäri laivaa ja tehdä havaintoja saadakseen lisätietoja. Hän palasi jälleen kapteenin luo ja pyysi lupaa kävellä ympäri laivan kantta. Sitten pelastusköysi sidottuna vyötärölleen hän meni ulos myrskyyn.

Seistessään laivan peräkannella hän havaitsi, kuinka jättimäiset potkurit tulivat esiin vedestä aina kun laiva nousi aallonharjalle. Vain toinen niistä toimi täysin, ja se pyöri hyvin lujaa. Tehtyään nämä havainnot aliluutnantti Blair rukoili jälleen kerran. Selkeä vastaus, jonka hän sai, oli, että jäljellä oleva hyväkuntoinen moottori toimi ylikuormitettuna ja sen toimintaa piti hidastaa. Niinpä hän palasi kapteenin luo ja antoi tämän suosituksen. Kapteeni yllättyi ja sanoi hänelle, että laivan konemestari oli juuri ehdottanut päinvastaista – että he lisäävät hyväkuntoisen moottorin nopeutta päästäkseen pois myrskyn keskeltä. Tästä huolimatta kapteeni päätti noudattaa aliluutnantti

Blairin ehdotusta ja vähensi moottorin tehoa. Aamuun mennessä alus oli turvallisesti tyynillä vesillä.

Vain kaksi tuntia myöhemmin hyväkuntoinen moottori lakkasi kokonaan toimimasta. Jäljellä olevan puolitehoisen moottorin avulla alus pystyi kulkemaan vaivalloisesti satamaan.

Kapteeni sanoi aliluutnantti Blairille: ”Ellemme olisi vähentäneet sen moottorin tehoa, kuten teimme, me olisimme menettäneet sen keskellä myrskyä.”

Ilman sitä moottoria alusta ei olisi voinut millään tavoin ohjata. Laiva olisi kaatunut ja uponnut. Kapteeni kiitti tätä nuorta MAP-upseeria ja sanoi uskovansa, että aliluutnantti Blairin hengenlisten innoitusten noudattaminen oli pelastanut aluksen ja sen miehistön.

Tämä kertomus on varsin dramaattinen. Vaikka emme todennäköisesti joudukaan näin äärimmäisiin olosuhteisiin, tämä kertomus sisältää tärkeitä ohjeita siihen, kuinka me *voimme* saada Hengen johdatusta useammin.

Ensimmäiseksi, mitä tulee ilmoitukseen, niin meidän täytyy säätää vastaanottimemme asianmukaisella tavalla taivaan taajuudelle. Aliluutnantti Blair eli puhdasta ja uskollista elämää. Ellei hän olisi ollut kuuliainen, hänellä *ei* olisi ollut tarvittavaa hengellistä varmuutta rukoilla, kuten hän rukoili, laivansa turvallisuuden puolesta ja saadakseen täsmällistä johdatusta. Meidän

jokaisen täytyy pyrkiä saattamaan elämämme sopusointuun Jumalan käskyjen kanssa, jotta voimme saada Häneltä ohjausta.

Toisinaan me emme pysty kuulemaan taivaan opastusta, koska emme ole kelvollisia. Parannus ja kuuliaisuus ovat keino saavuttaa jälleen esteetön vuorovaikutus. Vanhassa testamentissa käytetään parannuksen ohella sanaa *kääntyä*.⁷ Kun tunnette olevanne kaukana Jumalasta, teidän täytyy vain tehdä päätös kääntyä pois synnistä ja katsoa kohti Vapahtajaa, niin huomaatte Hänen odottavan teitä kädet ojennettuina. Hän on innokas opastamaan teitä, ja te olette vain rukouksen päässä siitä, että voitte jälleen saada sitä johdatusta.⁸

Toiseksi, aliluutnantti Blair ei vain pyytänyt Herraa *ratkaisemaan* ongelmaansa. Hän kysyi, *mitä hän voisi tehdä*, jotta hän olisi osa ratkaisua. Samalla tavoin me voisimme kysyä: ”Herra, mitä minun tulee tehdä, jotta *olisin* osa ratkaisua?” Sen sijaan että vain luettelisimme ongelmiamme rukouksessa ja pyytäisimme Herraa ratkaisemaan ne, meidän pitäisi etsiä aktiivisempia keinoja vastaanottaa Herran apua ja sitoutua toimimaan Hengen johdatuksen mukaan.

Tässä aliluutnantti Blairin kertomuksessa on kolmaskin tärkeä opetus. Olisiko hän voinut rukoilla niin tyyneen

varmasti, ellei hän olisi saanut johdatusta Hengeltä aiemmissa tilanteissa? Hirmumyrskyn saapuminen ei ole oikea hetki pudistella pölyjä Pyhän Hengen lahjan päältä ja miettiä, kuinka sitä käytetään. Tämä nuori mies noudatti selkeästi mallia, jota hän oli käyttänyt monet kerrat aiemmin, myös kokoaikaisena lähetysaarnaajana. Me tarvitsemme Pyhää Henkeä oppaaksemme tyyneillä vesillä, jotta kuulemme erehtymättä Hänen äänensä rajuimmassakin myrskyssä.

Jotkut saattavat ajatella, ettei meidän pitä odottaa Hengeltä päivittäistä johdatusta, koska ”ei ole soveliaista, että [Jumala käskel] kaikessa”, jottei meistä tule laiskoja palvelijoita.⁹ Tämä pyhien kirjoitusten kohta annettiin kuitenkin muutamille varhaisille lähetysaarnaajille, jotka pyysivät Joseph Smithiä hankkimaan ilmoitusta, jota heidän olisi pitänyt vastaanottaa itse. Edellisessä jakeessa Herra kehotti heitä menemään lähetyskentälle, ”*niin kuin he neuvottelevat keskenään ja minun kanssani*”¹⁰.

Nämä lähetysaarnajat halusivat täsmällisen ilmoituksen matkasuunnitelmiensa varten. He eivät olleet vielä oppineet etsimään itse ohjausta henkilökohtaisiin asioihin. Herra nimitti tätä asennetta sen oikealla nimellä: laiskuus. Varhaiset kirkon jäsenet saattoivat olla niin onnellisia siitä, että heillä oli tosi profeetta, että oli vaara, etteivät he oppisi vastaanottamaan ilmoitusta itse. Hengellinen omavaraisuus on sitä, että kuulee omassa elämässään Herran ääntä Hänen Henkensä välityksellä.

Alma neuvoi poikaansa kysymään Herralta neuvoa *kaikissa tekemisissään*.¹¹ Eläminen tällä tavoin – mitä nimitämme usein ”elämiseksi Hengen mukaan” – on suuri etuoikeus. Se tuo tyyneyden ja varmuuden tunteen sekä Hengen hedelmiä kuten rakkauden, ilon ja rauhan.¹²

Aliluutnantti Blairin kyky vastaanottaa ilmoitusta pelasti hänet ja hänen

miehistötoverinsa raivoavalta myrskyltä. Nykyään raivoaa muunlaisia myrskyjä. Mormonin kirjan vertaus elämän puusta¹³ tarjoaa voimallisen kuvauksen siitä, kuinka saavuttaa hengellinen turva sellaisessa maailmassa. Tässä unessa kerrotaan yhtäkkisistä pimeyden sumuista, jotka nousevat tuoden hengellistä tuhoa kirkon jäsenille näiden kulkiessa polkua takaisin Jumalan luo.¹⁴

Tätä kuvausta pohtiessani näen sieluni silmin väkijoukkoja, jotka kulkevat sitä polkua – jotkut pitäen lujasti kiinni rautakaiteesta, mutta monet muut yksinkertaisesti seuraten edellään kulkevia. Tämä jälkimmäinen suhtautuminen vaatii tuskin ollenkaan ajatusta tai ponnistelua. Voi vain tehdä ja ajatella, mitä muutkin tekevät ja ajattelevat. Tämä toimii hienosti aurinkoisella säällä. Mutta petoksen myrskyt ja valheiden sumut nousevat ilman varoitusta. Näissä tilanteissa Pyhän Hengen äänen tuntemisessa on kyse hengellisestä elämästä ja kuolemasta.

Nefin voimallinen lupaus kuuluu: ”Eikä kukaan, joka kuulisi Jumalan sanaa ja *pitäisi siitä kiinni*, koskaan hukkuisi, eivätkä vastustajan kiusaukset ja palavat nuolet voisi voittaa eikä sokaista heitä eksyttääkseen heidät tuohon.”¹⁵

Ei riitä, että seuraa niiden perässä, jotka kulkevat edellä polkua pitkin. Emme voi pelkästään tehdä ja ajatella samaa, mitä muutkin tekevät ja ajattelevat. Meidän täytyy elää johdatuksen mukaisesti. Meidän jokaisen täytyy pitää itse kiinni rautakaiteesta. Silloin voimme kääntyä Herran puoleen nöyrän luottavaisina tietäen, että Hän johdattaa meitä kädestä ja antaa meille vastauksen rukouksiimme.¹⁶ Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Room. 8:11; ks. myös Joh. 14:16.
2. Ks. 2. Nefi 2:21; Alma 42:9.
3. Moos. 6:65.
4. Room. 8:2; ks. myös 2. Nefi 25:25.
5. Ks. OL 45:57.
6. Kokemus kerrottu Frank Blairin luvalla. Veli Blair, nykyään 89-vuotias, oli läsnä konferenssikeskustelussa kuuntelemassa tätä puhetta.
7. Hepreankielinen sana, joka esimerkiksi jakeessa Hes. 14:6 on käännetty sanalla ”kääntykää”, on *shoob* (translitteroitu). Se tarkoittaa ”kääntymä takaisin” tai ’palata’. (Ks. James Strong, *The Exhaustive Concordance of the Bible*, 1890, nro 7725.)
8. Ks. MK Jaak. 6:5; Moosia 16:12; Alma 5:33; 19:36; 29:10; 3. Nefi 9:14.
9. OL 58:26.
10. OL 58:25, kursivointi lisätty.
11. Ks. Alma 37:37.
12. Ks. Gal. 5:22.
13. Ks. 1. Nefi 8; 12; 15.
14. Ks. 1. Nefi 8:23–24; 12:17.
15. 1. Nefi 15:24, kursivointi lisätty.
16. Ks. OL 112:10.

Reyna I. Aburto

toinen neuvonantaja Apyyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Yhdessä

Jotta saavuttaisimme ylevän päämäärämme, me tarvitsemme toisiamme ja meidän on tarpeen olla yhtä.

Yksi ihmeellisimmistä luontokappaleista maan päällä on monarkkiperhonen. Ollessamme matkalla Meksikoon viettämään joulua aviomieheni perheen kanssa kävimme eräällä perhosten rauhoitusalueella, missä miljoonat monarkkiperhostet talvehtivat. Oli kiehtovaa nähdä sellainen vaikuttava näky, ja saimme pohtia sitä ykseyden ja kuuliaisuuden esimerkkiä jumalallisia lakeja kohtaan, jota Jumalan luomistyöt osoittavat.¹

Monarkkiperhostet ovat mestarillisia suunnistajia. Ne hyödyntävät aurinjon sijaintia löytääkseen suunnan, johon niiden tulee mennä. Joka kevät ne matkaavat tuhansia kilometrejä Meksikosta Kanadaan, ja joka syksy ne palaavat samoihin havumetsiin Meksikossa.² Ne tekevät tämän vuosi toisensa jälkeen, yksi pieni siivenisku kerrallaan. Matkan aikana ne kerääntyvät yöksi puihin yhteen rykelmään suojautuakseen kylmältä ja saalistajilta.³

Kotiinsa Meksikoon palaavien monarkkiperhosten tavoin mekin olemme matkalla takaisin taivaalliseen kotiimme.

Perhosparvi näyttää ikään kuin kaleidoskoopilta.⁴ Eikö olekin hieno mielikuva? Kaleidoskooppia muistuttavan parven jokainen perhonen on ainutlaatuinen ja erilainen, ja kuitenkin rakastava Luoja on suunnitellut nämä ilmeisen hauraat olennot kyvyllä selviytyä, matkata, lisääntyä ja levittää elämää niiden lentäessä kukasta toiseen siitepölyä levittäen. Ja vaikka kukin perhonen on erilainen, ne työskentelevät yhdessä tehdäkseen maailmasta kauniimman ja hedelmällisemmän paikan.

Monarkkiperhosten tavoin me olemme matkalla takaisin taivaalliseen kotiimme, missä me tapaamme jälleen taivaalliset vanhempamme.⁵ Perhosten tavoin meillekin on annettu jumalallisia ominaisuuksia, joiden ansiosta pystymme suunnistamaan läpi elämän, jotta täyttäisimme luomisemme tarkoituksen.⁶ Jos niiden tavoin meidän sydämemme ovat yhteen liittyneet⁷, niin Herra varjelee meitä ”niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa siipiensä suojaan”⁸ ja muodostaa meistä kauniin kaleidoskooppimaisen kokonaisuuden.

Tytöt ja pojat, nuoret naiset ja nuoret miehet, sisaret ja veljet, me olemme tällä matkalla yhdessä. Jotta saavuttaisimme ylevän päämäärämme, me tarvitsemme toisiamme ja meidän on tarpeen olla yhtä. Herra on antanut meille käskyn: ”Olkaa yhtä; ja ellette te ole yhtä, te ette ole minun.”⁹

Jeesus Kristus on ylin esimerkki ykseydestä Isänsä kanssa. He ovat yhtä tarkoituksessa, rakkaudessa ja teoissa, sillä ”Pojan tahto sulautuu Isän tahtoon”¹⁰.

Kuinka me voimme noudattaa Herran täydellistä esimerkkiä ykseydestä Isänsä kanssa ja olla enemmän yhtä Heidän kanssaan ja toinen toisemme kanssa?

Jakeesta Ap. t. 1:14 löytyy innoittava malli. Siinä sanotaan: ”[Miehet] pitivät kaikki yhtä ja rukoilivat lakkaamatta

yhdessä joukkoonsa kuuluvien naisten – – kanssa.”¹¹

Mielestäni on merkittävää, että Apostolien teoissa esiintyy useita yhdessä toimimista tarkoittavia sanoja ja ilmauksia, kun siellä kerrotaan, mitä Jeesuksen Kristuksen seuraajat tekivät heti sen jälkeen, kun Hän oli noussut taivaaseen ylösnousseena olentona, sekä mitä siunauksia he saivat toimintansa ansiosta. On myös merkittävää, että huomaamme saman mallin uskollisten keskuudessa Amerikan mantereella siihen aikaan kun Herra kävi heidän luonaan ja palveli heitä. Yhdessä toimiminen tarkoittaa sitä, että toimitaan yhteisymmärryksessä, ykseydessä ja kaikki yhteistyössä.

Muutamia asioita, joita uskolliset pyhät tekivät ykseydessä kummassakin paikassa, olivat se, että he todistivat Jeesuksesta Kristuksesta, tutkivat Jumalan sanaa ja palvelivat toinen toistaan rakastaen.¹²

Herran seuraajat olivat yhtä tarkoituksessa, rakkaudessa ja teoissa. He tiesivät, keitä he olivat, he tiesivät, mitä heidän tuli tehdä, ja he tekivät sen osoittaen rakkautta Jumalaa ja toisiaan kohtaan. He olivat osa loistavaa kaleidoskooppia kulkien eteenpäin yhdessä.

Muutamia siunauksia, joita he saivat, olivat se, että he täyttyivät Pyhällä Hengellä, heidän keskuudessaan tapahtui ihmeitä, kirkko kasvoi, kansan keskuudessa ei ollut mitään kiistaa ja Herra siunasi heitä kaikessa.¹³

Voimme olettaa heidän ykseytensä johtuneen siitä, että he tunsivat Herran henkilökohtaisesti. He olivat olleet Hänen lähellään, ja he olivat Hänen jumalallisen tehtävänsä, Hänen tekemiensä ihmeiden ja Hänen ylösnousemuksensa todistajia. He näkivät haavat Hänen käsissään ja jaloissaan ja kosketivat niitä. He tiesivät varmasti, että Hän oli luvattu Messias, maailman Lunastaja. He tiesivät, että ”Hän on kaiken

parantumisen, rauhan ja iankaikkisen edistymisen lähde”¹⁴.

Vaikka emme ehkä olekaan nähneet Vapahtajaamme fyysisillä silmillämme, me voimme tietää, että Hän elää. Kun lähestymme Häntä, kun pyrimme saamaan henkilökohtaisen todistuksen Pyhän Hengen kautta Hänen jumalallisesta tehtävästään, niin me ymmärrämme paremmin tarkoitustamme, Jumalan rakkaus asuu meidän sydämissämme¹⁵, olemme määrätietoisesti yhtä perheidemme, seurakuntiemme ja yhteisöjemme kaleidoskoopissa, ja me palvelemme toisiamme ”uudemmissa, paremmilla tavoilla”¹⁶.

Ihmeitä tapahtuu, kun Jumalan lapset työskentelevät yhdessä Hengen ohjaamina auttaakseen muita, jotka tarvitsevat apua.

Kuulemme todella monia kertomuksia lähimmäisenrakkaudesta, jota osoitetaan ihmisten kesken, kun katastrofi iskee. Esimerkiksi kun Houstonin kaupunki kärsi viime vuonna laajasta tulvasta, ihmiset unohtivat omat tarpeensa ja lähtivät pelastamaan. Eräs vanhinten koorumin johtaja lähetti avunpyynnön yhteisölle, ja pian järjestettiin 77 veneen laivue. Pelastajat menivät eri puolille tulvasta kärsineitä alueita ja kuljettivat kokonaisia perheitä kirkkomme yhteen seurakuntakeskukseen, missä nämä saivat turvapaikan ja kipeästi kaivattua apua. Jäsenet ja

kirkkoon kuulumattomat työskentelivät yhdessä yksimielisinä.

Santiagossa Chilessä eräs Apuyhdistyksen johtaja halusi auttaa paikkakunnallaan maahanmuuttajia, jotka olivat tulleet Haitista. Neuvotellessaan pappesusjohtajiensa kanssa hän ja muut johtohenkilöt keksivät ajatuksen tarjota niille maahanmuuttajille espanjan tunteja, mikä auttaisi heitä kotoutumaan paremmin uuteen kotimaahansa. Joka lauantaiaamu lähetyssaarnaajat kokoontuvat yhteen innokkaiden oppilaidensa kanssa. Ykseyden tunne siinä rakennuksessa on innoittavana esimerkkinä ihmisistä, joilla on erilainen tausta mutta jotka palvelevat yhdessä.

Meksikossa sadat jäsenet matkustivat tuntikausia auttaakseen kahdesta suuresta maanjäristyksestä selviytyneitä. He toivat mukanaan työkaluja, koneita ja rakkauden lähimmäisiään kohtaan. Kun vapaaehtoiset kerääntyivät yhdessä kirkkomme erääseen seurakuntakeskukseen odottamaan ohjeita, Ixhuatánin kaupungin pormestari puhkesi kyyneliin nähdessään sellaisen osoituksen ”Kristuksen puhtaasta rakkaudesta”¹⁷.

Nyt Herra antaa meille mahdollisuuden neuvotella yhdessä joka kuukausi pappeskuorumeissamme ja Apuyhdistyksissämme, jotta me kaikki voimme olla aktiivisempia osallistujia seurakuntamme kaleidoskoopissa – paikassa, johon me kaikki sovimme ja jossa meitä kaikkia tarvitaan.

Meidän jokaisen polku on erilainen, ja silti kuljemme niitä yhdessä. Polussamme ei ole kyse siitä, mitä olemme tehneet tai missä olemme olleet. Siinä on kyse siitä, mihin olemme menossa ja mitä meistä on tulossa ykseydessä. Kun neuvottelemme yhdessä Pyhän Hengen ohjaamina, voimme nähdä, missä olemme ja missä meidän pitäisi olla. Pyhä Henki antaa meille näkemyksen, jota luonnolliset silmämme eivät pysty näkemään, koska

”ilmoitusta annetaan pieninä palasina meidän keskuuteemme”¹⁸, ja kun yhdistämme saamamme ilmoituksen, me pystymme näkemään enemmän.

Kun työskentelemme ykseydessä, meidän päämääränämme tulisi olla se, että tavoittelemme Herran tahtoa ja teemme sen, meidän kannustimenamme tulisi olla rakkaus, jota tunnemme Jumalaa ja lähimmäistämme kohtaan¹⁹, ja meidän suurimpana toiveenamme tulisi olla se, että teemme ”uutterasti työtä”²⁰, jotta voimme valmistaa tietä Vapahtajamme loistavaa paluuta varten. Ainoa tapa, jolla pystymme tekemään tämän, on toimia yhdessä.

Jatkakaamme monarkkiperhosten tavoin matkaamme yhdessä määrätietoisesti, kukin meistä hyödyntäen omia ominaisuuksiamme ja antaen oman panoksemme, pyrkien tekemään tästä kauniimman ja hedelmällisemmän maailman – yksi pieni askel kerrallaan ja sopusoinnussa Jumalan käskyjen kanssa.

Herramme Jeesus Kristus on luvannut meille, että kun kokoonnumme yhteen Hänen nimessään, niin Hän on meidän keskellämme.²¹ Todistan, että Hän elää ja että Hän nousi kuolleista eräänä tämän aamun kaltaisena kauniina kevätaamuna. Hän on kaikkein ylin monarkki, ”kuninkaiden Kuningas ja herrojen Herra”²².

Olkaamme yhtä Isässä ja Hänen ainosyntyisessä Pojassaan Pyhän Hengen ohjatessa meitä. Tämä on nöyrä rukoukseni Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Abr. 3:26; 4:7, 9–12, 15, 18, 21, 24–25.
2. Monarkkiperhosissa on mielenkiintoista se, että matka pohjoiseen Kanadaan kestää kolme sukupolvea. Perhosten ”supersukupolvi” kuitenkin tekee koko matkan etelään Meksikoon, viettää siellä talven ja kulkee ensimmäisen osuuden paluumatkasta pohjoiseen. (Ks. ”Flight of the Butterflies”, video, 2012; ”Flight: A Few Million Little Creatures That Could”, WBUR News, 28. syyskuuta 2012, wbur.org.)
3. Ks. ”Why Do Monarchs Form Overnight Roosts during Fall Migration?”, learner.org/jnorth/tm/monarch/sl/17/text.html.
4. Ks. ”What Is a Group of Butterflies Called?”, amazingbutterflies.com/frequentlyaskedquestions.htm; ks. myös ”kaleidoscope”, merriam-webster.com ja ”kaleidoskooppi”, kielitoimistonsanakirja.fi. Sana *kaleidoskooppi* tulee kreikan kielen sanoista *kalos* (’kaunis’) ja *eidōs* (’muoto’).
5. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
6. Ks. OL 88:19; ks. myös OL 88:25.
7. Ks. Moosia 18:21.
8. 3. Nefi 10:4.
9. OL 38:27.
10. Moosia 15:7.
11. Ap. t. 1:14, kursivointi lisätty.
12. Joitakin asioita, joita pyhät tekivät Jerusalemissa: valitsivat uuden apostolin ja ”seitsemän hyvämaineista miestä” sekä antoivat heille tukensa (ks. Ap. t. 1:26; 6:3–5); kokoonoutuivat yhteen helluntaipäivänä (ks. Ap. t. 2:1); todistivat Jeesuksesta Kristuksesta (ks. Ap. t. 2:22–36; 3:13–26; 4:10, 33; 5:42); kutsuivat ihmisiä parannukseen ja kastoivat heitä (ks. Ap. t. 2:38–41); elivät keskinäisessä yhteydessä, mursivat yhdessä leipää ja rukoilivat (ks. Ap. t. 2:42); pysytelivät yhdessä, ja kaikki oli heille yhteistä (ks. Ap. t. 2:44–46; 4:34–35); kävivät temppelissä (ks. Ap. t. 2:46); ”aterioivat riemullisin ja vilpittömin mielin” (Ap. t. 2:46); ylistivät Jumalaa ja olivat koko kansan suosiossa (ks. Ap. t. 2:47); olivat kuuliaisia uskollen (ks. Ap. t. 6:7); ”[omistautuivat] rukoukseen ja Jumalan sanan jakamiseen” (Ap. t. 6:4). Joitakin asioita, joita pyhät tekivät Amerikan mantereella: saarnasivat Kristuksen evankeliumia (ks. 3. Nefi 28:23); muodostivat Kristuksen kirkon (ks. 4. Nefi 1); kastoivat ihmisiä (ks. 4. Nefi 1); jokainen kohteli oikeudenmukaisesti toinen toistaan (ks. 4. Nefi 2); kaikki oli heille yhteistä heidän keskuudessaan (ks. 4. Nefi 3); rakensivat kaupunkeja uudelleen (ks. 4. Nefi 7–9); menivät naimisiin (ks. 4. Nefi 11); vaelisivat Herralta saamiensa

käskyjen mukaan (ks. 4. Nefi 12);

jatkoivat paastoa ja rukoilemista (ks.

4. Nefi 12); kokoonoutuivat usein yhteen sekä rukoilemaan että Herran sanaa kuulemaan (ks. 4. Nefi 12).

13. Joitakin siunauksia, joita pyhät saivat Jerusalemissa: he täyttivät Pyhällä Hengellä (ks. Ap. t. 2:4; 4:31); he saivat kielten ja profetoimisen lahjan ja julistivat Jumalan suuria tekoja (ks. Ap. t. 2:4–18); monia ihmeitä ja tunnustekoja tehtiin apostolien käten kautta (ks. Ap. t. 2:43); tapahtui ihmeitä (ks. Ap. t. 3:1–10; 5:18–19; 6:8, 15); kirkkoon liittyi lisää ihmisiä (ks. Ap. t. 2:47; 5:14). Joitakin siunauksia, joita pyhät saivat Amerikan mantereella: ihmiset kääntyivät Herraan (ks. 3. Nefi 28:23; 4. Nefi 3); yksi sukupolvi oli siunattu (ks. 3. Nefi 28:23); heidän keskuudessaan ei ollut riitoja eikä kiistoja (ks. 4. Nefi 2, 13, 15, 18); ei ollut rikkaita eikä köyhiä (ks. 4. Nefi 3); ”heidät kaikki oli tehty vapaiksi ja osallisiksi taivaallisesta lahjasta” (4. Nefi 3); maassa oli rauha (ks. 4. Nefi 4); tapahtui voimallisia ihmeitä (ks. 4. Nefi 5, 13); Herra antoi heidän menestyä tavattomasti (ks. 4. Nefi 7, 18); he vahvistuivat, lisääntyivät tavattoman nopeasti ja heistä tuli tavattoman kauniita ja ihasuttavia (ks. 4. Nefi 10); heitä siunattiin Herran heille antamien paljosten lupausten mukaisesti (ks. 4. Nefi 11); ”maassa [ei] ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauten tähden, joka asui ihmisten sydämessä” (4. Nefi 15); ”[ei] ollut katetta eikä riitoja eikä mellakoita eikä haureutta eikä valehtelua eikä murhia eikä minkäänlaista irstautta; eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut” (4. Nefi 16); ”ei ollut rosvoja eikä murhaajia, eikä ollut lamanilaisia eikä mitään -laisia, vaan he olivat yhtä, Kristuksen lapsia ja Jumalan valtakunnan perillisiä” (4. Nefi 17); Herra siunasi heitä kaikissa heidän tekemisissään (ks. 4. Nefi 18).
14. Jean B. Bingham, ”Jotta teidän ilonne tulisi täydelliseksi”, *Liahona*, marraskuu 2017, s. 85.
15. Ks. 4. Nefi 15.
16. Jeffrey R. Holland, ”Kirkon lähettiläät”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 62.
17. Ks. Moroni 7:47.
18. Ks. Neil L. Andersen, artikkelissa ”Apujärjestöjen paneelit käyttävät uutta koulutuskirjastoa”, *Liahona*, huhtikuu 2011, s. 76.
19. Ks. Matt. 22:37–40.
20. MK Jaak. 5:61.
21. Ks. Matt. 18:20.
22. 1. Tim. 6:15.

Vanhin Massimo De Feo
seitsemänkymmenen koorumista

Puhdas rakkaus – Jeesuksen Kristuksen jokaisen tosi opetuslapsen todellinen tunnus

Jeesuksen Kristuksen evankeliumi keskittyy Isän ja Vapahtajan rakkauteen meitä kohtaan sekä meidän rakkauteemme Heitä ja toisiamme kohtaan.

Rakastamme ja kaipaamme presidentti Thomas S. Monsonia, ja rakastamme ja tuemme presidentti Russell M. Nelsonia. Presidentti Nelsonilla on erityinen paikka sydämessäni.

Kun olin nuori isä, pieni poikamme, joka oli viisivuotias, tuli eräänä päivänä koulusta kotiin ja kysyi äidiltään: ”Millaista työtä isä tekee?” Sitten hän selitti, että hänen uudet luokkatoverinsa olivat alkaneet keskustella isiensä työpaikoista. Yksi sanoi, että hänen isänsä oli kaupungin poliisiaseman päällikkö, kun taas toinen julisti ylpeänä, että hänen isänsä oli ison liikeyrityksen johtaja.

Niinpä kun pojaltamme kysyttiin hänen isästään, hän sanoi yksinkertaisesti: ”Minun isä tekee töitä toimistossa tietokoneella.” Sitten huomattuaan, ettei hänen vastauksensa ollut tehnyt suurtakaan vaikutusta hänen uusiin

pikkuystäviinsä, hän lisäsi: ”Ja muuten – minun isä on maailmankaikkeuden johtaja.”

Arvaan, että keskustelu päättyi siihen.

Sanoin vaimolleni: ”On aika opettaa hänelle vähän enemmän yksityiskohtia pelastussuunnitelmasta ja siitä, kuka sitä oikeasti johtaa.”

Kun sitten opetimme lapsillemme pelastussuunnitelmaa, heidän rakkautensa taivaallista Isää ja Vapahtajaa kohtaan kasvoivat, kun he oppivat, että kyse on rakkauden suunnitelmasta. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi keskittyy Isän ja Vapahtajan rakkauteen meitä kohtaan sekä meidän rakkauteemme Heitä ja toisiamme kohtaan.

Vanhin Jeffrey R. Holland on sanonut: ”Koko iankaikkisuuden ensimmäinen suuri *käskey* on rakastaa Jumalaa koko *meidän* sydämeistämme, väkevydestämme, mielestämme ja voimastamme – tämä on ensimmäinen suuri käskey. Mutta koko iankaikkisuuden ensimmäinen suuri *totuus* on se, että Jumala rakastaa *meitä* koko *Hänen* sydämeistään, väkevydestään, mielestään ja voimastaan. Tuo rakkaus on iankaikkisuuden peruskivi, ja sen tulee olla jokapäiväisen elämämme peruskivi.”¹

Puhdas rakkaus, joka on jokapäiväisen elämämme peruskivi, on vaatimuksena Jeesuksen Kristuksen jokaiselle tosi opetuslapselle.

Profeetta Mormon opetti: ”Rukoilkaa siis, rakkaat veljeni, Isää koko sydämen voimalla, että täytyisitte tällä rakkautella, jonka hän on suonut kaikille Poikansa Jeesuksen Kristuksen tosi seuraajille.”²

Rakkaus on todellakin Jeesuksen Kristuksen jokaisen tosi opetuslapsen todellinen tunnus.

Tosi opetuslapset rakastavat palvelemista. He tietävät, että palveleminen on ilmaus tosi rakkaudesta ja liitosta, jonka he tekivät kasteessa.³ Riippumatta siitä, mikä on heidän kutsumuksensa

kirkossa tai roolinsa yhteiskunnassa, he tuntevat kasvavaa halua rakastaa ja palvella Herraa ja toisiaan.

Tosi opetuslapset rakastavat anteeksi antamista. He tietävät, että Vapahtajan sovitus kattaa meidän jokaisen kaikki synnit ja virheet. He tietävät, että Hänen maksamansa hinta on kaiken kattava hinta. Se pitää sisällään kaikki hengelliset verot, maksut, palkkiot ja veloitukset, jotka liittyvät synteihin, virheisiin tai rikkomuksiin. Tosi opetuslapset ovat nopeita antamaan anteeksi ja nopeita pyytämään anteeksi.

Rakkaat veljeni ja sisareni, jos teidän on vaikea löytää voimaa anteeksi antamiseen, niin älkää ajatelko, mitä muut ovat tehneet teille, vaan ajatelkaa, mitä Vapahtaja on tehnyt teidän hyväksenne, ja silloin saatte rauhaa Hänen sovituksensa lunastavista siunauksista.

Tosi opetuslapset alistuvat iloiten Herran tahtoon rauha sydämessään ja rakastavat sitä. He ovat nöyriä ja alistuvia, koska he rakastavat Häntä. Heillä on uskoa täysin hyväksyä Hänen tahtonsa – ei ainoastaan siinä, mitä Hän tekee, vaan myös siinä, kuinka ja milloin. Tosi opetuslapset tietävät, että todelliset siunaukset eivät ole aina sitä, mitä he haluavat, vaan sitä, mitä Herra haluaa heille.

Tosi opetuslapset rakastavat Herraa enemmän kuin maailmaa ja ovat uskossaan lujia ja järkkymättömiä. He pysyvät vahvoina ja vakaina muuttavassa ja hämmäntävässä maailmassa. Tosi opetuslapset rakastavat Hengen ja profeettojen äänen kuuntelemista, eivätkä

maailman äänet hämmennä heitä. Tosi opetuslapset rakastavat ”seisomista pyhissä paikoissa”⁴ ja tekevät iloiten pyhiä niistä paikoista, joissa he seisovat. Minne tahansa he menevätkin, he tuovat Herran rakkautta ja rauhaa muiden sydämiin. Tosi opetuslapset rakastavat Herran käskyjen noudattamista, ja he ovat kuuliaisimpia, koska he rakastavat Herraa. Kun he rakastavat liittojaan ja pitävät ne, heidän sydämensä uudistuu ja koko heidän luontonsa muuttuu.

Puhdas rakkaus on Jeesuksen Kristuksen jokaisen tosi opetuslapsen todellinen tunnus.

Opin puhdasta rakkautta äidiltäni. Hän ei ollut kirkon jäsen.

Yhtenä päivänä monia vuosia sitten kävin tapaamassa äitiäni, joka kampaili syövän kanssa. Tiesin, että hän kuolisi, mutta kannoin huolta siitä, että hänellä oli kärsimyksiä. En sanonut mitään, mutta minut tuntien hän sanoi: ”Näen, että olet huolissasi.”

Sitten yllätyksekseni hän kysyi minulta heikolla äänellä: ”Voitko opettaa minua rukoilemaan? Haluan rukoilla sinun puolestasi. Tiedän, että aloit sanomalla: ’Rakas taivaallinen Isä’, mutta mitä minun sitten pitää sanoa?”

Kun polvistuin hänen vuoteensa viereen ja hän rukoili puolestani, tunsin sellaista rakkautta, jota en ollut tuntenut koskaan aiemmin. Se oli yksinkertaista, todellista, puhdasta rakkautta. Vaikka hän ei tuntenut pelastussuunnitelmaa, hänellä oli sydämessään henkilökohtainen rakkauden suunnitelma – äidin poikaansa kohtaan tuntemaan

rakkauden suunnitelma. Hänellä oli tuskia ja vaikeuksia löytää voimaa edes rukoilemiseen. Tuskin kuulin hänen ääntään, mutta tunsin varmasti hänen rakkautensa.

Muistan miettineeni: ”Kuinka joku, joka on niin suurissa tuskissa, voi rukoilla jonkun muun puolesta? Hänhän se apua tarvitsee.”

Sitten vastaus tuli mieleeni selkeänä: puhtaasta rakkaudesta. Hän rakasti minua niin paljon, että unohti itsensä. Vaikeimpana hetkenään hän rakasti minua enemmän kuin itseään.

Rakkaat veljet ja sisaret, eikö tämä ole sitä, mitä Vapahtaja teki? Tietenkin iankaikkisissa ja paljon laajemmissa mittasuhteissa. Mutta sinä iltana puutarhassa suurimman tuskansa keskellä Hän oli se, joka tarvitsi apua kärsiesään tavalla, jota me emme pysty edes kuvittelemaan tai käsittämään. Mutta lopulta Hän unohti itsensä ja rukoili meidän puolestamme, kunnes Hän oli maksanut täyden hinnan. Kuinka Hän kykeni tekemään sen? Puhtaasta rakkaudesta, jota Hän tunsu Hänet lähettänyttä Isäänsä ja meitä kohtaan. Hän rakasti Isää ja meitä enemmän kuin itseään.

Hän maksoi sellaisesta, mitä Hän ei ollut tehnyt. Hän maksoi synneistä, joihin Hän ei ollut syyllistynyt. Miksi? Puhtaasta rakkaudesta. Maksettuaan täyden hinnan Hän pystyi tarjoamaan meille siunauksia, jotka Hän oli maksanut, jos me tekisimme parannuksen. Miksi Hän tarjosi tätä? Jälleen ja aina – puhtaasta rakkaudesta.

Puhdas rakkaus on Jeesuksen Kristuksen jokaisen tosi opetuslapsen todellinen tunnus.

Presidentti Thomas S. Monson sanoi: ”Alkakaamme nyt, juuri tänä päivänä, osoittaa rakkautta kaikille Jumalan lapsille, ovatpa he sitten oman perheemme jäseniä, ystäviämme, pelkkiä tuttuja tai

Vanhin Claudio D. Zivic
seitsemänkymmenen koorumista

aivan tuntemattomia. Kun joka aamu nousemme, päättäkäämme suhtautua rakkaudella ja ystävällisyydellä kaikkeen, mitä eteemme saattaa tulla.”⁵

Veljet ja sisaret, Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on rakkauden evankeliumi. Suurin käsky koskee rakkautta. Minulle kyse on yksinomaan rakkaudesta. Isän rakkaudesta Hänen uhratessaan Poikansa meidän tähtemme. Vapahtajan rakkaudesta Hänen uhratessaan kaiken meidän tähtemme. Äidin tai isän rakkaudesta hänen antaessaan kaikkensa lastensa hyväksi. Niiden rakkaudesta, jotka palvelevat huomaamatta ja joista useimmat meistä eivät tiedä mutta jotka Herra tuntee hyvin. Niiden rakkaudesta, jotka antavat anteeksi kaiken ja aina. Niiden rakkaudesta, jotka antavat enemmän kuin saavat.

Rakastan taivaallista Isääni. Rakastan Vapahtajaani. Rakastan evankeliumia. Rakastan tätä kirkkoa. Rakastan perhettäni. Rakastan tätä ihmeellistä elämää. Minulle kyse on yksinomaan rakkaudesta.

Olkoon tämä Vapahtajan ylösnousemuksen muistopäivä hengellisen uudistumisen päivä meille jokaiselle. Olkoon tämä päivä alkuna elämälle, joka on täynnä rakkautta – joka on ”jokapäiväisen elämämme peruskivi”.

Täytyyköön sydämemme Kristuksen puhtaalla rakkaudella, joka on Jeesuksen Kristuksen jokaisen tosi opetuslapsen todellinen tunnus. Tämä on rukoukseni. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jeffrey R. Holland, ”Huomenna Herra tekee teidän keskellänne ihmetekoja”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 127.
2. Moroni 7:48.
3. Ks. Moosia 18:10.
4. Ks. OL 45:32.
5. Thomas S. Monson, ”Rakkaus – evankeliumin ydin”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 94.

Joka kestää loppuun asti, pelastuu

Olkaaamme uskollisia sille, mitä uskomme ja mitä tiedämme.

Rakkaat veljet ja sisaret, arvostan hyvin paljon mahdollisuutta ilmaista teille joitakin tuntemuksiani.

Muutamia vuosia sitten vaimoni ja minä olimme läsnä lasten interaktiivisen näyttelyn avajaistilaisuudessa kirkon historian museossa Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa. Tilaisuuden päättyessä presidentti Thomas S. Monson käveli luoksemme ja puristaessaan kättämme hän sanoi: ”Kestäkää, niin te voitatte” – syvälinen

opetus, jonka totuuden me voimme kaikki tietenkään vahvistaa.

Jeesus Kristus vakuutti meille, että se, ”joka kestää loppuun asti, pelastuu”¹.

Kestäminen merkitsee sitä, että pysyy vahvana ja pitää uskollisesti Jumalan käskyt kiusauksista, vastustuksesta ja vastoinkäymisistä huolimatta².

Nekin, joilla on ollut voimallisia hengellisiä kokemuksia ja jotka ovat palvelleet uskollisesti, voivat jonakin päivänä kulkea harhaan ja jättää kirkossa

käymisen, elleivät he kestä loppuun asti. Pitäkäämme aina ja painokkaasti mielessämme ja sydämessämme sanat: ”Niin ei tapahdu minulle.”

Kun Jeesus Kristus opetti Kapernaumissa, ”monet Jeesuksen opetuslapset vetäytyivät – – joukosta eivätkä enää kulkeneet hänen mukanaan.

Jeesus kysyi niiltä kahdeltatoista: ’Aiotteko tekin lähteä?’³

Uskon, että tänään Jeesus Kristus kysyy meiltä kaikilta, jotka olemme tehneet pyhiä liittoja Hänen kanssaan: ”Aiotteko tekin lähteä?”

Rukoilen, että me kaikki voimme ymmärtää syvällisesti, mitä iankaikkisuuksissa on meille varattuna, ja vastata kuten Simon Pietari: ”Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on ikuisen elämän sanat.”⁴

Olkaamme uskollisia sille, mitä uskomme ja mitä tiedämme. Ellemme ole eläneet meillä olevan tiedon mukaan, muuttukaamme. Syntiset, jotka pysyvät synneissään eivätkä tee parannusta, vajoavat yhä syvemmälle saastaisuuteen, kunnes Saatana vaatii heitä itselleen, mikä vaarantaa merkittävällä tavalla heidän mahdollisuutensa tehdä parannus, saada anteeksi ja tulla siunatuiksi kaikilla iankaikkisuuden siunauksilla.

Olen kuullut monia puolusteluja niiltä, jotka ovat lakanneet osallistumasta aktiivisesti kirkon toimintaan ja ovat kadottaneet oikean näkemyksen tämän maanpäällisen matkamme tarkoituksesta. Kehotan heitä pohtimaan ja palaamaan, koska uskon, ettei kukaan pysty esittämään puolusteluja Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä.

Kun meidät kastettiin, me teimme liittoja – emme kenenkään ihmisen kanssa vaan Vapahtajan kanssa – luvaten ”ottaa [päällemme] Jeesuksen Kristuksen nimen [päätettyämme] lujasti palvella häntä loppuun asti”⁵.

Osallistuminen sakramenttikokoukseen on yksi tärkeä tapa, jolla voimme arvioida päättäväisyyttämme palvella Häntä, hengellistä vahvuuttamme ja Jeesukseen Kristukseen kohdistuvan uskomme kasvua.

Sakramentin nauttiminen on tärkein asia, minkä teemme lepopäivänä. Herra selitti tämän toimituksen apostoleilleen juuri ennen kuin Hän kuoli. Hän teki samoin Amerikan mantereella. Hän sanoo meille, että jos osallistumme tähän toimitukseen, se on oleva todistuksena Isälle siitä, että me aina muistamme Hänet, ja Hän lupaa, että sen mukaisesti meillä on Hänen Henkensä meidän kanssamme.⁶

Alma nuoremman opetuksissa pojalleen Siblonille on viisaita neuvoja ja varoituksia, jotka auttavat meitä pysymään uskollisina liitoillemme:

”Katso, ettet ylpisty kopeuteen; niin, katso, ettet kersku omasta viisaudestasi etkä suuresta voimastasi.

Ole rohkea mutta älä määräile, ja katso myös, että hillitset kaikki intohimosi, jotta täytyisit rakkaudella; katso, että vältät joutilaisuutta.”⁷

Useita vuosia sitten lomalla halusin mennä ensimmäistä kertaa melomaan

kajakilla. Vuokrasin kajakin ja lähdin sillä täynnä intoa merelle.

Muutaman minuutin kuluttua aalto keikautti kajakin kumoon. Kun pitelin suurin ponnistuksin melaa toisella kädellä ja kajakkia toisella, onnistuin jälleen palauttamaan tasapainon.

Yritin taas meloa kajakillani, mutta muutama minuutti myöhemmin kajakki keikahti jälleen kumoon. Jatkoin itsepintaisesti yrittämistä mutta turhaan, kunnes joku, joka ymmärtää kajakeista, sanoi minulle, että kajakin kuori on varmaan murtunut ja että kajakkiin on varmaankin päässyt vettä, jolloin se on epävakaakaan eikä sitä pysty hallitsemaan. Raahasin kajakin rannalle ja irrotin tulpan, ja totta tosiaan – kajakista valui ulos paljon vettä.

Luulen, että aika ajoin me kuljemme läpi elämän mukanamme syntejä, jotka kajakkini vuotokohdan tavoin heikentävät hengellistä edistymistämme.

Jos pysymme synneissämme, niin me unohdamme liitot, joita olemme tehneet Herran kanssa, vaikka jatkuvasti keikahtelemmekin kumoon sen epätasapainon vuoksi, jota syntimme luovat elämäämme.

Aivan kuten murtumakohta kajakissani, meidän täytyy käsitellä murtumakohdat elämässämme. Parannuksen tekeminen joistakin synneistä edellyttää enemmän ponnistelua kuin toisista.

Meidän tulisi sen vuoksi kysyä itseltämme: Missä kohdassa olemme, mitä tulee suhteeseemme Vapahtajaan ja Hänen työtään kohtaan? Olemmeko samassa tilanteessa kuin Pietari, kun hän kielsi Jeesuksen Kristuksen? Vai olemmeko edenneet siihen vaiheeseen, jolloin meillä on sama asenne ja määrätietoisuus kuin hänellä, kun hän oli saanut Vapahtajalta suuren tehtäväkutsun?⁸

Meidän täytyy pyrkiä noudattamaan kaikkia käskyjä ja kiinnittää tarkasti huomiota niihin, joiden pitäminen on meille vaikeinta. Herra on meidän rinnallamme auttaen meitä hädän ja heikkouden hetkinä, ja jos osoitamme vilpittöntä halua ja toimimme sen mukaisesti, Hän tekee ”sen, mikä on heikkoa, [meissä] vahvaksi”⁹.

Kuuliaisuus antaa meille voimaa voittaa synnin. Meidän täytyy myös ymmärtää, että uskomme koetus edellyttää meiltä sitä, että olemme kuuliaisimpia, vaikka emme usein tietäisikään lopputulosta.

Ehdotan kaavaa, joka auttaa meitä kestämään loppuun asti:

1. Rukoilkaamme ja lukekaamme pyhiä kirjoituksia päivittäin.
2. Nauttikaamme sakramentti särkynein sydämin ja murtunein mielin viikoittain.
3. Maksakaamme kymmenyksemme ja paastouhrimme kuukausittain.
4. Uudistakaamme temppeleisuuksiemme aina kahden vuoden välein – vuoden välein nuorten kohdalla.
5. Palvelkaamme Herran työssä koko elämämme.

Luokoot evankeliumin suurenmoiset totuudet vakautta mieleemme, ja pitäkäämme elämämme vapaina murtumista, jotka voivat heikentää turvallista matkaamme halki tämän elämän meren.

Menestymisellä Herran tavalla on hinta, ja ainoa keino saavuttaa menestys on maksaa se hinta.

Kuinka kiitollinen olenkaan siitä, että meidän Vapahtajamme kesti loppuun asti ja saattoi päätökseen suuren sovitushirnsä.

Hän kärsi meidän syntiemme, kipujemme, masennuksemme, tuskamme, heikkouksiemme ja pelkojemme

tähden, ja niinpä Hän osaa auttaa meitä, osaa innoittaa meitä, osaa lohduttaa meitä ja osaa vahvistaa meitä, jotta me voimme kestää ja saavuttaa sen kruunun, joka on varattuna niille, joita ei kukisteta.

Meidän jokaisen elämä on erilaista. Meillä kaikilla on koettelemusten aikoja, onnellisuuden aikoja, päätösten tekemisen aikoja, esteiden voittamisen aikoja ja mahdollisuuksien hyödyntämisen aikoja.

Olivatpa henkilökohtaiset tilanteemme millaisia tahansa, todistan, että taivaallinen Isämme sanoo jatkuvasti: ”Rakastan sinua. Tuen sinua. Olen sinun kanssasi. Älä anna periksi. Tee parannus ja kulje kestävästi sitä polkua, jonka olen näyttänyt sinulle. Ja vakuutan sinulle, että näemme toinen toisemme jälleen selestisessä kodissamme.” Jeesuksen Kristuksen nimessä. ■

VIITTEET

1. Matt. 24:13.
2. Ks. PKO, ”Kestäminen”, scriptures.lds.org/fi.
3. Joh. 6:66–67.
4. Joh. 6:68.
5. OL 20:37.
6. Ks. 3. Nefi 18:7.
7. Alma 38:11–12.
8. Ks. Mark. 16:15.
9. Et. 12:27.

Presidentti Henry B. Eyring

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Hänen Henkensä on teidän kanssanne

Rukoilen koko sydämeistäni, että kuulette Hengen äänen, joka lähetetään teille niin auliisti.

Veljeni ja sisareni, olen kiitollinen tilaisuudesta puhua teille Herran lepopäivänä Hänen kirkkonsa yleiskonferenssissa tänä pääsiäisen aikana. Kiitän taivaallista Isäämme Hänen rakkaan Poikansa lahjasta. Hän tuli vapaaehtoisesti maan päälle ollakseen meidän Lunastajamme. Olen kiitollinen siitä tiedosta, että Hän sovitti meidän syntimme ja nousi kuolleista ylösnousemuksessa. Joka päivä minulla

on siunaus tietää, että Hänen sovituksensa ansiosta voin jonakin päivänä nousta kuolleista elääkseni ikuisesti rakastavassa perheessä.

Tiedän nämä asiat sillä *ainoalla tavalla*, jolla kukaan meistä voi tietää ne. Pyhä Henki on puhunut mieleeni ja sydämeeni, että ne ovat totta – ei vain kerran vaan usein. Olen tarvinnut sitä jatkuvaa lohtua. Me kaikki koemme murhenäytelmiä, joiden aikana tarvitsemme Hengen antamaa varmuutta. Tunsin sitä eräänä päivänä seisoessani isäni kanssa sairaalassa. Katsoimme, kun äitini hengitti muutamia kevyitä henkäyksiä – ja sitten niitä ei enää tullut. Katsellessamme hänen kasvojaan hän hymyili, kun kivut loppuivat. Muutaman hiljaisen hetken jälkeen isäni puhui ensimmäisenä. Hän sanoi: ”Pikku tyttö on lähtenyt kotiin.”

Hän sanoi sen hellästi. Hän tuntui tyyneltä. Hän totesi jotakin, minkä hän tiesi olevan totta. Hän alkoi hiljaa kerätä äidin henkilökohtaisia tavaroita. Menimme sairaalan käytävälle kiittämään jokaista sairaanhoitajaa ja lääkäriä, jotka olivat hoitaneet häntä päiväkausia.

Isälläni oli Pyhän Hengen kumppanuus, niin että hän sillä hetkellä tunsu ja

tiesi, mitä tehdä sinä päivänä, ja sitten teki niin. Monien tavoin hän oli vastaanottanut lupauksen: ”Jotta hänen Henkensä olisi heidän kanssansa” (OL 20:79).

Toiveenani tänään on lisätä haluanne ja kykyänne vastaanottaa Pyhä Henki. Muistakaa – Hän on jumaluuden kolmas jäsen. Isä ja Poika ovat ylösnousseita olentoja. Pyhä Henki on henkipersoonana. (Ks. OL 130:22.) Teidän valintanne on, otatteko Hänet vastaan ja toivotatteko Hänet tervetulleeksi sydämeenne ja mieleenne.

Olosuhteet, joissa me voimme saada sen ylimaallisen siunauksen, tehdään selviksi niissä sanoissa, jotka lausutaan joka viikko mutta jotka eivät kenties aina painu sydämeemme ja mieleemme. Jotta Henki lähetettäisiin meille, meidän täytyy muistaa Vapahtaja aina ja pitää Hänen käskynsä (ks. OL 20:77).

Tämä aika vuodesta auttaa meitä muistamaan Vapahtajan uhrin ja sen, että Hän nousi haudasta ylösnousseena olentona. Monet meistä säilyttävät muistoissamme mielikuvia niistä tapahtumista. Kerran seisoin vaimoni kanssa erään haudan ulkopuolella Jerusalemissa. Monet uskovat, että se on hauta, josta ristiinnaulittu Vapahtaja tuli esiin ylösnousseena ja elävänä Jumalana.

Sinä päivänä kunnioittava opas viittasi kädellään sanoessaan meille: ”Tulkaa katsomaan tyhjää hautaa.”

Kumarruimme astuessamme haudaan. Näimme kivipenkin seinää vasten. Mieleeni piirtyi kuitenkin toinen kuva, yhtä todellinen kuin se, mitä näimme sinä päivänä. Siinä oli Maria, jonka apostolit jättivät haudan luo. Tämän Henki antoi minun nähdä ja jopa kuulla mielessäni – yhtä selvästi kuin jos olisin ollut paikan päällä:

”Maria seiso haudan ovella ja itki. Siinä itkiessään hän kurkisti hautaan

ja näki, että siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, istui kaksi valkopukuista enkeliä, toinen pääpuolella ja toinen jalkopäässä.

Enkelit sanoivat hänelle: 'Mitä itket, nainen?' Hän vastasi: 'Minun Herrani on viety pois, enkä tiedä, minne hänet on pantu.'

Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisovan takanaan, mutta ei tajunnut, että se oli Jeesus.

Jeesus sanoi hänelle: 'Mitä itket, nainen? Ketä sinä etsit?' Maria luuli Jeesusta puutarhuriksi ja sanoi: 'Herra, jos sinä olet vienyt hänet täältä, niin sano, minne olet hänet pannut. Minä haen hänet pois.'

Silloin Jeesus sanoi hänelle: 'Maria.' Maria kääntyi ja sanoi: 'Rabbuuni!' – se on hepreaa ja merkitsee: opettajani.

Jeesus sanoi: 'Älä koske minuun. Minä en vielä ole noussut Isän luo. Mene sinä viemään sanaa veljilleni ja sano heille, että minä nousen oman Isäni ja teidän Isänne luo, oman Jumalani ja teidän Jumalanne luo.' (Joh. 20:11–17.)

Olen rukoillut, jotta minun annettaisiin tuntea samaa, mitä Maria tunsu haudan luona ja mitä kaksi muuta

opetuslasta tunsivat Emmauksen tiellä, kun he kulkivat ylös nousseen Vapahtajan kanssa luullen Häntä Jerusalemiin tulleeaksi matkalaiseksi:

'Mutta he estivät häntä lähtemästä ja sanoivat: 'Jää meidän luoksemme. Päivä on jo kääntymässä iltaan.' Niin hän meni sisään ja jäi heidän luokseen.

Kun hän sitten aterioi heidän kanssaan, hän otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja antoi sen heille.

Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänet. Mutta samassa hän jo oli poissa heidän näkyvistään.

He sanoivat toisilleen: 'Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän kulkiessamme puhui meille ja opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset?' (Luuk. 24:29–32.)

Joitakin näistä sanoista toistettiin eräässä sakramenttikokouksessa, johon osallistuin yli 70 vuotta sitten. Siihen aikaan sakramenttikokoukset pidettiin iltaisin. Ulkona oli pimeä. Seurakunta lauloi näitä tuttuja sanoja. Olin kuullut ne monta kertaa. Mutta pysyvänä muistonani on tunne eräältä tietyltä illalta. Se tuo minua lähemmäksi Vapahtajaa. Kenties jos lausun

nämä sanat, se tunne tulee jälleen meille kaikille:

*Mun luoksein jää, jo ilta on,
Ja päivä mailleeni käy.
Pian illan varjot laskeuu,
Ei valkeutta näy.
Sä saavu syömmehen ja jää
Mun luoksein asumaan.*

*Mun luoksein jää, jo ilta on.
Kun kuljit rinnallain,
Mun syömmein syttyi hehkumaan
Ja voimaa sulta sain.
Sun sanas täytti siehuni,
Ne tieni kirkastaa.*

*Oi Jeesus, viivy luonani,
Jo ilta kohta saa.
Oi Jeesus, viivy luonani,
Jo ilta kohta saa.¹*

Kallisarvoisempi kuin muisto tapahtumista on muistikuva siitä, kun Pyhä Henki koskettaa sydäntämme, ja Hänen jatkuva vahvistuksensa totuudesta. Kallisarvoisempaa kuin se, että näemme omin silmin tai muistamme kuulemamme ja lukemamme sanat, on se, että muistamme ne tuntemukset, joita liittyy Hengen hiljaiseen ääneen. Harvoin olen tuntenut sitä täsmälleen siten kuin matkalaiset Emmauksen tiellä – lempeänä mutta päivänselvänä sydämen hehkumisena innosta. Useammin se on tunne valosta ja hiljaisesta varmuudesta.

Meille on annettu korvaamaton lupaus siitä, että Pyhä Henki on meidän kumppanimme, ja meille on myös annettu tarkat ohjeet siihen, kuinka vaatia omaksemme sitä lahjaa. Nämä sanat lausuu Herran valtuuttama palvelija pitäessään käsiään päämme päällä: "Ota vastaan Pyhä Henki." Sillä hetkellä te ja minä saamme lupauksen siitä, että Hänet lähetetään. Mutta meidän

velvoitteenamme on päättää avata sydämemme vastaanottaaksemme Hengen palvelusta koko elämämme ajan.

Profeetta Joseph Smithin kokemukset antavat meille opastusta. Hän aloitti palvelutyönsä ja myös jatkoi sitä päättäen, ettei hänen oma viisautensa riittänyt antamaan tietoa siitä, mihin suuntaan hänen pitäisi kulkea. Hän päätti olla nöyrä Herran edessä.

Seuraavaksi Joseph teki valinnan kysyä Jumalalta. Hän rukoili uskoen, että Jumala vastaisi. Vastaus tuli, kun hän oli nuori poika. Niitä viestejä tuli, kun hänen oli tarpeen tietää, kuinka Jumala halusi perustaa kirkkonsa. Pyhä Henki lohdutti ja opasti häntä läpi hänen elämänsä.

Hän noudatti innoitusta, kun se oli vaikeaa. Esimerkiksi hän sai käskyn lähettää kaksitoista apostolia Englantiin, kun hän olisi tarvinnut heitä eniten. Hän lähetti heidät.

Hän vastaanotti Hengeltä oikaisua ja lohtua, kun hän oli vangittuna ja pyhät kohtasivat kauheaa sortoa. Ja hän oli kuuliainen, kun hän kulki Carthageen johtavaa tietä, vaikka hän tiesikin joutuvansa hengenvaaraan.

Profeetta Joseph näytti meille esimerkkiä siitä, kuinka vastaanottaa jatkuvaa hengellistä ohjausta ja lohtua Pyhäältä Hengeltä.

Ensimmäinen valinta, jonka hän teki, oli olla nöyrä Jumalan edessä.

Toisena oli rukoilla uskoen Herraan Jeesukseen Kristukseen.

Kolmantena oli olla täsmällisen kuuliainen. Kuuliaisuus saattaa tarkoittaa nopeaa toimimista. Se saattaa tarkoittaa valmistautumista. Tai se saattaa tarkoittaa lisäinnoituksen kärsivällistä odottamista.

Ja neljäntenä on rukoilla, jotta tietää, mitä muut tarvitsevat ja mitä he sydämessään tuntevat sekä kuinka auttaa heitä Herran puolesta. Joseph rukoili vankilassa ollessaan hädässä olevien

pyhien puolesta. Minulla on ollut tilaisuus havainnoida Jumalan profeettoja, kun he rukoilevat, pyytävät innoitusta, vastaanotavat ohjausta ja toimivat sen mukaisesti.

Olen nähnyt, kuinka usein heidän rukouksensa koskevat ihmisiä, joita he rakastavat ja palvelevat. Heidän huolensa muista tuntuu avaavan heidän sydämensä vastaanottamaan innoitusta. Niin voi olla teidän kohdallanne.

Innoitus auttaa meitä palvelemaan muita Herran puolesta. Te olette nähneet sitä omissa kokemuksissanne, kuten minäkin. Piispani sanoi kerran minulle, kun vaimollani oli omassa elämässään suuria paineita: ”Joka kerta kun kuulen jonkun seurakunnassa tarvitsevan apua ja kun menen sinne auttamaan, huomaan, että vaimosi on ehtinyt käymään siellä ennen minua. Kuinka hän onnistuu siinä?”

Hän on samanlainen kuin kaikki, jotka ovat suurenmoisia palvelijoita Herran valtakunnassa. Vaikuttaa siltä, että heille on yhteistä kaksi asiaa. Suurenmoiset palvelijat ovat kelpoisia saamaan Pyhän Hengen miltei pysyväksi kumppanikseen. Ja he ovat tulleet kelpoiksi saamaan rakkauden lahjan, joka on Kristuksen puhdasta rakkautta. Nämä lahjat ovat kasvaneet heissä, kun he ovat käyttäneet niitä palvellessaan rakkaudesta Herraa kohtaan.

Sitä tapaa, jolla rukous, innoitus ja rakkaus Herraa kohtaan toimivat yhdessä palvellessamme, kuvaillaan

mielestäni täydellisesti näillä sanoilla:

”Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen.

Jos te rakastatte minua, te noudattatte minun käskyjäni.

Minä käännyin Isän puoleen, ja hän antaa teille toisen puolustajan, joka on kanssanne ikuisesti.

Tämä puolustaja on Totuuden Henki. Maailma ei voi Henkeä saada, sillä maailma ei näe eikä tunne häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy luonanne ja on teissä.

En minä jätä teitä orvoiksi, vaan tulen luoksenne.

Vielä vähän aikaa, eikä maailma enää näe minua, mutta te näette, sillä minä elän ja tekin tulette elämään.

Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässän ja että te olette minussa ja minä teissä.

Joka on ottanut vastaan minun käskyni ja noudattaa niitä, se rakastaa minua. Ja minun Isäni rakastaa sitä, joka rakastaa minua, ja häntä minäkin rakastan ja ilmaisen hänelle itseni.” (Joh. 14:14–21.)

Lausun henkilökohtaisen todistukseni siitä, että Isä on tällä hetkellä tietoinen teistä, teidän tuntemuksistanne sekä kaikkien lähipiirissänne olevien hengellisistä ja ajallisista tarpeista. Todistan, että Isä ja Poika lähettävät Pyhän Hengen kaikille, jotka ovat saaneet sen lahjan, pyytävät sitä siunausta ja pyrkivät olemaan sen arvoisia. Ei

Presidentti Dallin H. Oaks

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Isä, ei Poika eikä Pyhä Henki työnny väkisin meidän elämäämme. Me olemme vapaita valitsemaan. Herra on sanonut kaikille:

”Minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen hänen luokseen, ja me aterioimme yhdessä, minä ja hän.

Sen, joka voittaa, minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin olen voittoni jälkeen asettunut Isäni kanssa hänen valtaistuimelleen.

Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo.” (Ilm. 3:20–22.)

Rukoilen koko sydämestäni, että kuulette Hengen äänen, joka lähete-tään teille niin auliisti. Ja rukoilen, että avaatte sydämenne aina vastaanotta-maan Hänet. Jos pyydätte innoitusta vakain aikein ja uskoen Jeesukseen Kristukseen, te saatte sitä Herran tavalla ja Hänen oikeaksi katsoma-naan aikana. Jumala teki niin nuoren Joseph Smithin kohdalla. Hän tekee niin nykyään elävän profeettamme, presidentti Russell M. Nelsonin kohdalla. Jumala on asettanut teidät muiden lastensa tien varrelle, jotta palvelette heitä Hänen puolestaan. Tiedän tämän paitsi sen pohjalta, mitä olen nähnyt omin silmin, mutta myös voimallisemmin sen pohjalta, mitä Henki on kuiskannut sydämeeni.

Olen tuntenut Isän ja Hänen rakkaan Poikansa rakkautta kaikkia Jumalan lapsia kohtaan maailmassa ja Hänen lapsiaan kohtaan henki-maailmassa. Olen tuntenut Pyhän Hengen lohtua ja ohjausta. Rukoilen, että saatte kokea sitä iloa, joka tulee, kun Henki on teidän kumppaninanne jatkuvasti. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITE

1. ”Mun luoksein jää, jo ilta on”, *MAP-lauluja*, 100.

Pieniä ja yksinkertaisia asioita

Meitä tulee muistuttaa siitä, että yhdessä ja merkittävän ajan kuluessa näennäisen pienet asiat saavat aikaan suuria.

I

Rakkaat veljeni ja sisareni, teidän laillanne minua ovat syvällisesti koskettaneet, ylentäneet ja innoittaneet sanomat ja musiikki sekä tuntemukset tänä yhdessä vietettynä aikana. Olen varma, että puhun teidän puolestanne ilmaistessani kiitollisuutta veljillemme ja sisarillemme, jotka ovat välineinä Herran käsissä antaneet meille tämän yhdessä vietetyn ajan vahvistavaa vaikutusta.

Olen kiitollinen siitä, että saan puhua tälle kuulijakunnalle pääsiäis-sunnuntaina. Tänään me yhdessä muiden kristittyjen kanssa juhlimme Herran Jeesuksen Kristuksen ylösnousemusta. Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsenille Jeesuksen Kristuksen kirjaimellinen ylösnousemus on uskomme peruspilari.

Koska me uskomme sekä Raamatun että Mormonin kirjan kertomuksiin Jeesuksen Kristuksen kirjaimellisesta ylösnousemuksesta, me uskomme myös lukuisiin pyhien kirjoitusten opetuksiin siitä, että samanlainen ylösnousemus tulee kaikkien kuolevaisten osaksi, jotka ovat koskaan eläneet tämän maan päällä. Tuo ylösnousemus antaa meille sen, mistä apostoli

Pietari käytti nimitystä ”elävä toivo” (ks. 1. Piet. 1:3). Se elävä toivo on meidän vakaumuksemme siitä, ettei kuolema ole identiteettimme päätepiste vaan ainoastaan välttämätön askel taivaallisen Isämme armollisessa suunnitelmassa Hänen lastensa pelastukseksi. Se suunnitelma edellyttää siirtymistä kuolevaisuudesta kuolemattomuuteen. Keskeistä siinä siirtymisessä on kuoleman auringonlasku sekä meidän Herramme ja Vapahtajamme ylösnousemuksen mahdollistama loistava aamu, jota me juhlimme tänä pääsiäissunnuntaina.

II

Suurenmoisessa laulussa, jonka sanoitti Eliza R. Snow, lauletaan:

*On suuri, puhdas lunastus,
Työ Herran Jeesuksen.
Siin yhtyy totuus, rakkaus
Ja armo taivainen.¹*

Sen jumalallisen työn ja armon edistämiseksi me kokoannumme kokoukseen, kuten tähän konferenssiin, opettamaan ja kannustamaan toisiamme.

Tänä aamuna olen tuntenut innoitusta käyttäen puheeni pohjana Alman

opetusta pojalleen Helamanille, kuten se on tallennettuna Mormonin kirjassa: ”Pienillä ja yksinkertaisilla asioilla saadaan aikaan suuria” (Alma 37:6).

Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa meille opetetaan monia pieniä ja yksinkertaisia asioita. Meitä tulee muistuttaa siitä, että yhdessä ja merkittävän ajan kuluessa nämä näennäisen pienet asiat saavat aikaan suuria. Tästä aiheesta ovat johtavat auktoriteetit ja muut arvostetut opettajat pitäneet monia puheita. Aihe on niin tärkeä, että tunnen tarvetta puhua siitä jälleen.

Se, mitä näin erään aamukävelyn

aikana, muistutti minua siitä, mikä on pienten ja yksinkertaisten asioiden voima ajan kuluessa. Tässä on kuva, jonka otin. Paksussa ja lujassa betonisessa jalkakäytävässä on halkeama. Onko se tulosta jostakin mittavasta ja vahvasta iskusta? Ei, tämän halkeaman on aiheuttanut eräästä lähellä kasvavasta puusta ulottuvan juuren hidas, vähäinen kasvu. Tässä on samanlainen esimerkki, jonka näin toisella kadulla.

Se työntövoima, joka on murtanut nämä raskaat betoniset jalkakäytävät,

on liian vähäistä, jotta sitä voisi mitata päivittäiseltä tai edes kuukausittaiselta pohjalta, mutta sen vaikutus ajan mittaan on uskomattoman voimakas.

Samoin on ajan mittaan voimallinen se vaikutus, joka on niillä pienillä ja yksinkertaisilla asioilla, joita meille opettavat pyhät kirjoitukset ja elävät profetat. Ajatelkaapa pyhien kirjoitusten tutkimista, jota meitä on opetettu sisällyttämään päivittäiseen elämäämme. Tai ajatelkaa henkilökohtaisia rukouksia ja polvistuneina pidettyjä perherukouksia, jotka ovat uskollisten myöhempien aikojen pyhien sään-

nöllisiä käytäntöjä. Ajatelkaa nuorten osallistumista seminaariin tai nuorten aikuisten osallistumista instituuttiluokkiin. Vaikka kukin näistä käytännöistä saattaa vaikuttaa pieneltä ja yksinkertaiselta, niin ajan mittaan ne johtavat voimalliseen hengelliseen kohottumiseen ja kasvuun. Näin tapahtuu, koska kukin näistä pienistä ja yksinkertaisista asioista kutsuu kumppaniksi Pyhän Hengen, Todistajan, joka valaisee meitä ja opastaa meitä totuuteen, kuten presidentti Eyring on selittänyt.

Toinen hengellisen kohottumisen ja kasvun lähde on jatkuva käytäntö tehdä parannusta, myös näennäisen pienistä rikkomuksista. Omat innoitetut itsearviointit voivat auttaa meitä näkemään, kuinka olemme olleet vajavaisia ja kuinka voimme onnistua paremmin. Tällaisen parannuksen tulisi edeltää viikoittaista sakramentin nauttimistamme. Laulussa ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain” ehdotetaan joitakin teemoja harkittavaksi tähän parannuksen prosessiin.

*Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain,
Ketään toimissaan auttanut,
Tielle murheellisen tuonut lohdutuksen,
Vai päiväni tuhlanut?
Onko kenenkään kuorma keveämpi,
Kun kanssani jakaa sen sai?
Saiko heikot ja sairaat mun apuani?
Heidät matkallain huomasin kai?*²

Epäilemättä nämä ovat pieniä asioita, mutta varmastikin ne ovat hyviä esimerkkejä siitä, mitä Alma opetti pojalleen Helamanille: ”Ja Herra Jumala toimii välikappaleiden kautta toteuttaakseen suuret ja iankaikkiset tarkoituksensa, ja hyvin pienin keinoin Herra – – toteuttaa monien sielujen pelastuksen” (Alma 37:7).

Rehtori Steven C. Wheelwright antoi kuulijakunnalle Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksella tämän innoitetun kuvauksen Alman opetuksesta: ”Alma vahvistaa pojalleen, että kaava, jota Herra tosiaankin noudattaa, kun me osoitamme uskoa Häneen ja noudatamme Hänen neuvojaan pienissä ja yksinkertaisissa asioissa, on se, että Hän siunaa meitä pienillä päivittäisillä ihmeillä ja ajan mittaan ihmeellisillä teoilla.”³

Presidentti Howard W. Hunter opetti: ”Yleensä juuri – – tavanomaisilla asioilla on suurin myönteinen

vaikutus muiden elämään verrattuna asioihin, joita maailma niin usein liittää suuruuteen.”⁴

Erään vakuuttavan maallisen opetuksen tästä samasta periaatteesta antoi entinen Indianan senaattori Dan Coats, joka kirjoitti: ”Ainoa valmistautumista sellaiseen yhteen syvälliseen päätökseen, joka voi muuttaa elämän tai jopa kansakunnan, ovat ne sadat ja tuhannet osin tiedostamattomat, itseä luonnehtivat, näennäisen merkityksettömät päätökset, joita tehdään kaikessa hiljaisuudessa.”⁵

Niitä ”näennäisen merkityksettömiä”, kaikessa hiljaisuudessa tehtyjä päätöksiä ovat muun muassa se, kuinka käytämme aikaamme, mitä katsomme televisiosta ja internetistä, mitä luumme, millaisella taiteella ja musiikilla ympäröimme itsemme työssä ja kotona, millaista viihdettä valitsemme ja kuinka noudatamme sitoumustamme olla rehellisiä ja totuudenmukaisia. Vielä yksi näennäisen pieni ja yksinkertainen asia on kohteliaisuus ja iloisuus henkilökohtaisessa kanssakäymisessämme.

Yksikään näistä toivottavista pienistä ja yksinkertaisista asioista ei nosta meitä suuriin asioihin, ellemmme tee niitä johdonmukaisesti ja jatkuvasti. Presidentti Brigham Youngin kerrotaan sanoneen: ”Elämämme koostuu pienistä, yksinkertaisista seikoista, jotka kasvavat huomattaviksi, kun ne tuodaan yhteen, ja ne muodostavat ihmisen koko elämän.”⁶

Meitä ympäröivät median vaikutteet ja kulttuuriin liittyvä rappio, jotka vievät arvojamme alaspäin, ellemmme jatkuvasti pane vastaan. Jotta kulkisimme ylävirtaan kohti iankaikkista tavoitettamme, meidän täytyy meloa jatkuvasti. Siitä on apua, jos olemme osa joukkoa, joka soutaa yhdessä, kuten soutuveneeseen miehistö airoissa. Laajenen tätä esimerkkiä vielä pidemmälle:

kulttuurivirtaukset ovat niin voimakkaita, että jos jossakin vaiheessa lakkaamme soutamasta, niin me kulkeudumme alavirtaan kohti määränpäättä, johon emme pyri mutta josta tulee väistämätön, ellemmme jatkuvasti yritä päästä eteenpäin.

Kerrottuaan näennäisen pienestä tapahtumasta, jolla oli suuria seurauksia, Nefi kirjoitti: ”Ja niin me näemme, että vähäisin keinoin Herra voi saada aikaan suuria” (1. Nefi 16:29). Vanhassa testamentissa on tästä ikimuistoinen esimerkki. Siellä kerrotaan, kuinka israelilaisten vitsauksena oli myrkkyykäärmeitä. Niiden puremiin kuoli monia ihmisiä (ks. 4. Moos. 21:6). Kun Mooses rukoili apua, häntä innoitettiin tekemään pronssista käärme ja panemaan se tangon päähän. Sitten ”kun ne, joita käärmeet olivat pureet,

katsoivat pronssikäärmettä, he jäivät eloon”. (Jae 9.) Niin pienestä asiasta niin ihmeellinen tulos! Kuitenkin, kuten Nefi selitti opettaessaan tätä esimerkkiä niille, jotka olivat kapinoineet Herraa vastaan, silloinkin kun Herra oli valmistanut yksinkertaisen keinon, jolla he pystyivät parantumaan, niin ”keinon yksinkertaisuuden tai sen helppouden tähden oli monia, jotka menehtyivät” (1. Nefi 17:41).

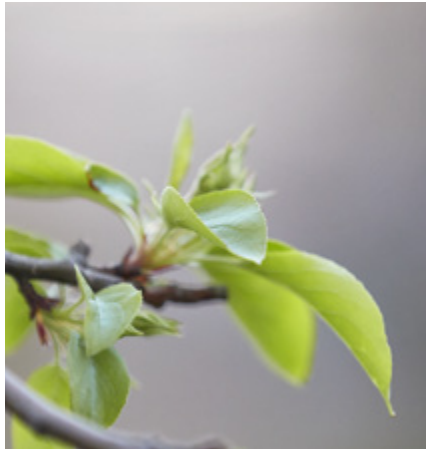
Tämä esimerkki ja tämä opetus muistuttavat meille, että keinon yksinkertaisuus tai annetun tehtävän helppous eivät voi tarkoittaa sitä, että se olisi merkityksetöntä vanhurskaan päämäärän saavuttamisessa.

Samalla tavoin pienetkin tottelemattomat teot tai vähäisetkin laiminlyönnit vanhurskaan käytännön noudattamisessa voivat johtaa meitä alaspäin kohti

lopputulosta, jota meitä on kehoitettu välttämään. Yksi esimerkki tästä on viisauden sana. Yhden savukkeen tai yhden alkoholijuoman tai yhden muun päihdeannoksen vaikutusta ruumiiseen ei todennäköisesti voi mitata. Mutta ajan mittaan vaikutus on voimakas ja voi olla jopa peruuttamaton. Muistatte jalkakäytävään tulleen murtuman, jonka oli aiheuttanut puun juuren vähittäinen pieni kasvu. Yksi asia on varma – ne kauheat seuraukset, jotka aiheutuvat kaiken sellaisen käyttämisestä, joka voi muodostua riippuvuudeksi, kuten kehoamme vastaan hyökkäävät päihheet tai ajatuksiamme vahingoittava pornografinen aineisto, ovat täysin vältettävissä, jos emme koskaan käytä niitä – edes ensimmäistä kertaa.

Vuosia sitten presidentti M. Russell Ballard kuvaili yleiskonferenssiyleisölle, ”kuinka pienet ja yksinkertaiset asiat voivat olla kielteisiä ja tuhoisia ihmisen pelastukselle”. Hän opetti: ”Kuin heikot säikeet, jotka muodostavat langan, sitten narun ja lopulta köyden, nämä pienet asiat voivat yhdessä muodostua niin vahvoiksi, ettei niitä voi katkaista. Meidän on aina tiedostettava se voima, joka pienillä ja yksinkertaisilla asioilla voi olla hengellisyyden luomisessa”, hän sanoi. ”Meidän on samalla tiedostettava, että Saatana käyttää pieniä ja yksinkertaisia asioita johdattaakseen meidät epätoivoon ja kurjuuteen.”⁷

Rehtori Wheelwright antoi samanlaisen varoituksen kuulijakunnalleen BYU–Havaijissa: ”Silloin kun laiminlyödään pienten ja yksinkertaisten asioiden tekeminen, usko horjuu, ihmeet lakkaavat ja edistyminen kohti Herraa ja Hänen valtakuntaansa jää ensin sivuun ja alkaa sitten haihtua, kun Jumalan valtakunnan etsiminen korvataan ajallisemmilla tavoitteilla ja maailmallisilla pyrkimyksillä.”⁸

Suojautuaksemme niitä kasautuvia kielteisiä vaikutteita vastaan, jotka ovat tuhoisia hengelliselle edistymisellemme, meidän tulee noudattaa pienten ja yksinkertaisten asioiden hengellistä mallia. Vanhin David A. Bednar kuvaili tätä periaatetta BYU:n naisten konferenssissa: ”Voimme oppia paljon tämän hengellisen mallin luonteesta ja tärkeydestä tarkastelemalla – vesipisaroiden putoamista maaperään pieni määrä kerrallaan” verrattuna veden tulvimiseen tai sen suihkuttamiseen suurina määrinä paikkaan, missä sitä ei ehkä tarvita.

Hän selitti: ”Kun vesi tippuu tasaisesti, se painuu syvälle maahan ja antaa korkean kosteuspitoisuuden maaperälle, jossa kasvit voivat kukoistaa. Samalla tavoin jos te ja minä vastaanotamme keskittyneesti ja usein hengellisen ravinnon tasaisesti virtaavia pisaroita, silloin evankeliumi voi juurtua syvälle sieluumme, voi saada lujan ja hyvän perustuksen ja voi tuottaa poikkeuksellisen hyviä ja herkullisia hedelmiä.”

Hän jatkoi sanoen: ”Suuria asioita aikaansaavien pienten ja yksinkertaisten asioiden hengellinen malli tuottaa vakautta ja lujuttua, syvenevää omistautumista sekä täydellisemmän kääntymyksen Herraan Jeesukseen Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa.”⁹

Profeetta Joseph Smith opetti tätä periaatetta sanoilla, jotka ovat nykyään sisällytettyinä Oppiin ja liittoihin: ”Älköön kukaan pitkö näitä pikkuasioina, sillä – on paljon pyhiä koskevaa, mikä riippuu niistä” (OL 123:15).

Kun tehtiin varhaisia yrityksiä vakiinnuttaa kirkkoa Missouriissa, Herra neuvoi kärsivällisyyteen, sillä ”kaiken täytyy tapahtua aikanaan” (OL 64:32). Sitten Hän esitti tämän suurenmoisen opetuksen: ”Ja nyt, älkää väsykö tekemään hyvää, sillä te laskette suuren työn perustusta. Ja pienestä lähtee se, mikä on suurta.” (OL 64:33.)

Uskon, että me kaikki haluamme noudattaa presidentti Russell M. Nelsonin haastetta jatkaa eteenpäin liittopolulla.¹⁰ Sitouksemme tehdä niin vahvistuu, kun johdonmukaisesti noudatamme niitä ”pieniä asioita”, joita meille opetetaan Jeesuksen Kristuksen evankeliumissa ja joita opettavat Hänen kirkkonsa johtajat. Todistan Hänestä ja kutsun Hänen siunauksiaan kaikkien niiden ylle, jotka pyrkivät pysymään Hänen liittopolullaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen. ■

VIITTEET

1. ”On suuri rakkaus Jumalan”, *MAP-lauluja*, 119.
2. ”Tänään olenko hyvää mä tehnyt lain”, *MAP-lauluja*, 144.
3. Steven C. Wheelwright, ”The Power of Small and Simple Things”, Brigham Youngin yliopiston Havaijin kampuksen hartaustilaisuus, 31. elokuuta 2007, s. 2, devotional.byuh.edu.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Howard W. Hunter*, 2015, s. 168.
5. Dan Coats, ”America’s Youth: A Crisis of Character”, *Imprimis*, 20. vsk., nro 9 (syyskuu 1991), s. 4; ks. myös vanhin Wilford Andersen *Mesa Tribune* -lehden kolumnissaan toukokuussa 1996.
6. Brigham Young, saarna Ogdenin tabernaakkelissa, 19. heinäkuuta 1877, kuten selostettu artikkelissa ”Discourse”, *Deseret News*, 17. lokakuuta 1877, s. 578.
7. Ks. M. Russell Ballard, ”Pienet ja yksinkertaiset asiat”, *Liahona*, heinäkuu 1990, s. 6–7.
8. Steven C. Wheelwright, ”The Power of Small and Simple Things”, s. 3.
9. David A. Bednar, ”By Small and Simple Things Are Great Things Brought to Pass”, Brigham Youngin yliopiston naisten konferenssi, 29. huhtikuuta 2011, womensconference.byu.edu.
10. Russell M. Nelson, ”Kulkiessamme yhdessä eteenpäin”, *Liahona*, huhtikuu 2018, s. 7.

Presidentti Russell M. Nelson

Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten

Tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.

Millainen loistava etuoikeus onkaan ollut viettää pääsiäistä teidän kanssanne tänä yleiskonferenssisunnuntaina! Mikään ei voisi olla sopivampaa kuin juhlistaa tärkeintä tapahtumaa, mikä on koskaan tapahtunut tämän maan päällä, palvelemalla tärkeintä olentoa, joka on koskaan vaeltanut tämän maan päällä. Tässä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa me palvelemme Häntä, joka aloitti äärettömän sovitukseensa Getsemanen puutarhassa. Hän oli halukas kärsimään meidän jokaisen syntien ja heikkouksien vuoksi, mikä kärsiminen sai Hänet ”vuotamaan verta joka huokosesta”¹. Hänet ristiinnautettiin Golgatan ristillä², ja Hän nousi kolmantena päivänä ensimmäisenä ylösnousseena taivaallisen Isämme lapsista. Rakastan Häntä ja todistan, että Hän elää! Juuri Hän johtaa ja ohjaa kirkkoaan.

Ilman Lunastajamme ääretöntä sovitusta kenelläkään meistä ei olisi toivoa siitä, että koskaan palaisimme taivaallisen Isämme luo. Ilman Hänen

ylösnousemestaan kuolema merkitsisi loppua. Vapahtajamme sovitukset teki iankaikkisen elämän mahdolliseksi ja kuolemattomuuden todelliseksi meille kaikille.

Hänen ylimaallisen palvelutyönsä ja Hänen seuraajilleen suomansa rauhan ansiosta vaimoni Wendy ja minä tunsimme lohtua myöhään 2. tammikuuta 2018, kun heräsimme puhelinsoittoon, jossa meille kerrottiin, että presidentti Thomas S. Monson oli siirtynyt verhon toiselle puolelle.

Kuinka kaipaammekaan presidentti Monsonia! Kunnioitamme hänen elämänsä ja hänen jättämänsä perintöä. Hän – hengen jättiläinen – jätti lähtemättömän vaikutuksen kaikkiin, jotka tunsivat hänet, ja kirkkoon, jota hän rakasti.

Sunnuntaina 14. tammikuuta 2018 Suolajärven temppelein ylähuoneessa ensimmäinen presidenttikunta järjestettiin uudelleen Herran vakiinnuttaman yksinkertaisen mutta pyhän mallin mukaisesti. Sitten eilisaamun juhla-kokouksessa kirkon jäsenet kaikkialla

maailmassa nostivat kätensä vahvistaakseen apostolien aiemman toimenpiteen. Olen nöyrän kiitollinen antamastanne tuesta.

Olen kiitollinen myös niistä, joiden harteilla seison. Etuoikeutenani on ollut palvella kahdentoista apostolin kooruissa 34 vuotta ja tuntea henkilökohtaisesti kymmenen 16 aiemmasta kirkon presidentistä. Olen oppinut paljon heiltä jokaiselta.

Olen kiitollisuudenvelassa myös esivanhemmilleni. Kaikki kahdeksan isovanhempieni vanhempaa liittyivät kirkkoon Euroopassa. Jokainen näistä uskollisista sieluista uhrasi kaiken tullaan Siioniin. Myöhempien sukupolvien aikana kaikki esivanhemmistani eivät kuitenkaan pysyneet niin sitoutuneina. Sen seurauksena en varttunut evankeliumikeskeisessä kodissa.

Ihailin vanhempiani. He merkitsivät minulle kaikkea ja opettivat minulle ratkaisevan tärkeitä asioita. En voi kyllin kiittää heitä siitä onnellisesta perhe-elämästä, jonka he loivat minulle ja

sisaruksilleni. Ja silti jo pienenä tiesin, että minulta puuttui jotakin. Eräänä päivänä hyppäsin raitiovaunuun ja menin MAP-kirjakauppaan etsimään kirkosta kertovaa kirjaa. Rakastin evankeliumin oppimista.

Kun opin ymmärtämään viisauden sanaa, halusin vanhempieni elävän sen lain mukaan. Niinpä eräänä päivänä ollessani varsin nuori menin kotimme pohjakerrokseen ja rikoin jokaisen alkoholipullon betonilattiaan! Odotin isäni rankaisevan minua, mutta hän ei koskaan sanonut siitä sanaakaan.

Kun vartuin vanhemmaksi ja aloin ymmärtää taivaallisen Isän suunnitelman mahtavuutta, sanoin usein itselleni: ”En halua enää yhtäkään joululahjaa! Haluan vain tulla sinetöidyksi vanhempiini.” Se kauan odotettu tapahtuma toteutui vasta, kun vanhempani olivat yli 80-vuotiaita, mutta sitten se toteutui. En voi kyllin ilmaista sitä iloa, jota tunsin sinä päivänä³, ja joka päivä tunnen iloa siitä, että heidät on sinetöity ja minut on sinetöity heihin.

Vuonna 1945 ollessani opiskele-massa lääkäriksi solmin avioliiton Dantzel Whiten kanssa Suolajärven temppelissä. Häntä ja minua siunattiin yhdeksällä suurenmoisella tyttärellä ja

yhdeksällä kallisarvoisella pojalla. Nykyään koko ajan kasvava perheemme on yksi elämäni suurimmista iloista.

Vuonna 2005, oltuamme naimisissa miltei 60 vuotta, rakas Dantzelini kutsuttiin yllättäen kotiin. Jonkin aikaa suruni oli lähestulkoon lamauttavaa. Mutta pääsiäisen sanoma ja lupaus ylösnousemuksesta tukivat minua.

Sitten Herra toi vierelleni Wendy Watsonin. Meidät sinetöitiin Suolajärven temppelissä 6. huhtikuuta vuonna 2006. Kuinka rakastankaan häntä! Hän on poikkeuksellinen nainen – suuri siunaus minulle, perheellemme ja koko kirkolle.

Jokainen näistä siunauksista on tullut tuloksena Pyhän Hengen innoituksen tavoittelemisesta ja varteen ottamisesta. Presidentti Lorenzo Snow sanoi: ”Jokaisen myöhempien aikojen pyhän suuri etuoikeus – on – saada Hengen ilmoituksia jokaisena elämäme päivänä.”⁴

Yksi niistä asioista, joita Henki on toistuvasti tähdentänyt mieleeni siitä asti, kun sain uuden tehtäväni kirkon presidenttinä, on se, kuinka halukas Herra on ilmoittamaan mielensä ja tahtonsa. Ilmoituksen saamisen etuoikeus on yksi Jumalan suurimmista lahjoista lapsilleen.

Pyhän Hengen ilmenemisten kautta Herra auttaa meitä kaikissa vanhurskaissa pyrkimyksissämme. Muistan, kun seisoin leikkaussalissa potilaan vierellä – epävarmana siitä, kuinka suorittaa toimenpide, jota ei ollut tehty koskaan aikaisemmin – ja koin Pyhän Hengen näyttävän menetelmän kaaviona mielessäni.⁵

Vahvistaakseni Wendyille esittämäni kosintaa sanoin hänelle: ”Tiedän, mitä ilmoitus on ja kuinka sitä saadaan.” Hänen kunniaukseen on sanottava, että hän oli jo – hänelle tyyppilliseen tapaan, kuten olen sittemmin oppinut – etsinyt ja saanut oman ilmoituksensa meistä, mikä antoi hänelle rohkeutta vastata myöntävästi.

Kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä rukoilin päivittäin ilmoitusta ja annoin kiitoksen Herralle joka kerta, kun Hän puhui sydämelleni ja mielelleni.

Kuvitelkaa sitä ihmettä! Olipa kirkon tehtävämme mikä tahansa, me voimme rukoilla taivaallista Isäämme ja saada johdatusta ja ohjausta, saada varoitusta vaaroista ja häiriötekijöistä sekä kyetä tekemään asioita, joita emme pystyisi tekemään omin voimin. Jos todella vastaanotamme Pyhän Hengen ja opimme

havaitsemaan ja ymmärtämään Hänen kehotuksiaan, meitä opastetaan isoissa ja pienissä asioissa.

Kun hiljattain edessäni oli vaikea tehtävä valita kaksi neuvonantajaa, mietin, kuinka pystyisin valitsemaan vain kaksi niistä kahdestatoista miehestä, joita rakastan ja kunnioitan.

Koska tiedän, että hyvä innoitus perustuu hyvään tietoon, tapasin rukoillen jokaisen apostolin yksitellen.⁶ Sitten vetäydyin temppelissä erääseen huoneeseen ollakseni yksin ja etsin Herran tahtoa. Todistan, että Herra kehotti minua valitsemaan presidentti Dallin H. Oaksin ja presidentti Henry B. Eyringin palvelemaan neuvonantajinani ensimmäisessä presidenttikunnassa.

Samalla tavoin todistan, että Herra innoitti kutsumaan vanhin Gerrit W. Gongin ja vanhin Ulisses Soaresin asetettaviksi apostoleikseen. Yhdessä toivotamme heidät tervetulleiksi tähän ainutlaatuiseen palvelemisen veljeskuntaan.

Kun kokoonnumme ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista

koorumin neuvostona, kokoushuoneistamme tulee ilmoituksen huoneita. Henki on selvästi läsnä. Kun painimme monisysteemien kysymysten parissa, ilmenee sykkähdyttävä prosessi jokaisen apostolin ilmaistessa vapaasti omia ajatuksiaan ja näkökantojaan. Vaikka näkökantamme saattavat alussa ollakin erilaisia, niin toisiamme kohtaan tuntemamme rakkaus on jatkuvaa. Ykseytemme auttaa meitä havaitsemaan Herran tahdon kirkkoaan varten.

Kokouksissamme enemmistö ei koskaan hallitse! Me kuuntelemme rukoillen toisiamme ja keskustelemme yhdessä, kunnes olemme yksimielisiä. Sitten kun olemme päässeet täydelliseen yksimielisyyteen, Pyhän Hengen ykseyttä tuova vaikutus on kihelmöivää! Koemme samaa, mitä profeetta Joseph Smith ymmärsi, kun hän opetti: ”Tuntemalla ykseyttä me saamme Jumalalta voimaa.”⁷ Yksikään ensimmäisen presidenttikunnan tai kahdentoista koorumin jäsen ei koskaan jättäisi Herran kirkon päätöksiä oman parhaan harkintansa varaan!

Veljet ja sisaret, kuinka meistä voi tulla sellaisia miehiä ja naisia – Kristuksen kaltaisia palvelijoita – joita Herra haluaa meidän olevan? Kuinka voimme löytää vastauksia meitä hämmäntäviin kysymyksiin? Jos Joseph Smithin ylimalainen kokemus pyhässä lehdossa opettaa meille jotakin, niin sen, että taivaat ovat avoinna ja että Jumala puhuu lapsilleen.

Profeetta Joseph Smith näytti meille mallin, jota noudattaa ratkaistaksemme omia kysymyksiämme. Jaakobin lupauksen kannustamana – että jos meiltä puuttuu viisautta, voimme kysyä Jumalalta – nuori Joseph vei kysymyksensä suoraan taivaallisen Isän eteen.⁸ Hän etsi henkilökohtaista ilmoitusta, ja hänen etsintänsä pani alulle tämän viimeisen taloudenhoitokauden.

Samalla tavoin – mitä teidän etsintänne panee alulle teidän kohdallanne? Mitä viisautta teiltä puuttuu? Mitä te tunnette haluavanne kiihkeästi tietää tai ymmärtää? Noudattakaa profeetta Josephin esimerkkiä. Etsikää hiljainen paikka, jonne voitte mennä säännöllisesti. Nöyrytkää Jumalan edessä. Vuodattakaa sydämenne taivaalliselle Isällemme. Kääntykää Hänen puoleensa saadaksenne vastauksia ja lohtua.

Rukoilkaa Jeesuksen Kristuksen nimessä huolenaiheistanne, peloistanne, heikkouksistanne – niin, sydämenne kaipauksista. Ja sitten kuunnellakaa! Kirjoittakaa ajatukset, joita tulee mieleenne. Tallentakaa tuntemuksenne ja toteuttakaa ne teot, joihin tunnute innoitusta. Kun toistatte tämän prosessin päivä toisensa jälkeen, kuukausi toisensa jälkeen, vuosi toisensa jälkeen, te ”[kasvatte] ilmoituksen periaatteessa”⁹.

Haluaako Jumala todellakin puhua teille? Kyllä! ”Yhtä hyvin ihminen voisi ojentaa heiveröisen käsivartensa pysäyttääkseen Missourivirran säädetyn juoksun – – kuin estää Kaikkivaltiaasta vuodattamasta tietoa alas taivaasta myöhempien aikojen pyhien päälle.”¹⁰

Teidän ei tarvitse ihmetellä, mikä on totta.¹¹ Teidän ei tarvitse ihmetellä, kehen voitte turvallisesti luottaa. Henkilökohtaisen ilmoituksen kautta te voitte saada oman todistuksen siitä, että Mormonin kirja on Jumalan sanaa, että Joseph Smith on profeetta ja että tämä on Herran kirkko. Riippumatta siitä, mitä muut saattavat sanoa tai tehdä, kukaan ei voi koskaan ottaa pois todistusta, joka on syntynyt sydämeenne ja mieleenne siitä, mikä on totta.

Kehotan teitä venymään tämänhetkessä hengellisessä kyvyssänne saada henkilökohtaista ilmoitusta, sillä Herra on luvannut: ”Jos [etsit], sinä saat ilmoitusta ilmoituksen päälle, tietoa tiedon päälle, jotta voit tuntea salaisuuksia

ja rauhaa tuovia asioita – sen, mikä tuo iloa, sen, mikä tuo iankaikkisen elämän.”¹²

Voi, on niin paljon enemmän, mitä Isänne taivaassa haluaa teidän tietävän. Vanhin Neal A. Maxwell opetti: ”Niille, joilla on silmät nähdä ja korvat kuulla, on selvää, että Isä ja Poika paljastavat maailmankaikkeuden salaisuuksia!”¹³

Mikään ei avaa taivaita samalla tavoin kuin yhdistelmä tivistä suurempaa puhtautta, täsmällistä kuuliaisuutta, vilpittöntä etsimistä, päivittäistä kestitsemistä Kristuksen sanoilla, joita on Mormonin kirjassa¹⁴, ja säännöllistä aikaa, joka on omistettu temppele- ja sukututkimustyöhön.

Epäilemättä saattaa olla aikoja, jolloin teistä tuntuu aivan kuin taivaat olisivat suljetut. Mutta lupaan, että kun olette edelleen kuuliaisina, ilmaisette kiitollisuutta jokaisesta siunauksesta, jonka Herra antaa teille, ja kun kärsivällisesti kunnioitatte Herran aikataulua, teille annetaan etsimäänne tietoa ja ymmärrystä. Te pääsette osallisiksi jokaisesta Herran teitä varten varaa-masta siunauksesta – jopa ihmeistä. Sitä henkilökohtainen ilmoitus tekee kohdallanne.

Suhtaudun tulevaisuuteen toiveikkaasti. Se on täynnä mahdollisuuksia meille jokaiselle edistyä, antaa panoksemme ja viedä evankeliumi maailman jokaiseen kolkkaan. Mutta en silti suhtaudu tuleviin päiviin sinisilmäisesti. Me elämme maailmassa, joka on monimutkainen ja kasvavassa määrin riidanhaluinen. Sosiaalisen median alituinen saatavilla olo sekä vuorokauden ympäri päivittyvät uutiset pommittavat meitä jatkuvilla sanomilla. Jos haluamme, että meillä on minkäänlaista toivoa seuloa niitä lukemattomia ääniä ja ihmisfilosofioita, jotka hyökkäävät totuutta vastaan, meidän täytyy oppia vastaanottamaan ilmoitusta.

Vapahtajamme ja Lunastajamme Jeesus Kristus tekee joitakin voimallisimmista teoistaan tämän päivän ja uudelleen paluunsa välisenä aikana. Tulemme näkemään ihmeellisiä osoituksia siitä, että Isä Jumala ja Hänen Poikansa Jeesus Kristus johtavat tätä kirkkoa majesteettisuudessa ja kirkkaudessa. Mutta tulevina päivinä ei ole mahdollista selviytyä hengellisesti ilman Pyhän Hengen johdattavaa, ohjaavaa, lohduttavaa ja jatkuvaa vaikutusta.

Rakkaat veljeni ja sisareni, pyydän teitä kasvattamaan hengellistä kykyänne vastaanottaa ilmoitusta. Antakaa tämän pääsiäissunnuntain olla ratkaiseva hetki teidän elämässänne. Päätäkää tehdä se hengellinen työ, jota vaaditaan, jotta pääsette osallisiksi Pyhän Hengen lahjasta ja kuulette Hengen ääntä useammin ja selvemmin.

Moronin lailla kehotan teitä tänä pääsiäissunnuntaina ”tulemaan Kristuksen luokse ja tarttumaan jokaiseen hyvään lahjaan”¹⁵ alkaen Pyhän Hengen lahjasta, joka lahja voi muuttaa ja muuttaakin teidän elämänne.

Me seuraamme Jeesusta Kristusta. Tärkein totuus, mistä Pyhä Henki koskaan todistaa teille, on se, että Jeesus on Kristus, elävän Jumalan Poika. Hän elää! Hän on meidän puolustajamme Isän luona, meidän esimerkkimme ja meidän Lunastajamme. Tänä pääsiäissunnuntaina me juhlistamme Hänen sovitushuriaan, Hänen kirjaimellista ylösnousemustaan ja Hänen jumalallisuuttaan.

Tämä on Hänen kirkkonsa, joka on palautettu profeetta Joseph Smithin välityksellä. Tästä todistan ja ilmaisen rakkauteni teille jokaiselle. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. OL 19:18.
2. Ks. Luuk. 23:33.

3. Ks. Alma 26:16.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 78.
5. Ks. Russell M. Nelson, ”Rukouksen ihana voima”, *Liahona*, toukokuu 2003, s. 7–8.
6. Ks. 3. Nefi 28:1.
7. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 412.
8. Ks. Jaak. 1:5.
9. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 136.
10. OL 121:33.
11. Ks. Moroni 10:5.
12. OL 42:61.
13. Neal A. Maxwell, ”Meek and Lowly”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 21. lokakuuta 1986, s. 9, speeches.byu.edu.
14. Ks. 2. Nefi 32:3.
15. Moroni 10:30.

Vanhin Gerrit W. Gong
kahdentoista apostolin koorumista

Kristus ylösnoussut on

Nyt on pääsiäissunnuntai. Todistan kunnioittavasti ja vakaasti elävästä Kristuksesta – Hänestä, joka kuoli, joka haudattiin ja joka nousi jälleen kolmantena päivänä.

Rakkaat veljet ja sisaret, kun poikamme olivat hyvin pieniä, kerroin heille iltasatuja koiranpennuista ja hyräilin kehtolauluna kirkon lauluja, kuten laulua ”Kristus ylösnoussut on”¹. Joskus leikkimielisesti vaihdoin sanat: ”Nyt on aika nukahdattaa, Halleluja!” Tavallisesti poikamme nukahtivat nopeasti. Tai ainakin he tiesivät, että jos luulisin heidän nukahtaneen, lakkaisin laulamasta.

Sanat – ainakaan minun sanani – eivät riittä ilmaisemaan niitä pakahduttavia tunteita, joita olen tuntenut siitä saakka kun presidentti Russell M. Nelson hellästi otti käteni käsiinsä rakkaan vaimoni Susanin ollessa vierelläni ja esitti tämän pyhän Herralta tulleen kutsun, joka sai henkeni salpautumaan ja on saanut minut kyyneliin monet kerrat näiden viime päivien aikana.

Tänä pääsiäissunnuntaina laulan riemuiten: ”Halleluja.” Ylösnoussuun Vapahtajamme lunastavan rakkauden laulu² ylistää liittojen (jotka liittävät meidät Jumalaan ja toisiimme) ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen (joka auttaa meitä riisumaan päältäämme luonnollisen ihmisen ja taipumaan Pyhän Hengen kutsuun³) välistä sopusointua.

Yhdessä meidän liittomme ja meidän Vapahtajamme sovitus vahvistavat

ja jalostavat meitä. Yhdessä ne auttavat meitä pitämään kiinni ja päästämään irti. Yhdessä ne muokkaavat, suojelevat, pyhittävät, lunastavat.

Profeetta Joseph Smith sanoi: ”Jotkut voivat pitää hyvin uskaliaana oppia, josta me puhumme – valta merkitä kirjoihin tai sitoa maan päällä ja sitoa taivaassa. Tämä valta on kuitenkin aina annettu maailman kaikkina aikoina, milloin Herra vain on antanut pappeuden taloudenhoidon jollekulle miehelle todellisen ilmoituksen kautta tai jollekin miesryhmälle.”⁴

Niin on tänäkin päivänä. Pyhiä liittoja ja toimituksia – joita ei ole

saatavana missään muualla – vastaanotetaan 159 pyhässä Herran huoneessa 43 maassa. Luvatut siunaukset tulevat palautettujen pappeuden avainten, opin ja valtuuden kautta kuvastaen uskoamme, kuuliaisuuttamme ja Hänen Pyhän Henkensä lupauksia meille läpi sukupolvienne ajassa ja iankaikkisuudessa.

Rakkaat veljet ja sisaret jokaisen kansakunnan, suvun ja kielen keskuudessa kaikkialla maailmanlaajuisessa kirkossamme – kiitos elävästä uskostanne, toivostanne ja rakkaudestanne jokaisella askeleella. Kiitos siitä, että tulette osaksi palautetun evankeliumin todistuksen ja kokemuksen yhteen kokoavaa täyteyttä.

Rakkaat veljet ja sisaret, me kuulumme yhteen. Me voimme olla yhteen liittyneitä ykseydessä ja rakkaudessa⁵ kaikessa ja kaikkialla⁶. Kuten Herra Jeesus Kristus kutsuu meitä jokaista, missä tahansa olemme ja mikä tahansa tilanteemme on – ”tulkaa, niin näette”⁷.

Tänä päivänä lupaan nöyrästi kaikki sieluni voimat ja kyvyt⁸, millaisia ne ovatkin tai millaisia niistä voikin tulla, Vapahtajalleni, rakkaalle Susanilleni ja perheellemme, johtaville veljilleni ja teille kaikille, rakkaat veljeni ja sisareni.

Vanhin Ulisses Soares

kahdentoista apostolin koorumista

Kaikki kelvollinen ja iankaikki-
nen keskittyi elävään todellisuuteen
Jumalasta, rakastavasta iankaikkisesta
Isästämme, sekä Hänen Pojastaan
Jeesuksesta Kristuksesta ja Kristuk-
sen sovitukselta, joista Pyhä Henki
todistaa.⁹ Nyt on pääsiäissunnuntai.
Todistan kunnioittavasti ja vakaasti
elävästä Kristuksesta – Hänestä,
joka kuoli, joka haudattiin ja joka
nousi jälleen kolmantena päivänä
ja astui taivaaseen¹⁰. Hän on Alfa ja
Oomega¹¹ – Hän oli meidän kans-
samme alussa, Hän on meidän kans-
samme loppuun asti.

Todistan myöhempien aikojen
profeetoista – profeetta Joseph
Smithistä rakkaaseen presidenttiimme
Russell M. Nelsoniin, jota me iloiten
tuemme. Kuten Alkeisyhdistyksen
lapsemme laulavat: ”Profeettaa seuraa,
hän tuntee tien.”¹² Todistan, että kuten
on profetoitu pyhissä kirjoituksissa,
myös Mormonin kirjassa – toisessa
todistuksessa Jeesuksesta Kristuksesta,
Herran valtakunta on vielä kerran
perustettu maan päälle valmistautu-
miseksi Messiaan toista tulemistä var-
ten.¹³ Jeesuksen Kristuksen pyhässä
nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Kristus ylösnoussut on”,
MAP-lauluja, 124.
2. Ks. Alma 5:26.
3. Ks. Moosia 3:19.
4. OL 128:9.
5. Ks. Moosia 18:21.
6. Ks. Moosia 18:9.
7. Joh. 1:39.
8. Ks. 1. Nefi 15:25.
9. ”Te olette saaneet Pyhän Hengen, joka
todistaa Isästä ja Pojasta täyttämällä hänen
antamansa lupauksen, että jos te menette
sisälle oikealla tavalla, te saatte” (2. Nefi
31:18).
10. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia:*
Joseph Smith, 2007, s. 51.
11. Ks. OL 19:1.
12. ”Profeettaa seuraa”, *Lasten laulukirja*,
s. 58–59.
13. Mormonin kirjan johdanto.

Profeetat puhuvat Pyhän Hengen voimalla

*Se, että meillä on profeettoja, on merkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan
kohtaan. He ilmoittavat, mitä Jumala ja Kristus ovat luvanneet ja millaisia
He todella ovat.*

Rakkaat veljeni ja sisareni, missä
lienettekin, haluaisin ilmaista
vilpittömän ja syvän kiitokseni
hyväksymisäänistänne eilen. Vaikka
tunnenkin, etten ole vaikuttavasanainen
vaan hidaspuheinen, kuten Mooses,
saan lohtua Herran hänelle lausumista
sanoista:

”Kuka on antanut ihmiselle suun?
Kuka tekee ihmisestä mykän tai kuu-
ron, näkevän tai sokean? Enkö juuri
minä, Herra?”

Mene nyt, minä olen sinun kanssasi,
kun puhut, ja neuvon sinulle, mitä
sinun tulee sanoa.” (2. Moos. 4:11–12;
ks. myös jae 10).

Saan lohdutusta myös rakkaan
vaimoni rakkaudesta ja tuesta. Hän on
ollut esimerkkinä hyvyydestä, rakkau-
desta ja täydellisestä omistautumisesta
Herralta sekä minulle ja perheelleni.
Rakastan häntä sydämeni jokaisella
säikeellä, ja olen kiitollinen siitä myön-
teisestä vaikutuksesta, joka hänellä on
ollut meihin.

Veljet ja sisaret, haluan todistaa
teille, että presidentti Russell M. Nel-
son on Jumalan profeetta maan päällä.
En ole koskaan nähnyt ketään häntä
ystävällisempää ja rakastavampaa
ihmistä. Vaikka tunsin suurta riittämät-
tömyyttä tämän pyhän kutsumuksen
edessä, niin hänen sanansa ja hellä
katse hänen silmissään, kun hän esitti
tämän tehtävän, saivat minut tunte-
maan, että Vapahtajan rakkaus ympäröi
minut. Kiitos, presidentti Nelson.
Tuen sinua ja rakastan sinua.

Eikö olekin siunaus, että meillä
on näinä meidän päivinämme
maan päällä profeettoja, näkijöitä ja

ilmoituksensaajia, jotka pyrkivät tuntemaan Herran tahdon ja noudattamaan sitä? On lohdullista tietää, ettemme ole maailmassa yksin huolimatta niistä haasteista, joita kohtaamme elämässä. Se, että meillä on profeettoja, on merkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan. He ilmoittavat Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen kansalle, mitä Jumala ja Kristus ovat luvanneet ja millaisia He todella ovat. Olen oppinut sen omakohtaisten kokemusteni kautta.

Kahdeksantoista vuotta sitten vaimoni ja minä saimme puhelun presidentti James E. Faustilta, joka oli silloin toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa. Hän kutsui meidät palvelemaan lähetysjohtajapariskuntana Portugalissa. Hän kertoi meille, että lähetystehtävämme alkuun olisi vain kuusi viikkoa. Vaikka tunsimme olevamme valmistautumattomia ja riittämättömiä, otimme kutsun vastaan. Tärkein huolenaiheemme sillä hetkellä oli saada viisumit, joita palveleminen siinä maassa edellytti, koska aiemman kokemuksen mukaan tiesimme, että viisumien saaminen kesti kuudesta kahdeksaan kuukautta.

Sitten presidentti Faust kysyi, oliko meillä uskoa siihen, että Herra tekisi ihmeen ja että pystyisimme saamaan viisumiongelmamme kuntoon nopeammin. Vastauksemme oli selkeä kyllä, ja aloimme heti tehdä järjestelyjä. Valmistelimme viisumeihin vaadittavat asiakirjat, otimme kolme nuorta lastamme ja menimme konsulaattiin mahdollisimman pian. Siellä meidät otti vastaan eräs hyvin miellyttävä rouva. Käydessään läpi papereitamme ja perehtyessään siihen, mitä aioimme tehdä Portugalissa, hän kääntyi meihin päin ja kysyi: ”Aiotteko todellakin auttaa maani kansaa?” Vastasimme päättäväisesti kyllä ja selitimme, että edustaisimme Jeesusta Kristusta ja

todistaisimme Hänestä ja Hänen jumalallisesta tehtävästään maailmassa. Palasimme konsulaattiin neljä viikkoa myöhemmin, saimme viisumimme ja saavuimme lähetyskentälle kuuden viikon kuluessa, kuten Herran profeetta oli pyytänyt meitä tekemään.

Veljet ja sisaret, sydämeni pohjasta todistan, että profeetat puhuvat Pyhän Hengen voimalla. He todistavat Kristuksesta ja Hänen jumalallisesta tehtävästään maan päällä. He edustavat Herran mieltä ja sydäntä, ja heidät on kutsuttu edustamaan Häntä ja opettamaan meille, mitä meidän täytyy tehdä palataksemme asumaan Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen luokse. Meitä siunataan, kun osoitamme uskoamme ja noudatamme heidän opetuksiaan. Kun seuraamme heitä, meidän elämämme on onnellisempaa

ja yksinkertaisempaa, meidän on helpompi kestää vaikeuksiamme ja ongelmiamme ja me luomme ympärillemme hengellisen suojaruokituksen, joka suojelee meitä vihollisen hyökkäyksiltä meidän aikanamme.

Tänä pääsiäispäivänä todistan vakaasti, että Jeesus Kristus on nousut, Hän elää ja Hän johtaa kirkkoamaan päällä profeettojensa, näkijöidensä ja ilmoituksensaajiensa välityksellä. Todistan, että Hän on maailman Vapahtaja ja Lunastaja ja että Hänen kauttaan me voimme pelastua ja saada korotuksen rakkaan Jumalamme luona. Rakastan Häntä, palvon Häntä. Haluan seurata Häntä ja tehdä Hänen tahtonsa ja tulla enemmän Hänen kaltaisekseen. Sanon tämän nöyrästi Herramme Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

Presidentti Russell M. Nelson

Palvelutyötä

Otamme käyttöön uudemman, pyhemmän tavan pitää huolta muista ja palvella heitä.

Kiitos teille, vanhin Gong ja vanhin Soares, vilpittömistä uskon ilmauksistanne. Olemme hyvin kiitollisia teistä ja rakkaista puolisoistanne.

Rakkaat veljet ja sisaret, pyydämme jatkuvasti Herralta ohjausta siihen, kuinka voimme auttaa jäseniämme pitämään Jumalan käskyt, etenkin ne kaksi suurta käskyä rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiämme.¹

Kuukausien ajan olemme etsineet parempaa tapaa huolehtia kansamme hengellisistä ja ajallisista tarpeista Vapahtajan tavalla.

Olemme nyt tehneet päätöksen jättää kotiopetuksen ja kotikäyntiope- tuksen sellaisina kuin olemme ne tunteneet. Sen sijaan otamme käyttöön uudemman, pyhemmän tavan pitää huolta muista ja palvella heitä.

Sanomme näitä pyrkimyksiä yksinker- taisesti ”palvelutyöksi”.

Tehokas palvelutyö on mahdollista sisarten luontaisten kykyjen ja pap- peuden verrattoman voiman avulla. Tarvitsemme kaikki sellaista suojaa vastustajan viekkailta juonilta.

Vanhin Jeffrey R. Holland kahden- toista apostolin koorumista ja sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen yli- johtaja, selittävät, kuinka tehtävän saa- neet pappeusveljet ja tehtävän saaneet Apuyhdistyksen sisaret ja Nuoret Naiset toimivat nyt jatkossa palvellessaan ja valvoessaan kirkon jäseniä kaikkialla maailmassa.

Ensimmäinen presidenttikunta ja kaksitoista tukevat yksimielisinä heidän esittämiään sanomia. Kiitollisina ja rukoillen aloitamme tämän uuden luvun kirkon historiassa. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITE

1. Ks. Luuk. 10:27.

Vanhin Jeffrey R. Holland
kahdentoista apostolin koorumista

Olla heidän kanssaan ja vahvistaa heitä

Rukouksemme tänään on, että jokainen mies ja nainen lähtee tästä yleiskonferenssista syvemmin sitoutuneena pitämään vilpittömästi huolta toinen toisestaan.

Ralph Waldo Emersonia mukaillen, mieleenpainuvimpia hetkiä elämässä ovat ne, jolloin tunnemme ilmoituksen tulvahduksen¹. Presidentti Nelson, en tiedä, kuinka paljon lisää ”tulvahduksia” pystymme ottamaan vastaan tänä viikonloppuna. Osalla meistä on heikko sydän. Mutta nyt kun ajattelen asiaa, niin sinä voit huolehtia siitäkin. Millainen profeetta!

Presidentti Russell M. Nelsonin esittämien vaikuttavien tiedonantojen sekä eilisiltaisen ja tänäaamuksen todistuksen hengessä lausun oman todistukseni siitä, että nämä muutokset ovat esimerkkejä ilmoituksesta, joka on ohjannut tätä kirkkoa sen alusta asti. Ne ovat jälleen yksi todiste siitä, että Herra jouduttaa työtään tänä aikana.²

Tiedoksi kaikille niille, jotka ovat innokkaita oppimaan tarkemmin näistä asioista, niin heti tämän konferenssi-kokouksen päätyttyä alkaa toimenpide, johon sisältyy – ei välttämättä tässä järjestyksessä – ensimmäisen presidenttikunnan kirjeen lähettäminen jokaiselle kirkon jäsenelle, jonka sähköpostiosoite meillä on. Sen liitteenä on kaikille pappeusjohtajille ja

apujärjestöjen johtohenkilöille seitsensivuinen asiakirja kysymyksistä ja vastauksista. Lopuksi, tämä aineisto julkaistaan välittömästi sivustolla ministering.lds.org. ”Pyytäkää, niin teille annetaan. Etsikää, niin te löydätte.”³

Nyt siihen suurenmoiseen tehtävään, jonka presidentti Russell M. Nelson on antanut minulle ja sisar Jean B. Binghamille. Veljet ja sisaret,

koorumien ja apujärjestöjen työn kehityksessä institutionaalisesti siitä arvatenkin seuraa, että meidän tulee kehittyä myös henkilökohtaisesti – kohota yksilönä mahdollisesta mekaanisesta, kaavamaisesta ja rutiininomaisesta toiminnasta vilpittömään opetuslapseuteen, jonka Vapahtaja puki sanoiksi maallisen palvelutyönsä päättyessä. Kun Hän valmistautui jättämään yhä viattoman ja jossakin määrin hämmentyneen pienen seuraajajoukkonsa, Hän ei luetellut tusinaa hallinnollista vaihetta, jotka heidän oli hoidettava, eikä ojentanut heille kourallista raportteja täytettäväksi kolmin kappalein. Ei, Hän tiivisti heidän tehtävänsä yhteen peruskäskyyn. ”Rakastakaa toisianne – – niin kuin minä olen rakastanut teitä. – – Kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos te rakastatte toisianne.”⁴

Pyrkimyksessä viedä meitä lähemmäksi tuota evankeliumin ihannetta tämä juuri ilmoitettu pappeuden ja Apuyhdistyksen palvelutyöajatus sisältää muun muassa seuraavat perustekijät, joista osan Apuyhdistys on jo ottanut käyttöön hienolla menestyksellä.⁵

- Emme enää käytä kotiopetus- ja kotikäyntiopetussanastoa. Se johtuu osittain siitä, että suuri osa palvelutyöstämme tapahtuu muualla kuin kotona, ja osittain siitä, ettei yhteydenottoamme määrittele valmistetun oppiaiheen opettaminen, vaikka oppiaihe voidaan tietenkin pitää, jos sellaiseen on tarvetta. Tämän palvelutyöajatuksen ensisijainen tarkoitus on, kuten sanottiin ihmisistä Alman päivinä, "[valvoa kansaa ja ravita] sitä sillä, mikä kuuluu vanhurskauteen"⁶.
- Käymme edelleen kodeissa, mikäli se on mahdollista, mutta paikalliset olosuhteet kuten suuri jäsenmäärä, pitkät etäisyydet, henkilökohtainen turvallisuus ja muut haastavat tilanteet voivat tehdä mahdottomaksi käymisen jokaisessa kodissa joka kuukausi. Kuten ensimmäinen presidenttikunta neuvoi vuosia sitten, tehkää parhaanne⁷. Sen lisäksi, millaisen aikataulun sitten laaditkin varsinaisiin käynteihin, tuota kalenteria voidaan täydentää puhe- ja tekstiviesteillä, sähköposteilla, juttelemalla videon välityksellä, keskusteluilla kirkon kokouksissa, yhteisillä palveluhankkeilla, muulla yhdessäololla ja lukuisilla mahdollisuuksilla sosiaalisen median maailmassa. Minun pitänee kuitenkin tähdentää, että tähän laajaan uuteen näkemykseen ei sisälly sitä surkeaa lausahdusta, jonka näin äskettäin erään auton puskuritarrassa. Siinä sanottiin: "Jos tööttään, sinua on kotiopetettu." *Pyydän*, veljet (sisaret eivät koskaan syyllistyisi sellaiseen – puhun kirkon veljille), näillä muutoksilla haluamme lisää huolenpitoa ja välittämistä, emme vähemmän.
- Tämän uudemman, enemmän evankeliumiin perustuvan palvelutyöajatuksen myötä tunnen teidän

alkavan hätäntyä siitä, mitä raporttiin voi merkitä. Rauhoittukaa, sillä mitään raporttia ei ole – ei ainakaan sitä kuukauden viimeisen päivän "Ehdin juuri ja juuri käväistä ovelta" -raporttia. Tässäkin asiassa me yritämme kehittyä. Ainoa asia, josta raportoidaan, on niiden keskustelujen lukumäärä, joita johtohenkilöillä on ollut neljännesvuoden aikana seurakunnan palvelutyöoveriparien kanssa. Niin yksinkertaiselta kuin se kuulostaakin, ystäväni, niin nuo keskustelut ovat ehdottoman tärkeitä. Ilman sitä tietoa piispalla ei ole mitään keinoa saada tarvitsemaansa tietoa seurakuntalaistensa hengellisestä ja ajallisesta tilanteesta. Muistakaa: palveluveljet edustavat piispakuntaa ja vanhinten koorumin johtokuntaa, mutta he eivät korvaa niitä. Piispan ja kooruminjohtajan avaimet ulottuvat paljon tätä palvelutyöajatuslaajemmalle.

- Koska tämä raportti eroaa kaikista niistä, joita olette aiemmin lähettäneet, saanen tähdentää, että *meidän* kirkon keskusteluiden ei tarvitse tietää, *kuinka* tai *missä* tai *milloin* pidätte yhteyttä ihmisiinne. Me tarvitsemme vain tiedon ja välitämme siitä, että te *tosiaan* teette sen ja että siunaatte heitä kaikin mahdollisin tavoin.

Veljet ja sisaret, meillä on koko kirkkona taivaan lähettämä tilaisuus osoittaa "puhdasta, Jumalan – – silmissä tahratonta palvelusta"⁸ – kantaa toistemme kuormia, jotta ne olisivat keveitä, ja lohduttaa niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa⁹, palvelu leskiä ja orpoja, naimissa olevia ja naimattomia, vahvoja ja ahdistuneita, sorrettuja ja elinvoimaisia, onnellisia ja murheellisia – lyhyesti sanottuna meitä kaikkia, meitä jokaista, koska meillä kaikilla on tarve tuntea ystävyyden lämmin käsi ja kuulla uskon vakaa julistus. Kuitenkin varoitan teitä siitä, että uusi nimi, uusi joustavuus ja vähemmät raportit eivät muuta tippakaan palvelemistamme, elleme näetätä kutsuna pitää huolta toisestamme rohkealla, uudella, pyhemällä tavalla, kuten presidentti Nelson on juuri sanonut. Kun kohotamme hengelliset silmämme kohti rakkauden lain mukaan elämistä yleisemmin, me kunnioitamme sukupolvia, jotka ovat palvelleet sillä tavoin vuosien ajan. Saanen kiinnittää huomion erääseen äskettäiseen esimerkkiin sellaisesta omistautumisesta toivoen, että ihmiset entistä sankemmin joukoin käsittävät Herran käskyn olla veljiemme ja sisartemme kanssa ja vahvistaa heitä¹⁰.

Viime tammikuun 14. päivänä, sunnuntaina, vain vähän kello 17 jälkeen nuoret ystäväni Brett ja Kristin Hamblin juttelivat kotonaan Tempessä Arizonassa, kun Brett oli viettänyt päivän palvelemalla piispakunnassa ja Kristin hoitamalla heidän viittä lastaan.

Äkkiä Kristin, joka näytti selvinneen edellisenä vuonna rintasyövästä, ei enää reagoinut mihinkään. Soitto hätäkeskukseen toi paikalle ensiapuryhmän, joka yritti epätoivoisesti elvyttää häntä. Samalla kun Brett rukoili ja anoi, hän soitti nopeasti vain kahdelle muulle: ensiksi äidilleen pyytäen apua lasten kanssa ja toiseksi

kotiopettajalleen Edwin Potterille. Jälkimmäinen keskustelu kuului kokonaisuudessaan seuraavasti:

Edwin, huomaten, kuka soittaja oli, sanoi: ”Hei, Brett, mitä kuuluu?”

Brett lähestulkoon huusi vastauksen: ”Tarvitsen sinut tänne – nyt!”

Nopeammin kuin Brett ehti huomata hänen pappeustoverinsa seisoi hänen rinnallaan auttaen lasten kanssa ja sitten ajaen hänet sairaalaan ambulanssin perässä, joka kuljetti Brettin vaimoa. Siellä vajaat 40 minuuttia sen jälkeen, kun Kristin oli sulkenut silmänsä, lääkärit julistivat Kristinin kuolleeksi.

Brettin nyhkyttyessä Edwin yksinkertaisesti piteli häntä käsivarsiansa suojissa ja itki hänen kanssaan – pitkän, pitkän aikaa. Sitten Edwin jätti Brettin suremaan muiden sukulaisten kanssa, jotka olivat kokoontuneet paikalle, ja ajoi piispan kotiin kertomaan tälle, mitä oli juuri tapahtunut. Suurenmoinen piispa lähti heti sairaalaan Edwinin ajaessa Hamblinien kotiin. Siellä hän ja hänen vaimonsa Charlotte, joka oli myös tullut paikalle juoksujalkaa, leikkivät Hamblinien viiden nyt äidittömän lapsen kanssa, jotka olivat iältään 3–12-vuotiaita. He valmistivat heille iltaruoa, pitivät pienen musiikkihetken ja auttoivat heitä valmistautumaan nukkumaan.

Brett kertoi minulle myöhemmin: ”Hämmästyttävää tässä kertomuksessa ei ole se, että Edwin tuli, kun soitin. Hätätilanteessa on aina ihmisiä, jotka ovat halukkaita auttamaan. Ei, hämmästyttävää tässä kertomuksessa on se, että hän oli se, jota heti ajattelin. Olisi ollut muitakin ihmisiä. Kristinillä on veli ja sisko alle viiden kilometrin päässä. Meillä on hieno piispa, todella mahtava. Mutta Edwinin ja minun suhde on sellainen, että soitin vaimomaisesti hänelle, kun tarvitsin apua. Kirkko tarjoaa meille järjestetyn tavan elää paremmin toisen käskyn mukaan

– rakastaa, palvella ja luoda veljiimme ja sisariimme sellaisia suhteita, jotka auttavat meitä etenemään lähemmäksi Jumalaa.”¹¹

Edwin sanoi tuosta kokemuksesta: ”Vanhin Holland, nurinkurista tässä kaikessa on se, että Brett on ollut meidän perheemme kotiopettaja pidempään kuin minä olen ollut heidän. Tuon ajan kuluessa hän on käynyt meillä enemmän ystävänä kuin tehtävän vuoksi. Hän on ollut suurenmoinen esimerkki, malliesimerkki siitä, millainen aktiivisen ja osallistuvan pappeudenhaltijan tulee olla. Vaimoni, meidän poikamme – me emme ajattele häntä veljenä, joka on velvoitettu tuomaan meille sanoman kunkin kuukauden lopussa, vaan me pidämme häntä ystävänä, joka asuu kulman takana seuraavalla kadulla ja joka tekisi mitä tahansa tässä maailmassa siunatakseen meitä. Olen iloinen, että saatoinkin maksaa aivan hitusen takaisin siitä, mitä olen hänelle velkaa.”¹²

Veljet ja sisaret, yhdessä teidän kanssanne kunnioitan jokaista kortteliopettajaa, seurakuntaopettajaa, kotiopettajaa ja kotikäyntiopettajaa,

joka on rakastanut ja palvellut hyvin uskollisesti kautta kirkkomme historian. Rukouksemme tänään on, että jokainen mies ja nainen – sekä vanhemmat nuoret miehemme ja nuoret naisemme – lähtee tästä yleiskonferenssista syvemmin sitoutuneena pitämään vilpittömästi huolta toinen toisestaan ainoana innoittajanaan sen tekemiseen Kristuksen puhdas rakkaus. Huolimatta rajoituksistamme ja riittämättömydestämme, joita me kaikki tunnemme itsellämme olevan – ja meillä kaikilla on haasteita – työskennelkäämme silti rinta rinnan viinitarhan Herran kanssa¹³ ojentamalla meidän kaikkien Jumalalle ja Isälle auttava käsi Hänen suunnattomassa tehtävässään vastata rukouksiin, tuoda lohtua, kuivata kyyneliä ja vahvistaa voimattomia polvia¹⁴. Jos teemme niin, olemme enemmän sellaisia Kristuksen tosi opetuslapsia, jollaisia meidän on tarkoitus olla. Tänä pääsiäissunnuntaina toivon, että rakastaisimme toisiamme kuten Hän on rakastanut meitä¹⁵. Tätä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ralph Waldo Emerson, *The Conduct of Life*, 1860, s. 268.
2. Ks. OL 88:73.
3. Luuk. 11:9.
4. Joh. 13:34–35.
5. Ks. ”Pitäkää häneen yhteyttä milloin, missä ja millä tavalla tahansa”, *Liahona*, tammikuu 2018, s. 7.
6. Moosia 23:18; ks. myös OL 20:53.
7. Ks. ”Jäsenten valvominen ja vahvistaminen”, ensimmäisen presidenttikunnan kirje, 10. joulukuuta 2001.
8. Jaak. 1:27.
9. Ks. Moosia 18:8–9.
10. Ks. OL 20:53.
11. Brett Hamblin, henkilökohtainen kirjeenvaihto, helmikuu 2018.
12. Edwin Potter, henkilökohtainen kirjeenvaihto, helmikuu 2018.
13. Ks. MK Jaak. 5:70–72.
14. Ks. OL 81:5.
15. Ks. Joh. 15:12.

Jean B. Bingham
Apuyhdistyksen ylijohdaja

Palvelutyötä Vapahtajan tavalla

Osoittakaamme kiitollisuutemme ja rakkautemme Jumalaa kohtaan palvelemalla rakastaen iankaikkisia sisariamme ja veljiämme.

Mikä ihana siunaus onkaan elää aikana, jolloin saamme jatkuvaa ilmoitusta Jumalalta! Kun katsomme eteenpäin ja otamme vastaan ”kaiken palauttamisen”¹, jota on tapahtunut ja tapahtuu meidän aikamme profetoiduissa tapahtumissa, meitä valmistetaan Vapahtajan toiseen tulemiseen².

Ja mikä onkaan parempi tapa valmistautua kohtaamaan Hänet kuin pyrkiä tulemaan Hänen *kaltaisekseen* palvelemalla rakastaen toinen toistamme! Kuten Jeesus Kristus opetti seuraajilleen tämän taloudenhoitokauden alussa: ”Jos sinä rakastat minua, sinä palvelet minua.”³ Se, miten palvelemme muita, on osoitus opetuslapseudestamme sekä kiitollisuudestamme ja rakkaudestamme Jumalaa ja Hänen Poikaansa Jeesusta Kristusta kohtaan.

Joskus ajattelemme, että meidän on tehtävä jotakin suurta ja sankarillista, jotta se ”laskettaisiin” lähimmäistemme palvelemiseksi. Silti yksinkertaisilla palveluksilla voi olla syvälinen vaikutus muihin – sekä itseemme. Mitä Vapahtaja teki? Hänen sovituksensa ja ylösnousemuksensa ylimaallisten lahjojen vuoksi – joita me juhlistamme

tänä kauniina pääsiäissunnuntaina – ”kenelläkään muulla ei ole ollut niin syvällistä vaikutusta kaikkiin niihin, jotka ovat eläneet ja jotka vielä tulevat elämään maan päällä”⁴. Mutta Hän myös hymyili ihmisille, puhui ja käveli heidän kanssaan, kuunteli heitä, järjesti heille aikaa, kannusti, opetti, ruokki ja antoi anteeksi. Hän palveli niin perhettä kuin ystäviä, niin naapureita kuin muukalaisia, ja Hän kutsui tuttavien ja rakkaita nauttimaan

evankeliuminsa runsaista siunauksista. Nuo ”yksinkertaiset” palvelemisen ja rakkauden teot tarjoavat mallin meidän palvelutyöllemme tänä aikana.

Kun teillä on etuoikeus edustaa Vapahtajaa palvelutyöpyrkimyksissänne, kysykää itseltänne: ”Kuinka voin tuoda evankeliumin valoa tälle yksilölle tai perheelle? Mitä Henki innoittaa minua tekemään?”

Palvelutyötä voi tehdä hyvin monin erilaisin, yksilöllisin tavoin. Millaista se siis on?

Palvelutyö on sitä, että vanhinten koorumi ja Apuyhdistyksen johtokunta rukoillen neuvottelevat tehtävistä. Sen sijaan että johtohenkilöt vain jakaisivat paperilappuja, se on sitä, että neuvotellaan yksilöistä ja perheistä henkilökohtaisesti, kun tehtäviä annetaan palvelutyöveljille ja -sisarille. Se on sitä, että lähdetään kävelylle, kokoonnutaan yhdessä peli-iltaan, tarjotaan palveluksia tai jopa palvellaan yhdessä. Se on sitä, että mennään käymään henkilökohtaisesti tai jutellaan puhelimesta tai verkossa tai lähetetään tekstiviesti. Se on sitä, että viedään syntymäpäiväkortti ja kannustetaan jalkapallopelissä. Se on sitä, että jaetaan sellainen pyhien kirjoitusten kohta tai konferenssipuhe-lainaus, joka saattaisi olla kyseiselle henkilölle merkityksellinen. Se on sitä, että keskustellaan evankeliumiaiheisestä kysymyksestä ja lausutaan todistus selkeyden ja rauhan tuomiseksi. Se on sitä, että ollaan osa jonkun elämää ja välitetään hänestä. Sitä on myös palvelutyökeskustelu, jossa käsitellään tarpeita ja voimavaroja hienotunteisesti ja asianmukaisesti. Sitä on seurakuntaneuvoston kokous, jossa järjestäytyään vastaamaan johonkin suurempaan tarpeeseen.

Tällainen palvelutyö vahvisti erästä sisarta, joka muutti kauas kotoaan, kun hänen aviomiehensä aloitti

jatko-opinnot yliopistossa. Koska tällä sisarella ei ollut toimivaa puhelinta ja hänellä oli hoidettavana pieni vauva, hän tunsi itsensä eksyneeksi uudessa paikassa, olevansa aivan kadoksissa ja yksin. Etukäteen ilmoittamatta eräs Apuyhdistyksen sisar tuli ovelle tuoden pienen kenkäparin vauvalle, otti heidät kaksi autoonsa ja vei heidät ruoka-kauppaan. Kiitollinen sisar kertoi: ”Hän oli minun pelastusköyteni!”

Esimerkkinä todellisesta palvelutyöstä on eräs iäkäs afrikkalainen sisar, joka sai tehtäväkseen etsiä sisaren, joka ei ollut käynyt kirkon kokouksissa pitkään aikaan. Kun hän meni tämän sisaren luo, hän sai selville, että nainen oli hakattu ja ryöstetty, naisella oli hyvin vähän syötävää eikä lainkaan sellaisia vaatteita, jotka tämä tunsi soveliaiksi kirkon sunnuntaikokouksiin. Sisar, jonka palvelutyön piiriin tämä nainen kuului, kuunteli häntä, toi hänelle puutarhansa satoa, pyhät kirjoitukset luettavaksi ja ystävyytensä. ”Kadoksissa ollut” sisar tuli pian takaisin kirkkoon, ja nyt hänellä on tehtävä, koska hän tietää, että häntä rakastetaan ja arvostetaan.

Tällaisten Apuyhdistyksen pyrkimysten yhdistäminen nyt uudelleen järjestetyn vanhinten koorumin toimintaan tuo ykseyttä, joka voi saada aikaan hämmästyttäviä tuloksia. Palvelutyöstä tulee yhtä koordinoitua työtä, joka täyttää pappeuden velvollisuuden ”käydä jokaisen jäsenen kodissa” ja ”valvoa aina seurakuntaa ja olla sen kanssa ja vahvistaa sitä”⁵ sekä saavuttaa Apuyhdistyksen tarkoituksen, joka on auttaa toinen toistamme valmistautumaan iankaikkisen elämän siunauksiin⁶. Yhdessä piispan alaisuudessa työskennellen vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtokunnat voivat saada innoitusta, kun he etsivät parhaita tapoja valvoa jokaista yksilöä ja perhettä ja huolehtia heistä.

Saanan antaa teille esimerkin. Erään äidin todettiin sairastavan syöpää. Hän aloitti pian hoidot, ja Apuyhdistyksen sisaret ryhtyivät heti työhön suunnitellen, kuinka parhaiten auttaa aterioissa, hoitoihin viemisessä ja muussa tukemisessa. He kävivät hänen luonaan säännöllisesti tarjoten piristävää seuraa. Samaan aikaan Melkisedekin pappeuden koorumi ryhtyi nopeasti toimintaan. He ahkeroinivat remonttimalla taloon uuden makuuhuoneen ja kylpyhuoneen helpottamaan sairaan sisaren hoitoa. Nuoret miehet antoivat kätensä ja selkänsä käyttöön osallistuen tuohon merkittävään hankkeeseen. Ja nuoret naiset tulivat mukaan: iloisesti he järjestivät niin, että koira vietiin ulos uskollisesti joka päivä. Kun aikaa kului, seurakunta jatkoi palvelemistaan lisäten apua ja mukauttaen sitä tarpeen mukaan. Se oli selvästi rakkauden työtä jokaisen jäsenen antaessa itsestään. Yhdessä toimien he osoittivat välittämistä yksilöllisin tavoin, jotka siunasivat paitsi kärsivää sisarta myös jokaista hänen perheensä jäsentä.

Urhoollisen taistelun jälkeen sisar viimein taipui syövän edessä, ja hänet laskettiin haudan lepoon. Huokaisiko seurakunta helpotuksesta ja piti työtään hyvin tehtynä ja loppuun saatettuna? Ei, vaan nuoret naiset vievät edelleen koiran ulos päivittäin, pappeuskooromit jatkavat isän ja perheen palvelemista ja Apuyhdistyksen sisaret auttavat

edelleen rakastavasti määrittäen voimavaroja ja tarpeita. Veljet ja sisaret, tämä on palvelutyötä – tämä on rakastamista Herran tavalla!

Yli yksi näiden innoitettujen ilmoitusten tuomista siunauksista on 14–18-vuotiaiden nuorten naisten tilaisuus osallistua palvelutyöhön Apuyhdistyksen sisarten tovereina, aivan kuten vastaavan ikäiset nuoret miehet palvelevat Melkisedekin pappeuden veljien palvelutyötovereina. Nuoret voivat käyttää ainutlaatuisia lahjojaan ja kasvaa hengellisesti palvellessaan aikuisten rinnalla pelastuksen työssä. Nuorten ottaminen mukaan palvelutyötehtäviin voi myös ulottaa Apuyhdistyksen ja vanhinten koorumin huolehtimisen laajemmalle lisäämällä siihen osallistuvien jäsenten määrää.

Kun ajattelen erinomaisia nuoria naisia, joita olen tuntenut, innostun niiden Apuyhdistyksen sisarten puolesta, jotka saavat etuoikeuden tulla siunaetuiksi nuorten naisten innokkuudella, kyvyillä ja hengellisellä herkkyydellä heidän palvellessaan rinta rinnan tai ollessaan heidän palveltavinaan. Ja olen yhtä ilahtunut mahdollisuudesta, jonka nuoret naiset saavat, kun he ovat Apuyhdistyksen sisartensa opastettavina, opetettavina ja vahvistettavina. Tästä tilaisuudesta osallistua Jumalan valtakunnan rakentamiseen on valtavasti hyötyä nuorille naisille, sillä se auttaa heitä valmistautumaan paremmin

täyttämään roolinsa johtajina kirkossa ja yhteiskunnassa sekä oman panoksensa antavina aviopuolisoina perheessään. Kuten sisar Bonnie L. Oscarson sanoi eilen, nuoret naiset ”*haluavat* palvella. Heillä on tarve tietää, että heitä arvostetaan ja että he ovat elintärkeitä pelastuksen työssä.”⁷

Itse asiassa nuoret naiset palvelevat jo nyt muita kaikessa hiljaisuudessa vailla annettua tehtävää. Eräs perhe, jonka tunnen, muutti satojen kilometrien päähän uudelle paikkakunnalle, missä he eivät tunteneet ketään. Ensimmäisellä viikolla eräs 14-vuotias tyttö heidän uudesta seurakunnastaan ilmaantui heidän ovelleen tuoden mukanaan lautasellisen pikkuleipiä ja toivottaen heidät tervetulleiksi paikkakunnalle. Hänen äitinsä seisoi hymyillen hänen takanaan auliina kuljettajana tukien tyttärensä halua palvella.

Eräs toinen äiti oli yhtenä päivänä huolissaan, kun hänen 16-vuotias tyttärensä ei tullut kotiin normaaliin aikaan. Kun tyttö viimein tuli, äiti tentasi häntä hieman turhautuneena siitä, missä tämä oli ollut. 16-vuotias vastasi miltei nolona vieneensä kukan lähellä asuvalle leskelle. Hän oli huomannut, että tämä iäkäs sisar vaikutti yksinäiseltä, ja tunsu innoitusta käydä tämän luona. Äitinsä täydellä hyväksynnällä nuori nainen jatkoi käymistä iäkkään

naisen luona. Heistä tuli hyvät ystävät, ja heidän suloinen toveruutensa jatkui vuosien ajan.

Kumpikin näistä nuorista naisista ja monet heidän kaltaisensa huomaavat toisen ihmisen tarpeen ja tekevät työtä vastatakseen siihen. Nuorilla naisilla on luontainen halu hoitaa ja antaa, ja se voitaisiin kohdistaa hyvin palvelutyön kautta heidän toimiessaan aikuisen sisaren tovereina.

Olimmepa minkä ikäisiä tahansa, niin miettiessämme, kuinka voimme palvella tehokkaimmin, kysymme: ”Mitä hän tarvitsee?” Kun yhdistämme tuon kysymyksen vilpittömään haluun palvella, niin Henki johtaa meitä tekemään sellaista, mikä kohottaa ja vahvistaa yksilöä. Olen kuullut lukemattomia kertomuksia veljistä ja sisarista, joita on siunannut yksinkertainen mukaan ottamisen ja tervetuloitoivituksen ele kirkossa, huomaavainen sähköposti- tai tekstiviesti, henkilökohtainen yhteydenotto vaikeana aikana, kutsu osallistua ryhmätoimintaan tai avun tarjoaminen haasteellisessa tilanteessa. Yksinhuoltajat, uudet käännyttäiset, vähemmän aktiiviset jäsenet, lesket tai vaikeuksien kanssa painivat nuoret saattavat tarvita erityistä huomiota ja ensisijaista apua palvelutyöveljiltä ja -sisarilta. Koordinointi vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtokuntien välillä

mahdollistaa sen, että annetaan juuri oikeanlaisia tehtäviä.

Loppujen lopuksi todellista palvelutyötä tehdään yhdelle henkilölle kerrallaan rakkauden innoittamana. Vilpittömän palvelutyön arvo, ansio ja ihme on, että se todella muuttaa ihmisten elämää! Kun sydämemme on avoin ja halukas rakastamaan ja ottamaan mukaan, kannustamaan ja lohduttamaan, niin palvelutyömme voimasta tulee vastustamaton. Kun innoittajana on rakkaus, ihmeitä tapahtuu, ja me löydämme tapoja tuoda ”kadoksissa olevat” sisaremme ja veljemme Jeesuksen Kristuksen evankeliumin syleilyyn, joka ottaa kaikki mukaan.

Vapahtajamme on esimerkkimme kaikessa – ei vain siinä, mitä meidän tulee tehdä, vaan *miksi* meidän tulee tehdä se.⁸ ”Hänen elämänsä maan päällä oli kutsu meille – kohottaa katseemme hieman ylemmäs, unohtaa omat ongelmamme ja kääntyä auttamaan muita.”⁹ Kun otamme varauksetta vastaan tilaisuuden palvella sisariamme ja veljiämme, meitä siunataan niin, että meistä tulee hengellisesti hiotumpia, olemme enemmän sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa ja kykenemme paremmin ymmärtämään Hänen suunnitelmansa auttaa jokaista palaamaan Hänen luokseen. Huomaamme helpommin Hänen siunauksensa ja olemme innokkaampia ulottamaan nuo siunaukset muille. Sydämemme laulaa yhdessä äänemme kanssa:

*Auta, Herra, että voisin
Rakastaa niin toisia,
Niin kuin itse rakkautta
Aina saan mä Sinulta.
Auta, Herra, että voisin
Sua aina seurata.*¹⁰

Osoittakaamme kiitollisuutemme ja rakkautemme Jumalaa kohtaan

palvelemalla rakastaen iankaikkisia sisariamme ja veljiämme.¹¹ Sen tuloksena on sellainen ykseyden tunne, josta kansa Amerikassa nautti maassaan sadan vuoden ajan Vapahtajan ilmestymisen jälkeen.

”Ja tapahtui, ettei maassa ollut mitään kiistaa, Jumalan rakkauden tähden, joka asui ihmisten sydämessä.

Eikä ollut kateutta eikä riitoja – eikä totisesti voinut olla onnellisempaa kansaa kaikkien niiden kansojen joukossa, jotka Jumalan käsi oli luonut.”¹²

Lausun iloiten henkilökohtaisen todistukseni, että nämä ilmoituksena saadut muutokset ovat Jumalan innoittamia ja että kun hyväksymme ne innokkain sydämin, meistä tulee valmistautuneempia kohtaamaan Hänen Poikansa Jeesus Kristus toisessa tulemisessa. Olemme lähempänä Siionin kansaksi tulemistä ja tunnemme tavatonta iloa niiden kanssa, joita olemme auttaneet opetuslapsuuden polulla. Harras ja nöyrä rukoukseni on, että me tekisimme niin. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Ap. t. 3:19–21.
2. Ks. Robert D. Hales, ”Valmistautumista palautusta ja toista tulemistä varten: ’Minun käteni on sinun päälläsi’”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 88–92.
3. OL 42:29.
4. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, toukokuu 2017, etukannen sisäpuoli.
5. OL 20:47, 53.
6. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 9.1.1.
7. Bonnie L. Oscarson, ”Nuoret naiset työssä”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 38.
8. Ks. Ef. 5:2.
9. Russell T. Osguthorpe, ”What If Love Were Our Only Motive?”, Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuus, 8. maaliskuuta 2011, s. 7; speeches.byu.edu.
10. ”Sua tahdon seurata”, *MAP-lauluja*, 142.
11. Ks. Moosia 2:17.
12. 4. Nefi 15–16.

Vanhin Dieter F. Uchtdorf

kahdentoista apostolin koorumista

Katso: Ihminen!

Ne, jotka löytävät tavan todella katsoa Ihmiseen, löytävät portin elämän iloista ihanimpiin ja balsamin elämän ahdingoista ankarimpiin.

Rakkaat veljeni ja sisareni, hyvät ystävät, olen kiitollinen siitä, että saan olla kansanne tänä suurenmoisena yleiskonferenssiiviikonloppuna. Harriet ja minä riemuitsemme kansanne antaessamme tukemme vanhin Gongille ja vanhin Soaresille sekä monille veljille ja sisarille, jotka ovat saaneet merkittäviä uusia kutsumuksia tässä yleiskonferenssissa.

Vaikka kaipaankin rakasta ystäväni presidentti Thomas S. Monsonia,

rakastan ja tuen profeettaamme ja presidenttiämme Russell M. Nelsonia ja hänen jalosydämissä neuvonantajiaan.

Olen myös kiitollinen siitä, että minulla on kunnia työskennellä jälleen kerran läheisemmin rakkaiden johtavien veljeni kanssa kahdentoista koorumissa.

Ennen kaikkea minut tekee todella nöyräksi ja hyvin onnelliseksi se, että olen jäsen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa, jossa miljoonat miehet, naiset ja lapset ovat halukkaita *nostamaan stinää, missä he seisovat* – missä tahansa asemassa tai tehtävässä – ja pyrkivät koko sydämestään palvelemaan Jumalaa ja Hänen lapsiaan rakentaen Jumalan valtakuntaa.

Tämä päivä on pyhä ja hengellinen päivä. On pääsiäissunnuntai, jolloin me juhlistamme sitä loistavaa aamua, jolloin Vapahtajamme katkaisi kuoleman siteet¹ ja nousi voitokkaana haudasta.

Suurin päivä historiassa

Tein jokin aika sitten haun internetissä: ”Mikä päivä on muuttanut eniten historian kulkua?”

Vastaukset vaihtelivat yllättävistä ja oudoista oivaltaviin ja ajatuksia herättäviin. Niiden joukossa oli päivä, jolloin esihistoriallinen asteroidi iski

Jukatanin niemimaille, tai kun vuonna 1440 Johannes Gutenberg sai valmiiksi painokoneensa, ja tietenkin vuoden 1903 päivä, jolloin Wrightin veljekset osoittivat maailmalle, että ihminen voi todella lentää.

Jos samaa kysyttäisiin teiltä, mitä sanoisitte?

Minulle vastaus on ilmiselvä.

Löytäksemme tärkeimmän päivän historiassa meidän täytyy palata siihen iltaan lähes 2 000 vuotta sitten Getsemanen puutarhassa, kun Jeesus Kristus polvistui palavaan rukoukseen ja tarjoutui syntiemme lunnaksi. Tämän suuren ja äärettömän uhrauksen aikana Jeesus Kristus, itse Jumala, vuoti verta joka huokosestaan kärsiessään ennennäkemättömällä tavalla sekä ruumiissa että hengessä. Täydellisestä rakkaudestaan Hän antoi kaiken, jotta me voisimme saada kaiken. Hänen ylivertainen uhrinsa, jota meidän on vaikea ymmärtää, jonka voimme tuntea vain koko sydämemme ja mieleemme avulla, muistuttaa meitä siitä, että olemme yleismaailmallisessa kiittolisuudenvelassa Kristukselle Hänen jumalallisesta lahjastaan.

Myöhemmin tuona iltana Jeesus vietiin uskonnollisten ja poliittisten vallanpitäjien eteen, jotka pilkkasivat Häntä, pieksivät Hänet ja tuomitsivat Hänet häpeälliseen kuolemaan. Hän riippui

tuskissaan ristillä, kunnes viimeinkin ”se [oli] täytetty”². Hänen eloton ruumiinsa laskettiin lainahautaan. Ja sitten kolmannen päivän aamuna Jeesus Kristus, kaikkivaltiaan Jumalan Poika, tuli esiin haudasta loistavana, ylösnousemisen kirkkauden, valon ja majesteettisuuden olentona.

Niin, kautta historian on ollut monia tapahtumia, jotka ovat vaikuttaneet suuresti kansakuntien ja kansojen kohtaloon. Mutta vaikka ne kaikki yhdistäisi, niitä ei voi edes alkaa verrata sen kaiken tärkeyteen, mitä tapahtui tuona ensimmäisenä pääsiäisaamuna.

Mikä tekee Jeesuksen Kristuksen äärettömästä uhrista ja ylösnousemuksesta historian tärkeimmän tapahtuman – vaikutukseltaan suuremman kuin maailmansodat, mullistavat katastrofit ja elämää muuttavat tieteelliset löydöt?

Jeesuksen Kristuksen ansiosta me voimme elää jälleen

Vastaus kätkeytyy kahteen suureen, ylivoimaiseen haasteeseen, jotka meistä jokaisella on edessään.

Ensiksi, me kaikki kuolemme. Olitpa miten nuori, kaunis, terve tai varovainen tahansa, jonakin päivänä ruumiistasi tulee eloton. Ystävät ja sukulaiset surevat sinua. Mutta he eivät voi herättää sinua eloon.

Jeesuksen Kristuksen ansiosta kuolemasi on kuitenkin väliaikainen. Jonakin päivänä henkesi yhdistyy jälleen ruumiisi kanssa. Tämä ylösnoussut ruumis ei ole kuoleman alainen³, ja elät iankaikkisuuksissa vapaana tuskasta ja fyysisestä kärsimyksestä⁴.

Näin tapahtuu Jeesuksen Kristuksen ansiosta, joka antoi henkensä ja otti sen jälleen.

Hän teki sen kaikkien niiden vuoksi, jotka uskovat Häneen.

Hän teki sen kaikkien niiden vuoksi, jotka eivät usko Häneen.

Hän teki sen jopa niiden vuoksi, jotka pilkkaavat, herjaavat ja kiroavat Hänen nimeään.⁵

Jeesuksen Kristuksen ansiosta me voimme elää Jumalan luona

Toiseksi, me kaikki olemme tehneet syntiä. Syntimme estäisivät ikuisesti meitä elämästä Jumalan luona, koska ”mikään epäpuhdas [ei] voi päästä hänen valtakuntaansa”⁶.

Sen johdosta jokainen mies, nainen ja lapsi suljettiin pois Hänen luotaan – nimittäin siihen asti, kunnes Jeesus Kristus, virheetön Karitsa, antoi henkensä syntiemme lunnaksi. Koska Jeesus ei ollut mitään velkaa oikeudenmukaisuudelle, Hän pystyi maksamaan velkamme ja täyttämään oikeudenmukaisuuden vaatimukset jokaisen sielun osalta. Ja se tarkoittaa myös teitä ja minua.

Jeesus Kristus maksoi syntiemme hinnan.

Niiden kaikkien.

Sinä historian tärkeimpänä päivänä Jeesus Kristus avasi kuoleman portit ja poisti esteet, jotka tekisivät tyhjäksi mahdollisuutemme astua iankaikkisen elämän pyhiin ja hartautta henkiviin saleihin. Herramme ja Vapahtajamme ansiosta teille ja minulle suodaan mitä kallisarvoisin ja verrattomin lahja – menneisyydestämme riippumatta me voimme tehdä parannuksen ja kulkea polkua, joka johtaa selestiseen valoon ja kirkkauteen, taivaallisen Isän uskollisten lasten joukkoon.

Syy iloitsemisemme

Sitä me juhlimme pääsiäissunnuntaina – me juhlimme elämää!

Jeesuksen Kristuksen ansiosta me nousemme kerran kuoleman epätoivosta ja syleilemme rakkaitamme vuodattaen pakahduttavan ilon ja ylitsevuotavan kiittolisuuden kyyneliä.

Jeesuksen Kristuksen ansiosta me elämme kerran iankaikkisina olentoina maailmoissa ilman loppua.

Jeesuksen Kristuksen ansiosta syntimme voidaan sekä pyyhkiä pois että unohtaa.

Meistä voi tulla puhtaita ja korotettuja.

Pyhiä.

Rakkaan Vapahtajamme ansiosta me voimme ikuisesti juoda lähteestä, joka kumpuaa ikuisen elämän vettä⁷. Me voimme asua ikuisesti iankaikkisen Kuninkaamme kodissa sanoin kuvaamattomassa kirkkaudessa ja täydellisessä onnessa.

Katsomme me Ihmiseen?

Kaikesta tästä huolimatta maailmassa on nykyään monia, jotka eivät joko ole tietoisia Jeesuksen Kristuksen meille antamasta kallisarvoisesta lahjasta tai eivät usko siihen. He ovat saattaneet kuulla Jeesuksesta Kristuksesta ja tietävät Hänet historiallisena henkilönä, mutta he eivät näe Häntä sinä, mikä Hän todella on.

Kun ajattelen tätä, mieleeni tulee Vapahtaja seisomassa Juudean maa-herran, roomalaisen Pontius Pilatuksen

edessä vain muutamia tunteja ennen kuolemaansa.

Pilatus tarkasteli Jeesusta pelkästään maailmallisesta näkökulmasta. Pilatuk-sella oli työ tehtävänä, ja siihen kuului kaksi tärkeää asiaa: verojen kerääminen Rooman valtakunnalle ja rauhan ylläpitäminen. Nyt juutalaisten suuri neuvosto oli tuonut hänen eteensä miehen, jonka he väittivät olevan este kummallekin.⁸

Kuulusteltuaan vankiaan Pilatus ilmoitti: ”En voi havaita hänen syyllistyneen mihinkään rikokseen.”⁹ Pilatuksesta kuitenkin tuntui, että hänen oli vastattava Jeesuksen syyttäjien vaatimuksiin, joten hän vetosi paikalliseen tapaan, jonka mukaan yksi vanki voitiin vapauttaa pää-siäisen aikaan. Eivätkö he antaisi hänen vapauttaa Jeesuksen eikä kuuluisaa ryöväriä ja murhaajaa Barabbasta?¹⁰

Mutta kovaääninen väkijoukko vaati, että Pilatus vapauttaa Barabbaksen ja ristiinnaulitsee Jeesuksen.

”Miksi?” Pilatus kysyi. ”Mitä pahaa hän on tehnyt?”

Mutta he huusivat vain entistä kovemmin. ”Ristiinnaulitse se mies!”¹¹

Viimeisenä yrityksenään tyydyttää väkijoukkoa Pilatus määräsi miehensä

ruoskimaan Jeesuksen.¹² Tämän he tekivät, minkä jälkeen Jeesus oli veris-sään ja ruhjottu. He pilkkasivat Häntä, asettivat orjantappurakruunun Hänen päähänsä ja pukivat Hänet purppuran-punaiseen viitta.¹³

Kenties Pilatus ajatteli, että se tyydyttäisi väkijoukon verenhimon. Kenties he säälisivät tätä miestä. ”Minä tuon hänet [eteenne]”, Pilatus sanoi, ”osoittaakseni, etten pidä häntä syyllisenä mihinkään rikokseen. – – Katso: ihminen!”¹⁴

Jumalan Poika lihassa seiso i jerusa-lemilaisten edessä.

He näkivät Jeesuksen mutta eivät todella katsoneet Häneen.

Heillä ei ollut silmiä nähdä.¹⁵

Kuvaannollisessa mielessä meitäkin kutsutaan ”katsomaan Ihmiseen”. Häntä koskevat mielipiteet vaihtelevat maailmassa. Muinaiset ja nykyiset profeetat todistavat, että Hän on Jumalan Poika. Niin minäkin teen. On merkityksellistä ja tärkeää, että me jokainen tulemme tietämään sen itse. Kun siis pohditte Jeesuksen Kristuksen elämää ja palvelutyötä, mitä näette?

Ne, jotka löytävät tavan todella katsoa Ihmiseen, löytävät portin elämän iloista ihanimpiin ja balsamin elämän ahdingoista ankarimpiin.

Kun siis teidät valtaa suru ja murhe, katsokaa Ihmiseen.

Kun tunnette olevanne eksesyksissä tai unohdettuja, katsokaa Ihmiseen.

Kun olette epätoivoisia, hylättyjä, epäileviä, loukattuja tai lannistettuja, katsokaa Ihmiseen.

Hän lohduttaa teitä.

Hän parantaa teidät ja antaa tarkoitusmatkallenne. Hän vuodattaa teille Henkeään ja täyttää sydämenne tavattoman suurella ilolla.¹⁶

”Hän virvoittaa väsyneen ja antaa heikolle voimaa.”¹⁷

Kun todella katsomme Ihmiseen, niin me opimme Häneestä ja pyrimme

saattamaan elämämme sopusointuun Hänen kanssaan. Me teemme parannusta ja pyrimme hiomaan luonnettamme ja kasvamaan päivittäin hieman lähemmäksi Häntä. Me luotamme Häneen. Me osoitamme rakastavamme Häntä pitämällä Hänen käskynsä ja elämällä pyhien liittojemme mukaan.

Toisin sanoen meistä tulee Hänen opetuslapsiaan.

Hänen jalostava valonsa täyttää sielumme. Hänen armonsä kohottaa meitä. Kuormamme kevenevät, rauhamme syvenee. Kun todella katsomme Ihmiseen, meillä on lupaus siunatusta tulevaisuudesta, joka innoittaa ja tukee meitä elämäntaipaaleen mutkissa ja töyssyissä. Taaksepäin katsoessamme huomaamme, että elämässä on jumalallinen malli, että tapahtumat todellakin liittyvät toisiinsa.¹⁸

Kun otatte vastaan Hänen uhrinsa, tulette Hänen opetuslapsikseen ja viimein saavutate maallisen matkanne pään, niin mitä tapahtuu murheille, joita kestitte tässä elämässä?

Ne ovat poissa.

Entä pettymyksille, hylkäämisille, vainoille, joita olette kohdanneet?

Poissa.

Entä kärsimykselle, syvälle murheelle, syyllisyydelle, häpeälle ja tuskalle, joita olette kokeneet?

Poissa.

Unohdettu.

Onko mikään ihme, että ”me puhumme Kristuksesta, me riemuitsemme Kristuksessa, me saarnaamme Kristuksesta, me profetoimme Kristuksesta – –, jotta lapsemme tietäisivät, mistä lähteestä he voivat odottaa syntiensä anteeksiantoa”¹⁹?

Onko mikään ihme, että me pyrimme koko sydämestämme todella katsomaan Ihmiseen?

Rakkaat veljeni ja sisareni, todistan, että tärkein päivä ihmiskunnan historiassa oli päivä, jolloin Jeesus Kristus, Jumalan elävä Poika, otti voiton kuolemasta ja synnistä kaikkien Jumalan lasten hyväksi. Ja tärkein päivä teidän elämässänne ja minun elämässäni on päivä, jolloin opimme katsomaan Ihmiseen, kun näemme Hänet sinä, mikä Hän todella on, kun käytämme koko sydämestämme ja mielestämme hyväksimme Hänen sovittavaa voimaansa, kun uudella innolla ja voimalla sitoudumme seuraamaan Häntä. Olkoon se päivä, joka toistuu yhä uudelleen koko elämämme ajan.

Jätän teille todistukseni ja siunaukseni, että kun ”katsomme Ihmiseen”, me löydämme tarkoitusta, iloa ja rauhaa tässä maanpäällisessä elämässä ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Ks. Moosia 15:23.
2. Joh. 19:30.
3. Ks. Alma 11:45.
4. Ks. Ilm. 21:4.
5. Ks. 1. Kor. 15:21–23.
6. 3. Nefi 27:19.
7. Ks. Joh. 4:14.
8. Ks. Luuk. 23:2.
9. Joh. 18:38. Välttääkseen sen, että joutuisi tuomitsemaan Jeesuksen, Pilatus yritti siirtää tapauksen Herodes Antipaalle. Jos Herodes, joka oli määrännyt Johannes Kastajan kuolemaan (ks. Matt. 14:5–11), tuomitsi Jeesuksen, Pilatus voisi toimia tuomion kumileimasimena ja väittää, että kyse oli pelkästään paikallisesta asiasta, johon hän oli suostunut säilyttääkseen rauhan. Mutta Jeesus ei sanonut Herodekselle sanaakaan (ks. Luuk. 23:6–12), ja Herodes lähetti Hänet takaisin Pilatuksen luo.
10. Ks. Mark. 15:6–7; Joh. 18:39–40. Yksi Uuden testamentin tutkija kirjoittaa: ”Näyttää olleen tapana, että juutalaisen pääsiäisen aikaan roomalainen maaherra vapautti juutalaiselle väestölle jonkun pahamaineisen vangin, joka odotti kuolemantuomiota” (Alfred Edersheim, *The Life and Times of Jesus the Messiah*, 1899, osa 2, s. 576). Nimi *Barabbas* merkitsee ”isän poika”. Kiinnostavan ironista on se, että jerusalemlaisten annettiin tehdä valinta näiden kahden miehen välillä.
11. Ks. Mark. 15:11–14.
12. Ruoskiminen oli niin hirvittävää, että sitä kutsuttiin ”välikuolemaksi” (Edersheim, *Jesus the Messiah*, osa 2, s. 579).
13. Ks. Joh. 19:1–3.
14. Joh. 19:4–5.
15. Aiemmin Jeesus oli huomauttanut, että ”paatunut on tämän kansan sydän, vain vaivoin he kuulevat korvillaan ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotta he eivät silmillään näkisi, eivät korvillaan kuulisi eivätkä sydämellään ymmärtäisi, jotta he eivät kääntyisi enkä minä parantaisi heitä”. Ja sitten Hän sanoi lempeästi opetuslapsilleen: ”Autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja korvanne, koska ne kuulevat!” (Matt. 13:15–16.) Sallimme oman sydämemme paatua vai avaammeko oman sydämemme ja sydämemme, että voisimme todella katsoa Ihmiseen?
16. Ks. Moosia 4:20.
17. Jes. 40:29.
18. Ks. Dieter F. Uchtdorf, ”Kuolevaisuuden seikkailu”, maailmanlaajuinen hartaustilaisuus nuorille aikuisille, 14. tammikuuta 2018, broadcasts.lds.org.
19. 2. Nefi 25:26.

Piispa Gérald Caussé
johtava piispa

Kyse on ihmisistä

Kirkossa on kyse teistä, Herran opetuslapsista – niistä, jotka rakastavat ja seuraavat Häntä ja jotka ovat ottaneet päälleen Hänen nimensä.

Valmistautuessamme suurenmoisen Pariisin temppelin rakentamiseen minulla oli kokemus, jota en koskaan unohda. Vuonna 2010, kun tontti temppeliä varten oli löydetty, kaupungin pormestari pyysi tavata meidät, jotta hän saisi tietää enemmän kirkostamme. Tämä tapaaminen oli ratkaiseva vaihe rakennusluvan saamisessa. Valmistimme huolella esityksen, johon sisältyi useita vaikuttavia kuvia myöhempien aikojen pyhien temppeleistä. Hartain toiveeni oli, että niiden arkkitehtoninen kauneus taivuttaisi pormestarin tukemaan hankettamme.

Yllätyksekseni pormestari antoi ymmärtää, että esityksemme katsomisen sijaan hän ja hänen työryhmänsä halusivat mieluummin selvittää itse, millainen kirkko me olemme. Seuraavassa kuussa meidät kutsuttiin takaisin kuulemaan selontekoa, jonka antaisi kaupunginvaltuutettu, joka sattui olemaan myös uskontohistorian professori. Hän sanoi: ”Me halusimme ennen kaikkea ymmärtää, keitä kirkkonne jäsenet ovat. Ensiksi osallistuimme yhteen sakramenttikokouksistanne. Istuimme kappelin takaosassa ja havainnoimme tarkoin seurakuntalaisia ja sitä, mitä he tekivät. Sitten tapasimme naapureitanne – niitä, jotka asuvat vaarnakeskuksenne ympäristössä – ja

kysyimme heiltä, millaisia ihmisiä te mormonit olette.”

”Millaisia siis ovat johtopäätöksenne?” kysyin tuntien hienoista levottomuutta. Hän vastasi: ”Havaitsimme, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on lähimpänä Jeesuksen Kristuksen alkukirkkoa kuin mikään toinen tuntemamme kirkko.” Minä miltei vastustin sanomalla: ”Tuo ei pidä täysin paikkaansa! Se ei ole kirkko, joka on lähimpänä,

vaan se on Jeesuksen Kristuksen kirkko – sama kirkko, tosi kirkko!” Mutta hillitsin itseni ja pidin sen sijaan hiljaisen kiitosrukouksen. Sitten pormestari ilmoitti meille, että heidän tutkimuksiinsa perustuen hänellä ja hänen työryhmällään ei ollut mitään sitä vastaan, että temppeli rakennettaisiin heidän kaupunkiinsa.

Kun nyt ajattelen tuota ihmeellistä kokemusta, tunnen kiitollisuutta pormestarin viisaudesta ja hänen erottamisen hengestään. Hän tiesi, että kirkkoa ymmärtääkseen ei pidä arvioida sitä sen rakennusten ulkonäön eikä edes hyvin järjestetyn instituution perusteella vaan sen miljoonien uskollisten jäsenten perusteella, jotka pyrkivät joka päivä noudattamaan Jeesuksen Kristuksen esimerkkiä.

Kirkon määritelmä voitaisiin ottaa eräästä Mormonin kirjan kohdasta, jossa sanotaan: ”Ja niitä [tarkoitetaan Herran opetuslapsia], jotka kastettiin Jeesuksen nimeen, sanottiin Kristuksen kirkoksi.”¹

Toisin sanoen kirkossa on kyse ihmisistä. Siinä on kyse teistä, Herran opetuslapsista – niistä, jotka rakastavat ja seuraavat Häntä ja jotka ovat ottaneet päälleen Hänen nimensä tekemällä liiton.

Presidentti Russell M. Nelson vertasi kerran kirkkoa mukavaan autoon. Me kaikki pidämme siitä, kun ajoneuvomme on puhdas ja kiiltävä. Mutta auton tehtävä ei ole näyttää hyvännäköiseltä koneelta vaan liikuttaa autossa olevia ihmisiä.² Samalla tavoin me kirkon jäsenet arvostamme sitä, että meillä on kauniita jumalanpalveluspaikkoja, jotka ovat siistejä ja hyvin hoidettuja, ja nautimme myös hyvin toimivista ohjelmista. Mutta ne ovat pelkästään tukijärjestelmiä. Ainoa tavoitteemme on kutsua Jumalan jokaista poikaa ja tyttärtä tulemaan Kristuksen luokse ja

opastaa häntä kulkemaan liittopolkua. Mikään ei ole tärkeämpää. Työssämme on kyse ihmisistä ja liitoista.

Eikö olekin suurenmoista, että palautetulle kirkolle ilmoituksena annettu nimi sitoo yhteen evankeliumin jokaisen liiton kaksi tärkeintä osatekijää? Ensimmäinen on *Jeesuksen Kristuksen* nimi. Tämä kirkko kuuluu Hänelle, ja Hänen pyhittävä sovituksensa ja liittonsa ovat ainoa tie pelastukseen ja korotukseen. Toinen nimitys viittaa *meihin*: pyhiin eli toisin sanoen Hänen todistajiinsa ja Hänen opetuslapsiinsa.

Opin, miten tärkeää on keskittyä ihmisiin, kun palvelin vaaranjohtajana Ranskassa. Palveluaikani alussa mielesäni oli joitakin hyvin kunnianhimoisia tavoitteita vaarnaa varten: uusien seurakuntien perustaminen, uusien seurakuntakeskusten rakentaminen ja jopa temppelein rakentaminen alueellemme. Kun minut kuusi vuotta myöhemmin vapautettiin, yhtäkään näistä tavoitteista ei ollut saavutettu. Se olisi voinut tuntua täydelliseltä epäonnistumiselta, paitsi että noiden kuuden vuoden kuluessa tavoitteistani oli tullut aivan erilaisia.

Kun istuin korokkeella vapauttamispäivänäni, minut valtasi syvä kiitollisuuden ja onnistumisen tunne. Katselin läsnä olevien satojen jäsenten kasvoja. Saatoin muistaa jonkin hengellisen kokemuksen, joka liittyi jokaiseen heistä.

Siellä oli niitä veljiä ja sisaria, jotka olivat astuneet kasteen vesiin, niitä, joiden ensimmäisen suosituksen olin allekirjoittanut, jotta he voisivat saada temppelein pyhät toimitukset, ja niitä nuoria ja aviopareja, jotka olin erottanut kokoaikaisiksi lähetyssaarnaajiksi tai vapauttanut tuosta tehtävästä. Siellä oli monia muita, joita olin palvellut, kun he olivat kokeneet elämässään koetelemuksia ja vastoinkäymisiä. Tunsin syvää veljellistä rakkautta heitä jokaista

kohtaan. Olin kokenut puhdasta iloa palvellessani heitä ja riemuinnut heidän lisääntyneestä uskollisuudestaan Vapahtajaa kohtaan ja uskostaan Häneen.

Presidentti M. Russell Ballard on opettanut: ”Tärkeintä kirkon tehtävissämme eivät ole tilastot, joita raportoidaan, tai kokoukset, joita pidetään, vaan se, ovatko yksittäiset ihmiset – joita on palveltu yhtä kerrallaan aivan kuten Vapahtaja palveli – kokeneet ylentyvänsä ja rohkaistuvansa ja viimein muuttuvansa vai eivät.”³

Rakkaat veljeni ja sisareni, olemme me aktiivisia evankeliumissa vai olemme pelkästään kiireisiä kirkossa? Ratkaisevaa on noudattaa kaikessa Vapahtajan esimerkkiä. Jos teemme niin, me keskitymme luontevasti yksilöiden pelastamiseen emmekä tehtävien tekemiseen ja ohjelmien toteuttamiseen.

Oletteko koskaan kysyneet itseltänne, millaista olisi, jos Vapahtaja

vierailisi seurakunnassanne ensi sunnuntaina? Mitä Hän tekisi? Olisiko Hän huolissaan siitä, ovatko havaintovälineet riittävän hyviä tai onko tuolit sijoitettu oikein luokkahuoneessa? Vai etsisikö Hän jonkun, jota Hän voisi rakastaa, opettaa ja siunata? Ehkäpä Hän etsisi jonkun uuden jäsenen tai ystävän, jonka voi toivottaa tervetulleeksi, sairaan veljen tai sisaren, joka tarvitsee lohdutusta, tai horjuvan nuoren, joka tarvitsee kohottamista ja kannustamista.

Missä luokissa Jeesus kävisi? En yllätyisi, jos Hän kävisi ensimmäisenä katsomassa Alkeisyhdistyksen lapsia. Hän luultavasti polvistuisi ja puhuisi heille samalta tasolta. Hän ilmaisisi rakkautensa heitä kohtaan, kertoisi heille kertomuksia, kehuisi heille heidän piirustuksiaan ja todistaisi Isästään taivaassa. Hänen asenteensa olisi yksinkertainen, aito ja teeskentelemätön. Voimmeko me tehdä samoin?

Lupaan teille, että kun pyritte toimimaan Herran suunnitelman mukaan, mikään ei tule tärkeämmäksi kuin niiden ihmisten löytäminen, joita voitte auttaa ja siunata. Kirkossa keskitytte opettamaan yksilöitä ja koskettamaan heidän sydäntään. Huolenanne on ennemminkin edistää hengellisen kokemuksen saamista kuin järjestää täydellinen toiminta, ennemminkin palvella muita jäseniä kuin merkitä ruutuun tekemienne käyntien määrää. Kyse ei ole teistä vaan *heistä*, joita kutsumme veljiksemme ja sisariksemme.

Joskus puhumme kirkossa *käymisestä*. Mutta kirkko on enemmän kuin rakennus tai tietty paikka. Se on aivan yhtä todellinen ja elävä vaatimatommimmissa asumuksissa maailman syrjäisimmillä seuduilla kuin se on täällä kirkon keskuspaikassa Salt Lake Cityssä. Herra itse on sanonut: ”Missä kaksi tai kolme on koolla minun

nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään.”⁴

Me viemme kirkon mukamme, minne sitten menemmekin: työhön, kouluun, lomalle ja etenkin kotiimme. Pelkkä läsnäolomme ja vaikutuksemme voi olla riittävä tekemään siitä paikasta, missä sitten olemmekin, pyhän.

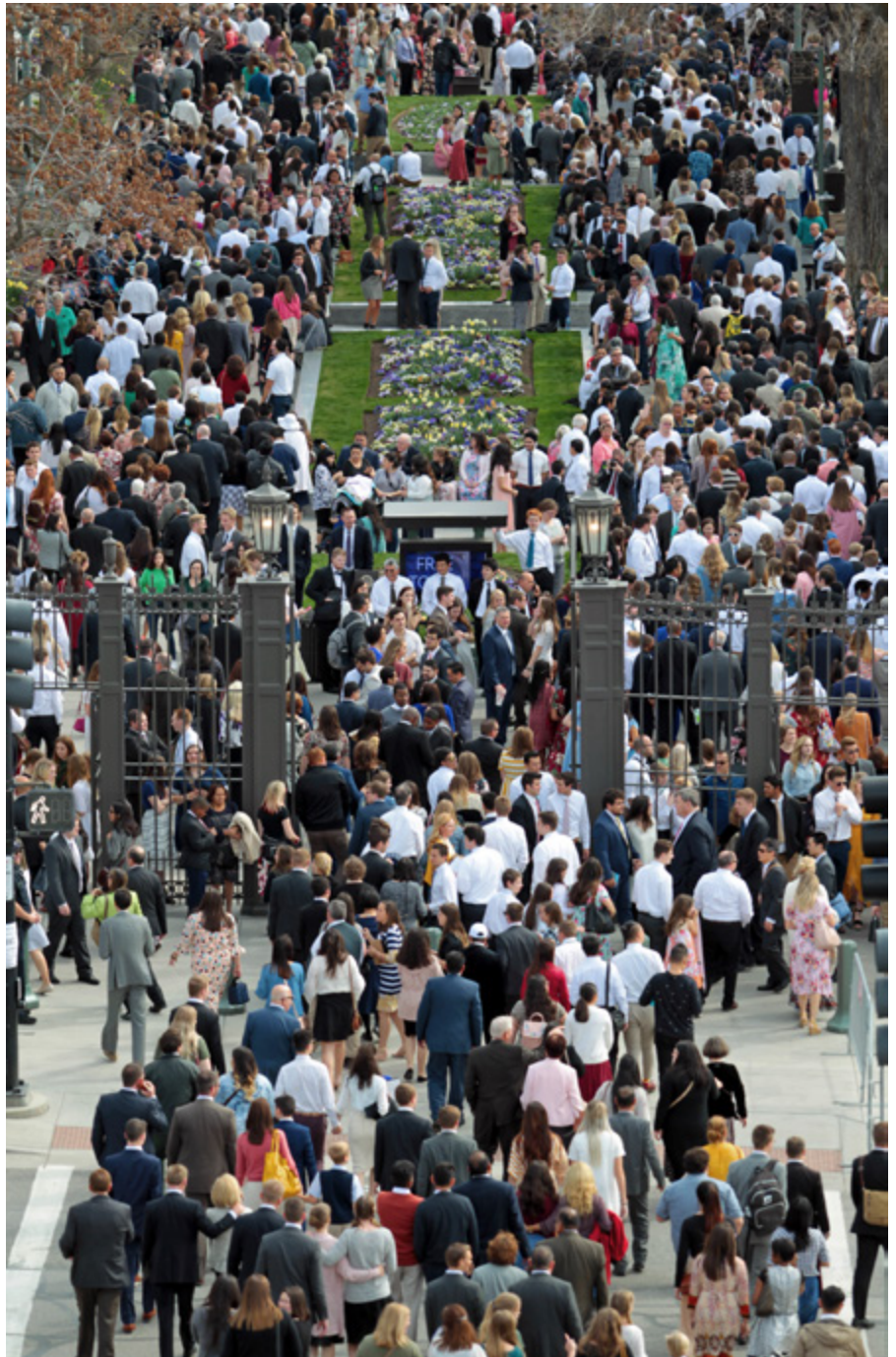
Muistan keskustelun, jonka kävin kirkkoomme kuulumattoman ystävän kanssa. Hän yllättyi saadessaan kuulla, että kuka tahansa kelvollinen mies kirkossamme voisi saada pappeuden. Hän kysyi: ”Kuinka monta pappeudenhaltijaa sitten on seurakunnassasi?”

Vastasin: ”Kolmestakymmenestä neljäänkymmeneen.”

Hämmentyneenä hän jatkoi: ”Minun seurakunnassani meillä on vain yksi pappi. Miksi te tarvitsette niin monta pappia sunnuntaiaamuna?”

Hänen kysymyksensä kiehtoi minua, ja tunsin innoitusta vastata: ”Olen samaa mieltä kanssasi. En usko meidän tarvitsevan niin monta pappeudenhaltijaa kirkossa sunnuntaina. Mutta me *tarvitsemme* pappeudenhaltijaa jokaisessa kodissa. Ja kun kotona ei ole pappeudenhaltijaa, toisia pappeudenhaltijoita kutsutaan huolehtimaan tuosta perheestä ja palvelemaan sitä.”

Meidän kirkkomme ei ole vain sunnuntai kirkko. Me palvelemme Jumalaa viikon jokaisena päivänä, missä sitten olemmekin ja mitä sitten teemmekin. Kotimme erityisesti ovat ”uskontomme ensisijaisia pyhäkköjä”⁵. Useimmiten juuri kodeissamme me rukoilemme, me siunaamme, me opiskelemme, me opetamme Jumalan sanaa ja me palvelemme puhtaalla rakkaudella. Voin todistaa omasta kokemuksestani, että kotimme ovat pyhiä paikkoja, missä Henki voi olla runsaana läsnä – aivan yhtä paljon ja joskus jopa enemmänkin kuin virallisissa jumalanpalveluspaikoissamme.

Todistan, että tämä kirkko on Jeesuksen Kristuksen kirkko. Sen voima ja vireys ovat peräisin miljoonien Hänen opetuslastensa päivittäisistä teoista – opetuslasten, jotka pyrkivät joka päivä noudattamaan Hänen yliveraista esimerkkiään pitämällä huolta muista. Kristus elää, ja Hän johtaa tätä kirkkoa. Presidentti Russell M. Nelson on profeetta, jonka Hän on valinnut johtamaan ja ohjaamaan meitä omana aikanamme.

Näistä asioista todistan Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. 3. Nefi 26:21.
2. Ks. Russell M. Nelson, yleiskonferenssin johtohenkilöiden kokous, huhtikuu 2012.
3. M. Russell Ballard, ”Oi, olkaa viisaita”, *Liahona*, marraskuu 2006, s. 20.
4. Matt. 18:20.
5. Russell M. Nelson, ”Avioliiton ja lasten opillinen tärkeys”, maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous, helmikuu 2012, broadcasts.lds.org.

Vanhin Quentin L. Cook
kahdentoista apostolin koorumista

Valmistautukaa kohtaamaan Jumala

Kun pyrimme täyttämään Jumalalta saamamme vastuut vanhurskaudessa, ykseydessä ja yhdenvertaisuudessa, valmistaudumme kohtaamaan Jumalan.

Eliza R. Snow, puhuessaan Kirtlandin temppelin vihkimistilaisuudesta (johon hän osallistui), sanoi: ”Tämän vihkimistilaisuuden seremoniat voidaan toistaa uudelleen, mutta yksikään kuolevainen kieli ei pysty kuvailemaan sen ikimuistaisen päivän taivaallisia ilmenemisiä. Joillekuille ilmestyi enkeleitä, kaikki läsnäolijat tunsivat Jumalan Hengen vaikutuksen ja jokainen sydän täyttyi sanoin kuvaa-mattomalla, kirkastuneella ilolla.”¹

Kirtlandin temppelissä tapahtuneet jumalalliset ilmenemiset olivat perustavanlaatuisia palautetun Jeesuksen Kristuksen kirkon tarkoitukselle toteuttaa taivaallisen Isämme lasten pelastus ja korotus.² Kun valmistaudumme kohtaamaan Jumalan, me voimme tietää, mitä Jumalalta saamamme vastuut ovat, tarkastelemalla Kirtlandin temppelissä palautettuja pyhiä avaimia.

Vihkimisrukouksessa profeetta Joseph Smith pyysi nöyrästi Herraa ”hyväksymään tämän huoneen – –, jonka sinä käskit meidän rakentaa”³.

Viikkoa myöhemmin, pääsiäissunnuntaina, Herra ilmestyi suurenmoisessa näyssä ja hyväksyi temppelinsä.

Tämä tapahtui 3. huhtikuuta 1836, miltei päivälleen 182 vuotta sitten tästä pääsiäissunnuntaista. Silloin myös juutalaiset viettivät pääsiäistä – yksi niistä harvoista kerroista, jolloin kristillinen pääsiäinen ja juutalainen pääsiäinen ovat olleet samaan aikaan. Näyn päätyttyä kolme muinaista profeettaa, Mooses, Elias ja Elia, ilmestyivät ja

antoivat avaimia, jotka olivat välttämättömiä sen tarkoituksen toteuttamiseksi, jonka Herra oli antanut palautetulle kirkolleen tällä taloudenhoitokaudella. Tuoksi tarkoitukseksi on määritelty yksinkertaisesti mutta vaikuttavasti Israelin kokoaminen, heidän sinetöimensä perheiksi ja maailman valmistaminen Herran toiseen tulemiseen.⁴

Sillä, että sekä Elia että Mooses ilmestyivät, oli ”hämähäyttävä yhtäläisyys – – juutalaiseen perinteeseen”, jonka mukaan Mooses ja Elia saapuisivat yhdessä ’ajan lopussa’⁵. Meidän opissamme tämä ilmestyminen toteutti tiettyjen avainten perustavaa laatua olevan palauttamisen – avainten, jotka ”on annettu viimeisen kerran ja viimeisiä aikoja varten, jolloin tämä aikojen täyttymisen taloudenhoitokausi on”⁶.

Kirtlandin temppeli oli sijainniltaan melko syrjäinen ja kooltaanakin varsin vähäinen. Mutta mitä tulee sen valtavaan merkitykseen ihmiskunnalle, se oli *iankaikkisuutta muovaava*. Muinaiset profeetat palauttivat pappeuden avaimia Jeesuksen Kristuksen

evankeliumin iankaikkisia pelastavia toimituksia varten. Tämä johti uskollisten jäsenten kokemaan pahahduttavaan iloon.

Nämä avaimet tuovat ”voimaa korkeudesta”⁷ niihin Jumalan antamiin vastuisiin, joista koostuu kirkon ensisijainen tarkoitus⁸. Sinä suurenmoisena pääsiäispäivänä Kirtlandin temppeleissä palautettiin kolmet avaimet:

Ensiksi, Mooses ilmestyi ja antoi avaimet Israelin kokoamiseksi maan neljältä ääreltä, mikä tarkoittaa lähetystyötä.⁹

Toiseksi, Elias ilmestyi ja antoi avaimet Abrahamin evankeliumin taloudenhoitokauteen, mihin sisältyy Abrahamin liiton palauttaminen.¹⁰ Presidentti Russell M. Nelson on opettanut, että liiton avainten tarkoitus on valmistaa jäseniä Jumalan valtakuntaan. Hän on sanonut: ”Me tiedämme, keitä me olemme, ja [me tiedämme], mitä Jumala meiltä odottaa.”¹¹

Kolmanneksi, Elia ilmestyi ja antoi tällä taloudenhoitokaudella sinetöimisvoiman avaimet, mikä tarkoittaa sukututkimustyötä ja temppeletoimituksia, jotka mahdollistavat pelastuksen eläville ja kuolleille.¹²

Ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista koorumin alaisuudessa kirkon keskustuimistossa on kolme johtavaa neuvostoa, jotka valvovat näitä Jumalan antamia vastuualueita, ja nämä vastuut perustuvat Kirtlandin temppeleissä palautettuihin avaimiin. Neuvostot ovat lähetystyön johtava neuvosto, pappeuden ja perheasiain johtava neuvosto sekä temppele- ja sukututkimustyön johtava neuvosto.

Missä vaiheessa olemme nyt näiden Jumalan antamien vastuiden täyttämässä?

Ensiksi, koska Mooses palautti Israelin kokoamisen avaimet, lähes

70 000 lähetysaarnajaa eri puolilla maailmaa on nyt saarnaamassa Hänen evankeliumiaan Hänen valittujensa kokoamiseksi. Tämä on alku sen suuren ja ihmeellisen työn toteuttamiseksi, jonka Nefi näki sekä pakanoiden että Israelin huoneen keskuudessa. Nefi näki meidän aikamme, jolloin Jumalan pyhiä olisi kaikkialla maan päällä, mutta jumalattomuuden tähden heidän lukumääränsä olisi pieni. Hän näki kuitenkin, että pyhät varustettaisiin ”vanhurskaudella ja Jumalan voimalla suuressa kirkkaudessa”¹³. Kun tarkastellaan palautetun kirkon lyhyttä historiaa, lähetystyöhanke on ollut mitä merkittävin. Näemme Nefin näyn olevan täyttyvässä. Vaikka lukumäärämme on suhteellisen pieni, me jatkamme ponnistelujamme tavoittaaksemme ne, jotka vastaavat Vapahtajan sanomaan.

Toiseksi, Elias ilmestyi ja antoi Abrahamin evankeliumin taloudenhoitokauden julistaen, että meidän ja meidän jälkeläistemme kautta siunattaisiin kaikkia sukupolvia meidän jälkeemme. Tässä konferenssissa on esitetty merkittävää ohjausta auttamaan pyhien täydelliseksi tekemisessä ja heidän valmistamisessaan Jumalan valtakuntaan.¹⁴ Papeuskokouksen ilmoitus, joka koski vanhinten ja ylioppilaiden koorumeja, antaa pappeuden voimalle ja valtuudelle entistä suuremmat toimintamahdollisuudet. Kotiopeutus ja kotikäyntiopeutus, nykyään ”palvelutyö”, kuten tässä kokouksessa

on niin hienosti opetettu, valmistaa myöhempien aikojen pyhiä kohtamaan Jumalan.

Kolmanneksi, Elia antoi tämän taloudenhoitokauden sinetöimisavaimet. Meille, jotka elämme tänä aikana, temppeleiden ja sukututkimustyön lisääntyminen on ilmiömäistä. Tämä tahti jatkuu ja kiihtyy Vapahtajan toiseen tulemiseen asti, ettei koko maata ”[hävitettäisi] täysin hänen tullessaan”¹⁵.

Sukututkimustyö, jota taivas on siunannut tekniikalla, on kasvanut voimakkaasti muutaman viime vuoden aikana. Ollisimme harkitsematon, jos alkaisimme olla liian tyytyväisiä tässä Jumalan antamassa vastuussa ja odotaisimme, että Liisa-täti tai joku muu sitoutunut sukulainen hoitaa sen. Saanen esittää presidentti Joseph Fielding Smithin terävän kommentin: ”Kukaan ei ole vapautettu tästä suuresta velvoituksesta. Sitä vaaditaan yhtä hyvin apostolilta kuin vähäpätöisimmältä vanhimmalta [tai sisarelta]. Asema tai arvo tai pitkä palvelu kirkossa – ei tule oikeuttamaan ihmistä laiminlyömään kuolleittensa pelastusta.”¹⁶

Meillä on nyt temppeleitä ympäri maailman ja temppeleissäkävijöiden avustusrahaston varat auttamassa niitä apua tarvitsevia, jotka ovat kaukana temppeleistä.

Yksilöinä meidän kannattaa arvioida omia ponnistelujamme osallistuessamme lähetystyöhön, temppele- ja sukututkimustyöhön sekä

valmistautuessamme kohtaamaan Jumalan.

Vanhurskaus, ykseys ja yhdenvertaisuus Herran edessä antavat perustan näille pyhille vastuualueille

Mitä vanhurskauteen tulee, tämä elämä on meille kaikille aikaa valmistautua kohtaamaan Jumala.¹⁷ Mormonin kirjassa on lukuisia esimerkkejä murheellisista seurauksista silloin kun yksilöt tai ryhmät eivät pidä Jumalan käskyjä.¹⁸

Elämäni aikana maailman ongelmat ja huolet ovat siirtyneet yhdestä äärimmäisyydestä toiseen – turhista ja tyhjänpäiväisistä pyrkimyksistä vakavaan moraalittomuuteen. On kiitettävää tuoda esiin ja arvostella ankarasti moraalittomuutta, joka ei perustu molempien osapuolten halukkuuteen.¹⁹ Sellainen moraalittomuus, joka ei perustu molempien halukkuuteen, on vastoin Jumalan ja yhteiskunnan lakeja. Niiden, jotka ymmärtävät Jumalan suunnitelman, tulee yhtä lailla vastustaa molempien osapuolten halukkuuteen perustuvaa moraalittomuutta, joka myös on syntiä. Maailmalle osoitetussa perhejulistuksessa varoitetaan, ”että ne, jotka rikkovat siveyden liittoja, jotka kohtelevat pahasti puolisoaan tai jälkeläisiään [tai totta puhuen ketä tahansa muutakin] – –, seisovat eräänä päivänä tilivelvollisina Jumalan edessä”²⁰.

Kun katsomme ympärillemme, näemme joka käänteessä jumalattomuuden ja riippuvuuksien aiheuttamaa tuhoa. Jos me yksilöinä olemme tosiaan huolissamme siitä, kuinka Vapahtaja meidät lopulta tuomitsee, meidän tulee tehdä parannus. Pelkään, että on monia, jotka eivät enää tunne olevansa tilivelvollisia Jumalalle eivätkä käänny hakemaan johdatusta pyhistä kirjoituksista tai profeetoilta. Jos me yhteiskuntana pohditimme synnin seurauksia, siitä seuraisi pornografian ja naisten esineellistämisen

valtava julkinen vastustus.²¹ Kuten Alma sanoi pojalleen Koriantonille Mormonin kirjassa: ”Jumalattomuus ei ole koskaan ollut onnea.”²²

Mitä ykseyteen tulee, Vapahtaja julisti: ”Olkaa yhtä; ja ellette te ole yhtä, te ette ole minun.”²³ Tiedämme, että kiistelyn henki on Perkeleestä.²⁴

Meidän aikanamme pyhien kirjoitusten käskystä ykseyteen ei juurikaan piitata, ja monet ihmiset tähdentävät tribalismia²⁵, joka usein pohjautuu asemaan, sukupuoleen, etniseen taustaan ja varakkuuteen. Monissa maissa, ellei useimmissa, ihmiset jakautuvat voimakkaasti sen mukaan, kuinka he elävät. Herran kirkossa ainoa kulttuuri, jota noudatamme ja opetamme, on Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kulttuuri. Ykseys, jota tavoittelemme, on sitä, että olemme yhtä Vapahtajan ja Hänen opetustensa kanssa.²⁶

Kun tarkastelemme kirkon ensisijaisia päämääriä, ne kaikki perustuvat **yhdenvertaisuuteen Herran edessä**²⁷ ja noudattavat Jeesuksen Kristuksen evankeliumin kulttuuria. Mitä tulee lähetystyöhön, tärkeimpiä kastevaatimuksia ovat nöyrytminen Jumalan edessä ja tuleminen seurakunnan eteen särkynein sydämin ja murtunein mielin.²⁸ Koulutusta, varakkuutta, etnistä tai kansallista taustaa ei edes ajatella.

Lisäksi lähetysaarnajat palvelevat nöyrästi siellä, minne heidät kutsutaan. He eivät pyri palvelemaan asemaa koskevien maailmallisten normien mukaan eivätkä valmistautuakseen

tulevaan uraansa. He palvelevat koko sydämestään, väkevyydestään, mielestään ja voimastaan, minne heidät sitten määrätäänkin. He eivät valitse lähetystyötovereitaan, ja he pyrkivät uutterasti omaksumaan Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia²⁹, jotka ovat Jeesuksen Kristuksen kulttuurin ytimessä.

Pyhät kirjoitukset antavat opastusta tärkeimpiin ihmissuhteisiimme. Vapahtaja opetti, että ensimmäinen käsky on: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi.” Ja toinen on: ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”³⁰

Vapahtaja selitti myös, että jokainen on meidän lähimmäisemme.³¹ Mormonin kirja tekee selväksi, ettei saa olla mitään -laisia, heimoja tai luokkia.³² Meidän täytyy olla yhtä ja yhdenvertaisia Jumalan edessä.

Pyhät toimitukset ja Jumalan antamat vastuualueet rakentuvat tälle lähtökohdalle. Olettaisinkin, että teidän kokemuksenne temppelissä ovat samankaltaisia kuin minun. Kun jätin työpäivän arkimaailman San Franciscossa ja saavuin Oaklandin temppeliin, koin rakkauden ja rauhan pakahduttavan tunteen. Suuri osa siitä oli sitä, että koin olevani lähempänä Jumalaa ja Hänen tarkoituksiaan. Keskityin ensisijaisesti pelastaviin toimituksiin, mutta merkittävä osa noista mieltä kohottavista tunteista johtui yhdenvertaisuudesta ja ykseydestä, joka temppelissä vallitsee. Jokainen on pukeutunut valkoisiin vaatteisiin. Siellä ei ole todisteita varakkuudesta, asemasta tai opiskelusaavutuksista, vaan olemme kaikki veljiä ja sisaria nöyrytyksessä Jumalan edessä.

Pyhässä sinetöimishuoneessa iankaikkinen vihkitöimitus on sama kaikille. Rakastan sitä tosiasiaa, että vaatimattomimmista oloista tullut pariskunta saa täsmälleen saman kokemuksen kuin varakkaimmista oloista tullut pariskunta. He käyttävät samantyyppisiä viittoja ja tekevät samat liitot

alttarin ääressä. He myös saavat samat iankaikkiset pappeuden siunaukset. Tämä tapahtuu kauniissa temppelissä, joka on rakennettu pyhien kymmenysvaroilla Herran pyhäksi huoneeksi.

Vanhurskauteen, ykseyteen ja yhdenvertaisuuteen Herran edessä perustuvien Jumalan antamien vastuiden täyttäminen tuo henkilökohtaista onnea ja rauhaa tässä maailmassa ja valmistaa meitä iankaikkiseen elämään tulevassa maailmassa.³³ Se valmistaa meitä kohtaamaan Jumalan.³⁴

Rukoilemme, että jokainen teistä, nykyisistä olosuhteistaan riippumatta, neuvottelee piispansa kanssa ja tulee kelvolliseksi saamaan temppelisuosituksen.³⁵

Olemme kiitollisia siitä, että yhä useammat jäsenet valmistautuvat menemään temppeliin. Kelvollisten aikuisten temppelisuosituksen haltijoiden määrä on lisääntynyt merkittävästi monen vuoden ajan. Rajatun käytön suosituksset kelvollisille nuorille ovat lisääntyneet voimakkaasti viimeisten kahden vuoden aikana. Selvästikään kirkon uskollinen ydinjoukko ei ole koskaan ollut vahvempi.

Lopuksi voitte olla varmoja siitä, että kirkon ylimmät johtohenkilöt, jotka ohjaavat Jumalan kirkolle antamia päämääriä, saavat jumalallista apua. Tämä johdatus tulee Hengeltä ja toisinaan suoraan Vapahtajalta. Kummankinlaista hengellistä johdatusta saadaan. Olen kiitollinen siitä, että olen saanut sellaista apua. Mutta johdatusta saadaan Herran aikataulun mukaan rivi rivin päälle ja opetus opetuksen päälle³⁶, kun ”kaikkietävä Herra haluaa nimenomaan kouluttaa meitä”³⁷. Koko kirkkoa koskevaa johdatusta tulee vain Hänen profeetalleen.

Meillä kaikilla on ollut tässä konferenssissa etuoikeus hyväksyä presidentti Russell M. Nelson

profeetaksemme ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentiksi. Kahdellatoista ryhmänä ja yksilöinä oli merkittävä hengellinen kokemus, kun asetimme kätemme presidentti Nelsonin pään päälle ja presidentti Dallin H. Oaks, joka toimi ryhmän äänenä, asetti hänet ja erotti hänet kirkon presidentiksi. Todistan, että hänet on ennalta asetettu ja häntä on koko hänen elämänsä ajan valmistettu olemaan Herran profeetta meidän aikanamme. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Eliza R. Snow, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 321–322.
2. Ks. *Käsikirja 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*, 2010, 2.2.
3. OL 109:4.
4. Ks. Russell M. Nelson, ”Epistles of the Lord” [Herran kirjeitä], puhe uusien lähetysohjaajien seminaarissa, 25. kesäkuuta 2015, s. 1–2.
5. Stephen D. Ricks, ”The Appearance of Elijah and Moses in the Kirtland Temple and the Jewish Passover”, *BYU Studies*,

- vs. 23, nro 4, syyskuu 1983, s. 485.
6. OL 112:30.
  7. Ks. OL 38:38; ks. myös OL 43:16; 84:20–21.
  8. Ks. *Käsikirja 2*, 2.2. Neljättä vastuualuetta, köyhistä ja tarvitsevista huolehtimista, varten ei ole tarvinnut palauttaa avaimia, mutta siinä luotetaan Jumalan innoittamaan kirkon organisaatioon.
  9. Lähetytyön johtava neuvosto valvoo tätä Jumalan antamaa vastuualuetta. Ks. OL 110:11.
  10. Pappouden ja perheasiain johtava neuvosto valvoo tätä Jumalan antamaa vastuualuetta. Ks. OL 110:12.
  11. Russell M. Nelson, ”Liitot”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 88.
  12. Temppeli- ja sukututkimustyön johtava neuvosto valvoo tätä Jumalan antamaa vastuualuetta. Ks. OL 110:13–16.
  13. 1. Nefi 14:14; ks. myös 1. Nefi 14:5, 7, 12.
  14. Ks. Moosia 18:9; Alma 6:1; 32:37; ks. myös Jeffrey R. Holland, ”Kirkon lähettiläät”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 61–62, 67.
  15. Ks. OL 2:3.
  16. Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 2, s. 145.
  17. Ks. Alma 34:32.
  18. Toistuva teema Mormonin kirjassa on, että jos ihmiset pitävät käskyt, he menestyvät maassa, mutta jos he eivät pidä käskyjä, heidät erotetaan pois Herran edestä. Ks. mm. 2. Nefi 1:9; 4:4; Alma 9:13.
  19. Näin on tapahtunut #MeToo-liikkeessä.
  20. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, toukokuu 2017, s. 145.
  21. Ks. Ross Douthat, ”Let’s Ban Porn”, *New York Times*, 11. helmikuuta 2018, s. SR11.
  22. Alma 41:10.
  23. OL 38:27.
  24. Ks. 3. Nefi 11:29.
  25. Ks. David Brooks, ”The Retreat to Tribalism”, *New York Times*, 2. tammikuuta 2018, s. A15.
  26. Ks. Joh. 17:21–22.
  27. Ks. 2. Nefi 26:33: ”Kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia”, mukaan lukien mustat ja valkoiset, orjat ja vapaat, miehet ja naiset.
  28. Ks. OL 20:37.
  29. Ks. *Saarnatkaa minun evankeliumiani: lähetytyöpalvelun opas*, 2005, luku 6.
  30. Ks. Matt. 22:36–39.
  31. Ks. Luuk. 10:29–37.
  32. Ks. 4. Nefi 17.
  33. Ks. OL 59:23.
  34. Ks. Alma 34:32.
  35. Temppelisuosituspuhuttelun kysymykset arvioivat hyvin sitä, kuinka elämme evankeliumin mukaan.
  36. Ks. 2. Nefi 28:30; OL 98:12; 128:21.
  37. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience*, 2007, s. 31.

Presidentti Russell M. Nelson

Herran työhön käyn

Teidän halunne olla kuuliaisista lisääntyy, kun muistatte sen, mitä olette tunteneet näiden kuluneiden kahden päivän aikana, ja pohditte sitä.

Rakkaat veljeni ja sisareni, läheisyydessämme tämän historiallisen konferenssin päätöstä yhden kanssanne kiittämään Herraa Hänen ohjauksestaan ja innoittavasta vaikutuksestaan. Musiikki on ollut kaunista ja kohottavaa. Puheet ovat olleet paitsi rakentavia, ne ovat olleet myös elämää muuttavia!

Juhlakokouksessa hyväksyimme uuden ensimmäisen presidenttikunnan. Kaksi hienoa miestä on kutsuttu kahdentoista apostolin koorumiin. Ja

kahdeksan uutta johtavana auktoriteettina palvelevaa seitsenkymmentä on kutsuttu.

Nyt eräs suosittu laulu tiivistää uudistuneen päättäväisyytemme, haasteemme ja velvoitteemme kulkea eteenpäin:

*Herran työhön käyn aina mielin
innokkain.*

*Siitä palkan saan iltaan saavuttuain.
Oikeutta kuljen mä puolustain
Miekalla totuuden.*

*Pelkää enhän täällä milloinkaan.
Puoltaa Herra aina lapsiaan.
Vihollisen ääntä kuule mä en,
Herraa vain mä seuraan, tottelen.¹*

Kehotan teitä tutkimaan tämän konferenssin puheita usein – jopa toistuvasti – seuraavan puolen vuoden aikana. Etsikää tietoisesti keinoja sisällyttää näitä puheita perheiltoihinne, evankeliumin opettamiseenne, keskusteluihinne perheen ja ystävien kanssa ja myös keskusteluihinne niiden kanssa, jotka eivät kuulu kirkkoomme. Monet hyvät ihmiset reagoivat tässä konferenssissa opetteluihin totuuksiin, kun ne tarjotaan rakkaudessa. Ja teidän halunne olla kuuliaisista lisääntyy, kun muistatte sen, mitä olette tunteneet näiden kuluneiden kahden päivän aikana, ja pohditte sitä.

Tämä yleiskonferenssi merkitsee alkua uudelle palvelutyön aikakaudelle. Herra on tehnyt tärkeitä muutoksia tapaan, jolla huolehdimme toisistamme. Sisaret ja veljet – vanhat ja nuoret – tulevat palvelemaan toisiaan uudella, pyhemmällä tavalla. Vanhinten kooromit vahvistuvat siunaamaan miesten, naisten ja lasten elämää kaikkialla maailmassa. Apuyhdistyksen sisaret jatkavat palvelemista ainutlaatuisella ja rakastavalla tavallaan tarjoten nuoremmille sisarille mahdollisuuksia liittyä mukaan asianmukaisella tavalla tehtävän saaneina.

Sanomamme maailmalle on yksinkertainen ja vilpitön: me kutsumme kaikkia Jumalan lapsia verhon kummallakin puolen tulemaan Vapahtajansa luokse, ottamaan vastaan pyhän tempelin siunaukset, kokemaan kestävä iloa ja tulemaan kelvollisiksi iankaikkiseen elämään².

Se, että saamme lopulta korotuksen, edellyttää, että olemme nyt täydellisen uskollisia liitoille, jotka solmimme, ja

toimituksille, jotka saamme Herran huoneessa. Tällä hetkellä meillä on 159 toiminnassa olevaa temppeleitä, ja lisää temppeleitä on rakenteilla. Haluamme tuoda temppeilit lähemmäksi laajenevaa kirkon jäsenistöä. Niinpä meillä on nyt ilo ilmoittaa suunnitelmista rakentaa seitsemän uutta temppeleitä. Nuo temppeilit tulevat sijaitsemaan seuraavissa paikoissa: Saltassa Argentiinassa, Bengalurussa Intiassa, Managuassa Nicaraguassa, Cagayan de Orossa Filippiineillä, Laytonissa Utahissa Yhdysvalloissa, Richmondissa Virginiassa Yhdysvalloissa ja Venäjällä jossakin suuressa kaupungissa, jota ei ole vielä päätetty.

Rakkaat veljeni ja sisareni, näiden temppeilien rakentaminen ei ehkä muuta elämääne, mutta sen varmasti muuttaa teidän temppeleissä viettämänne aika. Siinä hengessä siunaan teitä niin, että huomaatte ne asiat, jotka voitte siirtää syrjään voidaksenne viettää enemmän aikaa temppeleissä. Siunaan teitä suuremmalla sopusoinnalla ja rakkaudella kodeissanne ja syvemmillä halulla huolehtia iankaikisista perhesuhteistanne. Siunaan teitä vahvemman uskolla Herraan Jeesukseen Kristukseen ja suuremmalla kyvyllä seurata Häntä Hänen todellisina opetuslapsinaan.

Siunaan teitä niin, että kohotatte äänenne todistamaan, kuten minä nyt teen, että me olemme mukana kaikkivaltiaan Jumalan työssä! Jeesus on Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa, jota Hän johtaa voideltujen palvelijoidensa välityksellä. Tästä todistan ja ilmaisen myös rakkauteni teitä jokaista kohtaan. Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Herran työhön käyn”, *MAP-lauluja*, 160.
2. Määritelty kohdassa OL 14:7 olevan ”suurin kaikista Jumalan lahjoista”.

Tilastoraportti 2017

Ensimmäinen presidenttikunta on julkaissut tiedoksi kirkon jäsenille seuraavat tilastotiedot kirkon kasvusta ja tilanteesta 31. joulukuuta 2017.

Kirkon yksiköitä

Vaarnoja	3 341
Lähetyskenttiä	421
Piirejä	553
Seurakuntia	30 506

Kirkon jäseniä

Koko jäsenmäärä	16 118 169
Uusia jäsenlapsia	106 771
Käännynnäisiä kastettu	233 729

Lähetysaarnajia

Kokoaikaisia lähetysaarnajia	67 049
Kirkon palvelulähetysaarnajia	36 172

Temppeleitä

Vuonna 2017 vihittyjä temppeleitä (Pariisi Ranska, Tucson Arizona USA, Meridian Idaho USA, Cedar City Utah USA)	4
Vuonna 2017 uudelleen vihittyjä temppeleitä (Idaho Falls Idaho USA)	1
Vuoden lopussa toiminnassa olevia temppeleitä	159

Seuraavassa on lueteltu valikoituja kokemuksia, joista kerrottiin yleiskonferenssin aikana. Numero viittaa puheen ensimmäiseen sivuun.

Puhuja	Kertomus
Reyna I. Aburto	(78) Myöhempien aikojen pyhät Chilessä, Perussa, Meksikossa ja Yhdysvalloissa auttavat katastrofien jälkeen.
Neil L. Andersen	(24) Kathy Andersen lukee presidentti Russell M. Nelsonin aiempia yleiskonferenssi puheita ja rukoilee saadakseen syvemmän vahvistuksen hänen profeettallisesta tehtävästään.
M. Russell Ballard	(9) Kun M. Russell Ballard näkee Jerusalemissa, minkä kokoinen on sinapinsiemen, hän muistaa Vapahtajan opetukset uskosta.
David A. Bednar	(30) Russell M. Nelson ja Henry B. Eyring noudattavat presidentti Thomas S. Monsonin kutsua tutkia Mormonin kirjaa ja toteuttaa sen totuuksia.
Jean B. Bingham	(104) Apuyhdistyksen sisar palvelee erästä nuorta äitiä, joka tuntee olevansa ”kadoksissa ja yksin”. Afrikkalainen sisar palvelee erästä sisarta, joka oli hakattu ja ryöstetty. Seurakunnan jäsenet huolehtivat erästä sisaresta, joka kamppailee syövän kanssa. Nuoret naiset toimivat täyttääkseen lähimmäisen tarpeita.
Gérald Caussé	(111) Ennen kuin kaupunginvaltuuston jäsenet antavat luvan Pariisin temppelin rakentamiseen Ranskassa, he käyvät tutustumassa sakramenttikokoukseen. Vaaranjohtajana toimiessaan Gérald Caussé riemuitsee vaarnansa jäsenten lisääntyneestä uskollisuudesta Vapahtajaa kohtaan ja uskosta Häneen. Gérald Caussé kertoo ystäväille, että jokainen perhe tarvitsee kodissaan pappeudenhaltijaa.
D. Todd Christofferson	(55) Vanhinten koorumi korjaa erään maanviljelijän sadon, kun useita tämän perheen jäseniä on kuollut influenssaan.
Quentin L. Cook	(114) Jumalalliset ilmenemiset täyttävät jäsenet ilolla Kirtlandin temppelin vihkimistilaisuudessa. Quentin L. Cook tuntee rakkautta ja rauhaa Oaklandin temppelissä Kaliforniassa.
Massimo De Feo	(81) Massimo De Feon poika kertoo luokkatovereilleen, että hänen isänsä on ”maailmankaikkeuden johtaja”. Massimo De Feon kuoleva äiti osoittaa rakastavansa häntä enemmän kuin itseään.
Devin G. Durrant	(42) Perheiltäleikki vahvistaa nuoren Devin G. Durrantin itseluottamusta. Durrantin perhe ottaa valokuvia temppelin ulkopuolella.
Larry J. Echo Hawk	(15) Echo Hawkin perhe lohduttaa Larry J. Echo Hawkin veljen ja tämän vaimon surmanneen rattijuoppokuljettajan vanhempia.
Henry B. Eyring	(61) Henry B. Eyringin isoisovanhemmat rakastuvat ylittäessään tasankoja. Nuori mies ymmärtää, mitä pappeudenhaltijat voivat saavuttaa palvellessaan Herraa. Innoitettu kotiohjaaja palvelee perhettä, joka on äärimmäisessä hädässä. (86) Kun Henry B. Eyringin äiti on kuollut, hänen isänsä saa lohtua Pyhäältä Hengeltä.
Taylor G. Godoy	(34) Ystävän pojan kuolema innoittaa Taylor G. Godoyta käyttämään elämän jokaisen ”vielä yhden päivän” viisaasti. Perulainen sisar suhtautuu vakavasti liittoihinsa tehtyään uhrauksia päästäkseen temppeliin. Taylor G. Godoy haluaa olla paras opiskelija hänen äitinsä tehtyä uhrauksia hänen hammaslääkäriopintojensa hyväksi.
Gerrit W. Gong	(97) Gerrit W. Gong kertoo pojilleen iltasatuja ja laulaa heidät uneen.
Jeffrey R. Holland	(101) Veli, jonka vaimo sairastuu, soittaa vaistomaisesti kotiohjaajalleen saadakseen apua.
Douglas D. Holmes	(50) Aaronin pappeuden haltijat lausuvat todistuksensa ikätovereilleen. Pappien koorumin jäsenet oppivat, mitä tarkoittaa se, että toimii Jeesuksen Kristuksen antamalla valtuudella.
Russell M. Nelson	(68) Pappeudenhaltijat eivät anna todellisia siunauksia perheenjäsenille tai sisarille, jotka saavat uuden tehtävän. Russell M. Nelson auttaa erästä miestä palaamaan kirkkoon. (93) Pienenä Russell M. Nelson rakastaa evankeliumin oppimista ja kaipaa sitä, että hänet sinetöitäisiin vanhempiinsa. Nuori Russell M. Nelson rikkoo alkoholipulloja, koska hän haluaa vanhempiensa elävän viisauden sanan mukaan.
Dallin H. Oaks	(65) Vanhinten koorumin johtaja neuvoo erästä koorumin jäsentä, ettei tämä jättäisi kesken yliopisto-opintoja.
Bonnie L. Oscarson	(36) Bonnie L. Oscarsonin ollessa nuori nainen häntä pyydetään täyttämään tehtäviä ja kutsumuksia, joita yleensä aikuiset hoitavat.
Dale G. Renlund	(46) Parley ja Orson Prattin rakkaus esivanhempiaan kohtaan auttaa heitä korjaamaan keskinäisen suhteensa. Tempelisiunaukset parantavat osaltaan perheen, jonka edesmenneen pojan sydän lahjoitettiin elinsiirtoon.
Lynn G. Robbins	(21) Lynn G. Robbinsin opettaja yliopistossa kannustaa opiskelijoita pitämään epäonnistumista opetuksena ja jatkamaan yrittämistä.
Ulisses Soares	(98) Ulisses Soares ja hänen vaimonsa saavat kiireelliset viisumit osoitettuaan uskoa siihen, että Herra tekisi heidän hyväkseen ihmeen.
Gary E. Stevenson	(17) Gary E. Stevenson saa todistuksen presidentti David O. McKayn kuoleman jälkeen tulleista profeetoista. Entinen opiskelija ylistää tohtori Russell M. Nelsonin opetustapaa.
Brian K. Taylor	(12) Brian K. Taylor muistelee kärsivällisiä Alkeisyhdistyksen opettajiaan. Aiheutettuaan auto-onnettomuuden nuori nainen saa rauhaa siitä tiedosta, että hän on Jumalan lapsi.
Taniela B. Wakolo	(39) Käytyään kirkossa 39 vuotta eräs mies kastetaan ja konfirmoidaan ja myöhemmin sinetöidään vaimoonsa temppelissä.
Larry Y. Wilson	(75) Toimiessaan hengellisten vaikutelmien mukaisesti eräs MAP-sotilas pappi auttaa kuljetuspalveluksen ja sen miehistön pelastamisessa hirmumyrskystä.
Claudio D. Zivic	(83) ”Kestäkää, niin te voitatte”, presidentti Thomas S. Monson sanoo Claudio D. Zivicille ja tämän vaimolle. Murtuma Claudio D. Zivicin kajakissa tekee kajakin ohjaamisen mahdolltomaksi.

Vanhin Gerrit W. Gong

kahdentoista apostolin koorumista

”Tänä pääsiäissunnuntaina laulan riemuiten: 'Halleluja'”, sanoi vanhin Gerrit W. Gong ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä. ”Ylösnoukseen Vapahtajamme lunastavan rakkauden laulu ylistää liittojen – ja Jeesuksen Kristuksen sovituksen – välistä sopusointua.”

Vanhin Gong on riemuinnut siitä sopusoinnusta koko elämänsä. Hän tietää, että meidän liittojemme voima ja siihen yhdistyvä Vapahtajamme sovitus vahvistavat ja jalostavat meitä. ”Yhdessä ne muokkaavat, suojelevat, pyhittävät [ja] lunastavat”, hän sanoi.

Eräänä päivänä temppeleliavioliiton vihkimisen yhteydessä tämä liittojen voima ja siihen yhdistyvä sovitus kuvastuivat temppelein peileistä. Vanhin Gong kuvitteli perheensä sukupolvien ulottuvan halki iankaikkisuuden aikaisimmasta tunnetusta sukulaisesta, ensimmäisestä Lohikäärme Gongista, joka syntyi vuonna 837 jKr., läpi 36 sukupolven hänen omiin lastenlapsiinsa ja sitten eteenpäin kumpaankin suuntaan.

”Aloin ymmärtää vaimoani ja itseäni sekä vanhempiemme lapsina että lastemme vanhempina, isovanhempiemme lastenlapsina ja lastenlastemme isovanhempina”, hän sanoi. ”Kuolevaisuuden suuret opetukset laskeutuvat sieluumme, kun opimme ja opetamme iankaikkisissa rooleissa, mukaan luettuna lapsi ja vanhempi, vanhempi ja lapsi.”

Vanhin Gong on palvellut johtavana auktoriteettina palvelevana seitsenkymmenenä huhtikuusta 2010 sekä seitsemänkymmenen johtokunnan jäsenenä lokakuusta 2015. Hänet hyväksyttiin kahdentoista apostolin koorumin jäseneksi 31. maaliskuuta 2018, minkä hän kuvaili olevan Herralta tullut pyhä kutsu, ”joka sai henkeni salpautumaan”.

Vanhin Gong palveli Aasian vyöhykkeen johtokunnassa vuosina 2011–2015, josta loppuajan vyöhykkeenjohtajana. Hän on palvellut kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Taipei lähetyksen-tällä Taiwanissa, korkean neuvoston jäsenenä, ylipappien ryhmän johtajana, vaarnan pyhäkoulun johtajana,

seminaarinopettajana, piispana, vaarnan lähetystyönjohtajana, vaarnanjohtajana ja vyöhykeseitsenkymmenenä.

Vanhin Gong suoritti kandidaatintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa vuonna 1977 keskittyen Aasian tutkimukseen ja yleisopintoihin. Vuonna 1979 hän suoritti filosofian maisterin tutkinnon ja vuonna 1981 tohtorin tutkinnon pääaineenaan kansainväliset suhteet Oxfordin yliopistossa, jossa hän opiskeli Rhodes-stipendiaattina. Vuonna 1985 hän työskenteli Yhdysvaltain ulkoministeriössä kansliapäällikön erityisavustajana ja vuonna 1987 Yhdysvaltain Kiinan suurlähettilään erityisavustajana Pekingissä. Vuosina 1989–2001 hän toimi useissa tehtävissä poliittisessa Center for Strategic and International Studies -tutkimuslaitoksessa Washington D.C:ssä. Huhtikuuhun 2010 asti hän työskenteli Brigham Youngin yliopiston rehtorin avustajana vastuualueenaan suunnittelu ja arviointi.

Vanhin Gongin isovanhemmat muuttivat Yhdysvaltoihin Kiinasta. Vanhin Gong syntyi Redwood Cityssä Kaliforniassa Yhdysvalloissa vuonna 1953. Hän solmi avioliiton Susan Lindsayn kanssa tammikuussa 1980, ja heillä on neljä lasta ja kolme lastenlasta.

”Kaikki kelvollinen ja iankaikkinen keskittyä elävään todellisuuteen Jumalasta, rakastavasta iankaikkisesta Isästämme, sekä Hänen Pojastaan Jeesuksesta Kristuksesta ja Kristuksen sovituksen, joista Pyhä Henki todistaa”, vanhin Gong sanoi tässä

konferenssissa. ”Todistan kunnioittavasti ja vakaasti elävästä Kristuksesta – –. Hän oli meidän kanssamme alussa, Hän on meidän kanssamme loppuun asti.” ■

Vanhin Ulisses Soares

kahdentoista apostolin koorumista

Elävät profeetat, myös presidentti Russell M. Nelson, ovat merkki Jumalan rakkaudesta lapsiaan kohtaan, vanhin Ulisses Soares todisti ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä.

”Eikö olekin siunaus, että meillä on näinä meidän päivinämmä maan päällä profeettoja, näkijöitä ja ilmoituksensaajia, jotka pyrkivät tuntemaan Herran tahdon ja noudattamaan sitä? On lohdullista tietää, ettemme ole maailmassa yksin huolimatta niistä haasteista, joita kohtaamme elämässä.”

Vaikka vanhin Soares tunsu riittämättömyyttä hänelle annettun apostolin kutsumuksen edessä, hän sanoi, että presidentti Nelsonin sanat ja ”hellä katse hänen silmissään, kun hän esitti tämän tehtävän, saivat minut tuntemaan, että Vapahtajan rakkaus ympäröi minut”.

Kun vanhin Soares hyväksyttiin tehtäväänsä 31. maaliskuuta 2018, hänestä tuli kirkon ensimmäinen Latinalaisesta Amerikasta kotoisin oleva apostoli. Ennen kutsun saamista hän oli toiminut seitsemänkymmenen johtokunnan jäsenenä 6. tammi-kuuta 2013 alkaen ja palveli johtavalta piispakunnalta saamassaan erityistehtävässä Salt Lake Cityssä.

Vanhin Soares kutsuttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 2. huhtikuuta 2005. Siinä tehtävässä hän palveli neuvonantajana Afrikan kaakkoisella vyöhykkeellä ja Brasilian eteläisellä vyöhykkeellä sekä Brasilian vyöhykkeen johtajana.

Vanhin Soares on palvellut lukuisissa muissa kirkon tehtävissä. Hän on palvellut kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Rio de Janeiron lähetyksentällä Brasiliassa, vanhinten koorumin johtajana, neuvonantajana piispakunnassa, korkean neuvoston jäsenenä, vaarnan toimitsijana, alueen huoltotyöedustajana, vaarnanjohdajana ja Porton lähetyksentän johtajana Portugalissa vuosina 2000–2003.

Yhden tärkeimmistä kutsumuksistaan hän sai 15-vuotiaana, kun hänen piispansa pyysi häntä opettamaan väliaikaisesti erästä nuorten pyhäkoululuokkaa. Valmistellessaan erästä oppiainetta siitä, kuinka saada todistus, nuori Ulisses päätti rukoilla vahvistusta sille, että evankeliumi on totta.

”Kun polvistuin ja kysyin Herralta, onko evankeliumi totta”, hän muistelee, ”sydämeeni tuli hyvin suloinen tunne, pieni ääni, joka vahvisti minulle, että minun pitäisi edelleenkin elää sen mukaan. Tunne oli niin voimakas, etten voisi koskaan sanoa, etten tiennyt.”

Vuonna 1985 hän suoritti kandidaatintutkinnon kirjapidossa ja taloustieteessä São Paulon Pontifician katolisen yliopiston taloustieteen laitoksella. Suoritettuaan liiketaloustieteen maisterintutkinnon hän työskenteli kirjanpitäjänä ja tilintarkastajana monikansallisissa yrityksissä Brasiliassa sekä ajallisten asioiden johtajana kirkon São Paulon vyöhyketoimistossa.

Ulisses Soares syntyi São Paulossa Brasiliassa 2. lokakuuta 1958. Hän solmi avioliiton Rosana Fernandesin kanssa lokakuussa 1982. Yleiskonferenssipuheessaan vanhin Soares kiitti vaimoaan tämän rakkaudesta ja tuesta.

”Hän on ollut esimerkkinä hyvyydestä, rakkaudesta ja täydellisestä omistautumisesta Herralle sekä minulle ja perheeleni”, mukaan lukien pariskunnan kolme lasta ja kolme lastenlasta, hän sanoi. ”Rakastan häntä sydämeni jokaisella säikeellä, ja olen kiitollinen siitä myönteisestä vaikutuksesta, joka hänellä on ollut meihin.” ■

Vanhin Carl B. Cook

seitsemänkymmenen johtokunta

Vanhin Carl B. Cook uskoo, että palvelemisen etuoikeus on yksi suurimpia siunauksia jäsenyydestä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa. Mutta hän myöntää, että kutsumusten vastaanottaminen ja niiden kunniaa pitämisen vaatii uskoa.

Vanhin Cook, joka hyväksyttiin seitsemänkymmenen johtokunnan jäseneksi 31. maaliskuuta 2018, vertaa kirkon jäseniä – jotka palvelevat yhdessä seurakunnissa, koorumeissa ja apujärjestöissä – auton ”ryömintävaihteeseen”, joka tuottaa enemmän vääntövoimaa.

”Ryömintävaihte ja neliveto yhdessä mahdollistavat pienemmän vaihteen käyttämisen, täyden voiman hyödyntämisen ja etenemisen”, hän sanoi lokakuun 2016 yleiskonferenssissa. ”Samoin kuin vaihteiston hammasrattaat yhdistyvät ryömintävaihteella antamaan suuremman voiman, niin meilläkin on enemmän voimaa, kun yhdistämme pyrkimyksemme. Kun yhdistymme palvelemaan toisiamme, me saamme yhdessä aikaan paljon enemmän kuin mihin pystyisimme yksin. On kiehtovaa osallistua ja olla yhtä, kun palvelemme ja autamme Herran työssä.”

Vanhin Cook hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsemänkymmeneksi 2. huhtikuuta 2011. Ennen uutta tehtävänsä vanhin Cook palveli kirkon keskustuimistossa, missä hän muiden tehtäviensä lisäksi auttoi Pohjois-Amerikan läntisen vyöhykkeen valvomisessa. Aiemmin hän palveli Afrikan kaakkoisen vyöhykkeen johtajana.

Vanhin Cook on kannustanut myöhempien aikojen pyhiä muistamaan, että kirkossa tehtävät tulevat Jumalalta Hänen nimittämiensä palvelijoiden välityksellä.

”Siunauksia tulee, kun pysymme lujina tehtävissämme ja vastuissamme ja pidämme kiinni kaikella sillä uskolla, jota meillä on.”

Vanhin Cook on suorittanut kandidaatintutkinnon Weberin osavaltiossa yliopistossa Utahissa ja liiketaloustieteen maisterintutkinnon Utahin osavaltiossa yliopistossa. Ennen kutsumistaan seitsemänkymmenen koorumiin hän työskenteli kaupallisen kiinteistöalan kehittämisessä.

Vanhin Cook on palvellut muun muassa kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Hampurissa Saksassa sekä piispana, vaarnanjohtajana, vyöhykeseitsenkymmenenä ja Aucklandin lähetykentän johtajana Uudessa-Seelannissa.

Hän syntyi Ogdenissa Utahissa Yhdysvalloissa 15. lokakuuta 1957. Hän solmi avioliiton Lynette Hansenin kanssa joulukuussa 1979. Heillä on viisi lasta. ■

Vanhin Robert C. Gay

seitsemänkymmenen johtokunta

Palvellessaan lähetysohjohtajana Ghanassa vanhin Robert C. Gay sai eräänä päivänä tunteen, että hänen piti pysähtyä auttamaan erästä itkevää poikaa. Alkuun hän ei välittänyt siitä vaikutelmasta, mutta myöhemmin hän lähetti erään kirkon jäsenen etsimään poikaa ja tuomaan tämän luokseen.

Vanhin Gay, joka hyväksyttiin seitsemänkymmenen johtokunnan jäseneksi 31. maaliskuuta 2018, sai tietää, että poika myi kuivattua kalaa huoltajansa hyväksi. Sinä päivänä poika oli menettänyt kaikki ansionsa, koska hänellä oli taskussaan reikä.

”Jos hän palaisi ilman rahoja, häntä nimitettäisiin valehtelijaksi, häntä todennäköisesti hakattaisiin ja sitten hänet heitettäisiin kadulle”, vanhin Gay sanoi. ”Rauhoitimme hänen pelkonsa, korvasimme hänen menetyksensä ja veimme hänet takaisin kotiin huoltajansa luo.”

Kuten vanhin Gay selitti lokakuun 2012 yleiskonferenssissa, se kokemus opetti hänelle kaksi suurenmoista totuutta: ”Ensiksikin tiesin paremmin kuin koskaan ennen, että Jumala on tietoinen meistä jokaisesta eikä koskaan hylkää meitä. Ja toiseksi tiesin, että meidän täytyy aina kuunnella Hengen ääntä sisimmässämme ja mennä heti, minne se meidät viekin huolimatta peloistamme tai mistä tahansa epä mukavuudesta.”

Vanhin Gay hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsemänkymmeneksi 31. maaliskuuta 2012. Saadessaan kutsun seitsemänkymmenen johtokuntaan hän palveli Aasian pohjoisen vyöhykkeen johtajana. Aiemmin hän on palvellut kirkon keskustuimistossa omavaraisuuspalvelujen ja jatkuvan koulutusrahaston komitean puheenjohtajana vastuualueenaan maailmanlaajuiset omavaraisuuspalvelut.

Ennen kutsumistaan seitsemänkymmeneksi hän oli toimitusjohtaja eräessä sijoitusyhtiössä, jota hän oli ollut perustamassa. Hän on ollut perustamassa myös useita maailmanlaajuisia humanitaarisen työn järjestöjä ja toiminut niiden johtajana sekä työskennellyt sijoituspankkitoiminnassa Wall Streetillä, liikkeenjohdon konsulttina ja taloustieteen opettajana Harvardin yliopistossa.

Vanhin Gay on suorittanut taloustieteen kandidaatintutkinnon Utahin yliopistossa erikoistuen tilastotieteeseen sekä taloustieteen tohtorintutkinnon Harvardin yliopistossa.

Vanhin Gay on palvellut kokoaikaisena lähetyssaarnaajana Espanjassa, ylipappien ryhmän johtajana, seurakunnan Nuorten Miesten johtajana, korkean neuvoston jäsenenä, neuvonantajana piispakunnassa ja vyöhykeseitsenkymmenenä.

Hän syntyi Los Angelesissa Kaliforniassa Yhdysvalloissa 1. syyskuuta 1951. Hän solmi avioliiton Lynette Nielsenin kanssa huhtikuussa 1974. Heillä on seitsemän lasta. ■

Vanhin Terence M. Vinson

seitsemänkymmenen johtokunta

Vanhin Terence M. Vinson uskoo, ettei Vapahtaja ole koskaan kaukana. ”Hän on aina lähellä, varsinkin pyhissä paikoissa ja hädän hetkinä”, hän todisti lokakuun 2013 yleiskonferenssissa. ”Joskus, kun sitä kaikkein vähiten odotan, melkein tunnen Hänen taputtavan minua olkapäälle, jotta tietäisin, että Hän rakastaa minua.”

Kerran kun vanhin Vinson oli kävelemässä vanhin Jeffrey R. Hollandin kanssa, joka kuuluu kahdentoista apostolin koorumiin, vanhin Holland kietoi käsivartensa vanhin Vinsonin harteille ja sanoi, että hän rakastaa vanhin Vinsonia. Vanhin Vinson sanoo: ”Uskon, että jos meillä olisi etuoikeus kulkea fyysisesti Vapahtajan kanssa, me tuntisimme Hänen kietovan käsivartensa harteillemme juuri noin.”

Vanhin Vinson, joka hyväksyttiin seitsemänkymmenen johtokunnan jäseneksi 31. maaliskuuta 2018, sanoo, että Jumalan rakkaus on ”mitä suloisin tunne”.

Vanhin Vinson, joka aloittaa uudessa kutsumuksessaan 1. elokuuta 2018, hyväksyttiin kirkon johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 6. huhtikuuta 2013. Siihen aikaan hän palveli seitsemänkymmenen kahdeksannen koorumin jäsenenä Tyynenmeren vyöhykkeellä. Tällä hetkellä hän palvelee Afrikan läntisen vyöhykkeen johtajana.

Vanhin Vinson on suorittanut kandidaatintutkinnon matematiikassa ja tilastotieteessä, koulutus- ja opetustutkinnon sekä maisterintutkinnon soveltavassa taloustieteessä. Hän on toiminut urallaan opettajana, kouluttajana sekä luennoitsijana yliopistoissa. Hän on työskennellyt pääasiassa talousneuvojana ja rahoitusjohtajana.

Tutkiessaan kirkkoa nuorena aikuisena vanhin Vinson sai voimakkaan hengellisen vaikutelman. Hän tuns selvästi, että hänen piti liittyä kirkkoon, jotta hän voisi edistyä ja löytää vastauksia hänellä vielä oleviin kysymyksiin. Seuraavalla viikolla hänet kastettiin ja konfirmoitiin.

Siitä lähtien ”tiesin, mitä Herra odotti minun tekevän, ja huomasin, että kaikkiin kysymyksiini oli vastaukset”.

Mentyään kasteelle vuonna 1974 vanhin Vinson on palvellut neuvonantajana piispakunnassa, piispana, korkean neuvoston jäsenenä, neuvonantajana vaaran johtokunnassa, alue-edustajana, neuvonantajana lähetyskentän johtokunnassa, temppeletoimitustyöntekijänä ja vyöhykeseitsenkymmenenä.

Hän syntyi Sydneyssä Australiassa 12. maaliskuuta 1951. Hän solmi avioliiton Kay Anne Cardenin kanssa toukokuussa 1974. Heillä on kuusi lasta. ■

Vanhin José A. Teixeira

seitsemänkymmenen johtokunta

Vanhin José A. Teixeira muistaa erään opetuksen, jonka hän sai pienenä poikana Portugalissa. Erään sukutapaamisen aikana hän livisti onkimaan. Hänestä tuntui, että hänen pitäisi kertoa vanhemmilleen, mihin hän oli menossa. Hän päätti kuitenkin jättää kertomatta, koska nämä keskustelivat muiden kanssa.

Tuntikausia myöhemmin hänen huolestuneet vanhempansa löysivät hänet joentörmältä. Siitä kokemuksesta hän oppi tottemaan paitsi vanhempiaan myös Pyhän Hengen kuiskauksia.

Siitä asti vanhin Teixeira on omaksunut tavaksi kuunnella hiljaista, vienoa ääntä. Hän ja hänen perheensä kuuluivat evankeliumista vuonna 1976, kun Portugali avattiin lähetystyölle. Hänet kastettiin 16-vuotiaana, ja myöhemmin hän palveli lähetysaarnaajana Lissabonin lähetyskentällä Portugalissa.

”Valinnoillamme on kiistaton voima muuttaa elämäämme”, sanoi vanhin Teixeira, joka hyväksyttiin seitsemänkymmenen johtokunnan jäseneksi 31. maaliskuuta 2018. ”Tämä lahja on tavaton luottamuksen osoitus meitä kohtaan ja samalla arvokas henkilökohtainen vastuu käyttää sitä viisaasti”, hän opetti huhtikuun 2009 yleiskonferenssissa.

Vanhin Teixeira on suorittanut kirjanpidon ja liiketaloustieteen tutkinnot, ja hän on toiminut kirkon kansainvälisenä taloushallinnon tarkastajana. Hän on myös palvellut Portugalin ilmavoimissa osana erästä NATO:n yksikköä. Siihen aikaan hänet kutsuttiin kirkon kansalliseksi tiedotusjohtajaksi. Pian sen jälkeen hän tapasi vaimonsa Maria Filomena Lopes Teles Grilon. He solmivat avioliiton Bernin temppeleissä Sveitsissä vuonna 1984, ja heillä on kolme lasta.

José Augusto Teixeira da Silva syntyi Vila Realissa Portugalissa 24. helmikuuta 1961. Hän on palvellut neuvonantajana piispakunnassa, piirinjohtajana, vaaranjohtajana, vyöhykeseitsenkymmenenä sekä São Paulon eteläisen lähetyskentän johtajana Brasiliassa. Hänet hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 5. huhtikuuta 2008. Tällä hetkellä hän palvelee Etelä-Amerikan eteläisen vyöhykkeen johtajana ja aloittaa palvelemisen seitsemänkymmenen johtokunnassa 1. elokuuta 2018.

Vanhin Teixeira neuvoi meitä huhtikuun 2015 yleiskonferenssissa ennen kaikkea ”[syventämään] ymmärrystämme Vapahtajasta. – – Älkäämme jättäkö huomiseen sitä, minkä voimme tehdä tänään. Meidän on tultava Kristuksen luokse nyt.” ■

Vanhin Carlos A. Godoy

seitsemänkymmenen johtokunta

1980-luvun lopussa vanhin Carlos A. Godoy oli juuri vapautettu piispan tehtävästä. Hän oli myös valmistunut yliopistosta, työskenteli menestyvässä yrityksessä ja ajatteli, ettei elämä voisi sujua paremmin – kunnes eräs vanha ystävä tuli käymään.

Tuo ystävä onnitteli vanhin Godoyta mutta esitti sitten kysymyksen, joka sai hänet epävarmaksi: ”Jos elät jatkuvasti kuten nyt, toteutuvatko patriarkallisessa siunauksessasi luvutut siunaukset?”

Vanhin Godoy käsitti, että hänen oli tehtävä muutoksia, jos hän halusi saada kaikki hänelle luvutut siunaukset. Tyytyväisyydestään huolimatta hän päätti jatkaa opiskelua suorittaakseen maisterintutkinnon. Hän jätti työpaikkansa, myi kaiken, mitä omisti, ja lähti perheensä kanssa tutusta Brasiliasta opiskelemaan Yhdysvaltoihin.

Vanhin Godoy, joka nimitettiin seitsemänkymmenen johtokuntaan 31. maaliskuuta 2018, sanoo, että tämä kokemus opetti hänelle paljon luottamisesta Herran suunnitelmaan ja halukkuudesta poistua omalta mukavuusalueelta.

”Tiedän, että Herralla on meille suunnitelma tätä elämää varten”, hän todisti lokakuun 2014 yleiskonferenssissa. ”Hän tuntee meidät. Hän tietää, mikä meille on parhaaksi. Vaikka asiat sujuvat hyvin, se ei tarkoita, ettei meidän tulisi ajoittain harkita, voisiko olla olemassa jotakin parempaa.”

Vanhin Godoy hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsemänkymmeneksi 5. huhtikuuta 2008. Hän palvelee Etelä-Amerikan luoteisen vyöhykkeen johtajana ja ottaa paikkansa seitsemänkymmenen johtokunnassa 1. elokuuta 2018.

Ennen kutsumistaan seitsemänkymmeneksi vanhin Godoy työskenteli henkilöstöjohtajana kahdessa isossa yhtiössä ennen kuin perusti oman konsulttiyrityksen. Hän on suorittanut kandidaatintutkinnon taloustieteessä ja valtiotieteessä São Paulon Pontifician katolisessa yliopistossa vuonna 1987 sekä maisterintutkinnon organisaatiokäyttötymisessä Brigham Youngin yliopistossa vuonna 1994.

Vanhin Godoy on palvellut kokoaikaisena lähetyssaarnaajana São Paulon eteläisellä lähetyksentällä Brasiliassa, piispana, korkean neuvoston jäsenenä, alueen huoltotyöedustajana, vyöhykeseitsenkymmenenä ja Belémin lähetyksentän johtajana.

Hän syntyi Porto Alegreassa Brasiliassa 4. helmikuuta 1961. Hän solmi avioliiton Mônica Soares Brandaon kanssa maaliskuussa 1984, ja heillä on neljä lasta. ■

Vanhin Steven R. Bangerter

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsemänkymmenen

Eräällä lapsuuden telttaretkellä vanhin Steven R. Bangerter ja hänen perheensä ajoivat maastomoottoripyörillä erään vuoren huipulle. Alas tullessaan hän eksyi tieltä ja joutui eroon muista.

Kun hän sinä iltapäivänä polvistui ja pyysi taivaan Isältään apua, niin mielessään hän näki polun, jolta hän oli eksynyt. Juuri kun hän oli lähdössä sitä pitkin alas, ”veljeni pääsi polun yläkohtaan moottoripyörällään, halasi minua ja opasti minut takaisin pimeän läpi leiripaikalle, joka oli usean tunnin ajomatkan päässä”.

Se tapaus on ollut vain yksi niistä monista, jotka saivat hänet tuntemaan lapsuudessa, että häntä rakastetaan. ”Elämänsäni ei ole ollut hetkeäkään, jolloin olisin miettinyt, rakaste-taanko minua ja pidetäänkö minusta huolta”, vanhin Bangerter sanoo.

Vanhin Bangerter syntyi Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa Max E. ja Thelma R. Bangerterin perheeseen 29. heinäkuuta 1961. Hän varttui Grangerissa Utahissa.

Muutama viikko sen jälkeen kun vanhin Bangerter oli palannut Vancouverin lähetyksentältä Kanadasta, hän tapasi Susann Alexis Hughesin. Heidän ensimmäisillä treffeillään hän tunsu Susannissa nöyrän halun palvella, mikä innoitti häntä kosimaan Susannia heidän toisilla treffeillään. Heidät sinetöitiin Suolajärven temppelissä 17. maaliskuuta vuonna 1983. Heillä on kuusi poikaa.

Vanhin Bangerter on suorittanut uskontotieteiden kandidaatintutkinnon Arizonan osavaltiossa yliopistossa sekä juris doctor -tutkinnon Western Staten yliopiston oikeustieteellisessä tiedekunnassa. Viimeisten 25 vuoden aikana vanhin Bangerter on edustanut kirkkoja ja uskonnollisia järjestöjä oikeusjutuissa Etelä-Kaliforniassa ja Etelä-Utahissa. Hän työskenteli Cooksey, Toolen, Gage, Duffy & Woog -lakiasiaintoimistossa vuosina 1993–2003, ja hänestä tuli osakas Bangerter, Frazier & Graff -lakiasiaintoimistossa vuonna 2004.

Vanhin Bangerter on palvellut vyöhykeseitsenkymmenenä, vaarnanjohtajana, neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, piispana, vanhinten koorumin johtajana ja seurakunnan Nuorten Miesten johtajana. ■

Vanhin Matthew L. Carpenter

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Vanhin Matthew L. Carpenter muistaa, kun hän tunsi ensimmäistä kertaa Pyhän Hengen. Hän oli pieni poika, suunnilleen seitsenvuotias, ja istui Alkeisyhdistyksessä nuorempien lasten kanssa. Huoneeseen tulvi valoa, ja hän tunsi sellaista lämmöntunnetta, jota hän ei ollut kokenut aiemmin.

”Tunsin sydämessäni Hengen vaikutusta – eikä synnä ollut se, että minulla oli lämmin”, hän kertoo. ”Tiesin Jumalan olevan todellinen. Tunsin sen.”

Kun hän oli 11-vuotias, hän osallistui isänsä kanssa yleiskonferenssin erääseen kokoukseen Suolajärven tabernaakkeleissa. Se oli ensimmäinen kerta, kun hän oli samassa huoneessa kuin profeetta, presidentti Joseph Fielding Smith.

”Kun näin hänet”, hän kertoo, ”Henki todisti minulle, että hän on profeetta.”

Nämä yksinkertaiset hengelliset vahvistukset nuorella iällä autoivat häntä turvaamaan Hengen johdattavaan vaikutukseen läpi elämänsä.

”Todistukseni ei ole ollut yksi ainut enkelimäinen kokemus”, sanoo tämä johtavana auktoriteettina palveleva seitsenkymmen, joka hyväksyttiin tehtävänsä 31. maaliskuuta 2018, ”vaan se on kehittynyt ja kasvanut ajan mittaan.”

Matthew Leslie Carpenter syntyi Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa 21. lokakuuta 1959 Leone Ereksenin ja Robert Allred Carpenterin perheeseen. Hän on perheen kahdeksasta lapsesta nuorin, ja hän varttui kodissa, jossa oli viisi vanhempaa siskoa.

Viimeisenä kuukautena ennen lukion päättymistä hän tapasi Michelle ”Shelly” Brownin. He alkoivat tapailla, mutta siirsivät seurusteluaan siihen asti, kunnes vanhin Carpenter oli palvellut Geneven lähetyskentällä Sveitsissä vuosina 1979–1981. Hänen paluunsa jälkeen nuoripari solmi avioliiton Suolajärven temppelissä 9. heinäkuuta 1982. Heillä on viisi lasta.

Vanhin Carpenter on suorittanut rahoitusalan kandidaattitutkinnon Brigham Youngin yliopistossa ja liiketaloustieteen maisterintutkinnon Harvardin kauppakorkeakoulussa. Viimeisimmässä tehtävässään hän toimi Foundation Specialty Financing Fund -yrityksen toimitusjohtajana.

Vanhin Carpenter on palvellut piispana, neuvonantajana piispakunnassa, vaarnan Nuorten Miesten johtajana, korkean neuvoston jäsenenä, vaarnanjohtajana ja vyöhykeseitsenkymmenenä. ■

Vanhin Jack N. Gerard

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Pienenä vanhin Jack N. Gerard heräsi joka päivä aamuviideltä auttamaan perheen maitokarjan hoidossa. Vartuminen pienellä maalaispaikkakunnalla lähellä Mud Lakea Idahossa Yhdysvalloissa opetti häntä paitsi työskentelemään uutterasti ja ottamaan vastuuta myös ymmärtämään kaikkien ihmisten arvon Jumalan lapsina.

”Jokaisella on täytettävänä tietty tehtävä, ja jokainen on täällä tiettyä tarkoitusta varten, riippumatta asemasta tai arvostuksesta elämässä”, sanoo vanhin Gerard, joka hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 31. maaliskuuta 2018. Se opetus on ollut lahja läpi hänen elämänsä.

Hänen uransa, johon on sisältynyt huomattavia johtotehtäviä useissa eri organisaatioissa – kuten National Mining Association, America Chemistry Council ja hiljattain American Petroleum Institute – on tarjonnut hänelle mahdollisuuksia olla tekemisissä kaikenlaisista oloista tulevien ihmisten kanssa.

Vanhin Gerard syntyi vuonna 1957 James ja Cecil Gasser Gerardin perheeseen. Palveltuaan Sydneyn lähetyskentällä Australiassa vanhin Gerard opiskeli Idahon yliopistossa, jossa hän sai harjoittelupaikan ja sitten kokopäivätoimen erään idaholaisen kongressiedustajan henkilöstössä.

Työskennellessään Washington D.C:ssä hän tapasi Claudette Neffin, joka toimi erään utahilaisen senaattorin henkilöstöavustajana. ”Hän säteili evankeliumin valoa”, vanhin Gerard kertoo heidän tapaamisestaan. Nämä kaksi vihittiin Suolajärven temppelissä 4. huhtikuuta 1984. Heillä on kahdeksan lasta ja neljä lastenlasta.

Vanhin Gerard on suorittanut sekä valtiotieteen kandidaattitutkinnon että juris doctor -tutkinnon George Washingtonin yliopistossa.

Vanhin Gerard on palvellut piispana, vaarnanjohtajana, vyöhykeseitsenkymmenenä, Evankeliumin oppi -luokan opettajana ja pyhäkoulun johtajana.

Vanhin Gerard sanoo, että hänellä ja hänen vaimollaan on yhteinen halu toteuttaa Herran tahto. ”Heikkoina kuolevaisina olemme sitoutuneet tekemään kaiken, mitä Herra haluaa meidän tekevän, ja tunnemme nöyryyttä ja suurta kunniaa – saadessamme pyhittää aikamme ja pyrkimyksemme Herran työhön.” ■

Vanhin Mathias Held

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Vanhin Mathias Heldia ja hänen vaimoaan Ireneä voisi osuvasti kutsua maailmanlaajuisen kirkon henkilöitymiksi. Kumpikin on syntynyt Kolumbiassa, ja kummankin esivanhemmat ovat Saksasta. Työpaikat ja opiskelu ovat vie-neet heitä Etelä-Amerikan kotimaastaan Kanadaan, Saksaan, Guatemalaan, Brasiliaan ja viimein takaisin Kolumbiaan. Jokaisessa maassa he ovat sopeutuneet uuteen kieleen ja kulttuuriin.

”Mutta kirkko on ollut täsmälleen sama, minne tahansa olemme menneetkin”, sanoo vanhin Held, joka hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 31. maaliskuuta 2018.

Hengellinen ”samanlaisuus” ankkuroi pariskunnan, kun he kasvattivat kolmea lastaan ja kasvoivat evankeliumissa.

Heldit olivat lapsuuden luokkatovereita saksankielisessä koulussa kotikaupungissaan Bogotassa Kolumbiassa. Heidät sinetöitiin 13. kesäkuuta 1989 Frankfurtin tempelissä Saksassa sen jälkeen kun Mathias oli suorittanut koneenrakennuksen insinööri-tutkinnon Bogotassa ja liiketaloustieteen maisterintutkinnon Kanadassa.

Myöhemmin työtilaisuudet veivät nuoren avio-parin Hannoveriin Saksaan, missä sisar Held sai voimakkaan vaikutelman, että pian heidän elämänsä muuttuisi.

”Kerroin Mathiasille saaneeni tunteen, että saisimme viestin taivaasta”, hän kertoo. Se taivaallinen viesti tuli eräänä satei-sena iltpäivänä vuonna 1987, kun etuoveen koputettiin. Ulkona seisoiivat mormonilähetyssaarnaajat, jotka puhuivat saksaa amerikkalaisella korostuksella.

Seuraavien kymmenen kuukauden ajan Heldit tutkivat evankeliumia lähetyssaarnaajien kanssa ja tutustuivat paikalli-seen kirkkomme seurakuntaan. Rukoiltuaan paljon he saivat hengellisen vahvistuksen sille, että evankeliumi on totta, ja heidät kastettiin vuonna 1988.

Vanhin Held työskenteli yli 25 vuotta Daimler-Benzin autovalmistajalla, ja hänen johtotehtävänsä veivät häntä eri puolille maailmaa. Heldit ovat luottaneet Herraan jokaisessa käänteessä.

”Sillä ei ole väliä, mitä koetuksia elämässä on”, hän sanoo. ”Jos olet yhteydessä taivaaseen, kaikki järjesty kohdallasi.”

Vanhin Held syntyi 5. kesäkuuta 1960 Michael ja Elisabeth Heldin perheeseen. Hän on palvellut neuvonantajana vaarnan johtokunnassa, neuvonantajana piispakunnassa sekä vyöhyke-seitsenkymmenenä Etelä-Amerikan luoteisella vyöhykkeellä. ■

Vanhin David P. Homer

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Yksi vanhin David P. Homerin varhaisimpia evankeliu-miin liittyviä muistikuvia on se, kun hän sai 14-vuotiaana kotiopetustehtävän ja hänen toverinaan oli eräs heidän seura-kuntansa jäsen, jolla ”oli epätavallinen asenne kotiopetusta kohtaan”, kertoo vanhin Homer. ”Se ei tarkoittanut käyntiä ihmisten kotona ja juttelemista heidän kanssaan. Se oli heidän tarpeidensa mukaista palvelemista.”

Kotiopetustovereina heillä oli tapana rukoilla heille annettu-jen perheiden puolesta ja puhua heistä, ei siten kuin aikui-nen puhuisi nuorelle vaan kuten pappeuden palvelutoverit toisilleen. ”Opin, että Henki tulee palvelemisen myötä ja liittyy siihen”, sanoo vanhin Homer.

Tämä opetus on säilynyt hänen mielessään koko elämän ajan ja myöhemmässä palvelutyössä kirkossa, palvelipa hän sitten vyöhykeseitsenkymmenenä, lastenhuoneen johtohen-kilönä tai tiedotuslehtiasiantuntijana – jossa tehtävässä hän palveli asuessaan vaimonsa kanssa Melbournessa Australiassa.

David Paul Homer syntyi 25. huhtikuuta 1961 Salt Lake Cityssä Utahissa Yhdysvalloissa Frederick ja Phyllis LeNila Homerin perheeseen. Palveltuaan lähetystyössä Hongkongissa vuosina 1980–1982 hän tapasi Nancy Dransfieldin, joka oli valmistunut Brigham Youngin yliopistosta, eräässä instituutin takkavalkeaillassa Salt Lake Cityssä, missä Nancy työskenteli ja opiskeli Utahin yliopistossa. He solmivat avioliiton Suolajärven tempelissä 31. heinäkuuta 1984. He ovat kasvattaneet viisi tyttäretä ja yhden pojan.

Vanhin Homer on suorittanut taloustieteen kandidaatintut-kinnon Utahin yliopistossa ja liiketaloustieteen maisterintutkin-non Pennsylvanian yliopiston Whartonin oppilaitoksessa.

Vanhin Homerin kolmikymmenvuotisen uran aikana General Millsin johtajana hän ja hänen vaimonsa ovat asu-neet Miamissa Floridassa Yhdysvalloissa, Minneapolisissa Minnesotassa Yhdysvalloissa, Burlingtonissa Ontariossa Kanadassa ja Saint-Sulpicessa Vaudissa Sveitsissä.

Vanhin Homer on palvellut vaarnanjohtajana, piispana, vanhinten koorumin johtajana ja seurakunnan toimitusjee-rinä. Hän aloitti palvelemisen vyöhykeseitsenkymmenenä Kanadassa ja jatkoi palvelemista Euroopassa, missä hän on palvellut neljä viime vuotta ennen kuin hänet hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 31. maaliskuuta 2018. ■

Vanhin Kyle S. McKay

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Perheen ja kirkon lisäksi vanhin Kyle S. McKayn suurin intohimo on ratsastaa hevosellaan vuorilla.

”Se ei ole uskontoni”, hän sanoo, ”mutta ei ole epäilystään siinä, etteikö se olisi vahvistanut [uskoani]. Käyn vuoroin Herran vuorilla ja vuoroin Herran huoneen vuorella. Hän kohtaa minut kummassakin paikassa.”

Vanhin McKay vertaa Huntsvillen yllä Utahissa Yhdysvalloissa sijaitsevia vuoria Mormonin vesiin ja metsään sekä niiden tärkeyteen Alman kansalle – ne ovat paikka, jossa hän nuoruudessaan tuli tuntemaan Lunastajansa.

Vanhin McKay syntyi 14. helmikuuta 1960 Chicagossa Illinoisissa Yhdysvalloissa Barrie Gunn McKayn ja Elaine Stirland McKayn perheeseen, ja hän sanoo vanhempiensa muovanneen hänet sellaiseksi ihmiseksi kuin hän nyt on.

Hän jätti opintonsa Brigham Youngin yliopistossa tauolle vuonna 1979 palvellakseen kokoaikaisessa lähetystyössä Kobessa Japanissa. Pian lähetystyönsä jälkeen vanhin McKay jatkoi englannin kielen opintojaan ja tapasi Jennifer Stonen, joka oli äskettäin palannut Bristolin lähetyskentältä Englannista. Myös Jennifer opiskeli englantia. Pariskunta solmi avioliiton Oaklandin temppelissä Kaliforniassa 12. kesäkuuta 1984.

Koska perhe on vanhin McKayn elämän keskiössä, hän ja sisar McKay saavat suurimman ilonsa jälkeläisistään. McKayt asuvat Kaysvillessä Utahissa, joten he viettävät säännöllisesti aikaa yhdeksän lapsensa kanssa Huntsvillessä, jonne vanhin McKayn esivanhemmat asettuivat 1860-luvun alussa.

Vanhin McKay suoritti juris doctor -tutkinnon vuonna 1987 J. Reuben Clarkin oikeustieteellisessä tiedekunnassa BYU:ssa ja otti heti sen jälkeen vastaan työn suuressa alueellisessa lakiasiaintoimistossa Portlandissa Oregonissa. Myöhemmin hän palasi Utahiin jatkamaan uraansa eräässä toisessa lakiasiaintoimistossa, kunnes otti vastaan työn päivittäistavaroiden vähittäiskaupparytyksessä Kroger Companyssa. Hän toimi Kroger-yhtiössä Smith's- ja Fry's-kauppaketjujen varajohtajana Utahissa ja Arizonassa vuosina 2000–2017.

Vanhin McKay on palvellut aiemmin piispana, korkean neuvoston jäsenenä, vaaranjohtajana ja vyöhykeseitsenkymmenenä. ■

Vanhin Juan Pablo Villar

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Vanhin Juan Pablo Villar tutustui kirkkoon Santiagossa Chilessä, kun vanhin veli Ivan ilmoitti perheelle meneensä kasteelle ilman vanhempien lupaa ja myöhemmin sanoi aikovansa palvella lähetystyössä. Kun Ivanilta kysyttiin syytä, hän lausui todistuksensa ja kertoi halustaan palvella.

”En ymmärtänyt sen kaiken merkitystä”, muistelee vanhin Villar, joka oli tuolloin 17-vuotias. ”Mutta sillä hetkellä hän kylvi sydämeeni siemenen.”

Tuolle siemenelle annettiin mahdollisuus kasvaa, kun hänen veljensä antoi hänestä nimiviitteen lähetysaarnajille. Ensimmäisellä opetuksella vanhin Villar sai omakohtaisen todistuksensa siitä, että Mormonin kirja on totta.

”Minun ei ollut tarpeen polvistua rukoilemaan, koska sillä hetkellä, kun he lausivat todistuksensa, tiesin sydämessäni, että se oli totta”, vanhin Villar sanoo. ”Kun tiesin sen, kaiken muunkin täytyi olla totta.”

Palvellessaan vuonna 1988 läheisellä lähetyskentällä Ivan sai luvan kastaa veljensä. Myöhemmin kirkkoon liittyi myös heidän äitinsä ja toinen veli Claudio.

Vuosi kasteensa jälkeen vanhin Villar aloitti palvelemisen Viña del Marin lähetyskentällä Chilessä, mistä alkoi palvelun täyttämä elämä, johon on sittemmin sisältynyt palvelemista vaaranjohtajana, piispana, neuvonantajana piispakunnassa, neuvonantajana Santiagon itäisellä lähetyskentällä Chilessä sekä vyöhykeseitsenkymmenenä Etelä-Amerikan eteläisellä vyöhykkeellä. Hänet hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 31. maaliskuuta 2018.

Vanhin Villar syntyi 11. syyskuuta 1969 Valparaisossa Chilessä Sergio Villar Veran ja Genoveva Saavedran perheeseen. Hän solmi avioliiton Carola Cristina Barriosin kanssa 31. maaliskuuta 1994 Santiagon temppelissä Chilessä. Heillä on kolme lasta.

Suoritettuaan kandidaatintutkinnon sosiaalisessa viestinnässä ja suhdetoiminnassa ja maisterintutkinnon markkinoinnissa hän työskenteli lääke- ja lääkintälaitteollisuuden palveluksessa. Vuonna 2007 hän suoritti vielä liiketaloustieteen maisterintutkinnon Brigham Youngin yliopistossa. Sitten hän palasi Chileen työskennelläkseen kaivospalveluyhtiö Oricassa, ja viimeksi hän on toiminut sen ylimmässä johtoportaanissa. ■

Vanhin Takashi Wada

johtavana auktoriteettina palveleva
seitsenkymmen

Eräänä kylmänä marraskuun päivänä Takashi Wada yllättyi amerikkalaisen lähetysaarnajan kysyessä tietä paikalliseen postitoimistoon.

Isä oli kehottanut 15-vuotiasta Takashia välttämään mormoneja, jotka olivat jutelleet ihmisten kanssa Naganon kaduilla vain kolmen minuutin kävelymatkan päässä heidän kodistaan Japanissa. Mutta amerikkalaisen vanhimman japanin kielen taito teki vaikutuksen Takashiin.

Muutamaa päivää myöhemmin eräs toinen lähetysaarnaja pysäytti Takashin. Tämä lähetysaarnaja oli vasta tullut Japaniin. Vähäisellä japanin kielen taidollaan lähetysaarnaja yritti esittää Joseph Smithin kertomuksen.

Takashi ei ymmärtänyt kaikkea, ”mutta minusta tuntui, että minun pitäisi kuunnella”, hän muistelee.

Lähetysaarnajat opettivat hänelle rukouksen vaiheet ja sitten oppiaiheet. Hän kävi kirkon kokouksissa, ja paikallisten jäsenten todistukset koskettivat häntä. Koska Takashi tunsu buddhalaisen perheensä odotusten rajoittavan itseään, hän toisteli lähetysaarnajille: ”En voi liittyä kirkkoon mutta haluaisin oppia lisää.”

Kaksi vuotta myöhemmin, ennen kuin Takashi lähti 17-vuotiaana opiskelemaan Yhdysvaltoihin, hänen vanhempansa antoivat suostumuksensa, ja hän liittyi kirkkoon.

Vanhin Wada, joka syntyi 5. helmikuuta 1965 Kenzo ja Kazuko Wadan perheeseen, suoritti kielitieteen kandidaattitutkinnon vuonna 1990 ja liiketaloustieteen maisteritutkinnon vuonna 1996, molemmat Brigham Youngin yliopistossa.

Hän palveli lähetystyössä Salt Lake Cityn pohjoisella lähetyskentällä ja solmi avioliiton Naomi Uenon kanssa 18. kesäkuuta 1994 Tokion temppelissä Japanissa. Avioparilla on kaksi poikaa.

Vanhin Wada on työskennellyt urallaan monissa tehtävissä kansainvälisissä yrityksissä Yhdysvalloissa ja Japanissa sekä kirkon ajallisten asioiden johtajana Pohjois-Amerikan läntisellä ja Pohjois-Amerikan luoteisella sekä Aasian pohjoisella vyöhykkeellä.

Vanhin Wada on entinen piispa, korkean neuvoston jäsen ja seminaarinopettaja. Hän palveli Tokion eteläisen lähetyskentän johtajana vuosina 2013–2016. Hänet hyväksyttiin johtavana auktoriteettina palvelevaksi seitsenkymmeneksi 31. maaliskuuta 2018. ■

Bonnie H. Cordon

Nuorten Naisten ylijohtaja

Yksi sisar Bonnie H. Cordonin suuresti rakastama pyhiin kirjoitusten kohta on OL 123:17: ”Tehkäämme iloisin miehin kaikki, mikä on meidän vallassamme; ja pysykäämme sitten sijoillamme täysin varmoina saadaksemme nähdä Jumalan pelastuksen ja hänen käsivartensa ilmoittamisen.”

Hänen mielestään tämä jae kiteyttää opetukset, joita hän on saanut elämänsä varrella. ”Me voimme tehdä vaikeita asioita, mutta voimme myös tehdä ne iloisesti”, sanoo sisar Cordon, joka hyväksyttiin 31. maaliskuuta 2018 uudeksi Nuorten Naisten ylijohtajaksi.

Tuo tieto juurrutettiin häneen ”sadunomaisessa lapsuudessa”, kun hän työskenteli pienellä maatilalla Idahon kaakkoisosassa, ja sitten jälleen kun hän yritti opetella uutta kieltä lähetysaarnajana Portugalissa. Se oli myös sanoma, jota hän toisti usein lähetysaarnajille palvellessaan miehensä kanssa tämän johtaessa Curitiban lähetyskenttää Brasiliassa. Ja samaa hän aikoo nyt kertoa nuorille naisille ympäri maailman.

Hänen mukaansa tämän päivän nuoria naisia pyydetään astumaan esiin ja viemään eteenpäin Herran työtä. ”Ja me voimme tehdä sen”, hän lisää.

Bonnie Hillam Cordon syntyi 11. maaliskuuta 1964 Harold ja Carol Rasmussen Hillamin perheeseen Idaho Fallsissa Idahossa Yhdysvalloissa. Lähetystyönsä jälkeen hän suoritti kasvatustieteen kandidaattitutkinnon Brigham Youngin yliopistossa, missä hän tapasi Derek Lane Cordonin. Heidät vihittiin Suolajärven temppelissä 25. huhtikuuta 1986. Heillä on neljä lasta ja neljä lastenlasta.

Hänen elinikäiseen palvelemiseensa kirkossa on sisältynyt aika lastenhuoneen johtohenkilönä ja seminaarinopettajana. Ennen kaksi vuotta sitten saamaansa kutsua palvella neuvonantajana Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa sisar Cordon rakasti palvelemista vaarnan Nuorten Naisten johtajana. Senkään jälkeen kun hänet oli vapautettu tuosta tehtävästä, ”en koskaan lakannut rukoilemasta nuorten naisten puolesta”, hän sanoo.

Viesti, jonka hän on innokas kertomaan nuorille naisille kaikkialla maailmassa, on, että hän rakastaa heitä ja, mikä tärkeämpää, että Jumala rakastaa heitä. ■

Michelle D. Craig

ensimmäinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Kun sisar Michelle D. Craig oli 16-vuotias, hän sai tietää, että hänen perheensä muuttaisi Utahin Provosta Pennsylvanian Harrisburgiin, jotta hänen isänsä voisi aloittaa saamansa tehtävän palvelu lähetysohjaajana.

Nuori Michelle halusi olla perheensä kanssa, mutta muuton vuoksi hän oli kahtena viimeisenä lukiovuotenaan ”sosiaalisesti yksinäinen”.

”Ne vuodet muovasivat minua todella paljon”, sisar Craig sanoo. ”Sen sijaan että olisin turvautunut ystäviin, turvauduin perheeseeni ja todistukseeni, ja kirkosta tuli pelastusköysi.” Eniten hän arvosti suhdettaan taivaalliseen Isään ja Vapahtajaan.

Michelle Daines Craig syntyi 13. heinäkuuta 1963 Provossa Utahissa, ja hän on Janet Lundgrenin ja Robert Henry Daines III:n seitsemästä lapsesta vanhin. Hän asui Provossa siihen asti kun perhe muutti Pennsylvaniaan. Kaksi vuotta myöhemmin sisar Craig palasi Provoon opiskelemaan Brigham Youngin yliopistossa, jossa hän suoritti luokanopetuksen kandidaattitutkinnon. Vuonna 1984 hän otti vastaan kutsun palvelu Santo Domingon lähetysohjaajalla Dominikaanisessa tasavallassa.

”Olen aina ollut uskovaan”, sanoo sisar Craig, joka hyväksyttiin ensimmäiseksi neuvonantajaksi Nuorten Naisten ylimpään johtokuntaan 31. maaliskuuta 2018. ”Jo nuorella iällä tiesin, että olen Jumalan tytär. Mutta muistan, että joka kerta kun [lähetysohjaajana] todistin profeetta Joseph Smithistä, tunsin Hengen. Sain hienon vahvistuksen, joka lujitti todistukseni.”

Vain muutama päivä sen jälkeen kun sisar Craig oli palannut lähetysohjaajasta, hänen veljensä sanoi hänelle, että hänen piti lähteä treffeille tämän lähetysohjaajaisen ystävän Boyd Craigin kanssa. Kahdeksan kuukautta myöhemmin nuoripari kihlautui. Heidät vihittiin Suolajärven temppelissä 19. joulukuuta 1986. Heillä on kolme lasta ja kuusi lastenlasta.

Sisar Craig on palvellut monissa tehtävissä, kuten temppelitoimitustyöntekijänä Provon temppelissä Utahissa ja Evanke-liumin oppi -luokan opettajana. Saadessaan kutsun Nuorten Naisten ylimpään johtokuntaan hän palveli Alkeisyhdistyksen pääneuvottelukunnassa. ■

Becky Craven

toinen neuvonantaja Nuorten Naisten ylimmässä johtokunnassa

Sisar Becky Craven lainasi usein lähetysohjaajana ajatusta: ”Kun tietää, kuka on, toimii eri tavalla.”

”Ja se pätee kaikkeen – kuinka pukeutuu, kuinka puhuu, kuinka käyttäytyy ja millaisiin toimintoihin osallistuu”, sanoo sisar Craven, joka palveli miehensä Ronald L. Cravenin kanssa tämän johtaessa Charlotten lähetysohjaajana Pohjois-Carolinassa Yhdysvalloissa vuosina 2012–2015.

Sisar Craven hyväksyttiin toiseksi neuvonantajaksi Nuorten Naisten ylimpään johtokuntaan 31. maaliskuuta 2018. ”Kun nuoret naiset alkavat nähdä itsensä Jumalan suunnitelmassa, he pystyvät saamaan näkemyksen itsestään”, hän sanoo. ”Näkemyksensä täytyy olla. Ellei näkemystä ole, ei tiedä, minne on menossa, eikä tiedä, mitä tehdä sinne pääsemiseksi.”

Rebecca Lynn Craven syntyi 26. lokakuuta 1959 Chardonissa Ohiossa Yhdysvalloissa Corless Walter Mitchellin ja Linda Louise Kazsuk Mitchellin perheeseen. Hän kutsuu itseään ylpeänä ”armeijakakaraksi”, koska hän varttui Texasissa Yhdysvalloissa, missä hänen perheensä liittyi kirkkoon, Saksassa, jona aikana hänen perheensä sinetöitiin Sveitsin temppelissä, Englannissa, Utahissa Yhdysvalloissa, missä hänet kastettiin hänen isänsä ollessa ensimmäisellä komennuksella Vietnamissa, sekä Marylandissa, Kentuckyssa, Missouriissa ja Kansasissa, jotka ovat Yhdysvaltain osavaltioita.

Cravenin vihittiin Suolajärven temppelissä 5. elokuuta 1980, ja heillä on viisi lasta.

Ennen tähän uuteen tehtävään kutsumista sisar Craven palveli neuvonantajana seurakunnan Apuyhdistyksen johtokunnassa ja toimitustyöntekijänä Bountifulin temppelissä Utahissa. Hän on palvellut myös seurakunnan Nuorten Naisten johtajana, vaarnan Apuyhdistyksen neuvottelukunnan jäsenenä, vaarnalähetysohjaajana ja partiojohtajana.

Sisar Cravenilla on kandidaattitutkinto sisustussuunnittelussa Brigham Youngin yliopistosta, jossa hän on palvellut urheilun neuvonantajana komiteassa. Hän on palvellut myös toimeenpanevan neuvoston jäsenenä CHOICE Humanitarianissa, joka on Utahissa päämajaansa pitävä kansainvälinen hyväntekeväisyysjärjestö.

Hän nauttii patikoinnista, vesiurheilusta, lumikenkäilystä, matkustamisesta, maalaamisesta, tilkkutäkkien teosta sekä pelaamisesta ja toimimisesta perheensä kanssa. ■

Lisa L. Harkness

ensimmäinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Lisa L. Harkness on aina rakastanut oppimista ja maailmaa ympärillään, ja sen hän on omaksunut vanhemmiltaan. Hän on opiskellut valtiotieteitä Brigham Youngin yliopistossa ja työskennellessään opiskelujen ohella Monte L. Beanin elävän tieteen museossa hän oppi jopa hoitamaan matelijoita – myös käärmeitä.

”Niillä on persoonallisuus, uskokaa tai älkää”, hän sanoo. ”Siellä oli yksi, joka tunnisti minut joka kerta kun pitelin sitä.” Howard, punahäntäinen kuristajakäärmeisiin kuuluva boa, kiipesi aina hänen olkapäälleen, kietoutui hänen kaulaansa ja laski päänsä hänen päänsä päälle, kun hän opetti museoon tulleita ryhmiä.

Nykyään hän pystyy yhä ottamaan käteensä monia käärmeitä ja tunnistamaan ne – kunhan ne eivät sihise hänelle.

Sisar Harkness syntyi 13. tammikuuta 1965 Los Angelesissa Kaliforniassa Ronald ja LaRae Longin perheeseen viidestä lapsesta vanhimpana. Hän ja hänen perheensä olivat ”aina valmiita seikkailuihin, olemaan ulkosalla ja tutkimaan maailmaa”. Hän sanoo, että koska hän pystyi aina kysymään kaikkea vanhemmiltaan, ”uskoin ja luotin täysin siihen, että voisin kääntyä taivaallisen Isän puoleen ja saada vastauksia”.

Palveltuaan espanjankielisellä lähetyskentällä Baton Rougea Louisianassa sisar Harkness valmistui Brigham Youngin yliopistosta suorittaen kandidaatintutkinnon valtiotieteessä ja keskiasteen opetuksessa. Hän solmi avioliiton David S. Harknessin kanssa Suolajärven temppelissä 22. huhtikuuta 1988. Heillä on viisi lasta ja kaksi lastenlasta.

Sisar Harkness – joka nimettiin ensimmäiseksi neuvonantajaksi Alkeisyhdistyksen ylimpään johtokuntaan 31. maaliskuuta 2018 – on palvellut myös Alkeisyhdistyksen pääneuvottelukunnan jäsenenä, vaarnan Nuorten Naisten johtajana, seurakunnan Apuyhdistyksen johtajana, neuvonantajana seurakunnan Nuorten Naisten johtokunnassa, ruusutyttöjen neuvojana, Nuorten Naisten leirinjohtajana, vaarnan sukututkimusjohtajana, seurakunnan sukututkimusneuvojana ja Evankeliumin oppi -luokan opettajana.

Hän on myös toiminut vapaaehtoisena paikallisessa vanhempainyhdistyksessä, kuntaneuvostossa, Utah Symphonyssa ja Timpanogos Storytelling Festival -tapahtumassa sekä eri tehtävissä paikallishallinnossa. ■

Painopiste palvelutyössä

Presidentti Russell M. Nelson ilmoitti yleiskonferenssin sunnuntain ilta-päiväkokouksessa, että kotiopetus ja kotikäyntiopetus jäävät pois käytöstä. ”Palvelutyö”, ”uusi, pyhempi tapa” huolehtia muista Kristuksen kaltaisella tavalla, on koordinoitua pyrkimystä vastata jäsenten hengellisiin ja ajallisiin tarpeisiin.

Sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohtaja, ja vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista puhuivat myös siitä, kuinka tämä uusi tapa keskittää Melkisedekin pappeuden koorumien ja Apuyhdistysten pyrkimykset paremmin palvelutyöhön Vapahtajan tavalla (ks. s. 101 ja 104).

Lehvänsitojat ja ruusutyöt voivat nyt palvella Apuyhdistyksen sisarten palvelutyötovereina. Neljännesvuosittaisissa

keskusteluissa palvelutyöveljet ja -sisaret neuvottelevat johtohenkilöiden kanssa niiden tarpeista ja vahvuuksista, joista heille on annettu vastuu. Ainoa virallinen raportti koskee niiden keskustelujen lukumäärää, joita johtohenkilöt ovat käyneet vuosineljänneksen aikana. Käynnit ovat tärkeitä aina kun se on mahdollista, mutta palvelutyöhön ei sisälly tietynlaista tapaa pitää yhteyttä joka kuukausi.

”Nuoret voivat käyttää ainutlaatuisia lahjojaan ja kasvaa hengellisesti palveluksessa aikuisten rinnalla pelastuksen työssä”, sisar Bingham sanoi. Nuorten ottaminen mukaan lisää myös muista huolehtivien jäsenten lukumäärää ja auttaa nuoria ”valmistautumaan paremmin täyttämään roolinsa johtajina kirkossa ja yhteiskunnassa sekä oman

panoksensa antavina aviopuolisoina perheessään”.

”Meidän kirkon keskustoimistossa ei tarvitse tietää, *kuinka* tai *missä* tai *milloin* pidätte yhteyttä ihmisiinne”, vanhin Holland sanoi. ”Me tarvitsemme vain tiedon ja välitämme siitä, että te *tosiaan* teette sen ja että siunaatte heitä kaikin mahdollisin tavoin.”

Ensimmäisen presidenttikunnan kirjeen mukaan palvelutyön tekemistä koskevat muutokset saattavat viedä jonkin aikaa, mutta ne tulee toteuttaa mahdollisimman pian. Sivustolla ministering.lds.org/fin on lisää tietoa sekä vastauksia usein esitettyihin kysymyksiin. Tulevien viikkojen aikana verkkosivustolle lisätään opetusvideoita ja muuta aineistoa.

Kesäkuusta alkaen *Liahona*-lehdessä on kuukausittainen artikkeli ”Palvelutyön periaatteita”, joka auttaa jäseniä ymmärtämään, kuinka olla enemmän Kristuksen kaltainen, kun he palvelevat toisiaan. ■

Koorumeja järjestetty uudelleen

Presidentti Russell M. Nelson ilmoitti yleiskonferenssin pappeuskokouksessa, että seurakunnan ylipappien ryhmä ja vanhinten koorumi yhdistetään nyt yhdeksi vanhinten koorumiksi. Vaarnan johtokunta palvelee edelleen vaarnan ylipappien koorumin johtokuntana, mutta tuon koorumin jäseniä ovat ainoastaan ne ylipapit, jotka palvelevat tällä hetkellä vaarnan johtokunnassa, piispakunnissa, korkeassa neuvostossa tai jotka ovat tehtävässään toimivia patriarkkoja.

Vanhinten koorumia johtaa johtokunta, joka voi koostua vanhimmista ja ylipapeista. Vanhinten koorumin johtaja raportoi vaarnanjohtajalle ja kokoontuu säännöllisesti piispan kanssa. Pappesusvirat säilyvät samoina. Seurakunnan nykyinen vanhinten koorumin johtokunta ja ylipappien ryhmän johtajisto vapautetaan, ja vaarnanjohtaja kutsuu uuden vanhinten koorumin johtokunnan. ■

Seitsemästä uudesta temppelistä ilmoitettu

Presidentti Russell M. Nelson ilmoitti yleiskonferenssin sunnuntain iltapäiväkokouksen lopuksi, että temppeli rakennetaan Saltaan Argentiinassa, Bengaluruun Intiassa, Managuaan Nicaraguassa, Cagayan de Oroon Filippiineillä, Laytoniin Utahissa Yhdysvalloissa, Richmondiin Virginiassa Yhdysvalloissa ja Venäjällä johonkin suureen kaupunkiin, jota ei ole vielä päätetty.

Juuri ennen konferenssia ensimmäinen presidenttikunta ilmoitti, että Rooman temppeli Italiassa vihitaan käyttöön sunnuntaista 10. maaliskuuta 2019 sunnuntaihin 17. maaliskuuta 2019. Kirkko on myös julkaisut taiteilijan näkemyksen Bangkokin temppelistä Thaimaassa.

Lokakuussa 2017 murrettiin maa Port-au-Princen temppeliä varten Haitissa, marraskuussa 2017 vihittiin käyttöön Meridianin temppeli Idahossa Yhdysvalloissa ja joulukuussa

2017 vihittiin käyttöön Cedar Cityn temppeli Utahissa Yhdysvalloissa.

Kaksi temppeliä vihitaan pian uudelleen: Houstonin temppeli Texasissa Yhdysvalloissa sunnuntaina 22. huhtikuuta 2018 tulvasta johtuneiden korjausten jälkeen ja Jordan Riverin temppeli Utahissa Yhdysvalloissa sunnuntaina 20. toukokuuta 2018 peruskorjauksen jälkeen. Tänä vuonna vihitaan lisäksi käyttöön kaksi temppeliä: Concepciónin temppeli Chilessä 28. lokakuuta 2018 ja Barranquillan temppeli Kolumbiassa sunnuntaina 9. joulukuuta 2018.

Hamiltonin temppeli Uudessa-Seelannissa suljetaan heinäkuussa 2018 laajaa peruskorjausta varten ja vihitaan uudelleen käyttöön vuonna 2021.

Tällä hetkellä eri puolilla maailmaa on 159 toiminnassa olevaa temppeliä ja 30 temppelistä on ilmoitettu tai ne ovat rakenteilla. ■

Rooman temppeli Italiassa

Taiteilijan näkemys Bangkokin temppelistä Thaimaassa

Sukututkimus: löydä, kokoa, yhdistä

Paikalliset temppele- ja sukututkimusneuvojat voivat auttaa kirkon jäseniä ja muita kokemaan iloa, joka tulee siitä, että löytää, kokoa ja yhdistää esivanhempia, sanoo vanhin Bradley D. Foster, johtavana auktoriteettina palveleva seitsenkymmen ja kirkon sukututkimusosaston toimialajohdaja.

Jokaisella on tarinoita sukunsa historiasta. Ja hienoja asioita voi tapahtua, kun alkaa etsiä ja löytää niitä.

”Keskitymme tulevana vuonna siihen, että autamme neuvoja näkemään oman roolinsa autettaessa jäseniä saamaan tämä kokemus”, vanhin Foster sanoo. ”Teemme sen yksi kerrallaan. Menemme [ihmisten] luo siellä, missä he ovat, ja keskitymme erityisesti niihin, jotka täyttävät 12 vuotta, ja niihin, jotka ovat uusia käännyttäjiä.” Näille kahdelle ryhmälle on nopeasti hyötyä siitä, kun he näkevät, kuinka temppeletoiminta vahvistaa perheitä läpi iankaikkisuuksien, ja he herättävät usein intoa omien ystäviensä ja perheensä keskuudessa.

Myös ne, jotka eivät ole kirkon jäseniä, voivat saada tämän löytämisen, kokoamisen ja yhdistämisen kokemuksen saadessaan yksilöllistä apua jossakin yli 5 000 sukututkimuskeskuksesta eri puolilla maailmaa. ■

Lähetystyötä helpommaksi

Kuluneen puolen vuoden aikana kirkko on ottanut useita askeleita tehdäkseen lähetystyön helpommaksi.

Peruskysymykset. Ensimmäinen presidenttikunta on esitellyt joukon peruskysymyksiä piispoille ja vaaranjohtajille käytettäväksi, kun he puhuttelevat tulevia kokoaikaisia lähetysaarnajia. He ovat kannustaneet johtajia, vanhempia ja nuoria tutustumaan näihin kysymyksiin.

Kysymysten kuvastamat tasovaatimukset eivät muuta tai lisää kokoaikaisen lähetystyöpalvelun vaatimuksia, mutta kun ne käydään läpi säännöllisesti, tulevat lähetysaarnajat ja vanhemmat voivat oppia periaatteita ja huomata alueita, joilla kenties tarvitaan kehittymistä tai lisää valmistautumista.

Tekniikan käyttö. Niiden lähetyskenttien määrä, jotka käyttävät mobiililaitteita, on lisääntynyt 87:stä 162:een, ja tablettitietokoneita korvataan älypuhelimilla. Puhelimet auttavat lähetysaarnajia evankeliumin tutkimisessa, ihmisten etsimisessä ja opettamisessa.

Tekniikkaa käytetään myös verkkosisällön tarjoamisessa ihmisille, jotka etsivät vastauksia uskonnollisiin kysymyksiin. Kirkko alkoi käyttää verkkopetuskeskuksia kuusi vuotta sitten, ja

nykyään eri puolilla maailmaa toimii 20 verkko-opetuskeskusta.

Tekniikan ansiosta jäsenet, jotka antavat ystäviään nimiviitteen lähetysaarnajille, voivat nyt kommunikoida heidän ystäviään opettavien lähetysaarnajien kanssa. He voivat keskustella lähetysaarnajien kanssa tarpeista ja osallistua oppiaiheisiin internetin kautta. Sivustolla [lds.org/referrals](https://www.lds.org/referrals) kerrotaan, kuinka se tapahtuu.

Nykyisiin tarpeisiin vastaaminen. Heinäkuusta 2018 lähtien tulevat voimaan muutokset, jotka koskevat 19 lähetyskentän rajoja ja joiden myötä perustetaan 5 uutta lähetyskenttää. Näiden muutosten jälkeen lähetyskenttien lukumäärä on vähentynyt 421:stä 407:ään. Uudet lähetyskentät tulevat olemaan Rio de Janeiron eteläinen lähetyskenttä Brasiliassa, Yamoussoukron lähetyskenttä Norsunluurannikolla, Ibadanin lähetyskenttä Nigeriassa, Cabanatuanin lähetyskenttä Filippiineillä ja Bulawayon lähetyskenttä Zimbabwessa. Lähetysjohtajat, joiden lähetyskenttiä muutokset koskevat, ilmoittavat tarkempia tietoja tulevissa yhteydenottoissaan lähetyskentillään palvelevien lähetysaarnajien vanhemmille.

Sen jälkeen kun muutoksesta lähetystyöpalvelun iässä ilmoitettiin

vuonna 2012, kirkko on perustanut 76 uutta lähetyskenttää mukautuakseen lähetysaarnajien kasvuun 58 000:sta 88 000:een. Palvelevien lähetysaarnajien määrä on sittemmin vähentynyt, kuten oli odotettavissa, ja tätä nykyä palvelemissa on noin 68 000 lähetysaarnajaa. Tämä tarkoittaa sitä, että nykyisellään tarvitaan vähemmän lähetyskenttiä. Mutta se tarkoittaa myös sitä, että lähetysaarnajien asianmukainen sijoittaminen heitä tarvitseville alueille ympäri maailman edellyttää erityistä tarkkaavaisuutta.

Lähetysaarnajien koulutuskeskukset. Lähetysaarnajien koulutuskeskuksia Provossa Utahissa Yhdysvalloissa ja Filippiineillä on laajennettu ja ne on vihitty käyttöön, ja uusi lähetysaarnajien koulutuskeskus Ghanassa on myös vihitty käyttöön. Espanjan ja Chilen koulutuskeskukset suljetaan tammikuussa 2019, ja lähetysaarnajat, jotka olisivat menneet jompaankumpaan näistä keskuksista, koulutetaan jossakin jäljelle jäävistä eri puolilla maailmaa olevista 13:sta lähetysaarnajien koulutuskeskuksesta. ■

Uusia menettely- ja toimintatapoja sekä tuotteita

Nuoret ja temppeily. Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut muutoksista temppeilin menettelytavoissa, joiden ansiosta nuoret miehet ja nuoret naiset saavat lisää tilaisuuksia temppeilyssä ja jotka auttavat Alkeisyhdistyksen lapsia valmistautumaan paremmin palvelemaan temppeleissä.

Pahoimpitelyn estäminen, tunnistaminen ja siihen reagoiminen. Jatkuvana pyrkimyksenä neuvoo johtohenkilöitä siinä, kuinka pahoimpitely estetään, tunnistetaan ja siihen reagoidaan, ensimmäinen presidenttikunta lähetti 26. maaliskuuta 2018 kirjeen ja lähdeasiakirjan kirkon johtohenkilöille Yhdysvalloissa ja Kanadassa. Asiakirjassa on päivitettyjä ohjeita siihen, kuinka piispojen ja vaarujen johtokuntien tulee neuvoo seksuaalisen hyväksikäytön uhreja ja kuinka heidän tulee pitää

puhutteluja kirkon jäsenten kanssa.

Muutoksia Nuorten Naisten leiriin. Kirkon Nuorten Naisten leiriohjelmaan tehtyjä muutoksia, jotka sisältyvät lähikuukausina julkaistavaan uuteen leirioppaaseen, ovat mm. se, että leiritodistukset poistuvat ja nuorjohtajien osuutta tähdenetään.

Uusi *Nuorten Naisten leiriopas*, joka on tarkoitettu ”maailmanlaajuisesti sopivaksi” kaikkialla maailmassa asuville nuorille naisille, on nykyään saatavana englanniksi (ja ennen pitkää 23 kielellä) lähdeaineistona Nuorten Naisten johtokunnille, leiriasiantuntijoille ja nuorleirinjohtajille. Se on saatavana sivustolla **youngwomen.lds.org**.

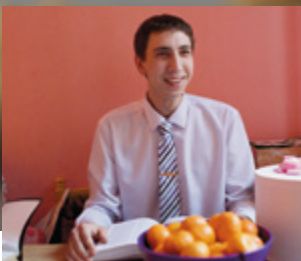
Musiikin lähettäminen. Viimeaikaisen muutosten ansiosta jäsenten on nyt nopeaa ja helppoa lähettää kirkolle hengellisen musiikin alkuperäiskappaleita. Musiikkia voi lähettää sivustolla **apps.lds.org/artcomp**.

”How To” -videokanava. Kirkko on julkaissut YouTubessa uuden kanavan

nimeltään ”How To” [Kuinka], jossa on yksinkertaista käytännön apua arkielämän haasteisiin. Tällä kanavalla, jonka mainostetaan olevan ”kanava, jolta löytyy kaikenlaista apua silloin kun sitä tarvitaan”, on nyt yli 600 videota, jotka on jaettu yhdeksään kategoriaan. Jokaisessa kategoriassa on monta soittolistaa videoita monenlaisista kategoriaan liittyvistä aiheista englanniksi ja joitakin espanjaksi ja portugaliksi. Tutustu siihen sivustolla **howto.lds.org**.

Pyhien kirjoitusten käännökset. Kirkko on ilmoittanut suunnitelluista käännöshankkeista 34 uudelle kielelle sekä uudesta prosessista, jonka ansiosta osia käännöksistä voi tutkia luonnoksina ennen lopullisten käännösten julkaisemista. Tämä tarkoittaa sitä, että jäsenet pääsevät käyttämään pyhiä kirjoituksia omalla kielellään aikaisemmin. ■

*Voit lukea lisää näistä aiheista sivustolla **news.lds.org**.*

TULE JA SEURAA MINUA -

---

vanhinten koorumi
ja Apuyhdistys

*Tämä aineisto on myös Evankeliumiaihei-
nen kirjasto -sovelluksessa sekä sivustolla
tulejaseuraaminua.lds.org.*

Miksi meillä on

koorumien ja Apuyhdistyksen kokouksia?

Näinä myöhempinä aikoina Jumala on palauttanut pappeuden sekä järjestänyt pappeuskoorunit ja Apuyhdistyksen auttamaan Hänen pelastuksen työnsä toteuttamisessa. Tämän vuoksi kokoontuessamme joka sunnuntai vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksiin me keskustelemme siitä, kuinka aiomme olla avuksi Jumalan työn toteuttamisessa, ja teemme suunnitelmia sitä varten. Jotta nämä kokoukset olisivat tehokkaita, niiden tulee olla enemmän kuin oppiluokkia. Ne ovat tilaisuuksia neuvotella pelastuksen työstä, oppia yhdessä tähän työhön liittyviä asioita kirkon johtajien opetuksista sekä suunnitella työn toteuttamista ja järjestäytyä sen tekemiseen.

Ensimmäisen sunnuntain

neuvoston kokoukset

Kunkin kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen kokouksissa *ei ole opettajan pitämää oppiainetta*. Sen sijaan vanhinten koorumin ja Apuyhdistyksen johtokunnat johtavat neuvoston kokouksen. Näissä ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksissa kukin vanhinten koorumi ja kukin Apuyhdistys neuvotelee keskenään paikallisista vastuista, mahdollisuuksista ja haasteista, ottaa oppia toistensa oivalluksista ja kokemuksista sekä suunnittelee, kuinka toimitaan Hengeltä saatujen vaikutelmien mukaan. Näissä keskusteluissa tulee hyödyntää asiaan liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia ja elävien profettojen opetuksia.

Neuvostojen kokoukset eivät ole kaikki samanlaisia. Tässä on joitakin ohjeita, jotka auttavat johtokuntia johtamaan onnistuneen neuvoston kokouksen.

Aiheita ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksiin

Ideoita neuvoston kokousten keskustelunaiheiksi voi tulla johtokuntien kokouksista, seurakuntaneuvoston kokouksista, vyöhykkeen suunnitelmasta, vaikutelmista, joita johtohenkilöt saavat palvellessaan jäseniä, sekä Pyhän Hengen antamista kehotuksista. Alla mainitut aiheet ovat vain ehdotuksia. Johtohenkilöt saattavat olla tietoisia muista tarpeista, joiden käsittelemiseen he tuntevat innoitusta.

- Kuinka voimme palvella lähellämme olevia? (Ks. Moosia 23:18.)
- Kuinka voimme asettaa erilaiset vastuamme tärkeysjärjestykseen?
- Kuinka aiomme kertoa evankeliumista ystävillemme ja naapureillemme? (Ks. Alma 17.)
- Kuinka voimme suojella itseämme ja perhettämme sopimattomalta mediatarjonnalta ja pornografialta?
- Mitä aiomme tehdä opastaaksemme ja vahvistaaksemme lapsiamme ja seurakuntamme nuoria?
- Kuinka voimme olla enemmän mukana sukututkimustyössä ja temppelepalvelussa?
- Kuinka voimme pyytää Herralta apua pyrkessämme saamaan vastauksia evankeliumia koskeviin kysymyksiimme ja ymmärtämään syvällisemmin evankeliumia?
- Kuinka voimme lujittaa todistustamme Herrasta ja Hänen evankeliumistaan sekä auttaa perhettämme olemaan hengellisesti omavarainen?

ENNEN NEUVOSTON KOKOUSTA

TEHKÄÄ NÄIN:

- Ottakaa selvää paikallisista tarpeista, mahdollisuuksista ja haasteista.
- Valitkaa rukoillen aihe, josta keskustellaan.
- Kehottakaa koorumin jäseniä tai Apuyhdistyksen sisäisiä tulemaan valmistautuneina kertomaan omista ajatuksistaan ja kokemuksistaan.

ÄLKÄÄ

- valmistako oppiaihetta
- tulko mielessänne tietty ratkaisu tai toimintasuunnitelma.

NEUVOSTON KOKOUKSESSA

TEHKÄÄ NÄIN:

- Kutsukaa jäseniä *kertomaan kokemuksista*, joita heillä on ollut heidän toimiessaan aiemmissa kokouksissa saamiensa vaikutelmien ja tehtyjen suunnitelmien mukaan.
- Esitellä kokouksen aihe ja kannustakaa jäseniä *neuvottelemaan yhdessä* siitä etsien ratkaisuja ja johdatusta pyhistä kirjoituksista, profeettojen sanoista ja Pyhästä Hengeltä.
- *Suunnitelkaa, kuinka toimitte* sen perusteella, mistä keskusteltiin. Tähän voi sisältyä ryhmän suunnitelmia tai suunnitelmia, joita yksilöt tekevät itse.

ÄLKÄÄ

- hallitko keskustelua
- yrittäkö taivutella muita hyväksymään teidän ideotanne
- keskustelko arkaluonteisista tai luottamuksellisista asioista
- opettako oppiaihetta
- painostako jokaista osallistumaan.

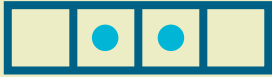
NEUVOSTON KOKOUKSEN JÄLKEEN

TEHKÄÄ NÄIN:

- Seuratkaa, kuinka neuvoston kokouksessa sovitut suunnitelmat ja annetut tehtävät toteutuvat.
- Etsikää keinoja ottaa mukaan ne, jotka eivät ole voineet osallistua kokoukseen kirkon tehtäviensä vuoksi tai muista syistä. Tiedottakaa heille suunnitelmista, jotka tehtiin.
- Antakaa jäsenille tilaisuuksia kertoa tulevissa kokouksissa kokemuksistaan.

”Yksi hienoja asioita tässä neuvoston kokouksessa on, että kokouksen lopussa itse asiassa päädytään toimintasuunnitelmaan.”

– Sisar Jean B. Bingham, Apuyhdistyksen ylijohdaja

Toisen ja kolmannen sunnuntain

kokoukset

Kunkin kuukauden toisena ja kolmantena sunnuntaina vanhinten koorumi ja Apuyhdistys opiskelevat kirkon johtajien opetuksia viimeisimmästä yleiskonferenssista. *Painopisteen tulee olla ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin jäsenten puheissa.* Paikallisiin tarpeisiin ja Hengen innoitukseen perustuen keskustelun aiheena voi kuitenkin olla mikä tahansa viimeisimmän konferenssin puheista.

Useimmissa tapauksissa tutkittavan konferenssipuheen valitsee vanhinten koorumin tai Apuyhdistyksen johtokunta jäsenten tarpeiden mukaan, vaikka myös piispa tai vaaranjohtaja voi antaa ehdotuksia. Johtohenkilöt voivat valita puheen, joka liittyy kyseisen kuukauden ensimmäisen sunnuntain neuvoston kokouksen aiheeseen, tai he voivat Hengen innoittamina valita jotakin muuta aihetta käsittelevän puheen.

Johtajien ja opettajien tulee löytää tapoja kannustaa jäseniä lukemaan valitut puheet etukäteen ja tulemaan valmiina kertomaan evankeliumin totuuksista ja ideoista, kuinka toimia niiden mukaan. Alla ehdotetut oppimistoiminnat, jotka pohjautuvat julkaisun *Opetaminen Vapahtajan tavalla* periaatteisiin, voivat innostaa jäseniä oppimaan yleiskonferenssipuheiden pohjalta.

”Etsikää tietoisesti keinoja sisällyttää [yleiskonferenssin] puheita perheiltöihinne, evankeliumin opettamiseenne [ja] keskusteluihinne perheen ja ystävien kanssa.”

Presidentti Russell M. Nelson, “Herran työhön käyn”, *Liahona*, toukokuu 2018, s. 118.

M. Russell Ballard, *”Kallisarvoisia lahjoja Jumalalta”*, s. 9–11

Presidentti Ballardin puhe käsittelee monia eri aiheita – kuten profeettoja, uskoa Kristukseen, sakramenttia ja palvelemista – ja koorumin tai Apuyhdistyksen jäsenet voivat pitää erityisen merkityksellisinä eri aiheita. Kehota jäseniä kertomaan tästä puheesta jokin asia, joka innoittaa heitä. Mitä kehoituksia tai luvattuja siunauksia löydämme presidentti Ballardin puheesta? Voisit kehoittaa jäseniä pohtimaan muutaman minuutin ajan sitä, mitä he tuntevat innoitusta tehdäkseen tämän keskustelun johdosta.

Gary E. Stevenson, *”Profeetan sydän”*, s. 17–20

Jotta voit auttaa jäseniä käsittämään uuden profeetan kutsumisen valtavan merkityksen, voit pyytää jäseniä tutkimaan vanhin Stevensonin puhetta ja panemaan

merkille totuuksia ja näkemyksiä, jotka auttavat heitä ymmärtämään tämän jumalallisen prosessin merkityksen ja pyhyiden. Voisit kehottaa jäseniä kertomaan, mitä he tunsivat juhlapöydässä, jossa presidentti Nelson hyväksyttiin kirkon presidentiksi. Voisit myös piirtää taululle sydämen ja pyytää jäseniä kirjoittamaan siihen sanoja ja ilmauksia, jotka kuvaavat presidentti Nelsonin sydäntä ja luonnetta. Mitä sellaista hän on opettanut, mikä on siunannut meitä?

Neil L. Andersen, *”Jumalan profeetta”*, s. 24–27

Vanhin Andersenin puheesta keskusteleminen voisi vahvistaa jäsenten uskoa eläviin profeettoihin. Voisit kehottaa heitä etsimään hänen puheestaan jotakin, mikä auttaa heitä ymmärtämään, miksi Jumalalla on profeettoja maan päällä ja miksi me seuraamme heitä. Kuinka meitä on siunattu sen vuoksi, että

meillä on profeetta? Jäsenet voisivat kertoa, kuinka he ovat saaneet todistuksen siitä, että presidentti Russell M. Nelson on Herran profeetta ja Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidentti.

David A. Bednar, *”Sydämeiltään sävyisiä ja nöyriä”*, s. 30–33

Voisit innostaa jäseniä keskustelemaan vanhin Bednarin puheesta kirjoittamalla taululle: *Sävyisyys on... ja Sävyisyys ei ole...* Sitten jäsenet voisivat tutkia vanhin Bednarin puhetta ja kirjoittaa taululle ilmauksia, joita he löysivät ja joilla voisi täydentää nämä lauseet. Mitä sellaista opimme tästä puheesta, mikä innoittaa meitä olemaan sävyisempiä? Mitä esimerkkejä sävyisyydestä meille tulee mieleen? Kuinka voimme soveltaa vanhin Bednarin neuvoja käytäntöön niin, että meistä tulee sävyisempiä?

Bonnie L. Oscarson, *”Nuoret naiset työssä”, s. 36–38*

Kysymykset ovat yksi keino saada ihmiset pohtimaan. Voit kirjoittaa taululle muutamia kysymyksiä, joihin sisar Oscarsonin puhe vastaa, kuten *Kuinka voimme saada nuoret naiset mukaan Herran työhön?* Kehota jäseniä etsimään hänen puheestaan vastauksia näihin kysymyksiin ja keskustelemaan siitä, mitä he oppivat. Mitä siunauksia koituu siitä, kun nuoret naiset ovat mukana palvelutyössä? Kenties luokan jäsenet voisivat kertoa kokemuksista, joita heillä on ollut heidän palvellessaan nuorten naisten rinnalla. Mitä tunnemme innoitusta tehdä keskustelumme pohjalta?

Dale G. Renlund, *”Sukututkimus- ja temppeilyä – sinetöiminen ja parantuminen”, s. 46–49*

Vanhin Renlund puhui Hesekielin näystä, jossa temppeleistä kumpusi vettä (ks. Hes. 47:8–9). Yksi koorumin tai Apyyhdistyksen jäsenistä voisi kenties piirtää taululle kuvan tästä näystä. Kuinka temppeili- ja sukututkimustyön siunaukset ovat kuin vesi Hesekielin näyssä? Voit kehottaa luokan jäseniä kertomaan siunauksista, joita he ovat kokeneet saaneensa temppeili- ja sukututkimustyöstä. Miten voimme tehdä sukututkimus- ja temppeilyöstä säännöllisemmän osan elämäämme?

D. Todd Christofferson, *”Vanhinten koorumi”, s. 55–58*

Voisit kehottaa vanhinten koorumin jäseniä lukemaan vanhin Christoffersonin puheesta kohdan, jonka otsikkona on ”Näiden muutosten tarkoitus”. Mitä voimme tehdä varmistaaksemme, että toteutamme nämä tarkoitukset? Apyyhdistyksessä voit pyytää jotakuta tekemään yhteenvedon vanhin Christoffersonin kuvailemista muutoksista Melkisedekin pappeuden koorumeihin. Sitten sisaret voisivat etsiä näiden muutosten taustalla olevia periaatteita, jotka voivat soveltaa Apyyhdistykseen työhön. Jäsenet voisivat keskustella vanhinten koorumissa tai Apyyhdistyksessä siitä, mitä he oppivat veli Goatesia koskevasta kertomuksesta ja kuinka se soveltuu heidän työhönsä.

Ronald A. Rasband, *”Kas joukko Kuninkaamme”, s. 58–61*

Ehkäpä laulun ”Kas joukko Kuninkaamme” (MAP-lauluja, 165) laulaminen, kuunteleminen tai sen sanojen lukeminen yhdessä saattaisi innostaa keskusteluun vanhin Rasbandin puheesta. Millä tavoin pappeuskoorunit ja Apyyhdistykset ovat kuin Kuninkaan joukko? Jäsenet voisivat myös panna merkille niitä runsaita siunauksia, joiden vanhin Rasband sanoo koituvan pappeuskoorumiin uudelleen järjestämisestä, ja keskustella sitten niistä. Mitä muita siunauksia olemme saaneet – tai toivomme saavamme – näiden muutosten toimeenpanemisesta? Kuinka myös Apyyhdistys voi saada täydemmin sellaisia siunauksia kuin lahjojen monimuotoisuutta ja opastamista?

Henry B. Eyring, *”Innoitettua palvelutyötä”, s. 61–64*

Presidentti Eyring kertoo kahdesta palvelutyötä koskeneesta sakramenttikokouspuheesta, jotka tekivät häneen vaikutuksen. Voit pyytää puolta koorumin tai Apyyhdistyksen jäsenistä käymään läpi 14-vuotiaan pojan sanat ja toista puolta käymään läpi kertomuksen kotiopettajasta. Lukiessaan jäsenet voisivat miettiä neuvoja, joita he saattaisivat antaa nuorelle miehelle tai nuorelle naiselle, joka on juuri saanut tehtävän palveluun jotakuta. Kuinka meistä voi tulla ”entistä innoitetumpia ja laupiaampia” palvelutyössämme?

Dallin H. Oaks, *”Pappeuden voimat”, s. 65–68*

Voisit aloittaa keskustelun kirjoittamalla taululle presidentti Oaksin puheesta neljän osion otsikot. Kehota sitten jokaista jäsentä lukemaan yksi osio itsekseen ja kirjoittamaan taululle yksi virke, joka tiivistää tuon osion pääsanoman. Sen jälkeen jäsenet voisivat kertoa, mitä he tuntevat innoitusta tehdä lukemansa johdosta. Kuinka palvelemisemme pappeudenhaltijoina tai Apyyhdistyksen sisarina kehittyi, kun sovelimme käytäntöön presidentti Oaksin puheen opetuksia?

Russell M. Nelson, *”Palvelemista Jumalan voimalla ja valtuudella”, s. 68–75*

Presidentti Nelson kutsuu pappeudenhaltijoita ”nousemaan” ja käyttämään pappeutta taivaallisen Isän lasten siunaukseksi. Kehota koorumin tai Apyyhdistyksen jäseniä etsimään hänen antamiaan esimerkkejä ja keskustelemaan siitä, kuinka ne auttavat meitä ymmärtämään, millä tavoin he voivat käyttää pappeutta perheensä ja muiden siunaukseksi. Mistä sellaisista kokemuksista voimme kertoa, jolloin pappeuden voima on siunannut meitä? Kuinka voimme auttaa muita tai itseämme niin, että meillä olisi uskoa käyttää Jumalan pappeutta palvellaksemme Hänen nimessään?

Reyna I. Aburto, *”Yhdessä”, s. 78–80*

Sisar Aburton puhe tarjoaa koorumille tai Apyyhdistykselle tilaisuuden arvioida, kuinka hyvin toimitte ykseydessä Herran työn tekemiseksi. Voit auttaa jäseniä tekemään

Malli kokouksillemme

- 1. Kertokaa kokemuksia** siitä, kuinka olette toimineet aiemmissa pappeuskokouksissa tai Apuyhdistyksen kokouksissa saamienne vaikutelmien ja kehotusten mukaan (johtokunnan jäsenen johdolla).
- 2. Oppikaa yhdessä** (kutsutun opettajan johdolla). Usein kannattaa kehottaa jäseniä
  - a. etsimään konferenssipuheesta jotakin (kuten vastaus kysymykseen, innoittava kohta tai esimerkki jostakin periaatteesta)
  - b. kertomaan löytämästään asiasta ja keskustelemaan siitä
  - c. miettimään, kuinka puhe soveltuu heidän elämäänsä ja kokemuksiinsa.
- 3. Tehkää suunnitelmia toimia** yksilöinä tai ryhmänä (johtokunnan jäsenen johdolla).

niin näyttämällä kuvia monarkkiperhosista, Vapahtajan käynnistä nefiläisten luona (ks. *Evankeliumiaiheinen kuvakirja*, nrot 82–84) ja kirkon humanitaarisesta työstä (ks. *lds.org*). Jäsenet voisivat tutkia puhetta ja ottaa selville, kuinka sisar Aburto käytti näitä esimerkkejä opettaakseen ykseydessä työskentelyn tarkoituksia ja siunauksia. Mitä me voimme tehdä työskenneläksemme yhdessä ykseydessä?

Henry B. Eyring, *”Hänen Henkensä on teidän kanssanne”*, s. 86–89

Jotta voimme lisätä haluamme ja kykyämme ottaa vastaan Pyhä Henki, presidentti Eyring kertoo muutamia henkilökohtaisia kokemuksia ja antaa selkeitä ohjeita. Kun olette käyneet läpi hänen kokemuksensa, mitä samankaltaisia muistoja koorumin tai Apuyhdistyksen jäsenet voivat kertoa siitä, kun Pyhä Henki on koskettanut heidän sydäntään tai vahvistanut totuutta? Ehkäpä jäsenet voisivat tehdä taululle luettelon ohjeista, jotka presidentti Eyring antaa auttaakseen meitä “[avaamaan] sydämemme vastaanottaaksemme Hengen palvelusta”. Kuinka hänen ohjeidensa noudattaminen auttaa meitä omassa elämässämme ja perheessämme? Entä koorumissamme tai Apuyhdistyksessämme?

Dallin H. Oaks, *”Pieniä ja yksinkertaisia asioita”*, s. 89–92

Presidentti Oaksin puhe sisältää vertauskuvia, jotka opettavat, kuinka pienillä ja yksinkertaisilla asioilla voi olla voimallinen vaikutus hyvään tai pahaan. Näitä vertauskuvia ovat puun juuret, soutajajoukko, köyden säikeet ja putoilevat vesipisarot. Jäsenet voisivat lukea nämä vertaukset ja keskustella siitä, mitä ne opettavat pienten ja yksinkertaisten asioiden johdonmukaisen tekemisen voimasta. Mitä ovat ne pienet ja yksinkertaiset asiat, jotka tuovat Pyhän Hengen vaikutuksen elämäämme? Kehota jäseniä pohtimaan, mitä he saavat innoitusta tehdä noudattaakseen presidentti Oaksin neuvoja.

Russell M. Nelson, *”Ilmoitusta kirkkoa varten, ilmoitusta elämäämme varten”*, s. 93–96

Puheessaan presidentti Nelson pyytää meitä ”kasvattamaan hengellistä [kykyämme] vastaanottaen ilmoitusta”. Voisit auttaa jäseniä noudattamaan hänen opastustaan kirjoittamalla taululle seuraavanlaisia kysymyksiä:

Miksi me tarvitsemme ilmoitusta? Kuinka voimme lisätä kykyämme vastaanottaa ilmoitusta – sekä yksilöllisesti että neuvotellesamme yhdessä? Mitä siunauksia presidentti Nelson lupaa, jos tavoittelemme ilmoitusta? Jaa jäsenet ryhmiin ja kehota jokaista ryhmää etsimään vastauksia yhteen näistä kysymyksistä ja kertomaan niistä.

Gerrit W. Gong, *”Kristus ylösnoussut on”*, s. 97–98

Mitä koorumin tai Apuyhdistyksen jäsenet voivat oppia vanhin Gongin puheen perusteella liitoistamme ja Jeesuksen Kristuksen sovituksista? Voisit kehottaa jäseniä tutkimaan puhetta pannen merkille siunauksia, joita Vapahtajan sovitus ja liittomme – yhdessä toimien – tarjoavat meille. Sitten voisit esittää seuraavanlaisia kysymyksiä siitä, mitä he ovat löytäneet: Kuinka liittomme ja sovitus toimivat yhdessä ”vahvistaakseen ja jalostaakseen meitä”? Mistä ne auttavat meitä pitämään kiinni ja mistä päästämään irti?

Ulisses Soares, *”Profeetat puhuvat Pyhän Hengen voimalla”*, s. 98–99

Vanhin Soaresin puhe voi innoittaa meitä toimimaan uskossa, kun tunnemme riittävästä Herran tahdon tekemisessä. Kuinka vanhin Soares sai lohtua ja varmuutta ottaessaan vastaan uuden kutsumuksensa apostolina? Mitä hän oppi kokemuksestaan, kun hänet kutsuttiin lähetysohjohtajaksi? Mitä me voimme oppia hänen kokemuksistaan? Anna jäsenille aikaa kertoa kokemuksista, jolloin he tunsivat epävarmuutta jostakin, mitä Herra halusi heidän tekevän. Mitä he tekivät löytääkseen uskon mennä eteenpäin?

Jeffrey R. Holland, *”Olla heidän kanssaan ja vahvistaa heitä”*, s. 101–103

Kun koorumin tai Apuyhdistyksen jäsenet saivat kuulla muutoksista ”pappeuden ja Apuyhdistyksen palvelutyöajatuksen”, mitä kysymyksiä heillä oli? Vanhin Hollandin puhe voi antaa vastauksia. Jäsenet voisivat panna merkille evankeliumin periaatteita, joiden vanhin Holland opettaa olevan näiden muutosten perusta. Mitä kehotuksia löydämme hänen puheestaan? Mitä siunauksia luvataan? Kuinka nämä uudet tavat palvella auttavat meitä tulemaan ”Kristuksen tosi opetuslapsiksi”?

Jean B. Bingham, "Palvelutyötä Vapahtajan tavalla", s. 104–107

Puheessaan sisar Bingham kehottaa meitä esittämään itsellemme kysymyksiä, jotka voivat ohjata palvelutyöpyrkimyksiämme. Jäsenet voisivat keskustella siitä, kuinka nämä kysymykset voisivat ohjata heidän pyrkimyksiään, ja sitten etsiä vastauksia sisar Binghamin kysymykseen: "Millaista [palvelutyö] siis on?" Voisitte käydä rauhassa läpi joitakin esimerkkejä, joita sisar Bingham esittää yksilöllisestä palvelemisesta, ja voisit kehottaa jäseniä kertomaan omia esimerkkejään. Mitä sellaista löydämme sisar Binghamin puheesta, mikä lisää ymmärrystämme siitä, miksi ja kuinka me teemme palvelutyötä?

Dieter F. Uchtdorf, "Katso: Ihminen!", s. 107–110

Kuinka auttaisimme jotakuta ymmärtämään, että Jeesuksen Kristuksen sovitusuhri ja ylönousemus olivat maailman historian tärkeimmät tapahtumat? Kehota jäseniä pohtimaan tätä kysymystä, kun he lukevat osia vanhin Uchtdorfin puheesta. Mitä sellaista he löytävät, mikä auttaisi selittämään, miksi nämä tapahtumat ovat heille niin tärkeitä? Tämän keskustelun jälkeen luokan jäsenet voisivat puhua siitä, mitä heille tarkoittaa "katsoa Ihmiseen"? Kuinka me olemme oppineet "katsomaan Ihmiseen"?

Quentin L. Cook, "Valmistautukaa kohtaamaan Jumala", s. 114–117

Voisit aloittaa keskustelun vanhin Cookin puheesta kehittämällä yhtä jäsentä tekemään yhteenedon Kirtlandin temppelissä palautetuista pappisuuden avaimista. Mitä näihin avaimiin liittyviä vastuita kirkolla on vanhin Cookin puheen mukaan? Millä tavoin nämä vastuut ilmenevät kirkossa nykyään? Kirjoita taululle sanat *vanhurskaus*, *ykseys* ja *yhdenvertaisuus* ja pyydä jäseniä kertomaan näkemyksistä, joita he saavat kustakin näistä periaatteista vanhin Cookin puheen perusteella. Kuinka nämä periaatteet auttavat meitä täyttämään kirkon pyhät vastualueet?

Neljännän sunnuntain kokoukset

Kunkin kuukauden neljäntenä sunnuntaina vanhinten koorumit ja Apyyhdistykset keskustelevat ensimmäisen presidenttikunnan ja kahdentoista apostolin koorumin valitsemasta aiheesta. Nämä neljännen sunnuntain aiheet päivitetään jokaisen yleiskonferenssin myötä. Seuraavaan yleiskonferenssiin saakka aiheena on "Palvelutyötä muiden hyväksi". Joka kuukausi johtohenkilöt ja opettajat voivat johtaa keskustelua mistä tahansa seuraavista palvelutyöhön liittyvistä periaatteista.

Lisäaineistoa palvelutyötä koskevien keskustelujen tueksi on sivustolla ministering.lds.org/fin sekä artikkelisarjassa "Palvelutyön periaatteita" tulevissa *Liahona*-lehden numeroissa.

Mitä palvelutyöllä tarkoitetaan?

Mitä *palvelutyö* merkitsee seurakuntasi jäsenille? Voisit saada tämän selville kirjoittamalla taululle sanan *Palvelutyö* ja kehottaa sitten jäseniä kirjoittamaan sen ympärille sanoja, jotka he liittävät palvelutyöhön. Jäsenet voisivat löytää sanoja tai ilmauksia lisättäväksi luetteloon seuraavanlaisista pyhien kirjoitusten kohdista: Matt. 25:34–40; Luuk. 10:25–37; 2. Nefi 25:26; Moosia 18:8–9; 3. Nefi 18:25 ja OL 81:5. Mitä me opimme näiden jakeiden perusteella palvelutyöstä? Voisit pyytää jäseniä kertomaan esimerkkejä

näkemästään palvelutyöstä. Kuinka palvelutyömme voi osaltaan vastata ihmisten hengellisiin ja ajallisiin tarpeisiin? Kuinka se voi auttaa ihmisiä tulemaan lähemmäksi Kristusta?

Vapahtaja on täydellinen esimerkkimme palvelutyöstä.

Oppiakseen, kuinka palvella tehokkaasti, jäsenet voisivat esittää pyhistä kirjoituksista kertomuksia, joissa Vapahtaja palveli muita – useita esimerkkejä on luvuissa Joh. 4–6 ja kohdassa Mark. 2:1–12. Jäsenet voisivat kertoa, mikä

näissä kertomuksissa tekee heihin vai-
kutuksen ja mitä periaatteita he oppivat
palvelutyöstä. Esimerkiksi kuinka Vapahtaja
palveli muita henkilökohtaisella tavalla? Millä
tavoin Hän täytti ihmisten sekä hengellisiä
että ajallisia tarpeita? Luokan jäsenet voisivat
kertoa tilanteista, jolloin he ovat nähneet
ihmisten noudattavan näitä periaatteita
palvelutyössään.

Palvelutyötä motivoi Kristuksen kaltainen rakkaus.

Jotta voitte perehtyä siihen, millainen
voima Kristuksen kaltainen rakkaus on
palvelutyön innoittajana, voisit kirjoittaa
taululle seuraavat virkkeet ja kehottaa jäseniä
ehdottamaan tapoja täydentää ne: *Kun todella
rakastan palvelemani ihmisiä, minä _____.*
Kun palvelen muista syistä, minä _____. Mitä
voimme tehdä varmistaaksemme, että meitä
motivoi muita palvellessamme Kristuksen
kaltainen rakkaus? Kuinka voimme oppia Kris-
tuksen kaltaista rakkautta niitä kohtaan, jotka
on annettu meidän palvelutyömme piiriin?
(Ks. Moroni 7:45–48.) Ehkäpä jäsenet voisivat
kertoa esimerkkejä palvelutyöstä, johon Kris-
tuksen kaltainen rakkaus on innoittanut.

Jumala haluaa, että kaikkia Hänen lapsiaan valvotaan ja heistä huolehditaan.

Presidentti Russell M. Nelson on sanonut:
"Yhtenä Herran toden ja elävän kirkon
tunnusmerkkinä tulee aina olemaan järjes-
täytyneet, ohjattu pyrkimys palvella Jumalan
yksittäisiä lapsia ja heidän perheitään"
("Palveleminen Jumalan voimalla ja valtuu-
della", *Liahona*, toukokuu 2018, s. 69). Mitkä
presidentti Nelsonin opetuksen mukaan
ovat niitä järjestäytyneitä, ohjattuja keinoja,
joilla kirkko auttaa meitä huolehtimaan
paremmin yksilöistä? Miksi nämä pyrkimykset
ovat "[yksi] Herran toden ja elävän kirkon
[tunnusmerkki]" (Ks. ideoita kohdista Moosia
18:21–22 ja Moroni 6:4–6.) Mitä siunauksia
meidän elämäämme tai muiden elämään on
tullut siksi, että ihmiset ovat palvelleet kirkon
tehtävissään?

Sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä.

Moosian poikien kokemukset osoittavat,
että se, miten näemme ihmiset, vaikuttaa
siihen, kuinka palvelemme heitä. Voisit
kirjoittaa taululle *Millaisina nefläläiset näkivät
lamanilaiset* ja *Millaisina Moosian pojat näkivät*

lamanilaiset. Pyydä sitten jäseniä etsimään
kohdista Moosia 28:1–3 ja Alma 26:23–26
sanoja ja ilmauksia kirjoitettavaksi näiden
kummankin lauseen alle. Mitä tämä vertailu
opettaa meille siitä, kuinka se, millaisina me
näemme ihmiset, vaikuttaa siihen tapaan,
jolla palvelemme heitä? Kuinka voimme oppia
näkemään ihmiset enemmän sellaisina kuin
Jumala näkee heidät? (Ks. OL 18:10–16.)

Todelliset palvelutyön tekijät keskittyvät muiden tarpeisiin.

Jotta voit auttaa jäseniä ymmärtämään
paremmin, miten tärkeää on keskittyä
palvelutyössämme muiden tarpeisiin, voisit
verrata palvelutyötä lahjojen antamiseen ja
saamiseen. Olemmeko joskus saaneet mer-
kityksellisen lahjan joltakulta, joka selvästikin
tiesi, mitä tarvitsimme tai halusimme? Millä
tavoin palvelutyön tekeminen on samankal-
taista kuin huomaavaisen lahjan antaminen?
Voisitte keskustella viimeisimmän yleiskon-
ferenssin kertomuksista, jotka osoittavat,
kuinka ihmiset ovat palvelleet muiden
ihmisten tarpeiden mukaan (ks. esim. Jean B.
Bingham, "Palvelutyötä Vapahtajan tavalla",
Liahona, toukokuu 2018). Jäsenet voisivat
kertoa myös muista tilanteista, jotka havain-
nollistavat tätä periaatetta.

Kuinka voimme saada selville, mitä
muiden tarpeet ovat? Kehota jokaista jäsentä
kirjoittamaan muistiin muutaman sellaisen
ihmisen nimi, jotka ovat heidän palvelutyönsä
piirissä. Jokaisen nimen kohdalle he voisivat
kirjoittaa vastauksen kysymykseen: "Mitä
tämä ihminen tarvitsee tullakseen lähem-
mäksi Kristusta?" Kannusta jäseniä tarpeen
mukaan sisällyttämään vastaukseen toimituk-
sia, joita kunkin näistä ihmisistä tulee kenties
vastaanottaa. Kehota jäseniä miettimään
edelleen tätä kysymystä ja tavoittelemaan
innoitusta, jotta he voivat omalta osaltaan
vastata muiden tarpeisiin.

Herra haluaa meidän ottavan vastaan palvelutyötä muilta.

Vanhin Robert D. Hales on sanonut:
"Evangeliumin suunnitelma vaatii antamista
ja ottamista. – – Vaikeuksissa olevat sanovat
usein: Teen sen itse. – – Osaan pitää huolta
itsestäni." On sanottu, että kukaan ei ole niin
rikas, ettei hän tarvitsisi toisen ihmisen apua,
eikä kukaan ole niin köyhä, ettei hän voisi
olla jollakin tavalla hyödyksi lähimmäiselleen.
Meidän luonteeseemme pitäisi kuulua taito

asennoitua niin, että voimme luottavaisina
pyytää apua toisilta ihmisiltä ja antaa ystäväl-
lisesti apuamme lähimmäisillemme." ("Emme
voi tehdä sitä yksin", *Valkeus*, huhtikuu 1976,
s. 79–80.) Miksi me joskus epäröimme ottaa
vastaan apua muilta? Kuinka halukkuutemme
ottaa vastaan apua siunaa niitä, jotka palvele-
vat meitä? Anna jäsenille muutama minuutti
aikaa pohtia tapoja, joilla he voivat olla
avoimempia ottamaan vastaan palvelutyötä
muilta. Mitä 1. Kor. 12:13–21 opettaa siitä,
miksi me tarvitsemme toinen toistamme?

On monia tapoja, joilla voimme palvella muita.

Jotta voit auttaa jäseniä miettimään niitä
monia tapoja, joilla voimme palvella muita,
voisit kehottaa heitä käymään läpi vanhin
Jeffrey R. Hollandin puheen "Olla heidän
kanssaan ja vahvistaa heitä" (*Liahona*, touko-
kuu 2018, s. 101–103; ks. myös "Palvelu-
työn periaatteita" tulevissa *Liahona*-lehden
numeroissa). Jäsenet voisivat myös jakautua
pienryhmiin, ja jokainen ryhmä voisi miettiä eri
tilanteita, joissa joku henkilö saattaisi tarvita
apua. Sitten he voisivat keksiä eri tapoja, joilla
ihmiset voisivat palvella näissä tilanteissa
olevien henkilöiden hengellisissä ja ajallisissa
tarpeissa. Pyydä ryhmiä kertomaan ideoistaan
ja pohtimaan, voisiko jokin keskustelluista
ideoista olla siunaukseksi ihmisille, jotka kuu-
luvat heidän palvelutyönsä piiriin. ■

Kahdentoista apostolin koorumi

Isumassa (vasemmalta): presidentti M. Russell Ballard, vanhin Jeffrey R. Holland, vanhin Dieter F. Uchtdorf, vanhin David A. Bednar, vanhin Quentin L. Cook. Seisomassa (vasemmalta): vanhin D. Todd Christofferson, vanhin Neil L. Andersen, vanhin Ronald A. Rasband, vanhin Gary E. Stevenson, vanhin Dale G. Renlund, vanhin Gerrit W. Gong, vanhin Ulisses Soares.

”Siunaan teitä niin, että huomaatte ne asiat, jotka voitte siirtää syrjään voidaksenne viettää enemmän aikaa temppelissä”, presidentti Russell M. Nelson sanoi kirkon 188. vuosikonferenssin viimeisessä kokouksessa. ”Siunaan teitä suuremmalla sopuinnolla ja rakkaudella kodeissanne ja syvemmällä halulla huolehtia iankaikkisista perhesuhteistanne. Siunaan teitä vahvemmalla uskolla Herraan Jeesukseen Kristukseen ja suuremmalla kyyllä seurata Häntä Hänen todellisina opetuslapsinaan.

Siunaan teitä niin, että kohotatte äänenne todistamaan, kuten minä nyt teen, että me olemme mukana kaikkivaltiaan Jumalan työssä! Jeesus on Kristus. Tämä on Hänen kirkkonsa, jota Hän johtaa voideltujen palvelijoidensa välityksellä.”

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO

